

ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

શ્રુતસ્વામિભતી
આદર્શતાના અખતારઓને
સમર્પણ

આનુક્રમણિકા

૧ નિર્દેશાવલિ	૧ થી ૩૧
(૧) નિર્દેશાવલિ હિંમે ભાગ્યોત્તમ	૩
(૨) જાન્યવાર	૧
(૩) નિર્દેશાવલિ	૧
(૪) સુદામાચરિત્ર	૧૩
(૫) જાન્યવાર	૧૬
૨. કૌટુંબિક	૩૭ થી ૨ ૮
(૧) પતિપત્નીનાં કૌટુંબ	૩૭
(૨) પતિની પ્રતિ જાન્યવાર કૌટુંબ	૫૫
(૩) પુત્રના જાન્યવાર પ્રતિનાં કૌટુંબ	૮૮
(૪) માસિકકાળના કૌટુંબ	૯૮
(૫) માસિકકાળના પ્રતિ જાન્યવાર કૌટુંબ	૧ ૫
(૬) જાન્યવાર કૌટુંબ	૧૧૨
(૭) દોઢાંજાન્યવાર	૧૨૧
(૮) મિત્ર	૧૩૫
(૯) જાન્યવાર અને જાન્યવાર	૧૩૨
(૧૦) કુટુંબનિર્માણ	૧૪૨
(૧૧) જાન્યવાર	૧૫૧
(૧૨) જાન્યવાર કૌટુંબ	૧૫૬
(૧૩) જાન્યવાર અને પ્રતિ	૧૮૪
(૧૪) જાન્યવાર અને જાન્યવાર	૧૯૬

વિકાસજનક

૨ ૬ થી ૩૩૮

(૧) આર્થિક પ્રગતિ	૨૧૧
(૨) સમાજધર્મ	૨૨
(૩) રાષ્ટ્રધર્મ	૨૪૧
(૪) બચ્ચિત્ત, સુસ્થા સમાજ અને સમૃદ્ધિ	૨૪૬
(૫) પૂરક, પ્રેરક અને ગામ્બીરક	૨૫૮
(૬) સર્વધર્મ સન્નિવેશ	૨૬૮
(૭) ચલ દળાણ	૨૭૭
(૮) સદાકાર અને દુરરીતિય	૨૬૩
(૯) મુદરધામજ અને સેવાક્ષેત્ર	૩ ૨
૧) આધ્યાત્મિક ધર્મ	૩૧

બુની પ્રસ્તાવના

અમાર જોડાવાખર્ચિય કૃત્યેકાન્ત્યેય વાડાવ્યર ।

દાલ્લેવેદ ઘાલ ને, ડામાર બેઠાખમે ઘી ॥

ઘાનપદિ સરકાથે દારા અને અમારિ સાખો દારા મહત્ત્વા-
અમ ત્વે આખમેની સેવા અખતી રી છે તે વહિનિકુધી મહત્ત્વા-
અમ જલ્લ મહાન ઉપમેથી આખમ છે

સરુતિ દારા વાનપિક અને ખેરાક દારા કારીરિક નિયંત્ર અ-
નાર અને વિત્તસુખાર્થમા મિત્ર વિદ્યાયા અમાન એ / ઉપમ મહત્ત્વા-
અમ આ ? રી મહત્ત્વી પરિસ્થિતિમાથી પધાર વામ છે તે નિયેના
વિરોધી કર્મક સમખતી

ચિત્રે

આખા દિઠ અખે ને વિત્તસુખા વિત્તમ છે તે ને વર્જમા
કુપાર અને રિયુસ્ત એમ અખાયા ને વડેવ રી છે આથી
પડેથે વર્જ કુપાર વરીકે અને બીજે વર્જ રિયુસ્ત વરીકે એમ
ખાલ છે પડેથામા જુ અમે પાખાન સરુતિયી કાપ છે અમારે બીજા
વર્જમા અખ તે અ મોખુ એ માનના ૧૬ રેવેરી રેખા છે

આ ને વર્જમા વિચારદહુ કાલ રેવે માપ પર / નંદી રથુ
તેનુ છેવ મધાન / રાખ અને વર્જકરકા સુતી સિતારી મધુ છે તેનું
મગ જલ્લ ઘાનપદિ ન અર્થ મગ દોષ કિમ જલ્લ અખા છે આ સમરોત્તમ
મોથે મિત્ર પદ મગાનપદારક ઉપેચમે પ્રવન કરે છે અને બીજે
અર્થપિત ખામ ને વૃજા મધાથી દાખ દોષપમે પ્રવન કરે છે

રે ૧૬૧૧૧ ખાલપદિક દખા પર રિયુતી કરીએ.

બીજુ ચિત્ર

આ આમ રેવેના કુપાન મોઠા છે તેનુ વાન ડોષ અને
રિયુતી અતી મધુ છે અમ અખામે તેના અસ્તિત્વમાં પધર્થ

રહી છે કાન્તિના ઝોળા, વસ્યાકનો વરસાદ ને સ્નેહની ભર્મિએની
છવવ મર્તિ સમે એ દેખાવ છે તે શમ્યત્વછવના મધુર સ્વપ્ના
સેવે છે સત્રાજીત્વધારના સિદ્ધાન્તો પર તેનું માનસમગ્ન થાયે છે
રાષ્ટ્રસ્વાવશ્યની ભાષામાં તે મદાયે છે

હરીયા શુભો—તે જ કુવાન મુદરશાખમાં પવરસુ મારી છે
શોધ / સમય પછી તેના ચીજની અમલ દ્વારા મેલેલી જલ્દાવ છે
નિરાશની અધરહોદ્દીમાં પ્રકાસ અને પક્ષ વિદ્યા તેના પ્રાણ
કુચ્છાવે દેખાવ છે મેકારી અને કુકુનામયસ્યો તેનું મેલુ સ્થિતિની
મનુ રજવ દેખાવ છે પની અને પતિ વચ્ચેના નરિશ્વ કચ્છાની
કાળમાં તેના કુચ્છ મુદરશાખમનું સંભવું ભરમીહતા મનુ જલ્દાવ છે
ત્રીણુ ચિત્ર

જાણી સપતિ છે પુત્ર છે માતાપિતા છે અને પની જલ્દાવ છે
આ રીતે મુદરશાખમાં આસવક અભે વે છે પરંતુ સપ નથી,
સ્નેહ નથી અને સમ / નથી કુસપ સ્વાર્થ અને મૂર્ખતાની ત્રિપુરીયા
મસ્ટી મેલેલા કુવાનને શુભો તેના મોં પર હા દેખાવ છે !

શોધુ ચિત્ર

શુભો આ શોધુ ચિત્ર અસહના ભોવશ્વર પતિને પનાર પડેલી
એક પ્રેમવ બાળા છે તેના પતિમાં સામર્થ્ય અને સપજલ્દાવે અમલ
છે સામુ વે કાસનું પર છે આ બાળાને બાળાપે મેલે અસહ છે !
પાશુ ચિત્ર

પિતા અને પુત્ર વચ્ચે, સામુ અને જુ કચ્છે વિચારેને કુમેત્ર
નથી સૌમીની મિથાએ શુભો છે

કુકુ ચિત્ર

એક કાળો રૂપિયાનો મારિશ્વ જાણી હ નરે ચેતનવા
ચાનવાનાં રૂક અને કુદિ નને ખરીદે છે તે જ મારિશ્વ પર માર્ક

[૨] જાન્યવારીવાસે કુદરતીઅમલ નહીં રસમય રહે તોરસ ન જાતી તથા તેમજ તે રસમયિત પણ પડતને મારે ન ખેંચી જાય તેથી સંબંધનું વાસ્તવ ૨૮ કરવું.

[૩] ઓ જાતિ અને પુરુષજાતિ જન્મે તે આખરના સમાન જીવોથી અમે દોવાથી ઓજાતિ અને પુરુષજાતિ જન્મેનાં જાત્ય વચ્ચે માંડી જીવન જનનનાં ઉપસ્થિત થતાં છેવેતે જીવનમાં દોરે છે અને તેથી આપણના જલ્દ મરે. પાત્રી અપચારીજીવન સર્વ કાર્યપરાજલ્દ કુદરતીજીવન અને વાતપરજીવનને [જાન્યવાસ એકદમ વનવાસ તદિ પણ પોતાનો વ્યવહારિક જીવનને પ્રગતિને સોંપી જાતિમય અને સ્થાનિક જીવન મુજારવા મારે નિશ્ચિત મેરી તે] જમની કાર્ય-પ્રજ્ઞાવિદ્યા જાતી ૨૮ કરવી.

[૪] રસમયતા અને વિદ્યાસતે સમયે કેવળ વૈજ્ઞાનિક જીવન સાથે નહીં પરંતુ સમગ્ર સાથે પણ છે સમાજનો સંજોગ બહિષ્કાર જાતિને જાતજાતી મૂકે છે તથા બહિષ્કાર અને વિષ સુધીના પ્રત્યેક સમયનું ધોરણોએ વહેન થાતુ રહે તેથી પરિસ્થિતિ બનાવવી.

આ બધાં હિંમતિનુઓથી જીવતા કુદરતીઅમલને વચાઈ નવા મરે તે સારુ આ પુસ્તકને પણ જાત્યાં વિષયક કરું છે (૧) નિર્દોષ-અમલ (૨) કુદરતીઅમલ અને (૩) વિદ્યાસમલ તેમા આસન્નસ કયા મુદ્દાઓ વિષયક છે તેનું અનુક્રમણિકામાં સ્પષ્ટ કર્યું છે. જતાં જાતી મોકુ તારિતિક જીવન કરાવવું એ પ્રસંગિકિત થશે.

તત્પરકરન

પ્રથમ નિર્દોષઅમલનાં પાંચ પ્રકરણો પૈકી પહેલામાં જાતજાતી ઉત્પત્તિ કેવા સંબંધોથી અને કેવા કારણે થવા પામી છે તેની પૂર્ણ-પર દૈનિકદૈનિક સમયે અને તેને જમની જમી આપે છે.

બીજામાં જાતજાતીઅમલ તેની આસન્નસ, તેનાં જાત્ય વચ્ચેનું જીવન કરાવવામાં આપ્યું છે. આ બીજામાં પ્રાચીન કુદરતી અમલનું રૂપેય અને જીવન કેવા કાર્ય તેનું ચિત્ર પણ દેવાય છે.

આને સમાજ નીચું લેા શું પાવતું કહેશે જાણે ? જાનસાને
 મારા ખરદરી બોલો છે એ ને કમલ વિદ્યાલના સોપાન નહિ તો
 લેા જાણી લાગેલાં બાકી નહિ જાણી લેા અને પેશવતા નિંદા ને
 ત્યાગપત્રમાં પાવતું મળેલું લેા ત્યાગને જવાબે રીતે આપજવામાં
 જાણી રહેછે એ સજા રહેશે જાણી જુદાં ત્યાગી પુરુષને લે
 સોપાનના કમ પ્રગણે જાનસાને પ્રેરણા પ્રગણે જા રીતે કોઈ કલે.

એવડાં જ વધુ જોમ ૧ માને છે અને તે સજાના મકાદિના
 સંદેશો બહુ રક્ષા થાય છે તે સજાને કહ્યું છે પહેલાં સજાના
 (જાનસાને) પછી જ ઉત્તર પછેની સજા હોઈ લેા જસ તેમજ
 પેશવાના દાસનામાં મજલસ સજા અને સુદસ સજા એ જાનસાને સમુક્ષિ
 સજાના આખું છે અને પેશવાના સપૂતને જોમ સમજાવું છે ૧ જા
 જે જસની કુદિ હોય ત્યાં તમારા મજલસમાં કલિ ન પહેલે તે
 ખેલને જાણી તે લે જાણે ૨ સમાજમાં નીતિવરત્તી કુદિ હોય ત્યાં
 નેતિક સિદ્ધિને સમાજમાં માનસમાજને જાણના પદને, વધુ લે જસ
 કમપૂર્વક જાણના જવાબમાં કમસિદ્ધિની સજા છે અને જોમ વધુ
 નથી જા રીતે વિદ્યાલના ખેલે જાણવામાં જાને માનસમાજને સન્નિ
 પદેશમાં કાર અને નિત્યાર્થ ત્યાગી સજા જસ સસ અને સસ
 કમ કરી લેા જોમ કરે કમસજાપાને જાણવાની લેખે ત્યાગી
 સજા પર જા કલે સોપાને લેા તેમ જાણે છે

૩ / કમસિદ્ધિની જાણ પુત્રક જાણું છે નીતિ કર્ત ૧ અને
 ખર્ચના જે ૨ સિદ્ધિતા જાણ જાણ રજુ કરવામાં જાણ્યા છે, ત્યાં ત્યાં
 તે લે નીતિમય અને ખર્ચસજાપાને નિર્દેશ વધુ કરવામાં જાણે છે

જાણમાં, જા મ-જામાં મુખ્યત્વે જાણાં જાણવાનેના નિયમોનું
 રોજન છે અને જાણે જા મ-જા સમિપાંત નિરીક્ષણ અને જસ
 જાણી સજામાં જાણી સજાના કર્ત છે તે જાણના કુદેશો
 જાણવાર જાણી સિદ્ધિ છે સજાના નીતિવરત્તે સજાના ક

આ પ્રસંગે વિશ્વજીત ના, ગીતા પ્રસંગ રામદાસ
આ લેખ છે આમ કે પ્રસંગે ઉમેરતાં આ ગીતા વિશ્વજીતમાં
ફાળે ફર પ્રસંગે રામ છે એમાં જ એમ પ્રસંગ આખરે પર્વ
છે (૧) નિર્દેશ ખાતે પર્વ પ્રસંગ (૨) કર્તવ્ય ખાતે ચૌદ પ્રસંગ અને
(૩) વિશ્વજીતમાં ફર પ્રસંગે મળેને ફાળે મિત્રમુખીક પ્રસંગે રામ છે

આમાંનાં નવાં કાંઈ પ્રસંગે આખા પરીસ્થિતિમાં લખતાં છે
કાલકલમમાં પ્રયોગ પછીનાં અનુભવોમાં લખતાં છે મુનશીમાં
પાઠશાળાની કાલ કલમ વિશ્વજીતમાં પ્રયોગમાં સુધ અને તે
કાલ લખેની પ્રાસંગિક સુધ રચાય પછી લખતાં છે એવી
વ્યવસ્થાને આજ આવી રહેશે કે તેની પછીનાં આ નવાં નામ
અનુભવમાં વિવરણ મળે છે

આ પ્રસંગે વાચની લખતે ગીતા પ્રસંગેની અગ્રણી કાંઈ
અભાવમાં લખશે એ કે શરત આપતાં લખવાને પ્રયત્ન થશે કે
કર્તા દ્વારા લખવામાં મળેલાં કાંઈ તેમ 'આપ' મુદત્તરમાં
ના વાચકોને પ્રસંગેની વૃત્તિમાં વાંચી વિચારીને સુખાનુ પ્રયત્ન
કરશે એવી વેળા પામે અગ્રણી રામ છે

મહાકાવ્ય પ્રસંગમાં વિશ્વજીત સુધ આખા નવાં છે
કાલકલમમાં મુનશીમાં નહીં પો અને પ્રસંગ નહીં મેરુ ન ના
આ તથા વિશ્વજીત કાલ ન રહી આ તે પાંચે દૃશ્યો વિશ્વ
અનુભવ અમારે આ વાંચકમાં મળે કર્તવ્ય કર્તવ્ય દેવ કે વિશ્વ
અનુભવ નિર્દેશ અનુભવ ન કર્તવ્ય કર્તવ્ય દેવ તે વાંચકે અનુભવ
એવી એવી આપ છે

આ પ્રસંગે વાંચકોને એ આ વિશ્વજીત મળે તે તેમના *
વિચારેનાં આખર અને પ્રયત્નમાં વાંચકોનાં વાંચકોનાં રામ આપ
એવી અને રામજીત છે

તા. ૧૪-૫-૫૬ મહાનગર

* સુવર્ણ

निर्देशांक

ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ અવસોહન

एक एव इदं त्वं पूष आसीद् पुच्छिर ।

किञ्चनविभेदेन चागुण्य नन्दस्वित् ॥—મહાભારત

મહાભારત એ વેદપર્વનો પ્રાચીન મંથ છે તેમાંના આ શ્લોક છે તેનો અર્થ એ છે કે પૂર્વકાગમાં આ આપુ વિષ એક / પ્રચક્રમાં વહેતું હતું પરંતુ પાછગણી રાખ્તી બવરમાં ભગવત આકે પ્રિત અને કર્મના ભેદ પ્રમાણે ચાર નિભામાં નક્કી કરવામાં આવ્યા તે નિભાએ તે વખતે સમાવર્તે હતા. વાઙ્મયસમાજ કૃત્રિયસમાજ દૈન્યસમાજ અને શુદ્ધસમાજ એ તેના નામે હતા.

નિશા અને સરકૃતિને પ્રભાવર્ષમાં પ્રચાર કરનારની મહત્તા વાઙ્મયવર્ષમાં પ્રભાતી સરકૃત્ત કરનારની મહત્તા કૃત્રિયવર્ષમાં દ્રુષિ અને વાલ્ક્યના દ્વારા પ્રભાવર્ષમાં સેવા કરનારની મહત્તા વૈરોધમાં અને કેવળ સેવાભાવી વર્ષની મહત્તા શુદ્ધવર્ષમાં વર્તી હતી આ / કલ્પનો મેળ અને નીલ રાત્રીમાં ખુબ પુર્તિ છે :

वम्बुषा वम्बुषी होह, वम्बुषा होह उत्तिषी ।

वहो वम्बुषा हम्, गुरा हवह वम्बुषा ॥

વલ્લભાવલ્લભાશ્રુત યા. ૧૨.

કર્મખલ્લસ્થા ભવિષ્યત નથી પણ કર્મજિત છે કર્મથી જ
મનુષ્ય જાડેલુ, કારણ વેગ અને શક્તિ વરીકે જોળખાય છે

જ જગ્યા વચસો હોતિ, જ જગ્યા હોતિ મ્હાળા ।

જમુના વચસો હોતિ જમુના હોતિ મ્હાળો ॥

સૌદ્ર મથ દુષ્ટનિવાલ સુત ૬

જાડિથી મનુષ્ય હવત કર્મની ચક્ષાતો નથી પરંતુ
કર્મથી જ જીવ છે નિમ્ન જ્ઞાત છે

પ્રથમ પૈઠ પૂર્વશિવ

મનુષ્યસ્થિતિ જ્ઞાતુથી જાતી રીતે સમાજમાં પરિચુત કર્મ
નહોતી ત્યાં કુધી ત હોય સિદ્ધિમાં હતી તેને કલ્પન પ્રાચીન તે
સામાન્ય ઇતિહાસમાંથી મળી આવે છે “યજ્ઞાં યજ્ઞાં વયોં પદેભાં
જ્ઞાદે મનુષ્યર્કર્મ વદન જાણત હશે પિતાની નવને સનધ ખાતડા
નિવસોતુ તેને જાણ સદા નહોતુ, છરીરનિર્વાહનાં કાર્યોમાં સાધનોના
જાતની પણ તે વાંચેન હતો ત્યારની જા વાત છે

જા જાના વિષયા પ્રાણીજીવન સાથે સનધે ધરાવના નિવસો
ને પ્રકાશ્ય હોય જ (૧) જાકરિમક નિવસો અને (૨) કર્મન નિવસો

જાકરિમક નિવસામાં વિધિનિયમ હોતા નથી કારણ કે તેનું
સમાજન ધાન્યપૂરણથી પર રહેથી સવાને અપીત હોય જ જાને
કોઈ પ્રારબ્ધ, કોઈ કુરન તો કોઈ કર્મ વરીકે કપે છે પરંતુ
જીવન નિવસો જેને જાણે કર્મનિવસો વરીકે જોળખીએ જાણે
તેમાં મોટ જાન ૩ વર્ષનું / સ્થાન હોય છે તેથી નેસ્થ જાણે
પુરુષારથ સમીના જાણે તેમજ જાણે જીવનધારાને સમજા
પૂર્વક નિરાલ થાય જાને જીવનધારા પણ સાચ કર્મ વડે

■ જાણનાં વિષયા છરીર, મન અને જાણનાં જીવન વિષયો
જાણ જમાવ થાય જ

દેખાવક

એ આચરણના પૂરી પાડવા સાથે આચાર પ્રસંગે મનવાન કામદેવે કે ત્યો જોનવામનના આદિસંસ્થાપક સ્વરૂપ છે અને નમને વંદનના બહુ માનવર્ગ પૂર્ણ અને અમન કરવાના ચિંતિ વાતના મળી આવે છે તે પોને મનુષ્યવનના ઉદ્દેશ્યક અને પ્રેરક તરીકે ઉત્તર થવા

તમજુ તે અવિદ્યસિત માનવમમાવન કરીગયાએને લેખે તથા દુષિવિદ્યા રાહિઅવિદ્યા અને સુઅવિદ્યાના અવદાર અમામ કરાવે. માનસમમાત્રન દર્શા ઉચાત અન્નની એ અનિચય તરફની તે દુષિ વિદ્યાથી પૂરી પડી ચાલ અવિદ્યાથી પગ પ ના ચિંતિમવાદિ અવદારમાં એ જગ્યા આપા અને સમજવાથી પ્રાપ્તિર્મનુ ન કમુ કરવાની અનુકૂળતા પણ થઈ આવીત અન્નમિત્ત વદામના ઇશ્વરમાં પડે તે લેખ આચાર વધવા થઈયા.

સુમાધર્મી ઉપત્તિ

આવી ગીતે મનુષ્યર્મ સદા થઈ કુટી આ પ્રમાણે અનેક પ્રધારની અજાણી શરૂ થઈ ના હતા અને કુદેનતન વિભાજ્યે ન તા હતા તેના અમલ અદર્શ કે મદામાગકાર પ થાયા મનુષ્યર્મ સમાધર્મ પડિત થવા અચાર કે સોમોના વિભાજ્ય કર્મ પ્રમાણે તેમને જિન્નામન સુદામો પ્રાપ્ત થઈ તારથી આદ્યજુમાન સુવિધ સમાધર્મ ન સમાધર્મ તે શુ સમાધર્મી ગયા થવા પાડે છે આ રીતે હકના વિભાજ પાતપાતનાં ચિદિટ કર્મનાના સ્થા છે અને હા અન્નની અવસ્થા સાથે જ તે સ્થાવા છે

આ જ અવસ્થા થવા પડી માનસમમાત્રમાં કોઈ બંદ આપમલમ્ભા હવન કર્મ છે પ્રસ્તુત સ્થાને તે આપમલમ્ભા ત્યા પ્રસ્તુતમાં જાઓ હશે તેવી ચિંતાના કરી હોવા છે

આમપ્રમુદસા અને તની ઉપચારિત

દારીદ્રિક અને માનસિક એ બન્ને સંક્રાંતિઓએ આમ આમ્મ પછી તે હમ્મ સંક્રાંતિઓનું પ્રેરણાનું પ્રાર્થ એક હલ પોતાનામાં ઉંચે એવું માનસપ્રમાણ અપેક્ષા સમજાવવામાં લાગે છે તેને આ માનસપ્રમાણ સુખની તીવ્ર વિશ્લેષણ બની, અને તેને બંને નીતિ અને ધર્મ ત્યાં અપ્રમાણિતના ઉપચારી તત્ત્વો નિર્માણ.

આમ / પ્રસન્નતા આમપ્રમુદસાની પ્રવૃત્તિઓ પ્રારંભ કર્યા હતા તેમ જ એ જ પ્રકારે તે સમયે તે માનસપ્રેરણાનું પ્રારંભ માત્ર ન પ્રયત્નો હોવા પડે—(૧) મુદરસા ઇતિ અને (૨) તાત્કાલિક પ્રેરણાના પ્રમાણમાં પ્રેરણા તેમ / ઉપરોક્ત નીતિ પાછા—(૧) અવધારે વળત અને (૨) કચ્છી વળતે. બીજા પ્રકારમાં પદ તેવી જ પ્રવૃત્તિઓ ન રે પડે છે.

આમ આમમીની પ્રવૃત્તિઓ

તે બન્ને પ્રારંભી મુદરસા પોતાના તે મુખ્યસ્થા સ્થાપના સાથે વસ્તુઓના ઉપવિભાજના આર વિભાજ કરવા હોવા તોએ એ સંસ્કારનાના નવું પદ ઉપર તે અવધારે સંસ્કારના પ્રારંભ પછી ન મર્યાદા બાને કે તે આર આમમીના નામે પ્રયત્ન આ પ્રયત્ને કે—(૧) પ્રવૃત્તિઓ, (૨) મુદરસા, (૩) વા-પ્રવૃત્તિઓ અને (૪) સંસ્કારો (લાગુપદ).

કૌટિહાસિક હાલે મુદરસામાં આપણું અવધારે કરી પછી નવું આમમીના પ્રયત્ન અને ઉપવિભાજના હલ પાસારૂં પ્રવૃત્તિઓમાં મર્યાદા વિર અવધારે.

જલ્પવર્ણનામ

જલ્પવર્ણનામ એટલે જલ્પવર્ણને મુજબિન કરવાનું અત્યુચ્ચ સ્થાન રીતનું સંગ્રહ અને મુખ્યમન ૭ જ્ઞાનમય રીતે માત્ર તે જ્ઞાનમય નામ જલ્પવર્ણનામ આપાન રીતે મનુષ્યને જલ્પનામ માં રજા નહીં કરી જલ્પવર્ણનામ જ્ઞાનમય આર વિજ્ઞાન નહીં કરી છે તે જલ્પવર્ણને જલ્પવર્ણનામ કામ પચીસ વર્ષ મુખ્યને મળ્યા છે

જલ્પવર્ણનામ માન્ય નહીં છે હાથ ૭ તેમા પ્રાગ્ની સરુનિના મિત્ર જલ્પિન કરવામા આવ નવા મિત્ર રીતે જલ્પ ૭ તેમા પૂર્વમયે નામ પ્રાગ્નીનામ સુસરુનિના મળ્યા મળ્યા આર જુઓની જલ્પનામ પ્રચલિત હતી જલ ન મુસરુનિના જલ વિજ્ઞાન એને જ્ઞાન ૧૧ની જલ મુસરુનિના જલનામ આવ્યા

જલ્પવર્ણનું માહિત્ય

પૂર્વમયે જલ્પિ સર્વ રીતમા જલ્પવર્ણનું માન્ય તેમા ૭ જલ તેમ તેમ જ છે જલ્પવર્ણનામ જલ્પવર્ણ માન્યમા જલ્પ મળ્યા દેવ પર જલ્પવર્ણનામ આવ્યામા ૭ રીતે તે જલ છે જ નહીં કામ ૭ પ્રચલિત કરવામા આવ્યામા છે અને તે જલ દેવ તે જ પ્રચલિત કરવામા આવ્યામા છે પર જલ્પવર્ણ અને તે જલ કામી વર્ણમાં મળ્યામા જલ્પવર્ણ તે જલ્પવર્ણનામ વિજ્ઞાન મળ્યા જલ છે

આત્મચર્યનું પરિણામ

એક અનુભવી પુરુષ કહે છે કે મેં જાતપત્નમાં વ્યવસ્થા
ખાતિર થવું છે તે ત્રાસી જાતે જલ્દી નથી તે સંતિને આત્મી
રહ્યો છે નથી ચૃદ સાધનને સાધ્ય જાતી રહ્યો તે વિષયમાં માર
નેમનુષ્ય દરમિયાન જલ્દી કરે છે પોતે કુખી થાય છે અને અન્ય
કુખી થાય છે અને તે રજી મુલ્યેકમદ્યમસ્ય અર્થાત્ અર્થ છે અને
ચર્યનું ચૃદ અર્થસમર્થ છે એમ પ્રતીતિ રાખીએએ પશુ સુખાનુભવ છે
આત્મચર્યમની પ્રજ્ઞાસિદ્ધિ

તથી ૧ પ્રતીતિ કામમાં જાતપત્નથી વ્યવસ્થાના પાલન સાથે
આત્મી આત્મની પ્રજ્ઞાસિદ્ધિના ઉપર સુખ થાય છે.

૨ કામમાં ચૃદસ્થાનના સ્થિતિવાસીને તાત્પર્ય કરી તે
સ્થિતિમાં ચંદ્રસ્થ દરમિયાન કુખરતો હતો એકાંત અસ્થિતિમાં સ્થિતિ
પોતાની આત્મચર્યાઓ દરમિયાન કરી જેની દરમિયાન સ્થિતિમાં દરમિયાન
રહ્યો હતો તે કામ પાલન અને સુખ સુધારાની રજીને અર્થે
ચૃદસ્થ પોતાની પ્રજ્ઞાને ખસાવે છે. ૧૫૬ ગાય પ્રજ્ઞાને મદ્ય
પુષ્પના દરમિયાનમાં પાંચી આત્મી તે પાંચ વાતો રાખીને કામ.

આ પ્રજ્ઞાસિદ્ધિની તારતીય પ્રતીતિ જાતપત્નમાં માર પ્રજ્ઞા
સદ્ગુણ તાપક હતો (૧) નિષ્કામ (૨) સ્વાત્મચર્યા (૩)
સ્વાત્મચર્ય અને (૪) કાલપ્રમાણકતા આ તારે સદ્ગુણ સાથે સુખ
પ્રાપ્ત કરાયે માર પ્રજ્ઞાને આત્મચર્ય એકસરખા ઉપરોક્ત છે
આત્મચર્યનું ચિત્ર

૧ નીચેના રામ છે રામ આ નીચેની ઉપરના આત્મચર્યા
ચિત્રિત રામ ત્યાં દર્શાવે અનુભવિત રામની સમાનતા અને સમાન
દરમિયાન ૨ કામ સુધારા એક નિર્ધન આત્મચર્યને કરવાનું હતું
તે જ કામ રામપુર થી કુને જલ્દી કરવાનું હતું. ત્યાં નીચેની ઉપરની
દરમિયાન પ્રજ્ઞાને અને સ્વાત્મચર્યાના નીચે. ત્યાં તે પ્રજ્ઞાની હતી
સ્વાત્મચર્યા આત્મચર્યા અને નીચેના પાંચ નિષ્કામ

છબેના ધરતિ કે તેની આખે નહાવું તેવાનું સહેરી છાતનું કુમાર
ચિત્ર પણ તેના કાને અવધાના હતા કુદરતના સ્વામય મુ ૧૮ અને
દિગ્દેશ્વર શતા હતા મુગધાના નિર્દોષ વિનોદો

અધિપતિજ્ઞાના પૂજ્ય વાત્સલ્યમય અને પવિત્ર યાત્રાચરણમાં
જલમ્ભનું પાલન સ્વાધ્યાયિકે રીતે ૧ મુગધેન હતું તે માતાજીની
મનગમય મૂર્તિ તથા ૧ માતૃશ્રવણ ચિત્રુદ સરકારો તમુન
શ્યા હતા આવી સુરુનિમા માગો જ્યાંમુખ્યેસ વર્ષ સુધી
રહે ત્યાં સ્થિત તથા આજીવે દેવા અર્ધ દાર્દ સહે ન કાખા પદ
અમ અને આજીવ તક ૭

આવી રીતે છબલચિકામ્બી ભક્તિભિત્ર કેપયોમી ત્રિશાઓ
સીખી સર્વ કામઆમા નામુજ્ય જન્યારી નવન કામ મમામ શ્યા
તે ક્રિયારતે પુન તેના માત્રાપનાત મુગ્ધન ૧ શ્યા આજના

બ્રહ્મચર્યાશ્રમ પછીની બે મળી

બ્રહ્મચર્યાશ્રમે રહારી તથા પત્ની કુદરવાચમયા પ્રવરુ કી
પરેપકા હવા દાન પ્રેમદર્શિ મહાત્મા હા ૧ મમાજની મદ જ તવ
જાની તથા મુદર અને સુદર પ્રાન કે પત્ર કરવાની રતિ કે કુચનને
જાની હતી તે ઉપજાતુ બ્રહ્મચારી ગુચનને મ્બોમ પત્ની મદ
૨૬ ધામદમાં પ્રવેશ કામયતો અને એ પડેનું ન ગુમચને મુદ ૧
અમમાં પ્રવેશનાં પડેશાં એ અપામ મુદર મુન અને રમીવ જન્યારા
મારે રિશા પદ આજનામાં આવી

પગુ કે ગુચાન આજીવ બ્રહ્મચર પાલન રગા મમર્ષ
દોષ તે નરિક બ્રહ્મચારી ગદી કેપરેકા કે ત્યામી મરશમાં જગ
પ્રવતર્ષમાં પર્ષભાવનિનુ મરશમર્ષ કાર્વ કમો હને

આ ઉપરથી બ્રહ્મચર્યાશ્રમ પત્ની મુદ ધામમ્બી મ્બિશા દેવા
અ પ્રેમોમાં અને રીતે રા જાની હતી તે રષ્ટ ધાવ કે હવે
આજીવે પ્રવુન તિયનુ નિર્દોષ કીએ

વિષયનિર્દેશ

જનમજાનના એ પ્રશ્નરૂપી આપમે તપ્ત ગીતે ભેદી હાથ
 કે જનમજાનને એ મુ સ્થાપન અને ત્યાગાથન બંનેનું મૂલ્ય હ અને
 તેની ને જુદા આધારોનો પર પર આદર સુધય હ જનમસ્થાપન તે
 જનમન ત્યાગાથન ત્યા હોય છે પરંતુ હર એકેથી જ કે જન
 પ્રશ્નજાનના ત્યાગી ત્યા હાક નિવર્તે પાતળતા હાથ નથી અને
 નથી જનમસ્થાપનો મનુષ્ય મુદ્દસ્થાપનો જનના મનુષ્યોની અસર
 કરી હો કે જન ત્યાગાથનમાં તે મુદ્દસ્થાપનને જનના રોઈ જુદા
 શક્તિ આપ હોતુ નથી

આદ્ય મધ્યમ પ્રશ્નરૂપી રપ્ત આદ્ય આદ્ય હો છે કે આ
 જન આપમાં એકગીતના સદાચર અને પાતળ છે રોઈ જુદા આપ
 અને આપને આપ હોતો નથી

૯૧ આપનું પ્રશ્નન વિષયી થઈ પર આપને

૨૬ થાપન અને ત્યાગાથન એ જનનેમાં ઉત્તમ આપન હોય ।
 તે નનપથા અને પ્રત્યયે અને માનનાએ દિવ્યપર થાય છે
 આ પડ હા છે કે દામ્યાદ્યજનો ધમ્મા જ અને જ નિવર્તી ।
 મુદ્દસ્થાપન સમાન અને રોઈ ઉત્તમ થઈ નથી તેના શક્તિ નીમે
 પ્રમાણે છે—(૧) જનમન મહાત્મી જનમન હુદ જનમન । જુદા

વધેરે વિશ્વવિજય વિજયિણે મુદરચામનના ઉત્તમ ફળસ્વરૂપે / / મ
પામી હતી. કે જેમણે વિશ્વનાં મરીન તથા પામર પ્રાણીઓને ઉદાર
કર્તા છે (૨) બીજા અને કહ્યું જેમાં અનેક વીરરત્નો પણ મુદ
રામનના રત્નાકરમાંથી / / મ પામ્યાં છે કે જેમણે ભારતીય
સંસ્કૃતિને વીરતાના ઓપથી અગ્નિપ્રગ્લ્ભ છે (૩) સુન્દરતા ત્યાની
જગત્પ્રધારી ગદ્યાનુ શ્રીની ગાથા અને ૧૬ વધેરે સૌનું રક્ષણ અને
પાલન પણ મુદરચામનથી / / થાય છે (૪) આજના સુસારની
કૌશલિનું મૂળ પણ મુદરચામન / છે આથી મુદરચામન સર્વોત્તમ
માનવની ડોલ ના કહી શકે ?

જીતે વર્ષ ૧૯૭૬ નામાધમ એ / ઉત્તમ કે કાર્ય કે જ્ઞાન
નિવા માનવજીવનનો વિકાસ સંભવના નથી.

ત્યામ એ / માત્ર મુક્તિ મેળવનારો માર્ગ છે અનેક જ્ઞાની
મહાનુભાવોએ તે માર્ગને સ્વીકારી ગ્રંથ અને પત્રો ક્રમશઃ સાધ્ય છે
જ્ઞાનનો અવસ્થિત કાળથી શરૂઆત પાત્ર પણ જ્ઞાની દ્વારા
પ્રાર્થના સમયમાં નો અનેક મહાવિજયોએ આ / ગણ્યમાર્ગમાં મુક્તિની
સંપત્તિ સાધી હતી પ્રાચીન ઈતિહાસ ની માણી આપે રત્ના છે

આ જન્મ પુરુષો કવીશ્રીમાં જન્મ અર્થે ચારતરિણા / ખરી
પણ તે ૧૫૫ આમમાં આ ઉત્તમ કે તે ઉત્તમ અર્થે મર્યાદા
દારનું વામ નહીં કારણ કે આ પ્રમતો નિષ્ક્રમ તે ને અનિષ્ટ
વામના પગ અસ્ત્રવન છે જે અનિષ્ટ મુદરચામને વામ દેવ ને
માટે ત્યામમાર્ગ ઉચ્ચ દાવા કરતા અધમગ્રીવ નથી વર્ષ રહ્યો તે /
ગીતે જે અનિષ્ટ ત્યામમામને વામ દાવ નેત્ર મારે તે જ આપમ
ઉત્તમ મળી રહાય કારણ કે જન્મેની ઉત્તમતાનો નેત્ર વધક
કહે હાથ ને ત મ્હાને કહી સેવો પડે અને તેથી જ કારણ કે
ને જન્મેમાં કૌશલિ નૂતના કે ઉત્તમતા ન કારણ કે મુક્તિઓનો
વિશ્વાસ આ પ્રમાણે મુજ નહોતો.

જાતના, કાર્ય અને જ વિશ્વવિજય વચ્ચેના સંબંધો.

સૌથી પ્રથમ માનવના પત્ની સહધર્મિણી ત્રિપ્તિ વિદ્ય (વિલિટ્ટ યાત્રા), આસપાસના ધરાધામના નિવાસી અને તારના તાર, આ પત્ની કમપૂર્ણની જમિનમાંથી ત્રામનુ મારા મ સર્વ ૧૫ જે મારુ ૩ જમનાં સર્વ પ્રાપ્તિ ૭ જમને ૪ ૩ ૩ ૩ જે જમને સમર વેજની પ્રાપ્તિ માથે નથી, પરંતુ અદ્વિત્યાદિ માર પર તે ત્રિપ્તિ જે એ અદ્વિત્યાદિ મારનુ કેન્દ્રમાં અત્યંત જે અદ્વિત્યાદિ માર સતેષ અને પ્રેમ ત્રિપ્તિ મુખ્ય નથી, અને સતેષ વજ પ્રેમનાં અમન તે વેજવિદ્યાધામ ત્રામથી ન પાત્રી સમય છે

રત્ન વેજવેળે ત્રામ કરે એટલે સાધુવેળે મારુ કરે એ જ નથી, ત્રામનાં આદર્શ સેવી, પ્રિયપેલની શામના અનુસાર તે વ જામનાં ત્રિલિટ્ટ કર્ણોને ત્રામ અપી, તે વ જમિનમાંથી પસર થઈ આમને વજનુ એવું ન વ જમીન સ્થિત થાય છે હવેના સમય અમને, પસર જે ન સાર ૪ સાધુવેળે વજનુ હવે જે જમીન જે જનુમ માનવધર્મ કે મુદરધર્મની જમિનમાંથી પસાર ન થાય તે જ ત્રામી દુધા હવે હોવા હતાં તેને અધિકારી નથી હવેના નથી

વ ઘટેનિદુધા અને નીચ ગીત કીએ તે મુદરધર્મને એ જ ત્રામી દુધાના ત્રામ સમાન છે તે ત ત્રામ વજનુ મુદર હવે ત્રામી દુધાની હવેના મુદરધર્મને હવે રહેશે, તે હવેને અનુસરીને જ ત્રામ મુદરધર્મને અદર્શ સમાનતાને પ્રાપ્ત કરવા મેળ મળી આ ત્રિપ્તિ આ પ્રથમ ત્રામ અપાવનુ સ્થિત થાયું ૪ એટલે ત્રિપ્તિનિર્દેશ કરી હવે આપણે રાખુ, સમાન અને પ્રથમ મુદરધર્મનુ થાન શુ છે તે ત્રિપ્તિને

ચૂંટરથામનું સ્થાન

૧૧ દિવસે

રાખે એટલે તેણે જુદા જુદા ગામો તથા ઠંડેથેતો સખ ને
જાને પ્રાંતોના સખદને કેટ ઠંડેવામાં જાતે છે આમાંમાં પ્રાંત
છે મારે / તેને ગામ એવી સજા મળે છે આ પરથી પ્રાંતો
/ સખદ ને / તેમ તરીકે જોવામાં છે / ૭ સખદમાં એકાદગી
નિ જાને સદનસદન હોય છે

પ્રાંત પ્રાંત / તત્ત્વ મહત્ત્વ પોતાનું જાને સર્વજન એ મારે
જો સદ થાજમમાંથી / ઉદભવે છે જાણી ગાંડીય દિવસે
આજમનું સ્થાન કેટલું મ તત્ત્વ છે તે સખદ સમાવે છે
મ જિલ્લો દિવસે

મનુષ્યના સમાન આત્માવિચારથી સમાજિક સખદને સમાવે
છે / જાને છે જાને તત્ત્વ પેલા સિદ્ધાંતને મારા (સાનિ)
૧૧ મ અભિયન દરમિયાન સારી છે આવી અભયનું પુસ્તક
તે રીતે સૌથી પ્રથમ તે તે મારા જાને પછી સમાજ પર થાય છે

આથી ૭૮ થી ૧૬ ને એ નવજિમી આપવાના છે તેટલો
જાને અભિયન આદર્શ સદરથાજમની ખજ છે સદરથનું અભિયન

છતાં એટલે જાહેર કામને લાભ હોય તેટલે જાહેર સમાજ
દુખી અને સાર્થિક બનવાનો.

માર્મિક દૃષ્ટિએ

રાષ્ટ્રીય અને સામાજિક કિતબા મુદત્તવાચનો રાષ્ટ્ર છે ;
રાષ્ટ્ર એટલે એકમતે રાષ્ટ્રીયે તેમ છે પરંતુ પરિસ્થિતિમાં મુદત્ત
મળેનો રાષ્ટ્ર હોઈ શકે છે તેમ તે સમજામાં આવે એવો એ
સમજીએ છે.

તે જાહેર એકમ માટે છે કે મુદત્તવાચન એટલે પાપ અને જા
એટલે જાજાં જાજાં હોય ત્યાં જાં હોઈ જાય છે રીતે રહે છે. જા
જાજાં મુદત્તવાચનમાં જાજાંનિવાસને પક્ષ સ્થાન લેવાથી હોય છે.

જાજાં માનવતા જાજાં કામથી પ્રચલિત થયેથી હોય તેમ જાજાં
છે જા માનવતાને જાજાં જાજાં પ્રચલિત જાજાં પરિસ્થિતિ એ
જાજાં છે કે મુદત્તવાચનમાં પોતાની જાજાંને પાપી જાજાં પોતાની જાજાં
રાષ્ટ્રીયમાંથી જાજાં જાજાં છે જાજાં છે તે જાજાં છે કે મુદત્તવાચનમાં
તે પાપ જાજાં છે જાજાં પાપી પરિસ્થિતિ સાર પરિસ્થિતિ છે તે જાજાં
જાજાંને જાજાં પાપ જાજાં. જાજાં જાજાં જાજાં મુદત્ત રાજી, તે
જાજાં જાજાં મુદત્તવાચનમાં રાજી જાજાં એટલે છે.

મુદત્તવાચનની વ્યાખ્યા

જાજાં માનવતા હોવા જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં છે
મુદત્તવાચન એ પક્ષ જાજાંનિવાસને પ્રચલિત પ્રચલિત છે મુદત્તવાચનમાં
જાજાંને પક્ષ જાજાં જાજાં, જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં
જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં રાજી છે જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં

જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં
જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં
જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં જાજાં

શ્રદ્ધાસ્થાપનમાં રહીને પણ કોઈપણ પ્રતિભા જાણી શકાય છે માત્ર આ
 સુત્ર વાંચી શકાય છે ને જોઈએ “શ્રદ્ધાસ્થાપનસૂત્ર” માં પહેલું કથાનું
 સ્વર્ગીય કરવાનો જ મનુષ્યને અધિકાર છે તેના રૂબરૂ વાંચનાનો
 તેને અધિકાર નથી. કારણ કે જો તેના જોવાના કારણની કલ્પ
 નથી. જોઈએ આ રીતે પ્રાર્થના દ્વારા શ્રદ્ધાસ્થાપન સુખ
 મિત્ર કલ્પ મળે છે જો તેને શ્રદ્ધાસ્થાપન પણ નહીં સમાન
 બધા આજમેનું વિચારવાનું છે એમ સ્વીકાર્યા વિના શક્ય નથી
 સ્વસ્થમિત્ર

આમ જો શ્રદ્ધાસ્થાપન દ્વારા વિશ્વાસ મેળવવાનું નથી પણ
 વિશ્વાસ સ્થાપવાનું છે શ્રદ્ધાસ્થાપન કલ્પવૃક્ષના સુસ્તરમાં પ્રવેશી
 જઈ છે, વિશ્વાસવાનની પ્રતિભા જોઈ નથી. આથી આપ કલ્પવૃક્ષ
 પાંચમાં પાપ દોષ જતાં તે પાપ શ્રદ્ધાસ્થાપનને પીડી શકે નથી
 આમ જો શ્રદ્ધાસ્થાપનની પ્રવૃત્તિ પરને પીડના માટે નહિ પણ પરોપ
 કાર્ય જોઈ છે, તેથી તે પ્રવૃત્તિ પુણ્યકારી નથી રહે છે

જો તેને તે જ શ્રદ્ધાસ્થાપન આમ જોઈ ન હોય તે નહીં જોઈને
 જોઈને જોઈનાર જોઈને જોઈ પડે તે થતું પણ જોઈને ન પડે કારણ
 કે શ્રદ્ધાસ્થાપન સ્થાન જેવો જોઈને કલ્પ તેથી જ તેની જોઈના
 થતી પણ નહીં છે

1997

જાણી જોઈને જો, જાણપરિતે જો જાણે રહેલું મળીને દર્શન
કે જેને છે સાગર કે આ જાણ પરિતે જાણના પ્રેમપર મિલન થયું
તેનું નામ દર્શનજો, તાર્ક્ષ્ય હરિએ દર્શનજોની બધા બધામાં છે

પરિમિત નિષ્કારોની અસર આપણા સમાજ પર ખૂબ જ
ઘણી મુશ્કેલી મુજબ સરકારની આર્થિક વાતોથી અજાણ છે તેમને
અજાણ ગણીને વાતો અજાણતા માનવતા માટે તરત
નિષ્કારો હોય તેમ જોડવા માટે છે

આપનું આ માનવતાને આપી સુધી સદમન થઈ રહીએ કે ?
 જ્યારે તુ ૧ કિંવા જનસાગિ પી સી છુલપજન નૈશિક જનસારી
 ગદેય માનતાં દેશ ને માટે તિયારિન છુલપી આરવજન નથી
 તેમ / રોઈજનુ સામકારામ તંય વગેરે તિયા ૧ છુલ માગતુ /
 ત્તિએ જોરી ૬ / પાટી નરી ૫૨નુ આ નૈશિક જનસારી
 ગદેય માનતા નથી છતાં સમત્વ થાન અક પ્રકાશની ૧ નવતા
 માન્ય તે અજ્ઞાના અમ કહે તમા ના જન માન્ય કહે ૩
 પોતાનું પતન કહે ૩ જન આ ૧ પ્રકાશ ન મુનિનું ન ક ૧
 તત્ત્વમિતરી આરી જનવતાને દગદગની ૧ છુલતાના / નવતા
 થાને અમ ૫ ૧ ને પ્રવતિકા કે નધારાનું આ ૧૬ નામ આપ
 થામી આમ્નુ તંય

આરી સ્મૃતિલાના થાનુ ક્રમ આમુક મમન થતા ના જનજ
 ક્રમ ૨ ૧ આનું પમિતમ ન જા અને નમ ન ને ૫૨
 ક્રમ આમ્નુ ૩ જન નેવા પ્રમેન સમ્પા આરવની ૧આમ્નુ ક્ર
 થાને ક્રેક જન મા સમ આરી થા ના

સમતા આરવ

જનસામતા આરવ રજા તંય જન જનનમાધિક ૧
 નરજા / જનજનતા આરવ ૫૨ ક્રમ જન જનસામતા ૬
 ૫૧૫૫ની તંયની પ્રમજનનું અક સરજાપ જન ૧ / ને /
 જનમે આરવ ન છુલપી તિયાર પ્રમનુ મામ્નુ થા ૧ ન જન
 છાન તેથી મમાજવિતરીનોઅ સમજાને ક્રમ કોરીનુ ક્રમ
 ૧ / આરવ ૧૫ ૫૨ ૬૩ ૭ ક્રમે આ આરવ દેશમે નરી ૫૨
 ને મતાવમે જન આ મમ ૧ જન / દિવિદુધી નગીને ૫૨
 ૧૨નું માન્ય તિયાર ૫૨ આરવમા આમ્નુ

જનન પતિના ૫૨૫ દેશી ૧૨૫ જન ૫૨૫ ગજા તેમ
 ન જન તિયાર રીન પતિની માન્યિક તમ / આરવમા ૧૨

પાતે રાખી નોંધે અને એ તારે જ જાડી છોડે કે આરે ૬ પદો-
છાજ્યાં છિદ્રલુ અને છાયાચરને સંપૂર્ણ સ્થાન ચરતુ હોય તથા સ્વિપદ
પ્રેમના હેતુપૂર્વક પરસ્પરનાં હાથ જવાં હોય.

પ્રાચીન કાળમાં આ આદર્શ વર્ણન જળચર્ચ રહે તે હેતુએ જ
કુચક અને કુચ્છીનાં દિનથી મુગ્ધાભાવે પર તે જાનેનાં હાથછાજ્યાં
પમદથી કમળો જાણે મોંપાયે દરેક અને આજે પણ તે પ્રિયક
અસ્તિત્વ પાવે છે.

૬ કે આજે જુદા જોડુ અને છે ખરુ કે પુલ અને પુચીનાં
માલવિના ચર્ચે કિય શીખને યા જર્ચ પેલાંની કપડી રસથી
કુન જર્ચ પાનના કમળોના દિનમાં આરે નુશ્ચાન જોડાયાં છે
અને આ ધમ્મ પ્રમાણ ની હાથચર્ચ પરતે આજે અનેક સ્વિપ-
કેળા પ્રદા : ૬ર્ચ રથા છે બીજી તરફથી સ્વિપવિચાર ત્યા પ્રથો
અર્ચાર્ચ ત્યા પરતુ કિય સિવનથી આવત્ય એમ અર્ચાર્ચ આજે
કે આજા પ્રાચીન મંથાચ્ચ કે હાથચર્ચા હાથચર્ચ દિન નથી
આવ ને ૮ અનુચરના અવધાન અસ્તિત્વ જ ને પરતે
તરત્ય

મજાજ્યાં અવધાન પાના ૮ પ્રાચીન દો કે અવધાન હો
મજાજ્યાં ૮ આ/ સર્ચવચ આર્ચ પ્રવાદિ હાથને સર્ચને તેમા
અવધાન ત્યા અવ ૧ નીજગવાના આચ અવધાનોની અવગ આપ
નમાજ્યાંઆજેના આપ ૬ ચર્ચીઆજ્યા મજાડી કે તેચ પ્રવન કમળ ને
હરના અવધાન મજા કેળી તેડી મુખાચ્ચા કમળી ને ૮ અવધા
સાચુ : ૧૩ જિનની રાંતે એ ૧૩ ૧૫મોથી ૩

૭ નીન મુદ્ધરાનું નિદાન

અવ ૮ હોય પ્રાચીન નિન કે નિમમ, પાના અમને તે
૬ ૧૮ અવ અવધાનમા આરે અવધાન હોય ૧૫ નેનાં હોય ૬ગી
૩૩ પ્રમુ આગળ ૫૮ નેન કેદારક ૬ર્ચ મુખાચે માંડી રથો છે,

અને તેવી રીતે આજરી પણ રહી છે. આવા સુધારામાં નથી દેખાતું બ્રહ્મિયન દિન કે નથી દેખાતું આધ્યાત્મિક દિન. આવા સુધારાને વાસ્તવિક સુધારો કઈ રીતે મળી શકાય ?

સુધારાની આવરવકતા

સુધારાની આવરવકતા તો દરેક કાળમાં હોય છે પરંતુ તે સુધારાઓ સમાજજીવનના સરક્ષક નિયમાન અનુસરીને / કયા હોવા તેઓ તથા સમાજને કિલકળી સુધારાઓ દરેક કાળની વિશિષ્ટ બ્રહ્મિયોએ ક્યાં હોય છે ? બાળકે આ / સુધીનાં ધર્મશાસ્ત્ર અને નીતિશાસ્ત્રના અસંધાનથી નર્તક બની શકીએ છીએ.

છાત્રરૂપે એક ક્ષણ એવો હતો કે તે વખતે માર્ક એક દુરવને એકથી વધુ પત્નીઓનાં સરક્ષણ અને પાલન કરવાની પણ છૂટ આપવામાં આવી, અને એકથી વધારે પત્ની સાથેના લગ્નમાં આધ્યાત્મિક હતો મર્યાદા નહોતી, પરંતુ ત્યારપછી મમય પ્રમાણે પરિવર્તન થતા એક પતિએ એક પત્ની સાથે લગ્ન કરવા તે / આધ્યાત્મિક સમક્ષ્ય અવગણી શકી અને આ ? પણ તે / અપારણ્ય આપું છે પરંતુ આવી મમય પરત્વેની અનુમતિઓ નાસીટકળના સુપૂર્ણ રક્ષણ અને દિનના રક્ષિતિદુષ્ટ / ચાલવેથી હતી તે જુલુ ન થઈ.

મારાત્મ કે આજ સુધીના સમાજનિધારણના ? ? નિયમે ઉપસ્થિત થતા બાળા છે તે બધા સમાજની સાર્વજનિક મુશ્કેલીને અનુસરીને / ચોક્કસ છે, આવી તને વચાઈ રીતે અનુસરવાની અને તેને સુદૃઢ અનુસરવાની સમાજના પ્રત્યેક અંગની ફરજ છે. મારણ કે સમાજનિધારણના નિયમોની બંધનનામાં બ્રહ્મિયન રચના અની કાનિ નથી પણ સુરક્ષા છે.

દમણાં લમણાં મુજા સદમાર અને પ્રેમશક્તિના આકર્ષક નામના અધાના હોય લક્ષ્યવસ્તુની ? અસાધ્યના સમાજમાં પ્રચીં રહી છે તેની વાસ્તવિકતા શી છે અને આધ્યાત્મિક દષ્ટિએ તેની ઉપયોગિતા કેવી છે તેનો નિર્ધાર કરીએ.

મુજા મદ્યાર

૭ મુજાએ જન્મલેખમાં હજી માગવાની થી જા ન દોષ
જ્યાં જન્મ અવિચરિત ગ્રી પુત્રો સાથે મુજા રુદયારથી હજી
માગતા હિંમત છે તથા તે સ્થિતિમાં રમવા મુખ મેગરવની જાણ
રાવ તેમની જગા રેહીક વાર જાનતુ સી કરનાં જન્મ સ્મરણથી
જુરી કર્ત તપ મ કારણ કે મુજા મધ્યાગ્માં એક / પ્રેમનું પાત્ર
હોય તરીકે જિજ્ઞાસા મજાવતી નથી તેથી તે નિશ્ચયી પ્રેમના
જ્ઞાન દે । અનેક દસ્તખોરોનો સિદ્ધાર જાતી ત્યાં પામે છે આથી
અભાવની પોતામાં કાપતા મુજાં દોષો નથી તેનું જાણે
કદ પાત્રો વચમાં તને મામનું જો છે

નમા ત્યાં તા પ્રેમથી / સ્વયં અમર વર્ણ દોષ ૬ અને
જા તા ૭ રાત્ર પ્રેમીઓથી જન્મ વરજ્યવ કે જાતી
૮ ત્યાં જ જન્મ તરીકે સ્વયં પ્રેમ તેનું તરીકે તારે તે જો
પ્રેમના સ્વરૂપ તા પ ની જ્યેષ્ઠ

૧૦ રીતે જન્મ જન્મ જાતી તરનું હજી સુતરેક ત
નિત જન્મ નિજાત જ પાતાનું જન્મ આપે આપે મજાવનું જન્મ
૧૧ ૧૨ ૧૩

અક પનિએ એક પત્નીની અને એક પત્નીએ એક પત્ની પસંદગી કરી વિવાહિત હતા માગતુ તેમા અવિવની પ્રતનુ દિત ૩

આ રીતે ત્ર્યંતર્યામ્યાએ તથા ત્રીનિમિત્તેએ અક જાણ વતની અર્થિક દૃષ્ટિએ ૭ ધોત્તવા કરી છે તે સામાજિક દૃષ્ટિએ પણ વધુ દૃષ્ટિએ છે તે સ્પષ્ટ નહીં થાય છે

તે કે ત્ર્યંતર્યામ્યા ત્યાગમાર્ગ પર પુ જાગ આવે ૩ કાલુ કે અતત યાત્રીએઅ અનક અનુભવાથી નવક કર્યુ ૩ કે મનુષ્યહવનનુ અર્થિક મુખ ત્યાગમાર્ગ પર ૮ નિર્ધર ૩ તમ છતાં તદથી ચોક્કસ ન દોષ ના વસ્તુહવનથી નરુપાને પણ તે ત્યાગ આવે છે અને તત ઉદેશીત ૩ કે કુદ-ધોઅ રાગાગમત્વ એટલે કે પ્રત્યક્ષતો ૮ ગુરુ હેતુ ત્યાગ ના ન ૮ પરીપ્રેમ પણ અત્યગ અત રિષ્ટ હતા ૮

આવાં બધા ન ૮ સામા પ્રિયમત મનુષ્ય આવા પ્રમથમતા હેદ ધોત્તવની આરીથી ૮ માત્ર ગુરુ અને ગુરુમિત તથી દેવામા અવત્તા નથી પણ તમાનાં પાગ પરિક કુવુદોય પ્રુતિ સ્વ ધૃત્વાદિ નામતોના મુમેંગ સાધી બધા કરવામા આવે ૩ આવા પતિ અને પત્નીએનાં હવત વિધાય સદકાર અને સ્નેહના સાતથી તસ્મોત્ત રહે છે

પાત્રાનાં પુત્રપુત્રીને હાન્યર્જવના સંગમ પ્રમથપ સતેહકને આ ૧૧ વોછ આપવાં એ ૮ તે ઉખવના વગીધાની પવિત્ર ૮ ૭ એમ સમાજત્વ/ધારણુ પણ પોધારીને ત્યાગે છે

પ્રિમમમ

હમણાં હમણાં ઉપર કહેલા મુખ્ય સદમાત્રની માલક પ્રિમમમના નામે એક બીજી બ્રમ પણ અવિવ દેખાય રે છે આવા કહેવાતા પ્રિમમમમા ગુરુ અને ગુરુવી બને કામની સલાહ સ્વીકારી રિત્ત કેવળ પોતાની ૮ પસંદગીથી બધા કરવાની યાત્રતા ધરાવે છે

મુજા સદચારના સિદ્ધાંતની ચાલક આ માન્યતામાં હમખન-સ્થાનો તિરસ્કાર નથી. તે પછી તે સિદ્ધાંતમાં શી કુરિ છે ? એથી તેની અમમાં મરુના થાય ને સહન નિયમથી સાગ તેની અનુચિત વિચારીએ.

વચની અસર

કુલક અને કુલની કે મને હમખનિત એકબી વનો સહકર સાધી સુદ-આશ્રમથી મહરનો આર વદન કરવાનો હોય છે. તેથી રાહજીવોથી પર પર પાતાની મેરે અંગ પાપ દોષી એ તે મંદ પાકુ નથી પાતુ ને પ્રમગન એવા હોય છે. વધે સમયે અન્ય કુલકુલનીઓમાંના પશ્ચાત્તર એક પ્રકારના આવેશને અપીન હોય છે અને ન વનુ તે વર્મા સ્વામ્યવિક છે બીજુ તેઓને પગિયન વળા અનુમત્તુ યાન પશુ હોતુ નથી અને પશ્ચાત્તર તે એકબીએક દેહ્યો-દર્શી ન આશ્રોના હોય છે એવા કારણોને કારણે ના પારસથી કુલકોનાની નિતીકુલકુલકે તેઓમાં અનુન થય પાપની નથી.

અનુભવ

આ સ્થળે મહાત્મા ગોપીહજા પુત્રના હમખન નવી વસ્તુતિવિવિધ હર્દન ક્યાવયથી વ પસિસ્થિતિનો આશ્ર અનુભવ અને હમ-અસરની આસવજ્ઞાનો પશુ એવા થઈ એમ પારી તેનું સક્ષિત અસરકુ અહીં આ પુ છે.

ગોપીહજા પુત્રે રોનાની ઈચ્છા નેમ અને તેમ અહીં વિચારિત હમ સ્વીકસરની છે એમ ગોપીહજાને અનુભવું. અને એવા એકબી મહા અને સમયિ માગી ગોપીહજાને અનુભવે મનુરી આપવા અનુભવ કરું અને યાવિનખન તોડીને વિપદ કરે. એવા એકબી નિયમ કરે.

એકબી દોષ થવાની અને એક ક્યા એકબી વિપદ મારે

પસદ કરવા જેવી જાતી. જ્યુ એ કન્વા વિના માટે સમન નગેની
બીંછ કન્વા પસદ કરી એ વિચારિત છાન ઈ-છતી હતી.

મોંપીંટએ પોતાની અભ્યાસિક સુગ્રનાથી પોતાના લોકના
સુવર્ણનું કન્વા અને એના માતાપિતા આગળ વજન કર્ફ અને
વિચાર કરવા હતુ મોંપીંટએ કન્વાના સુવર્ણના પોતાના પુત્રને
લખી ભૂના અને પોતાની જાણમુદ લખી વળાડી કન્વામા
એક દારીગિર ખાત હતી.

એક મિત્ર મોંપીંટને સુચવ્ય કે તમા વ કન્વાને મંગરી
આપ્યા તેઈએ અને જાનને આઈર્ષ તમા પરિચય થય હતો તેઈએ
જન કન્વાની દારીગિર ખાતે નિખા (૩૧) પુત્ર દેવદ અને નૈવાર
૧ તથા પરિચય થયા ખાત અજમાવ્ય સાથે ગમ કરવા મમન રત
૭ કે ૩૫ ને જાતુ તર્કિ

મોંપીંટને જ્યુ સુચવ્ય ઠીક ન જાતી. અમલુ હતુ અને આથી
પદવિ નરાજર જાતી નરી જાત એ જાને હમ માટે ઉત્પત્તગા
થવા છે એમની દૃષ્ટિ જાત માદ પ મળાવ અ સનર થમ દા
જને તાવ નિમારપૂર્ક દા કર્ફ અમ નદિ કર્ફ દાગ તા
તીમી દો એનાં દેવદા કામુદા દોર્ક દો તે જાનેને રપદ કરી
જન તમા છે મનામા કામેચ્છા કામી છે અત્રા મોપુરવ એક-
નીલ પ્રતે મહામદિ એકચર પાત્રા ખાત હમ ન કરવાતા ૧૨૨
કરચની છદ સંય છેએ જ અને અવતર થાયે ૫ કિમ્પ મમાળની
અને જામ કરીને કો નનિતી ગદા તવી સમાજને એ અર્પિત
કરવારી વરતુ છે (૧૧૦૧૦૧૦૧૦૧૦)

આની મહાસિક કામચલાકિયાને જાનુમતવામાં જૂન એજમ
ઉ ગુજનીત આપ પ્રેમપ્રમદિ જૂન સચલથી જ મ ૫ ૫ ૭ ૭
ને રનેદ પ્રિય કોચથી કુલસાવમવા દમકામવા તને ૨૫
કજાત છે અવધ નાજુ થાય છે

કુટુંબકર્તા

આર્યેષુ અને મોહ્યો કુપલ મરેણાં હમે ક્યોડીમાં સચિદમ
પાર કિનગી સકાં નથી સુદરશાસનનું નામ તેમ તેમ આર્ય
મનનું બધું જ નમનનું તથા મુનકને અનન્યા અનુભવેલાં થતાં એ
હી પોતે હીને જ સ્વરૂપાં સી રૂપનું આર્યેષુ કીલ્લું જનું બધું જ
આ મનદુષ્ટામાં પરસ્પરની રક્તિએની ક્યોડી જલ્લું જનું તલ છે

આપા પ્રમન મુનકની મનુષ્યકલ્પન દર્શક કિલ્લો
અર પગે અર જમીનદોષ થતાં ત્યારે તે ત્યારે પોતાની મુદમ
રક્તિનું આન રૂપે રૂપે જાન થાય છે અરુ પરુ હવે તા તેઓ
હાનની મુદમગીઆ અરુ આર્ય જમી મરેણાં હોલ ॥ તેઓ પ્રકિલ્લ
અરુજન્યરમા પશુ તેમના સુદરશાસનનું અસિદુ મારું કુષે
અરુર હા પમારુ કુષે જ હરુ છે ત્યો અર્થ તં સમર્થ સમાજ
તરુ થાય તથાન રૂપે નથી તેમાં અમાન્ય જમાનુનો રૂપ
હી નથી આ ના રૂપ હોલ આ તમાની પોતાની રક્તિએ છે

વડીકેઅ મુ રૂપે ?

આર્યે / આપા અરિવરુ જલ્લ આર નીતિધરાને વરુજન્ય
કુનકાવના આ અનુજથી રક્તિધન મા વો હા મુ હી તમે
જા પાની જા હમઆ માતાપિતાની કુલીના કન્યાની રાખના
આ મરુકુર્ણાની પરીણ સરથના પોષે અનુજા પાત હ

રક્તિધા નિત્યાર્થ અને પ્રત્યાં રિતેગી રૂપ છે તેઓ
પાતની હાન અમાર સમહ મો હાન પોતાની અવલિનું
કદમજન્ય ના ગીને પમાર થાય તેઓ થોમ રેકિસે પમારની
હી આર છે ને અમાર થતા પગી પાતની મતનિને
જલ્લ ને અનુરિવનું પમાર જાન આરો તેઓ પાત
અનુરિવ મત્યા પગી જ તમેનાં વધે મી આરે છે આપા

૪ સંસારમાં ત કુલકુલનીને તમનુ મનોગ્ધપૂર્ણ સ્વર્ણીય ઇક્ષ
માગત્યાં તક સાપે છે અને તેણે રૂપીકલનના નો ન્ય અને
રનેદની સુધન ન મુદી પ્રસરી રહે છે

એ ખાનો વિષય ન કે આ નો વડીલ વગે આ પવિત્ર હર ને
રેલક જમે પગચી ખોડે છે આ ના પુત્રપુત્રીને નમ તરી
મ્યં જેવી આપવા અરજામ ન સાગત્ય કન ની કિંતિ લખામિ
ખાની જેમ છે અથવા સ્વર્ણવર અપામ્ય કામ કરી જન છે

લક્ષ્મણવરણમાં આવી રહેલી આ ના જન આ ના
કદમ્બાધરણી કુદકામાં આ પત્ન અકે ક્રમ ના નુ કે તમામાના
રેલક તેા લક્ષ્મણ માર વરત્યાના મુદ્ધાપત્ય ના મુ પત્ન
વામાવામ વળા મુદ્ધા જિયા કચના અરજાવ લલ મારે શામતા
નર્પદ રોઈ પિતા પાતાન્ય સાધની આ ર રોઈ મુદ્ધા ક
સ થા પુરુષા કચા સાગતી દુઃખ કથે ના નિદય સાગત્ય
ઇક્ષ દોષતા કચમાત અમકાના નરી રોઈ પત્ના પાતલ પુરાના
લક્ષ્મણને જાગરણ ન કરી નાન કે અપના ના અપામ્ય મનમ
વડે રેલી ર ન

આજ નિમિત્તે ૬ તથા અગ્રજ સમારી ન કોઈ
જાગ્ય રામચંદ્રના ન્યપેર મુદી રવિ ને ન રને
જિયા એવા કાન્દેશી અવલનાના આન નરી અને મળકાનની
કે મુ રા, આ કામ ન મે ૬ તથામા પખકલને પવિ
જન મુદ્ધિત રાજવાન્ય લલપા અને માપને નમ પત્ન આ
કે પત્ના દિનિમિત્તે તરમારી મર છે પચિમાન અમલન કવિનિ
રન્યો કુદ કાનની પાપા કિત જગે કિત અન્ય રોઈ રામ છે
૭ નિવરણ વિધાવિલક અને એવી એવી પ્રાનિથી મુદ્ધિત જાતના
એક વર્ષ કમાત સામ કોચેક નેવા રને ન છે

સમાજનાં આ નધા હોંને જુવથી નામુક મરુ છું
 પરશ્વના વસિંહોને પોતાની પવિત્ર ફરજનું બાન થાય તેવી ભરખું
 ડોલિંગ મરુની પ્રત્યેક સાચા સુધારકની સૌથી પ્રથમ અને અગત્યની
 હૃદયે આ પ્રવૃત્તિમાં વિચારવળા ઉપરાંત માન્યતા સંકીર્ણ પણ
 પુર્ણ આસરવળા છે અને સાથેસાથે જ પગલ પુરિષ અને
 સદિષ્ઠનાની પણ અપહ્લા છે પરંતુ મક્કલી વાતોથી ન ભયરિપુર્ણ
 ન થવું જોઈ. આ દર / વર્ષાર્થે રીતે બનતી હામ યો સહજ
 હામન મરી હેઠા અનેક હોંને / મરુથી નામુક થઈ હોં તે
 નિવવા વસતુ છે

અધ્યકાશ

આવર સુધી આપણે ૧ વર્ષો કરી મથા તે નધા બરેકામ
 પ્રારંભકરની હતી. આ પ્રથમ હામન પડીને છે એટલે તે
 પણ પ્રાથમિક વર્ષો ગૃહસ્થાશ્રમનાં અનિવાર્ય હોવાથી બધી
 પ્રકારી વાગ્યવિગળની વિચારણા કરી લેવી હિત છે

જો હામન મોગ હોવા છતાં સારીરિક આર્થિકની કમી
 મરુ અથવા વાજનની અગતિને મરુએ પ્રયોગ રચે એક દિવસ
 જોયું પર્લાકને અથવા જ્યાંકને ઉપયોગ કરીયાતપ્રમમાં અ
 થાર વડા હોય તેમ હોવાય છે

આવી અવગણ કુદાકેમનો વધુ પ્રાપ્ત વિદેશી સહયોગી છે
 આલેશે અજાય છે ને કે પતિ અને પત્નીનું સન્માન અને
 હામની અવસ્થા વર્ષાર્થે ગ્લામરવા સારુ અતિ પ્રમત્ર મરુવન
 તેા આસતર્જની પ્રાચીન સમાજ અવસ્થામાં પણ આવી જુદો છે
 રમુતિયા છે ખરો

તમે જા પ્રચિત્ત વિચારે ન વસિંદે કરો ।

વક્તવ્યજી ગરીબ, વીતનની વિચિત્રો ૫

“ જોતિ નહીં થયો દોષ ચતુષ્પાશો દોષ નહીં થયો તેમ
તપુસકર્તૃ થયો દોષ અને પતિન થયા દોષ તે આત્મા પ્રજા
શાશ્વતી તે જીવ પતિ સાથે સમ કરી શકે ને

પરંતુ આજે તેમ દુષ્ટાને પ્રજા ઉત્પત્તિ કરવામાં આવે
કે તેમ દુષ્ટાઓ ઉદ નો ગદ થા ત્યારે એ થાને જેમના ઉપરોચી
નથી એટલું / તદિ નો તે સામ્યજન્ય નિર્મલ તેમાં
પદ દાનિશારક ક એમ નિર્ણય ન બને ત્યારે ત્યાં
એવું નથી કાલુ કે એક જન પાતાલ પ્રેમચર પત્નીને અને એક
પત્ની પાતાલ પ્રાકૃત્ય પ્રીત્યના ત્યાં જન્મ ન હો થાય ત્યાં
(મને કિન્નરે એક એક જન્મ મળ્યા કાળ (તથા) ત્યાં કરી શકે
તેથી તપની સાર્વજનિક ઉદ આત્મા મ જ્ઞાન આ મિત્રમ
અન્યથા અને તપન નિરૂપવાથી ક

કે અત્યંત પતિના ચતુષ્પાશ પત્નીનું દુષ્ટન બન પત્નીના
વિશેષથી પતિનું દુષ્ટન નમ્ય જી તુ અથા અપૂર્વ કા પવપ્રમ
દના ન / અત્યંત દુષ્ટાઓ આત્મા અન્યથા વક પ્રવર્ત્ત થયાં
કથો થાય / તે બેચેન અત્યંત સુ પ્રિતિ મારે બધા ૧૫૬ વસ્તુ
કે અને કુદચાપકની કીનાના પત્ન અને પત્ની ક તમ બનુને
આ સમાજપ્રીતિને કને કઈ ઉપન્ય ન દ થાય

કે તે તા થામ્ય દેવના સમાજ દર્શિતો પત્ન
આથી તપના દુષ્ટાઓ અન્યથા વસ્તુ ત્યાંના થક થયા
ક તેથી જાણ ત્યાં ને કે તે જન્મ સમાજ સામ ઉપવાથી નથી
આને થારે પતિના કાલકારે દુષ્ટાને ન થાય એક કથાએ અને
પુત્રામ્ય પ્રમથે બારે કા નાથી અમદાવાદ અધિવા ૧૫૫
પ્રવર્તે કર્મ મદા ક મારે મધામ્ય પ્રવર્ત ત્યાંના અધિકારે તથા
કાનેનામે આપા પ્રવેષ થઈ મિત્રિયા કરી તે કાલેના ક
૨૭ થયા એ ક તેમ જ્ઞાનિયા કર્મ ક કાલુ કે મધામ્યની
સુદમ્યા તથા સમાજની સુગતિના આપ પ્રવેષ થા ક આપને ક

ପ୍ରାଚୀନ ଓ ମଧ୍ୟ

આમના કુળી સુદસાધન પાતે વડિલોની મેરમ્મી નિષ્ઠા અને ખીન્ન પક્ષ મળ્યા હાલ છે કે ? હાલના કાલે સ્થિતિ મળે મળે મુજ છે તે હાલ પાનપ્રમનો અભાવ.

[illegible]

૧૯૭૭ ના સમયમાં આમળ વસાઈ એક મોજે ત્યુ સ્થાપત્ય
 પ્રકરણ કે સ્થાપત્યના ૧૮૦૦ વર્ષથી કે તેમની સમય
 સ્થાપત્યના ૧૮૦૦ વર્ષથી સ્થાપત્યના ૧૮૦૦ વર્ષથી
 સ્થાપત્યના ૧૮૦૦ વર્ષથી સ્થાપત્યના ૧૮૦૦ વર્ષથી
 સ્થાપત્યના ૧૮૦૦ વર્ષથી સ્થાપત્યના ૧૮૦૦ વર્ષથી

૧૮૫૬ સુધી પ્રાંત છોડી દેવામાં આવેલો હતો. આથી પશ્ચિમ બેંગાળ
 પ્રાંતના ૬ જિલ્લાઓમાં સરકારી કાર્યો ચલાવવામાં આવ્યા હતા. આ
 સમયગાળામાં ૧૫૦૦ કરોડ રૂપિયાનો નુકસાન થયો હતો.
 બાકીની વિગતો

આજ આઠમી નેશનિયે રૂબ ઢીજત મારે પ્રવાસ અસાધ્ય
નિવાસી પત્ર ન નડે આશર્તા છે ખવા પસદ આ સિદ્ધાંત દેસ
ઉભા ઘણે મમ્મ અને સુર શરે છે તેસો જ પરિણ

અવળે દુનિવાસે મગ્નર્મીયક ગુણ । ૫ ૧-૧૧

તિવહની પતિન શાક્યા હુમ થયા પત્ની અર્થેવ નિહી
વાસનાથી ૭ પ્રભ ન મે છે તે અપાર્થિક ન બને છે આવી પદર
પ્રગ્લે ક્ષમ કરવી તે પશુ એક પ્રકારનુ પાપ છે

૫૨૦ ૭ પ્રભ પર્મશાક્યા અને ક્ષમ સુસારથી ક્ષમ થા
છે તે ન પ્રભ પોતાના કર્મનુ પાલન કરવા શક તિવિષ અધક
મેળે આવી રહે છે તેથી નાં નાં વિશ્વાસ અને સ્વર્ગનું સામન
આવી રહુ હોય તાં તેવા વક્તાવરણમાં તેથી પ્રભની રૂચિ થા
તે કરતા સુસની શાક્યા હોય ત રહુ પોમ્મ છે

૫૨૧ પરિણીત ૬ પત્ની કારિક વાલ્મીકી પાત્રે તે પોતાનુ સ્વાસ્થ્ય
૭ ૭ તત્ત આને સમાજમાં બધે અત્ય પ્રમાણમાં ગ્રામ પડે છે
તને પુત્ર પ્રાપ્ત કરી પાતાની અપુત્ર સ્થિતિ સુધરતો પરમર્થ
અવર સુધ્ધ થઈ રહે. પૂર્વભાગમાં આવી અપના પુત્ર આપા
હતી અને તેથી પ્ર નાકના અનેક પ્રકારે સુખી હતું

આપુ ૬ પત્ની સહ વાલ્મીકીનું પાલન કરનાર વર્તે અને અત્ય
પ્રમાણમાં ત્યાર વર્તે રહે ૫૨૨ તે વર્તે સમાજ તેમજ રાષ્ટ્રને
વિશેષથી વર્તે પ્રભની અભિવ અમત્ય મેળવી રહે તેમાં તે કો
માત્ર આશ્ચ નથી

૫૨૩ એ રોઈ વિભાગી ચાસનાને પેળીને હુમિમ પ્રવેશ હા
પ્રગ્નના કર્મને અદભાવથી પ્રેરિત કરે તાં તે પરિણામ એ
આને ૭ ૭ ૧ થિ નપુસક બને અને બી નતિનાં વાલ્મીકી વધ
સૌજન્યના આતો સુધાર્થ અત્ય પરિણામે રાષ્ટ્રીય હિતને અથે
રાષ્ટ્રીય મ હુનિયા જગમાં ન કાપ પડે અને સરુતિ નાક પામ્યા
પત્ની માનવર્થવિયા છતાં એનુ કમ તત્ત રહેવા પામે નહિ

૫૨૪ ૭ના વિધારવાસનાને પશુ ખ્યાપીયા ૭ માત્રવાકી
તિવની પો કુસતની હામન માને છે તે પશુ એક અનર્થ
માનવ છે તેથી માનવ પરત્યા વર્તે સમજા એનુ વર્તેમે ૭

ધર્મને એ અભ્યાસાર્થિક કરતું નથી. તમ અભ્યાસ ખર્ચ નથી પણ
 ચાલનાને પડેલી મુશ્કેલી એ અભ્યાસીવા ની અનિવાર્ય હિસા નથી
 મમ્મ છે. મ મ નન પડેલી મુશ્કેલી ૭ તમ તમ દર્શિત જુજાતમ
 ધર્મ જામિયણ. (મહાભારત) અટક છે. ૭મ આદુનિથી અગ્નિ ટાન
 પામે નથી મુઠો ર્ધ છે તેમ તે ખર્ચ ર્ધ છે. ૧૫ છે

મારે જે રાઈ બ્રાઈન વા સમુદ આ સિદ્ધાનના ચમત્કાનના
પાત્રુ ભાંડે / દુરપચામ કરે ના તે નમ પાત્રના અન રૂઝના
દિનને મદાન દાનિ પડેલ્યા અન ન અપા મક કલ માનવગાન
જનુ જાનવે લેનુ ૭ નમ નમે સમ- સનુ પર

સમીક્ષકની પત્રિકા

[illegible][illegible]

જ્યારે હવે જ્યારે પત્ની એ જ ન વિશાસી વામનની પુત્રીના
મધ્યમ નદિ જમ્બુ દ વામનના ને મહો। અત્યંત કામના જન્મને
જા જતા સ્વરૂપે જીવતાનું દોષ છે એ નિર્ણય જા પ્રજાનિ
ગેદના અધિવાસ જ્યારે અમલ જનનાં મુકતે જ્યારે જાતની

રોમની લગભગ તમામ જાનસંખ્યાનો ૭૦% સહેજે જાતી રહેશે, જ્યારે તે વિસ્તૃત જોવા જાય ત્યારે ૩ ધોરણ સુધી ઊંચી અને જાન હમચાની કમર સુધી.

જાતી રીત સંસ્કૃતિની વિકાસમાં પત્ની સમાજમાં દેવી-
દેવતા જેવા સન્માન છે. તેથી તેની વિકાસમાં જાતી જાતી
સંસ્કૃતિ છે.

શ્રી સુમાળી વર્તમાન હાફ

આ પદ સુસ્થાપનાથી રહ્યું થકે તે તેથી એટલે બસી તે
આ સગવડો ન હોય તેટલું બસી સુસ્થાપનામાં સિધ્ધિના આવે એ
સ્વભાવિક જ છે

પ્રજ્ઞા શાસ્ત્રનામમાં નાગીદત્તની નિમજ્જાવૃદ્ધિ થતી જ
અન્યત્રિકા કર્મ કર્મ થતી તથા દત્તને રૂપોથી વિશેષુ મરોએ
અમે તેને ગળ મગજુ તરોહુ તેથી નાગીદત્ત નિમજ્જ પ્રાપ્ત કર્મવતું

૧૩મી તારીખના મેલ મારના હું તું ચતુરપતિનાં ના.
મુજા નહ મમાવ્ય નાપ હ

જવ નામનું વૃક્ષ એક તરફ ફેલાયું છે. જ્યાં કુદરતીઓ
એ પ્રાણ દોષ ત્યાં જ હોવાથી મધ્ય દોષ બહુ આશિર્વાદ સ્વ-
સ્થ, મીઠા અને પાણીના કારણસરનાં જે સુખની શ્રી યોગ્ય પ્રથમ
પ્રાણ છે

આ ઉપથી મળતું હતાન કે ૧૨ વર્ષ અગાઉ તરીકે-
સમગ્રી પુરિયામાં જાગૃતી પ્રતીન પ્રજાસિધાની ઉદ્ભવ આવત
પડે છે ન તાન જાગૃતનેક આ વિષય તરીકે હાજરો હોય કે નથી
મહાનગરમાં જુનો હોય હોય એ માત્ર પુરુષની મુદ સ્વાર્થ પાસવતાને.

જા. શા નાગીદુખ ધન પુત્રાર્થે ભેદાત્ત જન્મે જાને નારી
દુખ રાજા મન્દાત પરી નારી એ પત્ની મો. ડી જાને વાસના

વધિના એક માખન તરીકે મનાવા લાગી, ત્યારથી ચાલતી માખન
જવ મિલિમલિ લાલ્લી તે કમનાનુસાર આ માખનના ફગતપે
સરસામકની અને કમલ રાખની જવ દુર્લભની સ્વભાવ જવા પામી છે

આને કમવાન મહાતીર કમવાન કુખ્ય વચે મહાપુરુષ
મસનાર એ રત્ન નખામિલ્લિઓમાંથી મોટે ભાગે નિષ્ણાથ અને
નિષ્ણેષ પ્રત કલ્પન જવા માંડી છે

એક કવિએ ક્યુ છે

દેવીભાવથી તેવ બને, પણ મોટીથી શ્રેણા થાને,
કીચડી સમને ઓને તે તેમાંથી કીચર થાવે,
સુધામડીથી સુધામ થાકે રાણી પ્રસરે ક રાણા
ભારે તેી તમે ભાવના, રાણીથી પ્રમરે રાણુ

ત્રી વચ આવી ભાવના જવાતુ કારણ આજથી બન વરલ્લી
સક્રિય દષ્ટિ છે

નારીનું વૈષમ્યલવન

આને કીઓમા પણ સોધી વધુ ખરાબ ક્યા તે કોઈની દેશ
તે તે આજથી નિષ્ણા મહેનોની ક નામરસથા પેતાના પવિત્રન
સુખથી વચિન કરેલી અને વાતકલ્પન કલ્પવર્ષ પાત્રાની પ્રગ
વિષ્ણુ આવી તામમુર્તિને તેઈ પુષ્પર્ષે પોતાની ચિત્રી અને
સ્થિતથી રતિ ધારે રચવાતુ નેઈએ, અને તેથી નિષ્ણા મહેનો પ્રમે
પૂજ્યભાવ કેગરી વ્યાધાર થતુ થરે એ તેની પવિત્ર હર ન છે તેને નયને
પોતાની નિષ્ણા મહેનો ૫૦ અત્યાચાર મુનરનાર ને વર્ષ આ ૭ સમ્રાજ્યાં
અસ્તિત્વ ધારે છે તે વર્ષ ખરેખ નારીલખની લખાને મુનેનાર ક

આ પ્રમને ઉકેલવાનો ઉપાય

નિષ્ણા મહેનો એ સમાજની એક આલ્સ અને દષ્ટી નામની
જગમની પ્રતિમા છે તેના કલિન માર્ગમાં સરગતા ની તેને મિલ્લ

અને સંસ્કારથી સંલિખત કરી તેને ખારે પેત્ર સ્વરૂપ કરી બાળી
અને સંધ્યાનાં તેનું ખાતમનું સ્થાન સ્થાપિત કરવું. તે સૌથી ઉપર
કર્તવ્ય છે. અને વિષય નહેતેનું તેમાં જ વાસ્તવિક કામગીરી નિર્ણય
છે. તે પણ સંધ્યાના દરેક ક્રિયાઓ સમજાવા કાંઈ જરૂર નથી.

આ પાઠે જ તે નહેતે સ્નેહાને વૈષ્ણવ પાત્રના સ્વર્ણ નથી
જો અને વાસ્તવના પ્રકારનો વાસ્તવ કરાવી શકે. પરંતુ કોઈકે એ
તે વર્તે સંધ્યા પેત્ર જુલકની નાટ્યોથી નાટી લેઈ તે સંધ્યા
આપે ૭ કુ પરિણામ મેળવે છે. તેમાં ઉમેરો નથી. આપણો કુ
સંધ્યાના પ્રત્યેક અંગના સ્વરૂપને સાધવાનો છે. વિસ્તાર કરવાનો નથી.
વૈષ્ણવ ક્રિયા કરવું.

આપણે કરવો જાણ કરતાં વૈષ્ણવતાનું વિશિષ્ટ પ્રકાર પ્રત્યે
જાણવિધી પેત્રની સત્ત્વિ પ્રત્યે હવે હવે મુદ્ધાવધી જ વાસ્તવ
પાત્ર છે તેમ કોઈકથી નિર્ણય કરવાનો.

એક જીવન ઉપર તરીકે જાણવડ, હકારિયદ અને જાણવડ
મુદ્ધાની સ્વરૂપવિધી પ્રત્યે સંધ્યાનાંથી સૌમ્ય નાટ્ય વાળી
જાણવડનાં જ સૌમ્યની ઉત્તરિ જાણે કરવો તે જાણવો છે જ
જવ સંધ્યાને એને વિધી મનમુદ્ધા જાણવડો એક જ.

સૌમ્યનાં જ

નરીકાનાં મુદ્ધાનાં જાણવડો જાણવડો સૌમ્યનાં જાણવડો
જાણવડો જાણવડો રહેતી સંધ્યાનાં છે એ જ જાણવડો સ્વરૂપવિધી
નાં સંધ્યાનાં જાણવડો પેત્રનાં જાણવડો જાણવડો છે જ જાણવડો
૭ પ્રકારની સ્વરૂપવિધી જાણવડો જાણવડો જાણવડો છે, તે સ્વરૂપ
જાણવડો ઉપરથી છે જ જાણવડો એક વિધાવિધ પ્રત્યે છે.

પેત્રનાં જાણવડો પર જાણવડો નાજવડો વિધી વિધાનાં નરી-
કાનાં પ્રકારી જાણવડો જાણવડો એક જાણવડો એક વિધી

નહેન તરફથી પ્રસિદ્ધ થઈ હતી કે ને નહેન પોતે સમાજજનનાં અભ્યાસી અને અનુભવી તરીકે સુપ્રસિદ્ધ છે તેમણે સન્નારીઓના પ્રતિનિધિ જાતિને જાળની સ્વતંત્રતા પર કિંટ આંખોનો ડોળ અભિપ્રાય છે અને તે જોવી સ્વતંત્રતા માટે છે તેનો આગેદુર ખ્યાલ નીચેનાં વાક્યોથી આપ્યો. કહેતા: “ જાળની સ્વતંત્રતા ઉપરથી તે અમુક જેવી મંદુર અને દુષ્ણ જેવી વ્યવસ્થા રેખાય છે, પરંતુ તેની બેધક્ષતા તે જ્યોત્સ્વ વિષ ભર્યો છે તેનાં નારીજનનો વિકાસ નથી, પણ ક્રાંતિ છે ને સ્વતંત્રતામાં જનનો વિકાસ નથી, તે જન સ્વતંત્ર કહેવાયવાને લેશમાત્ર લાભ ને દોષ છે અને આને સ્વતંત્રતા અમલ નોંધે છે પરંતુ તે સમ્પત્તિની સ્વતંત્રતા નહિ કે સ્વતંત્રતા. આમ કહી જાળનાં નારીજનની સ્વતંત્રતાનાં મૂળ મરણો પામરતા જોડી લગ્ન અને વિવાહની નમત્રી હાથિને ધર્યાં, આ નિર્ભયજનનો પરિકાર જ્યારે સમાજીઓ પોતે ન કરી શકે ત્યારે ન સ્વાભાવિક અને સાચી સ્વતંત્રતા તેઓ પ્રાપ્ત કરી શકે એમ વિશ્વાસન કર્યું હતું.

નારીજન માટે ઉચ્છૃંક્ત ચિકિત્સા સમુચિત અને વાસ્તવિક છે એમ આપણને લાગ્યા વિના રહેશે નહિ. પ્રાચીન કાળમાં નિમરતા અને સુવન જેવાં સારક્રોધો નારીજન કુખી અને ઉમ્મન હતું. પુરુષોની ગેમ આંખો પણ કુલિહિન હતી, અને તેથી ન મુદરકામને જનના પ્રત્યેક કાર્જમાં ઉપયોગી થઈ અર્ધાંજનનાં વિરોધને અરિતાઈ કરી શકતી હતી. જ્યારે મુદરકાર્જમાં આત્મચક્તા પાડી ત્યારે તે મેસરિંગ પહેરી રહ્યું જાયતી. મુદરજનનાં નહેવાર મહાત્મ્યામાં તે નિપુણ હતી પ્રસંગ પાપ યાન્યમાંનાં પણ તે મુ લઈ શકતી યાનમાં આંખો ડેલી આત્મચ પાળી હતી તે શક્યતાની સાથે થયેલા મહામિત્રનાં પર્ષપત્રીનાં જાણથી સમજી શકાય છે આટલી યોગ્યતા હોવા છતાં તેઓનું મુખ્ય કાર્જ તો પેલાનાં મુદરકાર્જમાં રક્ષા જાળનાં સાચું પતિઓનાં અને પ્રજાપીજનનું હતું. કારણ કે

પરિણેશમાં દાખલગ્રીવની સુરક્ષા અને પ્રજાપાલનમાં રાષ્ટ્રીય સરકારિય સેવા સ્વયં સંચાલેલાં છે.

કોમિશનેરે જે જાનકર પતિના નિરુદ્ધ પ્રેમથી કાળા તરે જાય રહે છે, તે જાનકર પ્રમુખપણી પુરતી મજવાથી મર્યાદાઓ નથી અને રાષ્ટ્રની સેવા પણ તેઓ સુદક્ષિણમાં રહેતાં જતાં હોય રીતે જાણતી હો છે કસબ કે જે કુળમાં જાણીએ બલિયન નાસ્તરો પની રાષ્ટ્રની સેવા કરવામાં છે, તેમનામાં રાષ્ટ્રપતિ અને પાર્લિમેન્ટના કામ સંસ્કારેનું જીવરોપણ કરીને આ સુદક્ષિણને જ સેવિત્રીઓની અસલ સારી હો છે.

આ હોયથી સુદક્ષિણનું નિરુદ્ધ પ્રજાપાલક કોમિશનું રાષ્ટ્ર રક્ષક પદ છે અને સુદક્ષિણમાં એનું સ્થાન અદિત્ય હિતને પ્રમુખ હોય છે તે સ્પષ્ટ થઈ શકે છે અને સુદક્ષિણને જે સેવા કુળ પ્રદેશ દેવ છે તેઓ મળીને જુદા કરે છે, તે વસ્તુ પણ નિર્ણય રૂપે સુદક્ષિણને જે જાણવામાં રહેતી નથી.

આ રીતે નારીઓનું સ્વાયત્ત અને સ્વચ્છરિત કુળ સિદ્ધિ અને સ્વાયત્તતા વિશ્વ પ્રજાપાલક છે, તેથી નારીઓના વિશ્વસાધક અને તેઓને જાણવામાં સુદક્ષિણની પ્રજા જાણવામાં મળતી જુદા જાણવામાં છે કસબ કે જે નારીઓના સુખચરિત વશે તેના આને સુદસ્થાપના સુખચરિત નથી.

આજ પ્રજા ન રક્ષામાં નિર્ણયે વિશ્વ નિર્ણય અને આ સુદક્ષિણને સારી છે જે આજને મારે સુદક્ષિણ પ્રજાપાલકો તે કરે છે, તે આ વિશ્વમાં જાણવામાં પ્રજા છે પણ પ્રજાપાલકોને સુદક્ષિણ સુદક્ષિણ હો અને જાણવા હો તથા કોમિશન પણ પોતાના જાણવામાં સુદક્ષિણ કરી હો તેનું પ્રજાપાલક પ્રજાપાલકો મળે છે.

આ પ્રજાપાલકો સુદક્ષિણ અને સુદસ્થાપનામાં જાણતી સુદક્ષિણ વિશ્વમાં પની સુદસ્થાપનાને આર્થિક જાણવામાં જીવન જે જે પ્રજાપાલકો જાણવામાં છે તેથી જાણવામાં વિશ્વમાં જાણવામાં પ્રજાપાલકો કરી શકે.

੨

ਭਗੰਧਰ ਮਾਤ

પતિપત્નીનાં કર્તવ્યો

શુદ્ધચરિત્રવતનો પ્રારંભ

શુદ્ધમાયુષો માયુષિકાલ પુરો હિતઃ ।

દ્વિતીકમાયુષો નાય કુવત્સાં પદે ક્ષેત્ર ॥

મયુસ્મૃતિ ૪ ૧

“નિહીના માર નિહાયો પેહા પહેલો નિહાન વાલ્યવર્ષામયમાં
માયો શુદ્ધચરિત્ર ઇચ્છતા મયુષ્યે તિથાકિત વર્ષને શુદ્ધચરિત્ર
મગતુ તેઈએ.

આયુષ્યકલ્યાણમાં શુદ્ધચરિત્રવતનું સ્થાન નેરહું મહત્વનું છે
તેમનું જ્ઞાનપ્રાપ્તિ પદ્ય છે આથી શુદ્ધચરિત્રવત પ્રવેશ કરે
એકે એક મહાન જ્ઞાનપ્રાપ્તિની સિદ્ધિમાં મોખમુ, અને તેથી જ
શુદ્ધચરિત્રવત સ્વીકારને પદ્ય એક પ્રકારની રીત્ત કહેવામાં આવે છે

વાલ્યવર્ષામયનો કાળ તેમ જ્ઞાન વરસનો નહીં કરવામાં
આવ્યો છે, તેમ આ આયુષ્યનો કાળ પદ્ય જ્ઞાન વરસનો છે અને
ત્યારના જ્ઞાનપ્રાપ્તિ આદિ આયુષ્યમાં તે પ્રસિદ્ધ છે જરૂર
આને જ્ઞાનપ્રાપ્તિની પ્રાપ્તિમાં પ્રથમ પ્રથમ જઈ જઈ દોષથી છત્ત
જઈ પતિ અને પત્નીને શુદ્ધચરિત્રમાં સંપૂર્ણ છત્ત મળવનું હોય છે.

પતિ અને પત્ની બોલે

કુંડળ એ સમાજનું અંગનું બને છે, તે પતિપત્ની એ કુંડળમાં આવેલું છે. તેથી એ બંને પોતપોતાનાં હિંમ્નો સમજીને જામવેલાં થાય, તો વચ્ચે ટકાવાં પુખ્તમાં ઝરવાં પડે અને કોઈપણ ટકા સફલ નહીં સમજાય પણ કલ્પ થાય. હામ્મ-વચ્ચેનાં જ આચાર્યો સમય બચાવ્યાં રહે તે ચારે નીચેની પ્રતિજ્ઞાઓ અને એક નીચા પ્રત્યેનાં હિંમ્નો ચારે સદા જાળવ રહેવું જોઈએ.

મુદ્દસ્સામખની પ્રાર્થિક પ્રતિજ્ઞાઓ

૧. જલિએ પોતાની પત્ની સિવાય હિંદુ ઓળો પ્રત્યે માનદિ ઝગવો અને તે / રીતે પત્નીએ પણ જન્ય પુત્રો પ્રત્યે માનદિ ધારણ કરવી.

૨. જામે બંને ટકાવવાં સદાકાળ માનવતામાં જાણે તેથી ત સદાકાળ સુખ્ય રહે તે ચારુ મનુષ્યજાને પુખ્ત એવી સામાન્ય જુદોને ખરખર ગણી જતાં જામે શીખીશું.

૩. પતિ અને પત્ની એ જાનેનાં હિંમ્નોમાં મિલ કેવલ જ્યાં મુદ્દસ્સામખથી સ્વને જન અગાધ તે એકાદરમાં હિંમ્નોથી થો છે એમાં એ. પણ એણું હિંમ્નોથી કે તમામ નથી બંને એકાદરમાં જુદા છે.

૪. તેથી પ્રમાણમાં પતિ પત્નીને કિંમતુરિયાં કરી શકે છે, તેથી જ પ્રમાણમાં પતિની જુદા પ્રમાણમાં પત્ની પણ કિંમતુરિયાં કિંમતુરિયાં આપવાની હામર છે.

૫. જેમ પતિની મામ જામતોમાં તેને સદાજ આપ્યો એ પત્નીની પતિ જામ છે, તે જ રીતે મામ જામતોમાં પત્નીની જામતોને સદાજા અને જામતો એ પતિની પણ જામતો ૧૫૦ છે.

૧. અમારો મુદત્સામન્ય કેવા અમારા સ્વાર્થની પૂર્તિ સારુ નથી. ખરું જિદ્દવાદુરુદ્ધ સમાજ અને રાષ્ટ્રની ઉચિત અને ઉપયોગી સેવા નાનકડાં કાર્યો છે. તેથી અમારું ઇચ્છા એવું દગલું નાખીશું કે જેથી બીજાને જોનારૂંપ ન થતાં ઉપકારક થાય.

૨. અમારું પરસ્પર સંબોધન વિહાર અર્થે નથી, રનેદ અને સહકાર અર્થે છે. ને સહકારથી આતિથ્યચત્તારમાં પાર્થિવ વ્યવસ્થાઓના આચરણમાં તમા ઈતરુ પ્રાણીઓની સેવામાં સરળતા થાય.

૩. "હોળો જાતો ઇમમિતિ." આ સૂત્રને અર્થ એ છે કે પતિ અને પત્ની બન્નેએ એ પર્વ પ્રતિ પ્રત્યેક કાલે લગ્ન આપતું પડે. મુદત્સામન્યે પર્વ એટલે કાલિ છે કે ત્યાં સારા માણસા પદ અલગ કરતાં આનંદમાં પડે છે. પાપનો પ્રસન્ન પડે પદ પર્વમાં અગ્નિ રહેતું, એ ઉપજીતું અનિવાર્ય કર્તવ્ય છે.

આટલી નાનકોટી તપસા પડી અને તેવા આચરણની યોગ્યતા પ્રાપ્ત થઈ પડી ને ગુણગુણીઓ મુદત્સામન્યમાં પ્રવેશ કરે છે તેઓનાં મુદત્સામન્ય સર્વોચ્ચ હોઈ જાય રહે છે.

એક આચરણ સૂચના

દામપત્નિઓમાં પ્રવેશનાં ૧ ૨ એક વસ્તુ વગરની ઉપેક્ષા મુદત્સામન્યની આચરણમાં કલ્પન થાયી મુકે છે. તે પ્રત્યક્ષ અર્થ એક આચરણ સૂચના કરતું યોગ્ય છે.

ગુણગુણીમાં પત્નીમાં પ્રવેશ ગુણગુણ નવા જ પ્રકારનાં અનુભવો કરે છે. પર્વ એટલે દેહમાં કલ્પન રમુ દેહ છે એને યોગ્ય પ્રાર્થ અને ચંદન ન મળે તો કદીરમાં પેલા વચેથી આ આશુન સત્તિ સિત્ત પ્રાર્થ વચ્ચે નવ છે એને મદ કરેલાવ છે. તેનાં મન વ્યવસ્થાઓમાં પ્રવેશનાં નથી તેઓ આનો યોગ્ય બને છે.

ગુણી પર પદ આ પત્ની પ્રમ અસર ગુણ કરતાં વધુ પ્રમાણમાં દેહ છે તે તેનાં અમલ વાળી અને હાલનાં પરથી પ્રવિત થાય છે.

પરંતુ સ્ત્રીછાનને સુવચ એવા જીવન, સદ્વિષ્ણુતા, પૈર્ષ ડાનકતા
મંત્રાદિ ક્રમેને જાનિ તે નાશકારકાં તેા કવચિત્ જ કેન્દ્રન કે છે.
જાને તે દક્ષિણે તેડી સિદ્ધિયાં તે કુચી કરતાં કુચનથી અચાનકથી
સંવમ્બી નાનકાયાં ચુકુ હેમ છે

જાન્યા આનેજાને જાપીન વચેરો એ કુચન નિત્યકિત જીવન
ખેરેલાં જીવનકલ્પ કે કુચનના પરિણામે પોતાને પચ કુચી મરે હેમ
છે, તેનું નિત્યકિત જીવન કલ્પ જીવન જાને કુચી કુચનનાં કાર્ક થો છે.
તેનું કલ્પન કલ્પનાથી જાપીત છે પરંતુ ૭ કુચન કલ્પ કુચન પર
રિશર રહી જાયો છે, જાને એનું જીવન જાવનકલ્પનાં જાપી
કુચનકલ્પનાં મહત્વાકાંક્ષા છે એવા કુચન કલ્પ નિત્યકિત જાપી
કુચનકલ્પનાં મહત્વાકાંક્ષા જ પોતાના કુચને નેકારકલ્પ પચ કુચનથી
મહત્વાકાંક્ષા કરી નાખ છે એક પરિણામને પરમ પરિણામકેમ હેમ
જો કલ્પનાકલ્પનાં મુખ્ય પર્ક છે કલ્પ કે—

કલ્પ કલ્પ જ કલ્પ જ કલ્પકલ્પકલ્પે ।

જાપી કલ્પકલ્પકલ્પ કલ્પકલ્પકલ્પે ॥

કિન્તુ કિન્તુ ૩: ૧૧

જેમ જેમ જાપી જાને જાપી પરમ પરમકલ્પકલ્પે જાને છે
તેમ તેમ પર્ક જાપી જાને કલ્પ જો જાને કુચનથી નિત્યકિત જાને
કલ્પકિત જાપી છે

પરંતુ એ કુચન જાને કુચી જા આનેજાને જાપીન જાપી છે
તેને પ્રેમ જાપી ન રહેતાં નિત્યકિત જાપી નિત્યકલ્પકલ્પનાં રૂપનાં પચાર્ક
જાપી છે તે જાનેજાને જાવનકલ્પનાં કિન્તુ પ્રકારની ખેરેલાં ન જાપી
હેમ જોડી જાપી જાપી છે જાને તેડી જાપી જાને જાપી પર પચ
કલ્પનાં જાપી જાપી છે જાપી પ્રકારે તે જાને જાપીનાં પ્રકારે જાપી
તે જાપીનાં હેમ છે ૭ તેનેજાને જાવનકલ્પ કલ્પકલ્પનાં જાપી
રહેતું નથી જાપી તીવ જાપીનાં જાપી તેનેજાને જાપીનાં પ્રેમ જાપી

હે છે જ્યાં સમોદને વડ વર્ષ પુરુષ મીની વાસના સ્વોત્તર
જ્યાર પોતાનું સ્વ નિયોજવાની શક્તિ હરી હે છે પોતાના
ચેતને રેવી મન અને વાસનાના સુધામ અને છે તે જ રીતે સ્ત્રી
જ્ય પુરુષના પદનું પ્રગટ સાધન જી પોતાનું પદન નોતરે છે,
તેજા જાણ સ્વાસ્થ્ય અને સોન્દર્ય કુચારે છે

જાને જમતે તેમનાં પશિષ્ટે કે તેઓ ઇચ્છી જાતી કારમી
મોરીયાથી પચાર થઈ હોય છે, જાણ્ય નેઓ જાણ્ય પ્રસન્ના
પરિણામોથી યાવ હોય છે તેનાં દિનેથી મુગ્ધાઓ તે કુમળને
પોતાના કાંઈકનું જાન કારણ થઈ છે પરંતુ ત્યારે તો તેઓ એમ
ચી બેસે છે કે જ્યાં નથાં અમારા સ્નેહચાર્મમાં કાંઈ રેરવાનું
હું જુન કરે છે અને મીઠા કોષ્ટકના તિર રહે છે જાતી જન
પ્રકાર યાનવાને જાને તેમની વિચારણા સ્વીકારવાને નાથે તેઓ
તેઓ સામને કરે છે જાણ્ય જાણ્ય પ્રતિ જાણ્ય છે

અનિષ્ટનીય પરિણામ

આમ ચલાઈને મુખ્ય કાવ્ય દોર્લ કહે (૧) નથાં ચાનકરણમાં
જાણી ક્યાને પ્રાપ્તિએ નાથીમ જાણી હોતી નથી, (૨) પુરુષની
જાણકિ માંડ હોય છે કારણ કે સરકારનું જ્ય તનીય વિદ્યાન
એ સીનકામાં જાણું નથી, તથા સીપુરુષ વચ્ચે કમાળની
કેવળી મુદિને ખાવર કુચિમ કીચાવ જુ પાળી કીમી કરી
રેવામાં જાતી હોય છે

એકંતને જામ જઈ કનેસા જની પોતાના પતિ પાસે પોતાના
જામુ સહાય નજીક વચેરના રેવાનું વિમુક્ષન કરાવે છે રિવર, તે
પરે કુમીઓ સાથે રહેવામાં મુશ્કેલીઓ જન કરાવે છે અને
જાતી જનકામાંથી જુદાકારને કમ જેવજ અને રસમ મુખ
મેજરની તક સેવ માટે ચરચર નિત્યી કરી કરે છે જાણ્ય
કોરે છે

એકાદશ કુચન તેનાં પવિત્રામૃતો વિચાર કરવા બેસી રહે
 નથી. જ્યે તે સમગ્ર દેશ છે તો તો હ્રસ્વ બ પોતાનાં સ્નેહિતો
 પાસના ૧ પ્રેમને ડોહને ચાલી લેખવાથી દૂર વળતું પસાર મેં જે
 બે પોતાનાં જન પર ભરો રહી શકે તમ ન હોય તો કાંઈ નીચે જઈ
 શકાય છે કે આવી સાદસાદિયાં વરેણું કાંઈ બ મોરે જાને કે
 જણ સંસારનું નિમિત્ત બને કે તેનો ખ્યાલ તેને પાછલાં દુખ
 બ આવી શકે કે પરદા આ રહિને, આવા બાનેમને વડ કાંઈ
 લેવા સમયે રોકી શકે નથી. આવી રીતે આવા કુલનાં કાલ
 વડાપત્ન્ય કાળ. આવા નસાથી બ બારે છે, તેમ કહેવું લેખ
 વાતચતે નથી.

પરંતુ જે કુચને સમજાવતું મહત્ત્વ વધુ છે એમાં મહ
 વિદા વસથી મોઢા સરસારો વધા પૂર્વમત સ પ્રતિને વાસ્તો
 ને કિલ્લાદિત કાલ શકે છે બને એનું મન નમવાન હોય છે કે
 રીત કુચન આવા નવાને જાત મેલો નથી; જ્યુ બા નવાને પોતા
 મજૂમાં બે છે તેમજ પોતાની જાતને મુલિયા આવી ૧૯
 વાતચતિથી કાલે બાને કે કાળ પોતાનાં માતાપિતા ૩ કુલ
 બનેની પ્રતિને લીધે મહત્ત્વમાં મહત્ત્વપૂર્ણ રહેવા હોય છે કે
 મહત્ત્વ મેલો તેને નિલમવાની કાલિય કરે છે બને પોતાની જાત
 મહત્ત્વથી બાવી મહત્ત્વપૂર્ણ મહત્ત્વ રાખેલું બાત કરાને
 કિંઈ બાવી રહેલો જાત

આ સ્વયં કહેવું નહિ બે કે કેવાક કુલિમાન મહત્ત્વ કુલ
 જ્યુ મહત્ત્વ બેસી નિમિત્તેન કરો બ નેકિં બે મિ લ
 પ્રતિ હોય છે મોખર આ કિં મહત્ત્વ કાલિયારક માનવતા છે, ૧
 તે બાત મહત્ત્વપૂર્ણ ૩૬૩૫ છે

નિવિદિતકાળ નિવાસ બને નિલમની પ્રતિ બારે નથી

નિર્ધારુ છે તેથી જ નીતિધારાએ પ્રત્યેકપતિના હૈયપૂર્વક જુદા જુદા પદો સ્થાપી દીધા છે. આથી જ કહી શકાય કે જો પતિ પત્નીના કર્ત્વ્યોને સચોટ રીતે અનુસરે તો તેની જીવનની દરેક ક્ષણ સુખથી ભરેલી હશે.

આ પદો જુદાજુદા સ્થાનોમાં પડે છે. જો પતિ પત્નીના કર્ત્વ્યોને સચોટ રીતે અનુસરે તો તેની જીવનની દરેક ક્ષણ સુખથી ભરેલી હશે. આથી જ કહી શકાય કે જો પતિ પત્નીના કર્ત્વ્યોને સચોટ રીતે અનુસરે તો તેની જીવનની દરેક ક્ષણ સુખથી ભરેલી હશે. આથી જ કહી શકાય કે જો પતિ પત્નીના કર્ત્વ્યોને સચોટ રીતે અનુસરે તો તેની જીવનની દરેક ક્ષણ સુખથી ભરેલી હશે.

જો પતિ પત્નીના કર્ત્વ્યોને સચોટ રીતે અનુસરે તો તેની જીવનની દરેક ક્ષણ સુખથી ભરેલી હશે. આથી જ કહી શકાય કે જો પતિ પત્નીના કર્ત્વ્યોને સચોટ રીતે અનુસરે તો તેની જીવનની દરેક ક્ષણ સુખથી ભરેલી હશે. આથી જ કહી શકાય કે જો પતિ પત્નીના કર્ત્વ્યોને સચોટ રીતે અનુસરે તો તેની જીવનની દરેક ક્ષણ સુખથી ભરેલી હશે.

આથી જ કહી શકાય કે જો પતિ પત્નીના કર્ત્વ્યોને સચોટ રીતે અનુસરે તો તેની જીવનની દરેક ક્ષણ સુખથી ભરેલી હશે. આથી જ કહી શકાય કે જો પતિ પત્નીના કર્ત્વ્યોને સચોટ રીતે અનુસરે તો તેની જીવનની દરેક ક્ષણ સુખથી ભરેલી હશે. આથી જ કહી શકાય કે જો પતિ પત્નીના કર્ત્વ્યોને સચોટ રીતે અનુસરે તો તેની જીવનની દરેક ક્ષણ સુખથી ભરેલી હશે.

પ્રથમ ફેરબ

પરિવ્રજા સર્વજીવે તેમના શત્રુઓ કરતાં નિરપેક્ષી વસ્તુઓના આજ્ઞા નિર્ભર પ્રમાણમાં સ્વીકાર કરતા આત્મા હોય તે આજ સુધીનો ઉત્તિશાસન સમીપી પૂરે છે તે જ રીતિને અનુસરીને તાત્પર્યે જોવામાં રીતિનો પણ આજ્ઞાને જુદો પાલન થાય છે કે જેણે પુરુષો કરતાં પણ અસ્તવ્ય મીઠામીઠા પર ભારે અત્યંત અસર ઉત્પન્ન કરી છે.

તેમ પુરુષ ત્રિવિધ મુદ્દામાં હોય છે તેમ મીઠામીઠા પણ હોય છે જરૂરી. પરંતુ તે બંને વચ્ચે વ્યત્ક્રમ હોય છે તે જ રીતે સૌંદર્યના સુખપ્રેમ પણ છે સુદાર અત્યંત હિતિ પુરુષો કરતાં સ્ત્રીઓ વિશેષ હોય છે. પુરુષ સૌંદર્યને માટે છે જાય, પરંતુ તેની પ્રતિષ્ઠા માટે એણે ભોગ સ્વીકારના હોય છે તેથી પુરુષોના હોય નથી. સમસ્ત કે આ જ સૌંદર્યની કુદરત ઉપરિશિષ્ટ છે, અને સૌંદર્યસર્વજન સારુ તે ભારે ઉચ્ચ પાત્ર છે.

સૌંદર્ય એ શુ છે ?

સૌંદર્ય એ નૈસર્ગિક વસ્તુ છે તે જાણથી મંત્રવ્યવસ્થા નથી. સ્ત્રી-સૌંદર્યનો પણ એવો આધાર સ્ત્રીનૈસર્ગિક વસ્તુ પર જ નિર્ભર હોય છે. સ્વસ્થતા પણ પછી સૌંદર્ય યાત્રી સર્જા જ નથી, એ નિર્વિવાદ વસ્તુ છે. આજ કલાં સુવ્યવસ્થા તે પાલને જુદી જાતે પણ પુરુષોના સ્ત્રીઓના દુરપેક્ષ હકી પોતાના વ્યવસ્થા સૌંદર્યને સુખ કરી નેત્રે છે અને પછી તે સૌંદર્યની પ્રાપ્તિ સારુ એવી ફેરબનાં અસરના બાંધ તેની પાછળ આત્મ પ્રતિષ્ઠા કરી કરે છે.

તો ફેરબ ફેરબનાં જાણનાં પ્રવિન સુભવતા બાંધે છે જરૂરી પરંતુ તે નિમ્નથી અને પ્રવિન હોય છે તેની પ્રવિનતાથી સ્વસ્થતામાં બાંધને માટે જુદાં બાંધે છે. ફેરબની કાંઈ જાણનાં વ્યવસ્થા થાય છે તેનું સંસ્કૃત અસરના કરીએ.

દેશનના ધરજાવડા

પ્રથમ તો બાપી સૌંદર્યમુખ બીજોનો ધરજાવડો સમય દે-સી વચ્ચે પહેરવામાં તથા વાજ પ્રવાહિની બનાવવાનું દાપડીખમાં બર્ષ માટેના ભવ છે બીજું બા દેશનનો શામ પૂર્વ કરવા સાડુ તેજોને એવા અનેક પદાર્થો વાપરવાની આચરણતાઓ વારંવાર કીમી થાય છે અને તે ખાતર આર્થિક નુકસાન થાય છે

આટલાંકો ભોગ આપ્યા બતાં પણ લાભને નાથે ગ્રામ દાનિ ખેતિ છે, કારણ કે એ પદાર્થ સૌંદર્યવર્ધક કવાને નાથે કીમી રક્ષક સૌંદર્યને પણ નિષ્ફળ બનાવી દે છે એટલે તે દરિએ પણ દુનિયા દેશનનો નાક લાન નિષ્ફળોગી છે

બા ઉપરાંત બીજું અગત્યનું નુકસાન એ છે કે દેશન તો રોજ ને રોજ નાશવાતી રહે છે પણ એની અસર મન પર પડતાં બા ચમક બની ભવ છે

આર્થિક દાનિ કવાથી રાષ્ટ્રીય દરિએ તો ને સહસ્ર લાભ ન છે બાને સેક પત્નો દરિ છે તેને બાપ આચરણનાં મોટા ખર્ચો પસંદી દો તેમ નથી બા વાન તેલો બને પુરવાને વિચારની તેલો તેલો ન બને બીજોએ પણ વિચારની એ તેમની દર / છે કારણ કે તેઓ પણ સમાજનું એક અંગ છે બાથી સમાજ અને રાષ્ટ્રના કિન ખાતર તેમણે પોતાની કિમી અને કુટિઓને દર અથ માટે સહન કર્ષ બધુ લોઈએ.

સ્વામ્ય બાપા પછી સમાજને દરિ સામે રાષ્ટ્રને ન પોતાની અસિધાનોનાં વિચાર કરેલાં તેલો.

બા પ્રાપ્તો મોટો ખર્ષ બાને નહારી બેગની રહો છે, પરીનારથી રિનાર રહી છે, પહેરવા સાક પૂર્વા વાન કે બાપ સાક

ક્રમમાં પર્ણીના ડબ્બાકે પુરવો પેતાના મનોમજને મળ્યું માની
“એમાં તે થું ? એમ કહેવા કરી સદસ્યા રાખે છે તેમનું મન
પહેલું ના મોકુલ્યું જલિત થઈ જાય તેમના સમપમાં થવે / પહેલ્યાડે છે

વલ્લભની આરાધના કરનાર મુદરણ સાથે શ્યામું પણ અલગ
જાણ્યાં રાખે એ બે છે

૨ રાત્રે સૂઈ જાય તે સાલિત્ર વંચન અલગ એ માર્ગ પ્રેરણા
જાણે એનાં આંખરુએનાં છબ્બરિત્ર વંચનાં, અપ પ્રાર્થના પણ
માત્રાર થઈ ઠી.

૩ સ્મિત્યપિ પ્રમાવીમિ હરતિ ક્ષતમ મમ ।

મમ્મદુલ્લ

ઉપલિપ્ત થયેલી કંદિયો મનને મનગ જાણે છે આ રિત
જે મનદર્શને લે જાય જાણે સમાધેષ્યન કુલ છે એમ કહ્યા રક્ષ
માટે મનજૂન વાડ કરવી પડે છે તે ન રીતે વલ્લભની રિતમુખે
માટે વલ્લભના રક્ષ સાક તેલે નવ વાળે જતાથી છે તે પેઠા આ
મ્મ વસુદેવે જો તે જૂન ન જાર આપના આપ્તો છે.

રિત્યપિ ક્રીતલે સમ રસાગાં સ્વદુ ભોજન

કયાલ એના જેવા તે આ માર્ગ મુમુદુને

છત્રીની કાપીપ રસાગાં ભોજન અને માદ એકાવર્ત પુર
અને ક્રીતો પાસપરિક સસર્જ આઘટિતાથી અને અને કલ્યાણીને
માટે હનિમારક છે આથી સાલિત્ર પેમાક ખાવો નર્મજે, સાથે
પેમાક પહેરવો જોએ અને શુદ્ધ વાતાવરણમાં રહેવું નેર્મજે.

૪ આપ કલમ છબ્બને માટે ક્રી ખાણી અને પંથની
ત્યાજ કરવો ક્રીથી અધિક આપવા છે

પરિણં ૩ તેથી ક્રી ક્રીને ક્રીને ક્રીને ક્રીને ક્રીને ક્રીને ક્રીને
નિર્મજ પણ જાણે છે ક્રી અને ક્રીને ક્રીને ક્રીને ક્રીને ક્રીને ક્રીને

વધુ વાત્સલી હિતમાં પ્રસારી જાય છે અને તેથી તે હિતને આપીને જઈ તે સારિયું છતાં ગુણતરી ઘટતો નથી.

એ કે જાણે તો આ પ્રશ્ન એટલો ઘટીરિક હિતને વિચારના છે એટલો ગૃહસ્થાશ્રમને આર્થિક હિતને જમ્મ જમ્મિ વિચારણીય થઈ પડે છે. ભારતની ભણત શૈક્ષણિકતામાં આવી ઢી પીઠાં અને વિવિધ આકૃષ્ટિ પાછળ જ જોઈ વેચાઈ જાય છે.

૫. મેલક અને આર્થિક જવા ને ખરાબ હિતને કારણે છે તેવું નિરૂપણથી સાબિત અને નૈતિક છબીને હાનિ પહોંચાડે તેવાં નાટક અને સિનેમામાં દેખાડવાં હોય ત્યાં તેવા જ પ્રકારના મેલક ઘનાસ્ત્રથી જમ્મ હર એવું જાણી છે.

મરજ કે મસેજ ઇઈન તથા વાચનની સારી કે ઘણી જમ્મર સુખ રીતે જાણ રહે છે અને તેથી વ્યક્તિના વાસ્તવિક જાને ઇચ્છનાર સુખાનેએ ઉપજી જા નિરૂપણમાં સાચવી રહેવાની જરૂર છે.

જન્ય પ્રયોગમાં તો આવી નવી પ્રયત્નિઓ ઉપર જમ્મ તકેદારી રાખવામાં આવે છે. પ્રગટાવના પર જોઈ જમ્મર પડે તેવી જલ્દની સાબિત જગ્મ જન પ્રયોગની કુદ ત્યાં આપણમાં આજની જ નથી.

જાનના દાનુ તેની સિધ્ધિ નથી. તેથી પ્રજ્ઞના કિત ખાતર જાણના ઉપસાધોએ જાણની વિનિઓ હર જમ્મર કમર કસી પડે અને તે જાણો કુપાનમાં વેચાઈ જતી હોય તો તેવાએને જમ્મર પોતાને દાન કરી લેવી પડે. મરજ કે જાણે તે પાપ જોડો નથી. જોડો જમ્મર રહી રહ્યા છે કે પ્રજ્ઞની સરસુતિના સુધાર કે જગાળા આ એક જ સુધાર છે.

૧. જમ્મ આજનાજના ગુણ ગુણોએ પોતાના પતિ જની સિવાય જન્ય જોડોગય સાથે જોડાઈ મસેજ અને જાણની

પરિવ્રજ્યા પ્રસન્નથી દૂર રહેતુ યદે કારણ કે તેથી ત્રેવિકા છાન્નમાં
નિરોધ દાનિ પદોન્નયનો સભવ છે

આ નિયમોનો હેતુ એ નથી કે સ્ત્રી અને પુરુષ તત્તિ વચ્ચે
દેવ કે મનુષ્યની કોઈ કચી કારણ કે સ્ત્રી અને પુરુષની સમાનતા
તો મૂલ્યસ્થાનમાં અનિવાર્ય આવશ્યક છે પરંતુ સ્ત્રીપુરુષની સમાનતા
તે બન્નેના અતિ સંસર્જથી જ સાબિત થાય છે તત્તુ ક્ષ્મી નથી
પુરુષની સમાનતાનો આધાર તો પુરુષની સ્ત્રીઓ પ્રત્યે કરાર
જાળવવા અને નિરોધ પર / અવરોધને છે

અતિ સંસર્જના પરિક્ષાને કેટલીક વખત સમાનતાના ચોખ
લાગને નાસે વિશેષ પ્રમાણમાં દાનિ જતી રહેવાય છે

પુરુષના સ્વભાવજન્ય સાદસને લાગે પુરુષોને સ્ત્રીઓના અતિ
સંસર્જથી તો તુલ્યતા જણાતી અનેક દૃષ્ટિએ આવડે ભણીએ ઢીંચે
પરંતુ સ્ત્રીઓને જ્ય પુરુષના અતિ સહવાસથી થયું વેડતુ પાડુ છે
તે થતુ જ્ય નહીન નથી

એટલે તે દૃષ્ટિએ જ્યા નિમમ્લુ નિરોધપુર સ્વ પાલન કરતુ
આવશ્યક છે

૭ પતિએ પોતાની પત્ની અને પત્નીએ પાતાના પતિ પ્રત્યે
સમાનતા કેમથી ભોળીએ

તે પત્ની પોતાના પતિ સિવાય બન્ય પુરુષ સામે પ્રાપ્તિથી
સ્ત્રીની ધીંચે તો આવી કચ્ચ આવ્યા વર્તનમાં આવી રહે અને
તેતુ વર્તન જણથી તે બન્ને સમાનતા અનુભવી રહે

સમાનતાની આજ્ઞાજયી સ્ત્રી સ્વભાવિક રીતે / પતિનું એક
નિરાવરણ નથી રહે છે પતિ પોતાના અનુભવિક ચોખથી કદાચ
જતો હોય ત્યારે જ્યા અધીરના તનો અદર દર્શવો જતી રહે છે અને
પતિના કુન્ને કુન્ની અને ઘને ઘની નથી રહે છે આવી સ્ત્રીઓને ૮

અભાગરોએ ઉત્તમ શાસ્ત્રી ગણી છે તે જ રીતે નેપતિ પોત
 મુકમલિ એ જ સ્વર્ગ છે અને પોતાની પ્રતી એ જ પોતાના
 અને સુખનું કેન્દ્રસ્થાન છે એમ સમજો છે તે જ આદર્શ પતિ
 એમ સમજાવ્યું છે । । ।

આ નવાં નિયમોની આદર્શ મુકમલિનાં ઇચ્છામાં અતિ
 ઉચ્ચેચિતા છે કારણ કે એ આ નિયમોનું પતિ અને પત્ની ન
 સ્વાર્થ પાલન કરે તો તેના મુકમલિનું સ્વર્ગ હોવાને બદલે
 તોડે અને તેનાં મુશ્કેલો પોતાના મુકમલિનનાં અધિન અને અગ્રિ
 હસ્તે પ્રતિ આ રાખી નૈદિક અને પારલોનિક કિત સાધી આ
 સમાજને પોતાનો આદર્શ પૂરો પાડી શકે.

સત્યતિ પ્રત્યે માળાપનું કલ્પન

૭ ફેબ્રુઆરી પ્રભાતી સરસુતિ પર લુપ્ત થઈ ગયાનું છે તે ફેબ્રુઆરી અને જાન્યુઆરી હોય છે કારણ કે સાચાં રાષ્ટ્રની જનનિનો આધાર પ્રભાતી સરસુતિ પર નિર્ભર છે

કુમરવૃક્ષો કાપીના મૂલસાધનના કલ્પસૂત્રે કલ્પન થયેલી સત્યતિને ગર્ભાવસ્થાથી માંડીને પ્રુષ્ઠ પર પર્વત આવકલિયાને લેવામાં મર્દી નાકના સરસુતિ રેખા બરે તથા લેવાની પ્રત્યે જોઈ શક્યું કરીને ગણતું બરે તે વસ્તુને વિચારીશું.

વિચારની દ્રશ્ય

અમધિયરુ થયા પછી પ્રસુતિમાળા પર્વત પલ્લિસિત થયેલો તે એક ભયંકર પાપ છે એટલું જ નહિ પણ તે ત્યાં સુધી પહોંચી પ્રત્યે વિચારી દૃષ્ટિથી જોવું કે વિચારી જાનો કયો તે પણ પાપાવિનું જ એક સ્વપ્ન છે

કારણ કે જાન્યુઆરીના ગર્ભમાં જાણે છે ત્યારથી માનવી અને તેની નાની એક જ હોય છે માતાના અભેદભાવના દ્વારા જ ગર્ભ કરે છે તેથી માતા પર કોઈ કારી કે માત્રી અથવા સત્યતિ પર પણ તાત્કાલિક કાળ છે

એ સવતિનાં માતાપિતા નાથક હપ પીતુ થાય તાંતુથી પડી પૂરુ, જાણનાં પામે છે તે સવતિ સર્વથી અને નબિહ અને છે પરંતુ ૭ સવતિનાં માતાપિતા પેતાની જૂરી વાસનાને રોડી ઘડતાં નથી, તેમની સવતિ વિશ્વરી અને રોમિહ અને છે તેનાં માન્યપો તે સવતિનાં ખર્ચવાનું કે ખર્ચખિવાને નાથે સવતિનાં સકારક સર્વાં જાણ છે એટલે ચિત્તસવચ્ચ એ માન્યપતું સવતિ પ્રત્યેનું સૌથી પ્રથમ કર્તવ્ય છે

૧૫૫

—

૭ માન્યપો પેતાના આ કર્તવ્યને ચૂક્યા પછી ભસ્મિતનાં પેતાની સવતિ તરફથી સહજાનું કે સેવાની બાધ રાખે છે, તેઓ જાણતાં નીચ સર્વો પ્રીતી ઇચ્છા રાખનાર સર્વનાં તેનું નેહનું કર્તવ્ય હી રહ્યું છે તેમ જાણે છે

પુરુષોને ઉપદેશ

આને સમયે કર્તવ્ય જોડેની પિતાની જાણવારી માતા કર્ત્તાં જાણે છે પરંતુ તેઓમાંથી પેતાની દરજ સમજવાર નહુ થોડા ન કર્તવ્ય આને નામે પડે છે વિશ્વપ્રીતિ તેા એવા સર્વ અને વાસનાનું પુરુષો હોય છે કે ને પ્રસવિક્ષમ થતાં સુધી પશુ પેતાની કર્તવ્ય વાસનાને રોડી ઘડતા નથી, જોઈએ આવા પુરુષ પિતાના પતિનું નામને પશુ જાણે છે મરુપાપ અને જોડેથી સવતિનું જાણવું થયું છે એટલે જાણે એવા પ્રકારની વાસનાનું ન પરિણામ છે જીવેનાં અનેક દોષનું પશુ આ એક પુણ્ય કારણ છે

આને સુપરોચાને તેા રાજે કાર્યો છે સેકો ૨૫ ૨૬ માતાએ તેા સુપરમાનું પશુ પામે છે અને નામની ને જાણે છે તે સકારીન કર્તવ્ય જાણ કરે છે તેમજ નહુ મેર્યાઈ મરેણું હોય છે પ્રત્યક્ષ, કિરીટિયા અને તેનાં જાણેણ દોષો તેા દેખેલાં પાણી રહે છે પછી અનેક અભિપ્રાયક પાણિયા કે ને અભિપ્રાય અને પાર્થિવ અભિપ્રાયક અને એકાદવાનું હોય છે, તેપનું

તેને સેજા કરવું પડે છે જ્યાં પણ ગમેલું સ્થાનમાં તેને ફરીથી સંપર્ક થતું નથી. અને એવાર માગોળી માતા જની ગણા પછી સ્ત્રીને ૧૧ માસ ૭ દિવસી દોષ પરણી એક ૮ વર્ષની યાદી કરતાં તે જોઈ પડે છે જોઈ સિધ્ધિ દેવાની નથી.

આ જ્યાં રોડનું મૂળ વિહારની વાસના / છે જાતિ વિહારનું પરિણામ જેના પુરોગામે જ બેઠાવવું પડે છે તેનું કાર્ક નથી તેની અંદર આ રીતે ઓળખાવવા પછી નહીં થાય છે આવી રીતે જીવનમાં આરોગ્યને મેળવવા ૭ સતતિનિયમનમાં કથાઓ મારે કાઢી મારે છે, તેમજે જાણને તે આખરે પોતાની વિદ્યાની વાસનાને કાઢીને વાસનાને રસ્તે જ જાવું પડે. પરણી પડીથી જાવું તે કરતાં પ્રથમથી જ જાવું એ વધુ સ્થિતિ છે કારણ કે જીવનની કાઢીને અંધારામાં જાવું તેમ કરવાની રસ્તો અંધારામાં જાવું થાય છે.

પ્રથમના ૭ વર્ષની માથાં એ જાવનાં છતાંને મારે સૌથી વધુ અમલનો દોષ છે એ સમય જામિયાન જીવન સતતિને એકને જાણપર આવી પડે તે તેમને પ્રથમ માગક પ્રત્યે પૂરું લક્ષ્ય આવી સત્તાં નથી આવી અંદર આવે પ્રથમના છતાં પર પડે છે વધુ જાણવાનીને એકને સત્તાં ન થતાં જાણપર મીઝાં અને છે અને એકથી જાણની અને સ્થિતિ અને જાણનાં કથાર્ક જાવ છે સ્થિતિને સુખન.

આ પરિસ્થિતિમાં સતતિની માતા કાર્ક જોઈ જાણપર નથી. તેજે જાણ પતિને સહાયક દ્વારા પોતાની પતિને રક્ષાનું જાન જાણપર પડે અને તે તે ન માને તે સત્તાંથી પણ તેને રક્ષાજે જાણપરે પ્રથમ કરે. જોઈએ, પરણી આવી વાસનામાં રહિને અંધારામાં તે કદી ન જાવું પડે.

પતિની આવી વાસના ગમ કરવામાં કાર્ક પતિની સમજનું

સત્યતિ પ્રત્યે માન્યાપત્તુ કર્તવ્ય

૫૬

મર્મજી માતા એા વિચારે છેને કે અને એી રીતે વર્તે કે તેી પ્રતિષ્ઠા બાળક જન્મે છે

આવ એી દોષ માતામાં તેી પુત્રમાં આવે છે
મર્મજીની સપત્રો મેળા મમે મમે જમાવે છે

—સત્યતિ.

મેરથે ૭ મર્મજી માતા તે સમયે મેરકાર રહે છે તેુ ખસિયામ
તે સત્યતિ સરુવિહીન જગથી તેને પોતાને જલિખમાં મેમરતુ ૫૩ ॥
કોદર

દેહર ઠન્ને મૂળગાની બાપમાં ડેહરો કોથમાં આવે છે
દેહર મેરથે બે હાલસગી મર્મજીની કોદર કંચાલ એ હાલિ
આરામ થતો જાય છે ત્યારે સિત્તિમિત વતની બાળનરુચિએ
જાણુ થાય છે તેમ મર્મજી એને જલ બાપ સમય જુડીડી
પ્રાસની ઈચ્છાએ કાપન થાય છે

એ જાનેનો સુધીક અને સરકારી દોષ છે તેમન બાપી ઉત્તમ
પ્રકારની રચિએ પ્રથમે છે ડોઈને ખર્ચિક થતો સામગ્યની ડોઈને
પ્રાસની રચે તેમની ડોઈને થત તેમની ડોઈને સમપુર જાનકન
થેમની, તો ડોઈને સમગ્યેરે કરચની વચરે

બાપી ઉત્તમ રુચિએને પરિપૂર્ણ કરી તે તેમનું પંડિ સામુ
અને થીમેની રચા છે કામુ કે તેની ઉત્તમ કંચાએ પરિપૂર્ણ
ન થાય તો તેજ બલકરજમાં રુચ વચને થીપે સત્યતિને જલ
કંચ પદેચસને સમય છે

પરતુ ડોઈક જાનેનેને બાપી કે થામ બાપની નિર્ધર થતો
કામુ, નિરુપેચથી તેજ સામગ્યની કે ખડુ ખડુ થીપુ—
ઉપાચાર બાપની જલ કંચા થાય છે બાપી કંચાએ પ્રાસ
બાપકનન બાપ થાકારજી કે કામી ખર્ચિકની એએના
મમદથી બાપ તો કામીરે પેતા કામી બાપી જ ન છે

ચાલુ પ્રાપ્ત્યોએ એવી ઈચ્છાને રજા સુગમપૂર્વક દાખી તેવી જોઈએ
અથવા મોઝા હાથમાં કરવા જોઈએ. અન્યથા પોતાની પ્રજા પર
તેણે જેવડા સંસ્કારોની કાપ પડી જવાનો ભય રહે છે

આનંદાન

તેથી રીતે પ્રજાના સંસ્કારોનો આધાર મળ્યા પર છે તે જ
ગીતે કર્મની તદુરસ્તીનો આધાર પણ માન્યતા સ્વસ્થતા અને
આનંદાન પર છે તેથી જનિ કરમાપત્તિ જનિ પદાં હરકે ખર્ચા
કે જેમાં ખર્ચા ખર્ચા નહિ, પણ સાધુ અને ચારિત્ર મોગલ અને
તે પણ પરિશિષ્ટ હોય આ પ્રકારે છે તેમાં જીવન કાર્ય પણ ભક્તી
કેવી પોતાં ન પોતાં અને હલસલગતિ પ્રિયત્વો પણ કર્મની વધારી
ન પડે તેમ લાગે જાણતા ન જાની જ્યાં તેથી ગીતે કર્મને
જાણકી પ્રાપ્તિ જનનાર દરેક જાણેલી હજાર છે

વધોસાને નિર્દેશ

જાને પ્રસન્ન તે જાણેલાં પડેલાં અને તેમાં પણ જાણ કરીને
તેમની સામુદાયનું અનિર્વાહ કરવા છે કે તેમણે તેમની પસંદગી
અથ પડે તેડુ મર્ષ ન હોય જુ સુખેસલી પ્રિયત્વો ન કરાવતી
તેને પ્રસન્ન પડે તેડુ કર્મ ન રાખતું અને તેને સ્વિકૃત થઈતે કેમ
સહે તે વગર સામ્યેત રહેતું

મુદરસાગરની કથા પશ્ચાંતુ સામુદાય લાગ્યાં હોય છે તેઓ
જલુપાર કેટલીક સામુદાયો દુપરોમ કરી નાખે છે કેટલીક સામુદાયો
નર્મની જુઓ પાસે જનિ તથાથી પડે તેડું કર્મ હો છે આનંદ
કરવામાં તેઓ માત્ર પોતાનો સ્વાર્થ સાર છે એમ માનવી હશે.
પરંતુ તેડું પરિણામ એ જાણે છે કે જુની વનિષ્ઠ વધો છે,
અને સાથે સાથે સવલિને પણ દુખ થાય છે આડું પરિણામ
અનિર્વાહ મોટી આપત્તિનું કારણ જાની રહે છે જાણે આ સનપર્યા
પડેથી જ કાળકા રાખી થશે

મુલાવડનો પ્રશ્ન

લગ્નનામાં ૭ સ્વચ્છતા અને સમયનો દોષ છે તે માપનો સાગ્ર
સાક્ષાત્કર્ષણને ત્યાં પણ દોષો નથી અને તેની આત્મવલ્લા પલ્લ છે

હવે તો જાણજે ત્યાં પણ ઈર ઈર પ્રચલિતદોષો નીકળ્યા લાગ્યા
છે અને તે જાણી પણ છે પરંતુ કોની કામચલા હરબની રીતમા
લિધી પરિસ્થિતિને અનુકૂળ થાય તેનું પણ સમજાવવા જાણી છે
જાણના નવા વિદ્યાન પામે છતીરસાત્ર તથા સ્વચ્છતા વિદ્યા ૭
આપ્યો છે તે જાણી જાણી આપ્યો હાથે પામે નથી અને તેથી
તે જૂન / મુદ્દારા માત્રી છે છે જાં જો નતેનો અસહ્ય સમન્વય
છી નવું / દલ્લ નિર્માણ કર્યામા આવે તો પશ્ચિમના માત્ર
અનુકૂળથી ૭ નુસાન થાય છે તેમાથી જાણજે કમરી જર્જર

જાણ કેટલી જાણ એવું પણ જાન ન જાણ કે દેહી મુદ્દારા
તેમનું નસતે પરિપાત્ર અસહ્ય દલ્લ ન દોષને કારણે મરતે અને
માનને સામનું પણ દોષ જાણ જાણી જાણી દોષને કારણે
દાખનો અભ્યાસ કરાવી કોઈ દેહી પ્રચલિતદોષો તેવાત ન થાય ત્યા
જાણી જાણ જાણી દોષો જાણી જાણી દોષો જાણી જાણી દોષો
જાણી જાણી તે નિર્માણ દોષ છે કે જાણ પ્રચલિતદોષો સદન કર્યાની
દોષો તેને મુદ્દારા દોષો છે

નીચે જાણ ન દુરસ્ત માણજી સોજો માણીન કાળી રો
જાણી પણ તે જાણ સહેવાઈથી સદન કરી દોષ છે કારણ કે તેમનામાં
જાણ પરિપૂર્ણ દોષ છે માણીન પ્રચલિતદોષો દલ્લ જાણે નદ
પ્રાપ્ત કરી મનુ છે તેનું પુનઃમન કર્યાની અને મનજી પામે
સમ્પદ જાણજી અને અસરવા જાણજી દિવસો પ્રચલિત કર્યાની
પણ જાણજીના જાણજી છે

જાણાં જો માણજી પણ કે કોઈ પ્રચલિતદોષો દલ્લ જાણને

૭ નાગની માતા આ પીએ છે તે નાગને મનપ્રીયના જ અપત્રને નામે વિષ પાવ છે અને પ્રાણી આકુષ્ઠ અર્થુ નાગવાની પાવડી વિષ કરે છે તેમ માનવુ અરથને નથી આ નાગને ઓઝોમાં વિષવા દો ૩ કપવા દો ૩૦મિ નાગ રહેવા દો પા નથી આ કુટેવ દોઃ ઓઝોએ સીધા તથા દોઃ રેઈએ.

આગઈએના જ્ઞાનનો અભાવ

નાના નાગને જરા આપ માથુ દુએ ૩ તુરત ૮ મોઢાનો યોદરને, એમ કહેવુ પડે તે નાગઈએના જ્ઞાનના અભાવનો નમૂનો છે અનુભવી દેહીએ પશુ મર્જ અને પસંદાનો દોષ રતો મરે, પરવુ તેનું પરિણામ તો નાગઈને જ મોઢાનુ પાડુ માત્રીએ વધી અને રાએના નાદા પીરાણીને નાગઈને માલકામમાં આવી મુખા.

આ દુન્યવી દુરુધ માટે માનવ થવા પહેલા દોઃ નહેને ધરમધુ રેઈએ અભાસ કરાવી ખૂન ન નાર ૩

નાનાં નાગનો પ્રત્યે

નાગો! જા સુધી માતાનું દુધ પીએ તો સુધી માતાએ પાત્રી દોઃ વિનામાં સવજી રહેવુ પડે અને દુધપાત્રી સાથે કમ્મ સરખાવેનું પત્ર પશુ કરાવુ પડે નાગના મનમાં મીઠા અને મધુર વધેને મરુપં ભેઈએ કારણ કે આ વખતે નાગની માતા સાથે મેટી તે મેઠાકારવા દોષ છે ૩ તે પાત્રી માતા મિદાવજમનમાં રેઈને મિદાવનું ન નથી.

૧૮મી માતાના તે નાગની પૂરી સગીરજા જન પશુ રાખી રાખી નથી તો મરેનુનિરી તો રાજ ન થી! આવી માતાની મળતા રાજગી ઓઝોમાં રાજ છે તેના નાગો! ૧૫મી અને તુરત દોષ જા! રેઈને રમાવાનું ૩ ભેઈનું મન કુદાં રતું નથી તેમની માખમાં મીઠા નાદા દોષ છે નાગ પી દુદ અને મેદામાંથી જાગ પ્રમી દોષ છે તેમજ કામમાં મેદા ૩૦ ૧૮૫૫

હેલો હું યાજ્ઞી યાજ્ઞાઓએ નાંખ્યા અને જાતી બેસતી રી રી
સાચી રહેવું જોઈએ.

ਕੇ ਉਪਧਿਆਈ ਘਟੇ।

નવચંદ્રને જાતું રાજાના જમર સંભાળવા પાડે કેટલીક તપાસો
 રે નાવો જાઓ એ નાવો જાઓ, હાઈ જા ને મિત્રાણી
 જાણી! તને જઈ જશે, જાનો રે, જેવી જેવી ચણાવક રાંધે
 પાણી નાગકમાં વીંછી લાવણી ઉપન કરે છે કેટલીક જ્યાં નવચંદ્રને
 જૂન રાજાજાની આશ્રય પાડે છે એ પક્કુ સારી ઢેવ નથી જાણી
 નવચંદ્ર પેણુ અને વીંછુ અને છે ચલાવે નાગને રેતલ અને
 પાવર ન નવાવતાં સર્વજનની પોં વિહંગા રાંધ મલ્લે તેજું નિર્ભય
 અને શરણેર નવચંદ્ર તેજીએ

401

દાનથી જન્મે છે ભક્તિજન, જો દાતા, મેં જેલ,
વરિ છે જેને પાંચવી, મન દુષ્કારીક નહીં.

[illegible]

Abstract

જાગૃક પત્રિકા એ જર્જરિત થાય ત્યાં સુધી તેના સ્થિતિસ્થાપના બાબતેની
માના પર નિર્ભર રહેવા એ આ ક્ષત્ર જોઈ જાણી જાણી છે. જ્યાં
તેલવા જે સમયમાં પૂરેલા સરકારો સ્થાપના સ્થાપના સ્થાપના સ્થાપના
આવીને જ સુધી તે માનારોએ જાગૃક પત્રિકા દરેક પત્રો વાંચી સેવું જ
તેથી જો, અને જાણી તે જાગૃક પત્રિકા સ્થાપના દ્વારા જો સુધી રહે પડે.

શિક્ષાલા દાણ તથા મથા જરી પદ્મ માળાઓ તેમજ રાખાની
મળવી તેા મી છડી રાખાં જ નથી પરંતુ શિક્ષકનેા મેનને
તેમના જરૂરી શિક્ષાદારા આ રીતે બનવી જાય છે

શિક્ષકોનું કર્તવ્ય

શિક્ષક એટલે પતુછ નદિ બાહુની માણસ નદિ પદ્મ આખા
રાખના તમગીનો એ નિર્ધારા પિય છે વિદ્યાર્થી પ્રત્યેના તેનો
પ્રેમ અને સંવિધતા માતા જેવા વહાર દેતા પડે

શિક્ષક પોતાના આ કામથી વૃદ્ધિ કે તારથી નેજા પતુછ
જઈ મથા છે પ્રથમના વખતમા વિદ્યા આપવાનું સર્વ પ્રથમ ત્રામી
વર્ગ જ કહેતા હોય અને તેથી મુશ્કેલી મીઠા તથા કામલ હતું

આ શિક્ષકોનું રચન વિદ્યાર્થીજાન દાણમા તથા કામલ
રાખ છે શિક્ષકોનું દષ્ટિ મુખ્યપણું પેમા તરફ જઈ મથા છે તેઓ
પાતાનું પદ અને પ્રવર્તના વૃદ્ધિ મા કામલ પદ્મ એ જ રીતેનો
આમ જ્યો કામલોના સરકાર કરતા પેમા અને વડુ આજ્ઞા
કે એટલે શિક્ષક આજ્ઞા નિયંત્રણ જાતી મથા મા અને તેના જી?
કામલ જાતી તથા પાતો આજ્ઞા જ કોઈ શિક્ષકો અને જે દરે મથા?
આજ્ઞા શિક્ષકો મેળવવા દેવા નો તેમના પ્રતિજ્ઞા અને પેમા આપવાં
નેર્ષકો શિક્ષકો પદ્મથી શિક્ષકો આપે આપે આપવની
રીતે કામલોનેર્ષક આ કામ મથાત ન કરી કો બરપ શિક્ષકો
કરવા મોટા આમ પ્રવર્તના દાણમા દેતી નેર્ષકો

આતી કેમકીમા કેમ આજ્ઞાકરના ન સમાવેશ મથા તથા
મા કે છપેતવાથી કામલો કામલ કીરકામ અને માનમલકામનો
પદ્મ તેમાં કામલો દાણ છે આજ્ઞા શિક્ષક આપવા પેમારે
કામલોના જ માવ કાર્ આપી રાખું તર શિક્ષકોમાં પેમારે જામ
અને કામલોનેર્ષકોનેર્ષકો આપે કામલ પદ્મ પદ્મ દેવા જ છે

કયા કઈ ?

આને ક્યાની ? બાબત સમાજમાં પ્રચલિત છે તે ક્યા નથી પણ ક્યાનું એક વિગત સ્વરૂપ છે . / ક્યાદ્વારા સત્યની રક્ષાતિ જાળવવા અને તેનો વેગ વિકાસ પ્રતિ વર્ષે તે જ (ક્યા) સત્યની ક્યા છે આવી રક્ષાતિ કાર્યમાં ઉત્પન્ન થઈ શકે પરંતુ બ્યારે જ્યુક / કાર્યમાં રક્ષાતિ ઉત્પન્ન થાય ત્યારે ત્યુતુ તેઈએ કે તે રક્ષાતિ નથી પણ રાખાતિ છે અને તે ક્યા પણ આવી રાખાતિની વિગત થઈ જાય છે

દાખલા તરીકે સચીન એ ક્યા ચલચલન એ ક્યા છે પરંતુ બ્યારે તે દશકા પાયા અને આવી યમારિક રતિ ઉત્પન્ન ક્યામાં પોતાત્વ છે ત્યારે તે ક્યા થઈ જઈ વિગત થાય છે અને વિકાસને જાણે પાત્ર પણ કો છે મનીષી જેમ ક્યાના જથ્થા ક્યામાં સમાય

દાખલા અને ક્યા ત્યા અગતું ૧૮ ૧૭ જાણના પ્રાપ્તને બોલે ઉત્પન્ન કરે છે મનો. જ્યુપવાથી જાણના ત વિચારની ક્યાની થો છે અને મરુનિમુદાયા પણ તે ક્યા ઉપવાથી થતું નથી તેથી ક્યા વિગત મુદાયા અને પુર્વમુદાયા બન્ને અનિયમ અન્યના છે તે જાણ પ્રત્યે ગતિદિશીય જનનું કરી છુટું થો અને વિજ્યુમરથના ક્યામાંથી આ વિગત જાણ ખેલાવતું થો

સ્વાસ્થ્ય આત્મા થઈ આ વિગતમાં જાણના પ્રત્યે થઈ તેઈએ અને આવી દાખલા પદિયા જ્યુકમુદાયા તરીકે પણ જાણના સરેખાના ક્યાના જાણ તેઈએ.

આત્મા અને આત્માની વિગતપ્રત્યે જિજ્ઞાસા

ઓ અને જુજા દર્શી જાણના ક્યાના જુજા દર્શી

તેમજ જ તેમની પ્રવૃત્તિમાં પણ પરાક્ર્મન દેખ છે. બીજામાં પુણ્ય કરતાં થકા સરળતા સદ્વિશ્વતા અને સેવા ધર્મવાદિ સ્વ નિર્દેશ રૂપે દેખ છે. આવા દુષ્ટપરાક્ર્મનો અગ્રે જ સમાજના માનસદાઓનો અને પછી સ્વતંત્ર અને સમાન દેવા હતાં સિન્ડ્રિસિન કાંઈનાં તેમની પચ્છપચ્છ ચેતના કરી છે અને તેથી તેઓનાં સિદ્ધાંતમાં પણ સિન્ડ્રિસિન સિદ્ધાંતો દેખી નેઈએ એમ લાગે છે. તે કાંઈનાં અચ્છાર પ્રમાણ રીતે અભ્યાસનો દેખ છે તેથી પ્રાચીનક દાન અનેને સમાન અપાવ તે સંકિત છે અને તેથી નાની વા સુધી તેઓનું સદ્વિશ્વ દેખ તે સ્વસ્થાનિક છે.

પરંતુ આજે સમાજમાં એક મોટો પ્રશ્ન અનેક રીતે ચર્ચાઈ રહ્યો છે તે છે કોલેજના પદાધિકારીના પુણ્ય વર્તનાં દુષ્ટાનુકૂળ-ઓનું અમર્યાદિત સાથે રહેવું એ નૈતિક દૃષ્ટિએ હાનિકારક છે. એ વસ્તુને જાણુ પર મુજબે તેમજ ભેદથી તે જાણુ સીધારતું પડે છે તેનું સિદ્ધાંત બીજાની અવેશિતામાં જુદા અપરાધ નથી એટલે તે દૃષ્ટિએ પણ તે જાણુ નિષાદસત્ત છે.

પરિણામ

કોલેજનું સિદ્ધાંત લેવા પછી કદાચ તે જુદા જાણુ જાણે સિદ્ધાંત કદા છે ના હ જાણે. પરંતુ આજે તેને પ્રાણ નિષ્ક્રિય તે જાણુ જ પાણી અને તારે તેનું અર્થક્રમ સ્વાસ્થાનિક રીતે જ જાણી જાણુ માણે છે તે જાણુ કાર્યક્રમ પુરુષની માત્ર નૈતિક દિશા રાખી મહાને તેમજ નારીજાણને અગ્રે એકલા આ સિદ્ધાંત સિદ્ધાંતથી જુદા અર્થ મહર્ષી રીતે સરી રહ્યો નહિ. પરિણામ અભ્યાસન ધર્મવાદિ કાંઈ તે નારીજાણને મારે અનિયત રહેવાનાં જ

આર દેખી પદ્ધતિ રીતવિચાર જાણુસત્ત અને એ જાણી પરિસ્થિતિ અગ્રે કદાચ ત્યાં જાણું સિદ્ધાંત બીજાને મારે હપચેથી

હો. એ કે રસિકામાં જાણે પ્રભુ ઉપન્યસ થયા પછી તેના પાલનનું કાર્ક માલ્યાપિદા પર રહેતું નથી એ માન્યપણથી માંડીને મોટી ઉમ્મર—સ્વાયંવરની ન જો ત્યાં સુધી તેનો નથી બાર ત્યાંની સરકાર માથે હો છે અને નથી બલસ્થા કરી જાય છે પરંતુ ભારતીય સંસ્કૃતિ અને મનુષ્યના સ્વભાવ વિહારની નજરે તે બંધાયેલું પશુ નથી.

ભારતમાં ચારિત્ર એ જ હોય છે પ્રેમ, સ્નેહ અને ન્યાય એ હોય છે. રસિક હોય છે જાણ રસોના આસ્વાદનમાં ભારતીય સ્ત્રીઓ પોતાનું સંસ્કારનું સમજે છે.

પરિવર મળી હો કે જાળનો સમાજ પુનઃસંસ્કાર પામે અને સ્ત્રી અને પુરુષે બંનેને એક જ કાર્યપરતે ચેતવવાનું થાય તોપણ જાણે સુસંસ્કૃતિ કર્ક તો અપવાદપે જ નીકળવાનો અને તે માર્ગમાં પશુ મનુષ્યકારની મહત્વાકાંક્ષા કે વસ્તુના શોધન પાછળ મથે છે તે તેમાંથી મથે છે કે કેમ એ એક મતિર અને ચિત્તની વસ્તુ છે.

જાણી એ વસ્તુ આસ શક રાખતી નેહીએ કે પુરુષના મતાં બીને મરજીને અને અધિકાર જરાયે જોએ નથી અને તેથી પુરુષની જેમ બીને પણ કેળવણી થાય છે. પર્વ અધિકાર છે.

પરંતુ સહો નવાણું દાઢા સ્ત્રીઓને માનપદ ચેતવવાનું દોષ છે તેથી તે પાને ઉપયોગી થાય તો તેને મનુષ્ય / નેહીએ તે ઉપરાંત સ્વભાવ મન્યા પછીના સામાનિક ઉચ્ચતામાં સ્ત્રીઓએ મહત્ત્વનો ભાગ ભજવવાનો છે. અર્થિક આધીનતાને કારણે કે નહીં હોય તો સ્ત્રીઓને પ્રતાપની જાણ પાડુ છે તેમાંથી તેમનું ઉચ્ચતા કરી સમાજને ધારે બાલવાનો છે.

નારીદેવને ઉપયોગી થયા

અક્ષરભાવ મહિલા કોરે થાય ઉપરાંત સ્ત્રીઓમાં નિષેધો થયા હોય તો આજવાજવા છે. કુલરનો સમાવેશ પણ થાય તો કર્ક

૬) કે જાડો જાગ્યાનાં માન્યપો જાગ્યાનાં વિરુદ્ધ તરફ એકાં
 નેવકાર રહે છે તેમજ જ કુખમય પરિણામ તેની પાછળથી મોખમ
 પો છે, તે પ્રવશ્ત જનુભવાય છે અીજનના જાગ્યાના કુખ
 ખસતજનુ મુજ કારણ પડે જા જ છે

મહાંક શબ્દ એમ કહે છે કે જગતને કાંઈ નોખી કશું
જન્ય છે કે નિર્જન્ય તો નહીં હોય । એમ માની જાણવું જોઈ
કે તેને વશિત રાખે છે જ્યાં જાન્યના સ્વીકારના વિષયમાં મહાંક
કાંઈ કહે છે તેમ જાણવું કે તેને જાણનારી વસ્તુ ક્યાં મળીને હોય
રહીને તેને જાણ સીધાથી થાય.

શ્રીમદભયર્ષિના ઇતિહાસને અભ્યાસ કરનાર પાઠકને જાણ થાય છે કે આ ગ્રંથમાં જે સિદ્ધાંતો, નિબંધો, વગેરે આપવામાં આવેલા છે તે સર્વે તેમના સ્વભાવને ધોરણે અત્યંત જોડાઈને આપવામાં આવેલા છે અને આથી પહેલાં તેની વિશિષ્ટતાઓ જાણ કરી લેવાની ખૂબ જરૂર પડે છે. આથી આ ગ્રંથના પાઠકને આ ગ્રંથના સ્વભાવને ધોરણે સમજાવવાની જરૂર પડે છે. આથી આ ગ્રંથના પાઠકને આ ગ્રંથના સ્વભાવને ધોરણે સમજાવવાની જરૂર પડે છે.

જાણી તે જુદાસાધનને મુજામ જાણી શકે એટલું જ નહિ
જો તારી રીતને વેળાજાણમાં એ કુખ બોલવું પડે છે તે
કુખના પક્ષ જાણી રીતે સ્વાસ્થ્યની જાણી પરિહાર કરી શકે

કચ્છીજનના સુખસાધનોમાં પુરવ કરતાં વધુ મહત્વમાં સ્ત્રીઓ
માટે પોતાના પતિને રક્ષા કરવા સારુ જીંદગી કાળમાં, જેની કે
સચ્ચીનામિની આપસમાં તેમ જ બીજી, પરંતુ તેમજ સ્વચ્છ તેમ

આ ૭ એવાં પક્ષાં દૃષ્ટિ મગજે કે તેનાં માખાપો ખનને
 ચારસો મૂડી મયાં છે, તેમની સતતિ કુખ અને બેઠારીની ખાઈમાં
 એવાં ખાળી માખાપો પર અભિશાપ વસવાઈ રહી છે
 અને એવાં પક્ષ પક્ષાં દૃષ્ટિ છે કે તેમનાં માખાપો રધૂન પન
 નદિ પક્ષ સદાસો અને સિલ્લુનો ચારસો મૂડી મયાં છે તે સરશર
 અને સંપતિથી સદાસાર અને રૂનમાં મૂલી રહી છે આરે
 માખાપોએ તથા ખસાયને નદમ સિલ્લુ અને સરશરિતાને
 પેતાનાં પ્રત્યેક ભાગ્યોમાં ચારસો ભરશે એજ જિન છે અને
 એજ તેમની પવિત્ર હરજ છે

બાણમ

છરીને તુરસ્ત રાખવા આરે કર્ષ બારે બારે ચેરાધની
 આજવક્ત્ય રહેતી નથી પક્ષ આ વાતને નદિ સમાજનર પક્ષ
 માખાપો પેતાના ભાગ્યને ન પળી રહે નેવા નલિય પદ્યથી ખરાબ
 ખચ્છી પુષ્ટ બનાવવા આરે છે અને એ રીતે માગશે પ્રત્યેક
 પેતાના પ્રેમને બચા કરે છે ન બચ્ચી જૂથ છે તેમણે પેતાના
 ભાગ્યોને તુરસ્ત રાખવા આરે જદુ આરે અને સદ્વિત્તે એવાંક
 આપશે પટે, અને સાથે સાથે બાણમની તાલીમ પક્ષ બાપરી નેર્ષિએ

બધાં સુધી બાગક નાનુ હોય ત્યાંસુધી તેા તેને યાચાનુ
 કુરયાનુ જોરે ભવ્યક્તની નાની નાની રમતોથી બાણમ મચી રહે છે
 ખરુ તેમ તેમ મોકુ બાવ તેમ તેમ તેને સારી બાણમકામ્યોમાં
 હપોયી કસરતો શાખાની તાલીમ બાપરી નેર્ષિએ. બાપી તાલીમ
 આજવક્ત્ય વચ્ચે કોઈપર અને વચ્ચે નલિય આદારે તેનુ સ્વાસ્થ્ય
 મુર રહે છે અને તેની માનસિક સ્થિતિ પક્ષ નિશ્ચિત થાય છે

નાલિયોને તેા ખરમચ્ચુ કપોથી કસરત કરાવતી નેર્ષિએ
 ન્હા તેમના છરીસ્વાસ્થ્યની સાથે તેમને મુલકીલીનુ યાન મચે અને
 અદ્વિત્તે દૃષ્ટિએ પક્ષ બાણ થાય.

દ્વિફલદાન હવે સ્નાત્ર થયું છે એવાના મેલિત પત્રનાથી એને ક્યો ખાતરુ છે હવે જ્યાં દુનિયાના રોજ વેલ્લનિત વિદ્યા સંધિની રોષ અને હરીદાઈનાં ક્ષયી પોષા છે એને વખતે નક્કરની રા દેવા આશ્ચર્યથી જાણા-એની સામે રહી રહેવા એકોસરના નથી ચાલી શકે. તેથી તેનાં પ્રત્યેક ગુણગુણોને આપનાની તાલીમ ઉપરના પૂર્વકરની એક લાક્ષી તાલીમ આપવી આવશ્યક છે

આ સિદ્ધાન્ત અને આભાસ ઉપરનાં નાદિશાસ્ત્રોને માતાએ ઉપર પ્રકરના સંસ્થાએનું સિદ્ધાન્ત પણ વિશેષ આપ્યું નેર્લેએ કારણ કે પુત્રનું કાળ પુરવળાનિ એવાથી યદ્ય સ્નાત્ર રહે છે, પણ જાણા-આને તે નિયમિત થય પગી પસારી છે જ નહીં, હેમ છે ત્યાં તે સરિષ્ણ ઉપર અને સુદર કાળ ચાલી શકે તે જ તેનો કુલસંચયન આઈની ની શકે

આ રીત નાદક અને નાદિશાસ્ત્રોને તે તે જામને ઉપરોથી સિદ્ધાન્ત અને સરકાર આપ્યા પગી ચાલ્ય વખતે, તેમને એવા સ્વર નેર્લે તેમની સમિતિ મેળવી મહાસંચયનનાં એવી આપનાં, એ માતા-પિતાની કસ છે એ રસના પાત્રની આર્થિકાનુસુ રૂપ હિન્દુ નિન્દુ નામર નગરાર્થ રહે છે

પ્રકાર ચાળાપ નાદક અને નાદા પ્રત્યે જાણનાં જાણાઓ રાખનાં હેમ જ તેમને મેર આરે પુત્ર જાનરે છે તારે તે કસન કિમને છે પણ આરે પુત્રી જાસારે છે તારે જ્યાં મહાન દેવી રોષ ન થયો દેવ તરીકે દુનિયા સિધ્ધિ અનુભવ છે આ એક નાદકથી માંડિને કે સુધી રાત્ર છે આવી એકલાનાં એ કાસ્ટીય સરકારિ મારે મહાન કસ કાપ છે તેની હિતિ કાપનાં થયું પુત્ર મારણ તે પુત્ર કમાઈ થાને અને પુત્રીને તે આપ્યું પડે, પુત્ર તે બાદી હારે આરે પુત્રી તે શાસરને મેર ચાલી જાય । આવી આવી નદની સ્વર્ણ હિતિ જ છે આવી મનાસા પાસનાં નિથી જ્યાં નિરુદ મહાન

સમસમસ

પરિશી તો વર્ષે પુન્યાતી હુ વીચી ।

સમસાપત્તી તો ખાખીયાત કુચી મિપત્ત ।

“સુપુત્ર દિવિષ”

ખાખીયા વર્ષે પુન્યા અને સોળામ વર્ષે બી સમાનતીર્થ થાય છે એમ કુચા વેલે બતાવું

સમસાપત્તી પદ્મ એ છે કે સમસાપત્તી સવાને હોય તો ૨૫ રાત્રી પુન્યા અને ૧૬ વર્ષની પુત્રી થયા પછી ન તેમ સમસાપત્તી નેથી ખાખીયા ખાખીયા વધુ વધુ હોય તો ચાલી રહે, પદ્મ અર્થ વધુ તો નહીં ન મરણ કે તેમની પરિણામ વધુ થયા પછી ન મરણ થાયને પદ્મ મરણની રાત્રી તેમનામાં આવે છે અને પરપરના સિદ્ધિવને પદ્મ તારે ન નથી રહે છે પરંતુ આ ? આ પ્રશ્ન વિષયે થયા સમાજમાં કામ થતા નેચામાં આવે છે

ખાખીયા પરિણિતિમાં સવત્તિનિષ્કામ અત્યંત તરી છે તેથી સમસાપત્તી વધુ સગાઈ વધારીને વીસ કરવામાં આવે તો તેથી બીજાના વિશ્વાસમાં પદ્મ ઉપવાસ થાય અને પદ્મી બાવિ મુરદેવીએ દયા ૧૧

કેવળ અજ્ઞાતા એવા થયાં કુલ્યોમાં એવી અસિદ્ધિ હોય છે કે તેઓ નાનકડી / આગેના અજ્ઞાનપદ્મમાં તેમનાં વેચિલાગ કરી દે છે અને તેથી સ્વયં તે અજ્ઞાન હોવામાં હતા પદ્મ હરી નામે છે

પદ્મી સમસાપત્તી સમસાપત્તી રીતે નીચે પ્રમાણે નુકસાન થાય છે (૧) પતિ અને પત્ની વચ્ચે ? વધુ અવરહેવું નેઈએ ત રહેવું નથી તેને પરિણામે ક્રોધ થાય છે આર્થ ક્રોધની સવત્તિ હાથથી અને નિર્ભય / મે છે (૨) વધુ અજ્ઞાનપદ્મી પ્રાપ્તિને મેળ ખાતો નથી. (૩) અજ્ઞાન હોવામાં વર્ષ મરેલાં સમસાપત્તી રાખવામાં પ્રવાહ મિશ્રપદ્મમાં વહેતો નથી. (૪) ખાખી અજ્ઞાનમાં ન રેખાપદ્મની સમાજના પદ્મ અત્યંત રહે છે

મારે ઘેર જાણી જુઝાણે અને મારા કામમાં ત્યાં જાણ
સે જોય પુત્રની માતા માનવી હોય છે અને પિતા જોય માને છે
૩ પુત્રને જોયો જાણી પસંદાનું તેલ્યો જાણી જાણી હોયે થઈ
કામ પોતે ઠીક છે ૧ મારે પસંદાનું લઈ લઈએ.

માનવની માનવી પોતેના માનવમાણીને માર્ય છે અને તે
પુત્રપુત્રની જાણી છામની માટે પાન છે તેથી તેથી માનવતાને
ત્યાં કરશે હરે

અલ્પમેજ ભાગ

એમાં માનવો માનવ (પુત્રી) પુત્રવિશે મને તે મારે
જાણી જાણતાં પોતાની પુત્રીમાં કામ કરી નામે છે, એમાં જ નથી
જવ એમાં જાણ તે મા માનવને જાણ થઈ પોતાની પુત્રી એમાં
જાણી જાણતાં માનવ માટે વિચારજાણ તેથી તે છે મા જાણ
જો જાણતું અલ્પમેજ કામ જ છે જો અને પુત્ર જાણે નીતિમાણે
જે ૭ ૮ થઈ જાણતાં જાણતું છે તે જાણતાં અને જાણતાં જ
જાણી જાણતાં માનવ હોય છે

માણ તેને માટે મારી "જો માણ અલ્પમેજ કામ કરી નામે
છે અને તેમને તેથી ૭ થાને જાણ છે તે જાણ છે.

અલ્પમેજ

જો ઠીકીને નીચ માણ જાણ હોયે ત્યાં જાણ " તેથી
માણતાં પુત્રપોત કરી એમાં માનવો પોતાની જાણ કામ
કરતી તેમાંથી કા નેમને છે મા જો અલ્પમાનવ પાણ છે
જાણતાં જાણ છે ૩—

અલ્પમેજ જો કામેજ જાણ જાણતાં જાણી જાણતાં

જ પુત્ર અલ્પમેજ જાણ જાણ કા છે તે પોતાની માણ
જાણતાં જાણતાં અલ્પમેજ જાણ છે

૭ પોતાની સતતિને કાપના કરી રહે છે તે પિતા ૧ માતા મનુષ્ય નથી પણ નથી. પણ તેનાથીયે અધમ છે આત્મા મામારેમા પોતાની સતતિ પ્રત્યે વાત્સલ્યનું એક નિદુ પણ ક્યાંથી દોર્લ થો ? પોતાનો માથ સરસ અને સુદા અને તે સારુ તે પોતાની પુષીને કહે છે અને પોરે છે- અમારે માથ પાકીને તેવાર થઈ નવ ત્યાં થઈ માદક થાપી તેને વેચી નાખે છે માત્સવિજેતા બીજા ખુએ પ્રત્યે કશું નિર્લેપ હોય પરંતુ પોતાના હાથ નીચે કહેતાં ખુએ પગ તે તે પણ પ્રમાણ રૂપિ દાખવે છે અમારે જોદિ સક અને સમ્ય મહાના ૭ ॥ મોમાં આ પ્રથા છે તે તે બરેખ નિર્લેપની પ્રકાશ ન અવાય

અવાચિત્ત આ રીતે કહ્યું છે (૧) પિતા સહ્યુ-દેવદાર બનેલો હોય, (૨) પહેલાં સારી નિશ્ચિતમાં હોય અને પછી નિર્લેપ ની ચપો હોય (૩) પોને બેઠાર હાઈ આગાઈ હિ જેલ્યે ૩ અચ્છવારો, કઠિવાર કચરેને પહેાયા વગરને ખાતર અને (૪) કેલ્યેક સ્થાને પોતાના ઘીરને અત્યવ ૩ પોતાને અચ્છવા ખાતર આગ કો છે તે પણ કિંક નવનો વિષય ૮ ૭

કાપના ચાર કામો પૈકી ૭ થઈ કાચથી આ કાર્ક થાય છે તેમા એકો પિતા ૮ નહિ જાકે કવાની માતા અને સમાજ પણ અવાચાર છે

માતાની કુરુ

૭ માતા સુશીલ હોય ૭ તે પોતાના પતિને અત્ય વગને સારા કિયારે આપી પોતાના કર્તવ્યનું જ્ઞાન કરાવે છે પરંતુ ખેત્રી વાન એ છે ૩ કેરથીક વાર માતા પાને ન દાગીના પન, વસ્ત્ર એવા સુ સ્વાર્ક ખાત આત્મા કુપ્ત કાર્કમાં સમવ થાય છે અને માતા સમત ન હોય તેા જરૂર આ કાર્ક ન થાય પણ અવાન અને સ્વાર્કાખવાને વઠ વરેલી આત્મા નારીઓ પોતાની ન નારીજલ્કિની કોઈ સિચિત્ત કરવામાં આખતરી રીતે કાચકમન થાય છે

સમાજની જવાબદારી

આ સજે વધુમાં વધુ જોડાઈ જવાનાર હોય તો તે સમાજના જે સમાજજનને ડોરી રહેલાં બાંધાં છૂટ પામે પર એમાં તે શું ! એમ કહી સમાજ જાનવિચારમણી કરી દે છે, અને ડેડીક વડ સમાજની જવાબદાર ગણાવી બહિષ્કાર કરેલાં કમ બાંધ કુટુંબોને મિલ્કેભાગ ૩ પછી પેલીઓમાં સોભાઈ નિભાવી લે છે તથા ડેડીક વડ બાંધ બહિષ્કાર દોષે પર હાંખિયો કરી નામે છે એવી જ એ દોષે પોને પોને વધારા જમ છે આ રીતે બાંધી માનવનાં સ્વાધારિતપણે જ તેઓ વિશેષ જવાબદાર બની રહે છે

આ કુટુંબી બાંધ જાણે કશું જ નથી, ત્યાં કુટુંબી તે કમ કરનાર માનવોને સમાજ વચ્ચે સહોત્ત સ્થા કરે છે પરંતુ જમ તમ તેવી સમાજ વચ્ચે જમ છે તેમ તેમ નિહાળી ડેડીક મદક તે એટલા તો મેકાઈ જા છે ૩ પછી તેને આ પાછી પ્રથા તાજવાનું કમ થતું નથી અને તેનું કાલકલ બાંધે બાંધે જ્યાં સમાજમાં પ્રચલિત એક દીને જીવે વડી પાછી મીનાં જમ એટલા તો કમ પેલી ત્યાં હોય છે ૩ વધુ અને વિચારક સ્વાધારિત હોય ૩ જુ તે વડી પ્રથાથી જીવી જતાં નથી

વસ્તુતઃ રીતે તો ક્યાને જાન કરી બાંધી એ જ માનવની રસ છે વસ્તુતઃ ક્યાના જમ પોત જ તે સુચિત કરે છે જ્યાં સમાજમાં આ રીતે બાંધે જુ પ્રચલિત છે, તેઓ ક્યાનું કમ હેતાં નથી એટલું જ નહિ, સમયે સમયે તેને જમ કરવાનું જુ વૃક્તિ નથી પારણી અને એવી જાતોમાં તો કુટુંબી મદક જ પુષ્ટિને જુ મિલકત સમાજ રીતે જુ બાંધી બાંધી રીતે છે બોલવિ અને પુરુષવૃત્તિ ક્યાની સમાજમાં આ એક રીત ૩ ક્યાને જુ કુટુંબી જમ તમ પછી જુ જુ કુટુંબી પોતાની રસ સમાજને કઈક ને કઈક બાંધે રહેતું એવું પાંડુ જમ છે

કન્યાવિકલ્પતુ પરિણામ

૭ માન્યાપ આપ્તિની ખાતર કન્યાવિકલ્પ કરે છે તે ખુલેશજ અપર્ણ છે કારણ કે આપ્તિ એ માનવધર્મની ક્ષોરી છે તેમાં ૭ માનવધર્મ થી છે તેઓ પોતાનુ યત્ન જ બેચી લાવે છે

૧૦મું પ્રશ્ન કરે કે કન્યાવિકલ્પ કરવાથી નુકસાન શું ? તેનો ઉત્તર સ્પષ્ટ છે કે કન્યાવિકલ્પ કરનાર પ્રથમ પોતાનો આત્મા વેચે છે કારણ કે પ્રેમ એ આત્માનુ સ્વરૂપ છે બ્યારે આ કાર્ય તો અત અશુભમાં વહેલી પ્રેમમય લાગણી સાત સુધાર્થ તર્ક તે નિર્લભ્ય નને ત્યારે / જ્યાં કોઈ છે એટલે એ કાર્ય પ્રથમ તો આ મન્યવપત્તુ જ થાવક છે

નથી ૭ માન્યાપ હેલ ખલુ સ્વાર્થની આલ્સ રાખે છે તે પાતાની કન્યા માટે થોમ્સ પાત્ર જેઈ લેતા નથી તથા આપ્ય અથોમ્સ પાત્રને ખતારે પડેથી તે અન્યાયા દિશને દુઃખાન્યાના પાપમા અધીયાર પલુ તે જ નને છે

દુરલ્લભ

૨૬૬અને વિશાસ આ રૂનિત અન્ય વધ પાત્રે છે અને તેનુ પરિણામ શું બાનુ છે તે તા સામ કિમયી રિજયમે પેને / સાધી આપી રહી જ અને બ્વાં બ્વા અનુમેગ લખે અને ક્ષેત્રાંનુ લખે વર્ણ દોષ છે તાં તા ક્ષેત્રાંની બો નયી મરી ક્ષેત્રાંની દુરે પૂરે, એવી એવી અપોગ્ય પને અને અર્તનાયે સજાગ છે સમાજની મદાન દુર્લભ કરનાર આ પાત્રી પ્રધાન શીધાનિશીધ નાનુ કરી જેઈએ અને માન્યાપોએ પેતાની પુત્રીની વર્ષાધિન સમિતિ યત્ના પડી જ તેમનાં લગ્ન કરવાં જેઈએ

૧૯૪૩ રમકે કન્યાવિકલ્પને નાથે વરલિપ થતો વ્લેશમાં આવે છે ૭ સમાજમાં કન્યાએનુ પ્રમાણ અધિક દોષ છે તાં બારી બહાની દુરુષા આવી રહેવી દોષ છે આ દુરુષાના પરિણમે કિંક ઉપર બીજા કે ત્રીજા પત્રનાં મનુષ્ય લાગતા નથી તાં માન્યા

(સપ્તર્ષી)માં ખસેડવા કહ્યું અને કાસ્ટી નાનો નીકળી દેખાવે છે એટલું જ નહિ પણે સીનલિનમાં અપવાદન પણ આવી કુરુષ-
ઓમાંથી જ ઉત્પન્ન થાય છે. નવાજમાં ઉચ્ચ કાસ્ટી અનેથી હમણે
વેળાઓ તેમજ સમુદાયના સ્થાનમાં છે.

આ કુરુષ જ્યાં ગામ છે ત્યાં નારીઓના સ્થાનમાં
દિશા થાય છે. પુરુષને મન સીનલિનમાં કાસ્ટી ગામી એટલું જ નહિ
તથા અને તેથી તેમજ સમુદાય તરફ એકમતર રહી જાવડુ થાય વરી
તેમજ ઉપયોગ રહી શકે છે.

આવા મુદ્રસ્થાપનમાં પ્રેમનું નિહુ પણ કાસ્ટી છે. જે સમુદાયને
રત્નજાન પુરુષીઓ આ થાં છે. જે છે તેથી જ નક્કી થિયા ઉપર
બીજું સમજવું કોઈ એ નવાજને કોઈ પણ અભિધા થાયતો નથી.
જ્યાં આ થાયતો કાસ્ટી ? સમાજમાં અન્યતરના એક સ્વરૂપ વરી
અભિધા છે તે સમાજમાં કાસ્ટી ગામીને હોય તે કાસ્ટી સમુદાય નથી.

આવી રીતે અન્યથા અને વચ્ચે એ નાનો કુરુષમાંથી
નારીઓના થોડા અપવાદ અને દિશા છે તેમજ આવી દિશા
સામાજિક અને નૈતિક નાનો રહિએ તાત્કાલ છે. આથી નવાજ કુરુષ
કે ૧૬ થી કે ૧૭ થી કાસ્ટી આ થોડા પ્રવાનો નાહ કરવા કાસ્ટી
સમાજ રહેતું નેત્રિએ પછી તે પોતાના સમાજમાં છે કે નાન
સમાજમાં છે કાસ્ટી ? આ કાસ્ટી એકલા સમાજનો જ નહિ પણે
આથી કાસ્ટી રહિએ અને સાચા રત્નનો પ્રેમ છે.

અન્યથા

સમાજમાં એવી અનેક પ્રેમીઓ આવી રહી છે કે જે બજાર
નેત્રિએ તે તેમજ એક થોડુ પુરુષ જાણ અભિધા રહેતું કાસ્ટીને
કુરુષમાંથી નિવરણ કાસ્ટી છે. કાસ્ટી કે તે પ્રેમી માધ્યમમાં
એવી જ પોતા છે.

પેટાકા

હવે સમયે જુદા કારે પેટાકા કરે જુદા અને તેના લાભલાજનમતાં
જેવે પારણ કરે. જોઈએ જ પછી જોઈએ પર પહેલું દોષ કે ન
દોષ. જેમજી ન નહિ નવો વધુ મારે ૨૫-૨૫ વર્ષની ને અને
તે જુદા જુદા કારે કિંમતની આપવી / જોઈએ તે નિમ્ન સાધ ન
રેખા, જેવો રિવાજ સમાજમાં મળ્યું છે ત્યારે આ રિવાજ પ્રમાણ
માન્ય કરો હશે ત્યારે તે આખા સમાજને મારે હરનિવાર નહિ જ
દોષ, કારણ કે જો કોઈ તેમજ ખામી દોષ નથી જુદા આને તે
આપીએ કરે કે હરનિવાર કરે, પરંતુ આ જુદા તે જુદા જ
જોઈએ, જેવો રિવાજ સમાજમાં હર જઈ મળે છે અને આને તે
જો હરિના પરિણામે અનેક સુખ પામે. આમત્યાં પડે છે

આમાં કોઈમાં કંઈ જાનની સૌખ્ય છે તે સમજાવું નથી, તેમાં
જાણીએ કોઈમાં કોઈ દિશા કોઈ આર્થિક મુશ્કેલી વગેરે પડે છે
તે જાણીએ જ્યાં સુખરૂઢ નહોતો વર્ગ જુદા જુદા ચીજો પ્રસાદ
કરે છે તે જ આ મુશ્કેલી દુનિયા નવનો છે

રિક્તે રિક્તે વળી જાણી દુનિયાની ખાવર તેમજ પેટાકાના
કોઈ કિંમત કિંમત વધુ તે સિદ્ધાંતની પાછળ કલ્પ વેદ્યાર્થ
જાણ છે અને જે કોઈ ખરીદાણ છે તે જુદા જોઈએ કંઈ નિમ્ન
દોષ છે કે જોઈએ પેટા પેટા પછી તેને દેહી જ તેમાં પડે છે

આવા જગ્યા અને આજીવ્ય પેટાકા કિંમત લગીનાં
જુદા જોઈએ જાણ પાછળ જુદા મોડુ ખર્ચ દોષ છે, પહેલાંના
જગ્યામાં પ્રસેદની સમજા આપ દોષથી તે કારે કારે કરવામાં
આપ્યાં હતાં.

આ રીતિની પાછળનો કારણ જોઈએ કે તે જાણીને મુશ્કેલી
તે જાણ આને કારણ કે તે જાણીને (સીધા) ખરીદી તે
જાણીને જ મુશ્કેલી આપે જોઈએ જુદા જાણીએ જ નાનાં નાનાં

પ્રાણીન કાળમાં તે સિધિનું મોસ્વ હેતુ હતો અને તે વખતના મનોવ્યવસ્થા કેવી રપટ સૈદ્ધીમાં ઉચ્ચારનાં હતી તે તો દૈવ ભક્તિ પરથી આજ્ઞાને જેવી પવિત્ર અને ઉપયોગી હાથવિધિ સર્વોર્થ સુખલક્ષ્ય પ્રાપ્તિ સુખ મળતું । સમી મલકે સમગ્રજન । એવા એવા અસ્તુદ, અશુદ્ધ અને એવા એક મન વારવાર બોલી સવાભે ચોપડી ભક્તિના ચોરનાપા દબાવીને પૂરું કરી દે છે અને વર કન્યા તથા ઈતરને હુલ્લારાને રમ ખેલાવે છે ચોરીમાં આ નથી કિંમતો અનેક મુશ્કેલી અને મુશ્કેલીના તેમનાં સ્નેહીઓને સહારો હર્ષ ઉત્સાહહીનપણે માંડમાં ફરી કરી કદિ પહોંચી જાય છે નથી સિધિના સુખનું સમજન થતિને । હોય છે સાર્થનું કરી મોટી રાતે આવેલા શાહીને ભોજન થયેલા એ વર અને કન્યાપણના માણસોને રાત્રિના બાર દે એક વાતના સુધી આ કિનારા નેપાઈ રહેતું પડે ત્યાં રસ ખસી જાયે હોય ।

આજ્ઞાને તો વરને પોષિત આજ્ઞા સમુદ્ધિ મુલ્ય શિસરુ ત્રાક રવામિ અને સુખેનું મનાવીને ચાલી ત્યાં છે તેના મુદ્ધ અર્થને પોતે જ ન્યાં ન સમજી દોષ ત્યાં જાણતિ તે આન । ક્યાંથી હોય ।

આજ્ઞા હાથવિધિ અને તેને અર્થમાં સમાવેશક મિત્રી એવાં તો પ્રેરક અને મોખવા છે કે તે તે સુખેનું રાખીને સર્વ રીતે મક્કન સાથે નિસ્વારથી સમજાનાં હોય તો આજ્ઞાને શુદ્ધચમત્કારી ? સિદ્ધિનાએ કાળની પડે છે તેને સહેને કોઈ આવી રહે.

સમજા ત્યાં જાણીને જાણતા આજ્ઞાને તો મેલો રસ વળેના આ પાછા હર્ષ રસ છે તેલો રસ ને આજ્ઞા ઉપયોગી મનો પરતે હો તો થતું હતામ જાણના મોટી મોટી અનેક હર્ષને જાણ પેતાને મારે અને કન્યાના વડીલોને મારે હાથમારીઓ કમી કરતી તે કાંઈ હાથમારી હાથ નથી મોઝાંક માણસો, સાચાં અને મેલો રસનું મોજન, આજ્ઞાથી ને હાથ પડી જાય તો સમાજના આજ્ઞા અવસરે પાછા અર્થ નેપાતા સમજ અને પત્ની જૂન રસ થાય અને

બેલા સાથુ સસરા ને વધીકની ભક્તિપૂર્વક સેવા કરને તેના સ્વભાવ કે દુર્ગુણ સાથુ જોઈતી નહિ અને વારી દેરાણી જોણી વગેરે સાથે સાહેલીની જેમ પ્રેમાગ્રહ ને વર્તે? પદાર્થના જોહારવાપણા સામે જોઈતી નહિ અનેક આગમ રતોનાં પણ ક્યાં વધુ નથી પતિના પ્રેમની પરીપત્રે ક્રમના કરને સ્વખ્યામાં પણ તેની સાથે રાજ કરીત નહિ. તેના લેખમાત્ર કોપનું નિમિત્ત કદી જામીત નહિ. કદાચ કસલુબધાતુ તે કોવિ કસામ તોણસુ તુ કલ્પવૃક્ષ અવકરણને કોપથી કાગુ ન કરીત. વારી નીચેના માણસો પર તું અમૃતદિ રાખને અને સ્વાદહિથી તેમનાં દુઃખો દૂર કરવા પ્રયત્ન કરે? વમારા હામ્બલજીવનમાં મમે તેની વિશ્વિતિ આને તોણસુ પતિજની જાનની જોહારવા જાગવી રાખને પતિના દુઃખમાં આવીદાર જાગને વસ, આજુજુ અને ખાનપાનનો મેહ ન રાખને મરીન સ્થામાં જામચીન અને વવગરણમાં કોઈકની ન જાગને વારી આપ્તથી પોખતા વને મુલિલુપણ માટે સોમ જાગે છે આ પ્રમાણે ને જાગ નથી જઈ કદી. તે આ મુલિલુપણને લાગત નથી.

માતાની આ એમથી ટિખાચણુ હામ્બલપ્રેમનો મોઢા બાસીયોડ છે ? માતાનાં આવા હૃદયો હોમ છે તેની પુત્રીને મુલ્કવાજમ પણ તેનો જ સુદર અને છે.

જાગી સાસુનો પોતાના જમાઈને પણ પુત્રસ્વ માને છે અને તેના કિલ સાડુ સતત જાગત રહે છે પોતાની પુત્રીના કલ્પદોષેનુ કલ્પ જોમી તેની પાસે નિવેદન કરી તેનો માર્ગ સરળ જાગી આપે છે.

મસ્તીક માતાઓ કે ? આ હરજને નથી સમજી શકી તે નાનપણથી જ પોતાની જાગાઓમાં હલમ સસરાયે રહે છે સાડુ સાડુ જાગુ, સારાં કપડાં પહેરનાં, હામીનાઓથી ઠરીર કલ્પમાત્રુ પછી કલ્પે પતિ મરીન કે નેકાર હોય. એવા સરમતથી તે મનુર મુલ્ક જઈ પોતે સખી જાગી નથી અને નીનલજોને પણ દુઃખી કરે.

હે સ્વામી તથા તેની હિંદુ નિહિત રહે છે તેથી તે નાની નાની
જાનતોમાં ભેળવી, ગેદલી, સામુ વગેરે સાથે બો છે જાતી
વાદ્યો જાગ્યોને વળી તે માતાઓ પિતરમાં જામન જાતી કોરે
છે કે જાગ્યોની રીતે તેની વચ્ચે છે તેથી માતાઓ પોતાની
પુત્રીના મીઠા સંસારમાં એ રીતે છે માતાઓ જાતને ઠગુનું કર્મ
કરે છે તેવું જા જાતનું જાતને એ વધુ દુઃખાળા વિષે છે ઘણે
દશે માતાઓ પોતાની પુત્રીના સાથે કિતલી જાતને કાંઈક દિલ્લી
પ્રસન્ન પાને કાતરના સંસારો રેખા તેજીને જાને સિખામણ વધુ
તેની જ જાતી તેજીને

આ ગીતે પુત્રપુત્રી પુત્રવત્ત વળનાં જા પડી જાને તેમનાં બંને
હત્યાદિ કિંવા જા પડી જા તેમનાં માતાપ પોતાની જાગ્યાનીથી
ખેડે જામે મુક્ત જા છે તેથી જિતલી કિતલુદિ જાને માતાનું
વિચાર જાતલુ જા જાને વહેજો તો વહેલી જાતી પેરે છતાંજ
પુત્રપુત્રી જા વહેનાં / રહે છે તે કદી સુખર્ષ કલ્યાં નથી જરૂર
મમની જાગ્યાનીનો જાને તો જાતે તેના જાતી કિતલી જ જા છે

પુત્રી પેલાને સામરે સિખામણ પડી તેની પોતાના પિતરમાં
જાગમન જા કલ્યાં / જા છે તેથી તે વાતવેધારે કે કોઈ
સારમાં પ્રસન્ન જ જાને છે તેમ જા તેના પ્રસિદ્ધનો પ્રમ તો
જાત : રહે છે

પુત્રીપ્રત્યે

જારે જારે તે માતા પલાને ત્યાં જાને ત્યારે માતાની દરજ
છે કે તેની સંજા જ પડી તેનાં જાને દૂર કરતા વચ્ચેના પ્રસન્નો
જા તેની અર્થિક સામાજિક વગેરે મુશ્કેલીઓ જાતી, તેમના
અનુષ્ઠા સાથે સુખે રખાતો તેના સામુદાયના પ્રત્યાગીની
સેવા કરતી તક જાતી, તેનાં સુખાનુષ્ઠામાં જાતે જાને તેને
દુખ કિંવા જાતી, માતાના સુખી છતાં જાતે પોતાનું

કર્તવ્ય દમેશાં જન્યતા રહેવું એ તો માન્યાપની યે સુધીની
સ્થાને છે. મરણ કે પુત્ર કરતાં પુત્રીનું જન્મ મેટું વધુ દુઃખીય છે
તેમું / વધુ નિરીક્ષણીય છે

પુત્રપ્રત્યે

કાલે તુ વોચ્છે રથે પુત્ર મિત્રજાણીદ!

પુત્ર મોરો કયા પછી તેના પ્રત્યે માન્યાપોએ તેને મિત્ર સમાન
જણી કરાવે રાખવું એમ નીતિકારો. કહે છે પત્રાથી પ્રત્યેક મર્જમાં તેની
સમતિ હોવી. તેની સમતિ લેવાથી તેનું હૃદય સદા પ્રમાણ અને પ્રકુશ્લ
રહે છે. કાલ્ય તેના અને પેતાના વિચારોમાં વળતું જતર લેવાથી
વાસ્તવ્ય સજ્જે છે. ખરું માતાપિતાની હસ્ત છે કે સુવાન પુત્રના
સ્થિતિ સાંભળવા તેના પર પાતળી દીર્ઘદષ્ટિ ફેરવી અને ?
માથે હોય તે મદલ્ય કરવું અને જોડું લાગ તે સુધારવા સાધ મીઠી
શિલા આપવી. પદ્ધ તે વિચારોનો વિરરમર ન કરવો. નિરરમર
લેવાથી તેનું જતર કુશળ છે અને પ્રેમમાં મતિ પહોંચે છે. તેના
સત્કર્મમાં અને સહનિવાસમાં સાથ હોય, તને ઉત્સાહપૂર્ણ જન્યતા
જે રોષ ન કરવો. તે બચ્ચારથી જન્યિતા હોય તો પેતાનો
બાલ્યારીક જન્યતા કરવો. અને એ રીતે પ્રેમપૂર્વક તેના જન્મમાં
સહાયક થવું એ પિતાની હસ્ત છે. માતાનો પ્રેમ તો સદા પુત્ર પર
જન્ય ન રહે છે. જતાં અધિક પુત્રો હોય તો દરેક પર સમાન પ્રેમ
રાખવો. તેની દુઃખ વળી હોય તો માન્યકર્મને કાળે તેની અમિત માર્ગશિલ્પ
જવાવવી એ તેમની પદ્ધ હસ્ત છે. જામ કરવાથી જન્મના જતર સુધી
એ આશુ કુટુંબ સ્નેહામય અને સુસ્થાસ્થથી વસ્તોતર રહે છે અને
તેનું પાતાતરજ કંઈ પાડેથી કુટુંબને પદ્ધ જન્યારથીય જતી રહે છે.

પુત્રનાં માળાપ પ્રત્યેનાં કર્તવ્યો

પુત્રી પેાતાને સ્વસરે સિધ્ધાન્થા પછી તેનું હર્ત્તવ્યેવ વિભક્ત કર્તવ્ય પેાતાનાં પતિ, સામુ, સમ્રાટ, નરુદ, ભાસુ, લોખાં, મંત્રાણી અને રહે છે તેથી તેમનું જ તેના માળાપ પ્રત્યેનું કર્તવ્યેવ સહેજ સ્પષ્ટિત નથી પણ છે. જ્યાં ? ? સામાન્ય હર્ત્તવ્ય માળાપ પ્રત્યેનાં દેવતાં ભેદાંએ તે તેનાં દેવતાનાં પુત્રની રીતે જ રહે છે. તેથી તેનાં નિર્દેશ મુજબી જ્યાં જ્યાં જ્યાં સહેજ નથી. પરંતુ પુત્રની પુત્રી તથા જ્યાં જ્યાં મેલે જ્યાં તેનાં માળાપ કાળપુત્રનાં જ્યાં છે તેથી જ જ્યાં પુત્ર પેાતાનાં માળાપ પ્રત્યેનું નહિ કર્તવ્ય જ્યાં જ્યાં છે જ્યાં જ્યાં જ્યાં પ્રત્યેનાં છે ।

પુત્રને જ્યાં જ્યાં રે જ્યાં માળાપ પુત્રનાં મદી રે
પુત્રને જ્યાં પુત્ર રે જ્યાં માળાપને તથા પુત્ર રે

જ્યાં સહેજ પહેલે સહેજ મરિનાર્થ જ્યાં દેવ છે પુત્રની જ્યાં હર્ત્તવ્ય માળાપેનાં જ્યાં સહેજને અતિ કુળિનાં રે છે. જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં માળાપેનાં પુત્ર તથા જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં દેવ છે તે પુત્રની જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં

જ્યાં માળાપનાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં ? પુત્ર જ્યાં જ્યાં છે તે જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં જ્યાં

જામણીથી લીકુ લીકુ ફુખ અસર્ય હત્યન થાય છે કે ? જુસાવાને ચારે બધારની ઈતર સામગ્રી તદ્દન નિરર્થક નીતડે છે

હેઠ્યાક પુત્રો તેા પોતાનાં માબાપનું અસ્વપોષણ કરવા મુકા ત્યાર હોવા નથી અને ઈર્ષ કરે છે તેાપણ તેના વચ્ચે વિરક્તિની દૃષ્ટિથી જુએ છે તે અસક્ત અને નવોત્ક્રમ વચેલાં માતાપિતાને નિષ્ણિ અને સતોષ આપવાને બદલે ક્રોધ અને પરિતાપ ઉપજાવે છે અને માણસ થમ પણ બાને છે

હેઠ્યાક કુલીન મણાના પુત્રો તેા મામાખાં અસ્વપોષણ મારુ પેતાના માર્ગજો વચ્ચે માહોભાદિ થડે છે તેમને જુદાં રામે છે અને ખર્ચ ચારે બાનાકાની કરે છે હેઠ્યાક તેા જ્યાં ને માર્ગજો હોય તેા એક બાને પોને છે અને એક બાપને પોને છે અર્થાત્ કે મામાખા બા ગીતે વિભાગે પાડી દે છે

પોતાના મેળસૌખ્ય અને એકબીરાખની પાછળ દાનરો અને થામે ખર્ચનારને પોતાનાં માતાપિતાનું અસ્વપોષણ કરવું એ ચારે પડે કે જુએ એ સ્વાર્થપિતાની ખાધાજા અને દુઃખાઈની પશ્ચિમીયા છે બાપા મર્જમા માનસપ્રતો મધ્યન દાસ છે

માબાપની સેવાતું સુરમરણ

છઠો વચઃ પ્રત્યક્તમય લોભમાલુખ્યદ્વાં

વચ્ચાદારે રક્ષાવિધિમિ સ્વપ્નવાનપ્રજ્ઞૈઃ ।

વિપ્લવમૂલપ્રમુદિમકિન્નૈઃ કપ્થામાલ્લય લય-

સ્વતઃ પુત્ર કથમસિ વચા સુલ્કર્ષ લેવ માલ્ય ॥

બા નીતિસામનો એક મ્યોક છે અને તમાં માન્યેના ખેતી અદિતીય અને અપાર હોય છે તેનું સિદ્ધન છે

અપારથી બાપક મર્જમા બાપે છે ત્યારથી માંડીને તેની પુષ્પ કમર ન થાય ત્યાં સુધી તેના છાંનો મદત્તમથી અપાર કેવળ માતાની યોગદ પદ અપાવને છે તેનું બા વાલ્ય ચિત્ર છે

પ્રથમ તો એ સર્વના કારને નવ નવ આસ શુધી કરી
 કે અર્ચન ફેરવાય દુષ્ક ન થાય તે કાર તે નિવારી પેઠાની
 ક્ષિત્તિમાં કિય સ્તુતિને પેલું તથા કે જે ખાનપાનના સ્વાદો અને રસ-
 વૃત્તિ પર કાળુ રાખી શાકુ અને સામાન્ય બાબત કે જે કાચામાં
 મેષ્ટવામાં, બાજવામાં કે શાકાવામાં રમને મર્ષ દુષ્કાર, તેમ નિવારી
 નિવારીને નથી કિયા કરે કે પ્રસન્ના સમયે તે બપોર અને બાપ્ત
 કદ વેડે કે પરંતુ પ્રસન્ન થયા પછી નાગાને પત્તિ સંખ્યતે કે કે
 દુસ્ત ૧ ક્યે નવું કુલ શુધી કરી ન દેવ તેમ તેના મુખ પર પડે પડે
 નિવારી કાચ વરતી રહે કે પ્રસન્ન એ બાબત પ્રેમ !

પ્રસન્ન થયા પછી જ્યે નાગાનું સ્વાસ્થ્ય સુધર રહે તે સ્વરૂ
 ખાનપાન ક્રેવકિયાં પૂર્વક ન સવન રાત્રે કે અને બપોરે બપોરે
 આસ્થાના દેવ તારે તારે જીવું નવું મર્ષ જેવી નાગાને
 સ્પર્શિત પાનુ પાન કરાવે કે પોને નવું કામ કરી દેવ કે પરંતુ
 તેની ઘટિ તે પોનાના નાગક વરત ન દેવ કે બપોરે તે રહે કે
 તારે તેના નધિ આનંદ સુધર્ષ નવ કે પરંતુ બપોરે તેવું વળ
 પ્રાપ્ત દેવ કે તારે ન પાસરું નવું કુલ શુધી તે સર્વની
 મર્ષ થાય કે

પોનાના શુધી નાગાને તે પપતે કે ચતુરકે મર્ષ
 કર પરી નાગાને કુચાને કે અને પાસે પોનાની કુચાને કે તેનાં
 તેનાં મર્ષ નેવે કેવી તેની બાબતની નાગાની !

સદસમ્પાદાં મુતેશ્વ નાગક મુન કે નિશાથી કવચ વન ખરામ
 કરે કદા નિશ કામ તેને સમ કવચ, કાન્યામણી યાત્રામાં સુધારું,
 રાત્રિ ને રાત્રિએના કાન્યામણી કરતા, કાન્યામણી પોષણે નાગક
 વન, નાગા નાગા અનેક ક્ષેત્રમાં પસ બેનો પ્રેમચત્ર તેના ને તેના
 બાબતિ રહે એના એ કાર્ત જ્યે બલિયાન સેવિત દેવ તે તે
 એક માત્ર ન કે, કે પ્રેમી તુલના આપા બાબતમાં કોણી બાબતી

તથી સર્વ મદ્દ પરણી સમુદ્ર બાદિ ત્યજના મહાન ઉપકાર છે
પરંતુ જનનીના જનવ ઉપકાર બાગળ તેનો ઉપકાર સાત દિહો
જો બાપ / માતા છે તેના મુલોની સખ્યા મુખથી મળાવી
તથી અને કર્મમાં સમાવીએ નથી એવી એ અપરપાર ઉપકારકારિણી
જનનીને કારિશાદિ વહા દેલ

પિતાનો રત્નેક એ પદ્મ ન્યોતરેયો દોરો તથી પુત્રનાં લાજન
પાછા પાછા તેનાં પદ્મ સમય અને સકિત જન્મેનો એજ અપૂર્વ દોષ
છે નાજાનાં દિલની ખાતર ને વહાવામાં વહાવી સપરિતે ન્યોતાર
કરે છે તેના મુખની પાછળ તેની સેવાનો પદ્મ આવા મદવીય શત્રો છે
અનંમતાનો પરિચય

પરંતુ એ પ્રિયપ્રાદિની અનેક ઉપકારિણી પૂજ્યપાત્ર જનનીને
એક, બસ, યેકરી ! અને પૂજ્ય પિતાને આઠે છુદિ તાની એવાં
એવાં વિરસાવ વ્યનો અને વિગેવણોથી તથાવી બેનાર કે સાક પુત્રા આ /
માતૃત્વમાં હરિએજર લાગ છે ખરેખર આ કેટલી દુર્ભાગ્યની બીન્યા છે !
આવા વર્ગની મહાન પશુમા કરી કે ક્યાં કરી તેમ સમાજનું નથી

૧ ટિંકલ બાપી જાતની નિપર હાતિ તક્ત કરતું દોષ તે
ટિંકલ કાદે ઘનતર્ક જ્યો તેની બેઠમાત્ર આતસપાટ્યા નથી અને
૨ પતાવત્કમા બાપી એકંત સ્વાર્થહિને પેતલ મળતું દોષ તે
પતાવત્ક પદ્મ નિશ્ચ પામે તો જરાય નોકુ નથી ૩ ૪ ૫ ૬ ૭
અધિકાર માતાપિતા અને પુત્ર વચ્ચે તથા બાઈબાઈ વચ્ચે કદેક
ઉપન કરે, તેની સપરિતમાં મહાજનુ તે કરતાં મરીબીમાં દિન રાજા
એ માનસ પૂતિ માટે વધુ સધામલીખનું છે

અનંમિત કારણ

માતાપિતા પ્રત્યે બાપી અમીન કયાના મૂળ કારણો મુખ્યત્વે
મીને નીચે પ્રમાણે દોષ છે :

૧. જુ અને સામુનો અણજનન—તે એ રીતે જુ અને ઓ એક થો કામમાં અને વિચારમાં પરસ્પરની અસહિષ્ણુતા અને નીચી સામાન્ય સ્વ થતાં યોગ્યોક કસ્ટનો સ્થાપન.

જ્યારે જો દેખ છે તે બાપી સામાન્ય વસ્તુને જુ મહત્ત્વ બાપી નથી અને પોતાની સામુ સાથે સુમેળ સાધી છે એ અને મેટીક સામુનો પણ કોઈ દેખ છે કે તે પોતાની સુવન જુને પ્રેમથી બાપી નાંધીને પ્રેમથી છે એ પણ કે સામુનોમાં બાપી બાપી દેખી નથી તે પરસ્પર કિલ્લ કરે છે અને કુરુમેને કલિષ્ઠ રૂપ જાણે છે તે જુ બાપી બા વ ન બાપી પદેલા પ્રભુજી વિધારી સ્થા હાએ બા પણ એક કોળકિલ્લ દુર્ભાગનો નજરે છે કે તે પરિણામ બાપી કુલ અને સોચકુ પડે છે

૨. જુનો મત—અભિપ્રાયોએ કહ્યું છે કે

લોકસ જગદ્વર્તિ પ્રજુલ્લભિષિષિત્ત્વા |

વજ્રમાયજનર્ષવ કિંતુ વજ જુલ્લ ॥

જુ અધિકાર અને ચોક્ક એ જાણે જ્યાં મિલન થયે છે ત્યાં પ્રાપ્ત અભિવેદન બ મે છે એસો કલ્યાણકલ્યાણ તેને જુલ્લ મહેતુ નથી તે નશામાં અભિવેદન પ્રવિષ્ઠાથેતુ તેને વિરમથ થઈ ના છે તેથી પણ બાપી નેમકારી બાને છે

૩. વિચારોની અભિવેદન—વિચારોની અભિવેદનથી પણ ખમીપર માન્યતા સાથે મેળ ખાનો નથી. જાણું જાણે બાને સ્વયે સંસ્કારી અને જુલ્લ જો પોતાનું કામ પરસ્પર બાકી બા છે અને જાણી તથા પ્રેમથી પોતાનાં માન્યને પણ જુલ્લ વસ્તુ સમજાવી શકે છે પરંતુ કે ઉત્કર્ષમાં દેખ છે તે સંસ્કારી સમજા નથી અને માન્ય સાથે જુલ્લ થઈ શકે છે કે

આ રીતે માઆપ અને પુત્ર વચ્ચે મીઠા સ્નેહમાં ક્ષેપણાં એરી પીન્ને જાય્યાં છુ માપ છે

આ અમકિતાનાં તથા કસરો પેલી પહેલા કારણની વિસ્તાર નિવેશના એવા પ્રકરણમાં કરીશુ અહીં ખીજા અને ચીજની નિવેશના કરીએ.

સ્વચ્છ હતા

જ્યાં સુધી સમાજ વ્યવસ્થિત હોય છે ત્યાં સુધી સમાજનાં સૌ અંગેની ધચ્છાએ કે અનિષ્ઠાએ પેલપેલાનાં કલ્પનામાં પરાવચ્છ રહેતુ પડે છે પરંતુ સમાજનાં જ્યારે કિચ્છોનાં તાલવનુન થાય છે સમાજના નેત્રાએ—અનેસરે પેલાની રચના થુ છે કલ્પનાએ અને છે ત્યારે સમાજનાં અવ્યવસ્થા થયે છે ત્યારે કલ્પના કાઢીને કહી શકુ નથી અને આવી અસાધ્યતાથી / સ્વચ્છ હતાને / મ થાય છે પૂર્વ સર્જિત મહા મોટાઈ ગુણની ખા અને મૂર્ખતા એ બધા અવ્યવસ્થાનાં વર્ણક કાઢ્યો છે આથી સ્વચ્છ હતા કહે છે શયે છે અને હ્રે છે

આ ૭ આવી સ્વચ્છ હતા બધાખસા ગુણોનાં જડુ અસે હિંદિ ધેવર થાય છે અને આ હોયથી નેમના કિચ્છો અને કચ્છાદ અનિ કચ્છ હોવા છતાં તે અમગ વધી શકતા નથી એટલું જ નહિ જરૂરે ધર્મીયાર કોશર જાતા નહરે દેખાય છે આ સ્વચ્છ હી હિંદિ પ્રથમ તે સમાજની પ્રજાચિદા અને નિષ્ઠાએ પ્રત્યે જ થાયુ પડે છે પરંતુ આખરે તે તેનાં પરાવચ્છ સર્વ ક્ષેત્રોમાં આપક અને જ આપ ગુણોને નિષ્ઠાએની અધીનતા હોવામાન ખસજની નથી તેને માત્ર સ્વચ્છ હી નિદાર મમે છે આને સમયે તે ગુણની આ પ્રવચ્છો પસ તેની સહચારિણીને કાલ્પ થાક પડી જાય તે તે તેનું ખરિવાય જડુ જડુ આવે છે તેઓ જન્ને નનિક આપતો પ્રત્યે પશુ ખડીથી બેરકાર બનનાં થય છે

જાને સ્વતંત્રતાનો જમાનો છે અને જાને સ્વતંત્ર રહેવા
 ઇચ્છાએ છીએ, તેમ જાની આ હિંમતે સ્વતંત્રતામાં સમાવેશ કરે
 છે સ્વતંત્ર. આ સ્વતંત્રતા તો નથી જ પણ નથી સ્વતંત્રતા છે
 જાની સ્વતંત્રતામાં વિશ્વાસને હેતુમાર જવાબદાર નથી.

સ્વતંત્રતાનું પરિણામ

જાનાં કુશળ કુશલો ખેડી જેમ પાછા કુશળ ખેડી નસ-
 જારી કરે છે નાસ્ક સિંચા અને ખીછ અને જાનને પાછા તે
 જાનાં રહે છે પોતાનું પર વસ્તુઓ તેમને પરવા હોતી નથી.

પોતાના કામમાં ખેડી માનિતી કામમાં જાનના પતી તે મૂળ
 કામને છે, કામવાને જાણે નિયંત્રિતિ પોતા ખસવામાં રહી
 જાય જાન છે જાનનાં કામવાને પોતા સમયની મૂડી જાયને પણ
 હજી પડી નથી છે.

જાની સ્વતંત્રતા હિંમતે જાને તેમનાં જાનપો તેમને રોષ કરે
 તે સ્વતંત્રતા છે જરૂર તેમને તેમને આ રોષ સાંધી જાતાં નથી
 અને તેમની કિનારણ માનવા જાણે જાની પણ જાતાં નથી પરિણામે
 જાનપો અને તેમની સાથે કહેવ કલા રહે છે માનવા પ્રત્યે જાનનાં
 જાનનું પ્રત્યેક સ્વતંત્ર અને પ્રત્યેક જાણે આ પણ જોઈ મરણ છે
 વિશ્વાસની અસમાનતા.

સામુદાયના અસમાનતા અને સ્વતંત્રતા મિત્રતા માનવા પ્રત્યે
 જાનનાં છે જાનનાં જાનનું જાનનું કામનું સિવાયની અસમાનતા છે
 જરૂર જાનનાં જે મરણની માનવાને નથી કહેવી રિતિ થાય
 છે તેવી આ કામનું જાની નથી મરણ છે આ કામનું મૂળ છે
 સ્વતંત્રતા પુરાઈ જાનનું જાન હોતું નથી. જરૂર આ કામનું તે
 સિવાય કામનું પુરોવાની જાનને છે અને આ કામનું
 જાનનાં પણ પ્રત્યેક જાણે રોષ રોષ છે તે જાનનાં જાન રિતિનું

અને અઘાન દોષ છે. આપણે મઠી આપી દે, વાચનાર્થ પ્રમાણમ્
 પૂર્તિદિ કહી અવાનુમતિ કરી રહ્યા દોષ છે તેથી સામાન્યિક કે
 ધર્મિક નિયમા કોઈ પુત્રના વિદ્યાસાધાર્થક પ્રથમ કરે કે શ્રદ્ધે આમે
 અસુખમે જનાયે તો તેને ગુરવ / નાસ્તિક અને અધિષ્ટીતનાં વિશે-
 પજોથી તેઓ જણાવી દે છે કેટલાક પિતા તો ગુસ્સે વર્ષ નહીં ગાયો
 આડે છે અથવા કઠમિત્વ લાખન પકડ કરે છે

આ પ્રસંગે તેન હરે પોતાનો પુત્ર પુખ્ત થયો છે તેથી તેની
 સાથે મિત્રને કાળે તેથી સમજના ચખતી તેજ એ તેણે કમી આપ
 રહેતો નથી આવી રીતે તે પુત્રાને મનોદુઃખ થાત તેવું કાર્જ અને
 છે અને એવાં એવાં કારણોથી વડીલ પ્રજનો લનો દાર્શિક જ્ઞાન સુકાર્જ
 જ્ઞા છે અને પર પર અસંતોષ / મે છે પુત્રમા કાર્જક સમજાય
 દોષ છે તે આ જપ્ત બોલ્યા જિયા સદી લે છે ખરે પરતુ તેના
 માનસમાં પણ અસંતોષાતિથી અમેગન્ય સરમથે આ ગીને વધત
 થાય છે અને કોઈ ચાર આવડા કે કે જુ પદન આવી જ્ઞા લે
 આ મનોદુષ્ટિ કાર્જમા પરિભ્રમચાતે પણ સંભવ રહે છે

પુત્રોને સુચન

આનાં મામાપોને તો ખીજી શુ મહેચન કે કારણ કે તેમની આવી
 જુલો સમાજની જુલોચાથી / જન્મી દોષ છે વળી તેમાંનાં પશુ-
 ખર્જ તો નિયારાં મામા અને અનુસમ હુ દોષ છે વળી તેઓ ૭
 કાર્યમાં / માં દોષ છે તે કાર્યમાં મરહારની પણ તેવન પર
 મોટી અસર દોષ છે તેથી સૌથી મહત્તમરી ન્યાયવારી આ સ્થળે
 પુત્રોની / છે એક તો તેઓ માતાના મદાન ઉપચાર તથા જાણેલા
 છે, તેઓમા ગુણોનો ઉત્સાહ છે શિક્ષણ છે અને સરમથે પણ છે
 અથે તેઓ પાતાન્ય વિચારે અને વર્તનથી કારિ અને કુરીતિને ખરિ
 દાર કરે અને સમાજ સામેન્ય પશુ જાણે પરતુ સાપસાથે તિતે અને
 સદિષ્કનને ન કુમારે કારણ કે અતિરક અને અધરિષ્કન એ બન્ને

કુખનીના ન જુસાય તેમ રોયો છે એમ નીતિધરો કહે છે એ સાચો
ધર છે તેમાં સેવકમાત્ર કીધ નથી કામ્ય એ જ તેનું જુસાય છે

માતૃપિતૃસેવા

જાણે કે કુખનો પોતાનાં અપાર ઉપકારી માતાપત્ની હોય છતાં
કરી શક્યા નથી, તે પોતાના કુટુંબની, સમાજની કે રાષ્ટ્રની સર્વો
કલ્યાણ કરવાને હમ્મશ જની શક્તિ નથી એ પોતાના પત્ન તીએ જાણતું
જુસાયા ક્યાર જન્મ સ્વયં રોડે છે તે પત્ની કે પોતાની એકે શક્તિ
આપવી શકેના નથી. સાર્વજનિક કે સેવાનું પ્રાર્થનિક હોય પોતાનાં પરિત્ર
વડીલો / કે શત્રુઓએ અનેક વીરોનું માતાપત્ની પરિત્ર અગમ્યતીર્થ
જવાનું છે તે જા રીતે આધ્યાત્મિક ક્રિયાના દરિયાને જુને જનુશક્તિને જ

જ્યાં સ્વયં કાકા અમલનું ચેતનવતું દર્શાવ સાંભળતાં જાણુવ
આપર્શ જવાડે છે કાપે કાચા ફેસી પમપાચા માલી અથ માતા-
પિતાની શત્રુઓને પૂર્ણ કરનાર એ અમલની અપ્રતિષ્ઠા અને અપૂર્ણ
કલ્યાણની વૈશ્યાચા આજે પણ સુદાં મ્હી છે આનું નામ જ મર્મપુર-
સેવાનું રહસ્ય

હમેશા માતાપિતાની પાસે રહેનું તેઓ એ જોસે તે જનું સાનુ
જ માની હોય તેમની દરેક શક્તિને અપીન થવું તેમના પત્ન ધાન્ય
એશ્વામાં જ કાંઈ જિજ્ઞાસે કલ્યાણની કલ્પિતસમર્પિત થઈ જતી નથી

વડીલોનાં વ્યવહારમાં પણ તુરિ હોય તેમની શક્તિમાં જુદા હોય, તે
સુખસ્વાચાં પણ કલ્યાણ જ છે આપ પ્રસન્નનો કોઈ અને સાચી
કલ્યાણનું રહસ્ય મેળાઈનાના કાલ્યાણસુત્રમાં આપેલું છે

આ પ્રકારનાં દર્શનો આપી તે પુત્ર કૌતુક અને પર્જપુત્ર છે
અને તે જ માતાપત્ની સેવાના અમલમાંથી જુદી શકે છે કે ૭ પોતે
અત્યમર્મને સમજીને જિજ્ઞાસે અને કલ્યાણની પોતાનાં વડીલોને પણ
પર્જપર્જપર્જ ૩૩ છે

આ ઉપરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે તે કર્મ નીતિ અને ધર્મ વિદિત છે તે કર્મ વિશેષપૂર્વક કરી પશ્ચિમોના અવતરણને સતોષપુ એ સારી ભક્તિ છે

જાતી ભક્તિની આરાધનામાં અપાર આત્મભોગ આપવાનો જ હેતુ છે ખરો પરંતુ તે સુપ્રત્યે આદિમ અને અનિવાર્ય કર્મ છે

મંથાક પુત્રો કે જેઓ સમાજની લક્ષ્મી બાદર ઉપર ઉપરથી ભક્તિ બતાવતા હોય છે તે કઈ સારી ભક્તિ ન કહેવાય તે તે બે પ્રકારની સહેલ થાય છે

મંથાક જેવા પદ્ય પુત્રો હોય છે કે જે છતાંમ તે માન્યાની સુખપુત્ર સામે જોવા નથી પરંતુ તેમના ધરણ પગલાં મોક્ષ મોક્ષ અને મદાનમાં જતુભોગના પિતૃધાદ અને જેવી અનેક ક્રિયાઓ કરે છે પણ તે સારી ભક્તિ નથી

જાતી નિરર્થક ક્ષત્રુઓ કરતાં છતાંજ તેમની મેલ કરીને એ અમલનુ કર્મ છે તેઓ જો જાણ ત્યારે તેમના માથેથી કર્મભાર હળવો કરી તેમને નિરવ કરતાં પરમાર્થકર્મમાં તેમને સમ્મત કરી આપી તેઓની રોગ રચિઓને માન આપવું પ્રત્યે આત્મચરિત્ત કર્મમાં તેઓ હિમિત સચાદ હોયે અને હમિયા તેમનું સમાન ધરવડુ તે જ માણી ભક્તિ છે જાતી ભક્તિ ન કરતાં જેવા પશ્ચિમો આપવાન અને વિરસાર કરે છે કે તેમનાં રિત પુત્રને છે તેઓને મુદ્ધાપ્રમમાં તેનાં કુટુંબ માનતા પડે છે પરંતુ જેવા જો પ્રમાણે સાચા હાથથી ભક્તિ કરે છે તેનું કુટુંબ આર્થ અને છે, સમાજને અસુખરજીવ અને છે, અને તેઓ પાને પણ માન્યજાત અવતરણના ઉપાર આસીરોડ મેળવી દેદિત અને પારમાર્થિક નાને પ્રારનાં કિન સારી સુખી થાય છે

૪

સામુદાયસંસ્થાનાં કર્તાંચો

પિતા, માતા, સ્વજન અને આપુ પતન એ ન્યાયી નિષ્ઠા
પદી બનાવે પરિસ્થિતિ નક્કર પોતાના અંતરજ્ઞ તરફ જમણે થઈ
છે તારે બધે નક્કર મ કરો. હોય તેમ એ બાબત સાચુ પુરુષ
જાણે જાય છે

શ્રદ્ધા વિશ્વસ્ય તે તેને મનુષ્ય એન પાતુ નથી. માત્રાત્મક વ્યવસ્થા
દેને કલ્પેકલ્પે સંભારે છે. સાહેબીએના રનેક અને મીઠી મનની
વાત તેને વાચાઈ રમને એ નિતનાં હેતુ અને બાબતનાં લાભ દેને
મનુષ્યજિત જાણે છે. જીવે એ વિચારેનાં ।

જાતી વિચારેનાનાં હોંવા હોંવા એ નવજુગનીને જાણ
પ્રસન્ન પવિત્ર નિષ્ઠા પ્રેમની અને સર્વો જાળાને પુણ્યને તેનાં
સામુદાય મીઠાં અપાસનાં જાણવડા છે

ત્યારે અને છે સું ?

પુત્રના જન્મ સમયથી જાણીને જાણ-સુધી બીજાં બીજાં
1) જમણે નહીં સુધી એ પુત્રની માતાએ એ જ વિચાર એના હેતુ
છે 2) જુદાં અંધારે જાણે અને હું પાતુ જાણું । સાચુ જાણે ત્યારે

હું જાણેલ પર બેસીલ અને જામ કરો-તેમ કરો એવાએવા કુકો
કરવાના રિતો. આવશે જુદું જુદું કામ હાથી થશે અને માગી
શેવ કરશે. આવીઆવી મનોમાના તેણે જૂન શેવી રાખેલી હોય
છે, અને જુદું ધેર આવે તે પહેલાં તેને સાક આમળાંથી મતોરથોનો
દન પલ્લુ કરી રાખે. હોય છે તેથી જણાવેલું નથી જાણ ન મળ્યું
હોય. તેમ જુદું આવે ત્યારથી તેને જાણવડી તથા તેની પાસે
ધમજાળીને કામ મેળવી પહોંચે. સામુસ અમલ કરવા મડિ છે

સામુસાલીના સરકાર

જુદું પાસે કામ કરાવતું અને તેની મૂલ્ય થાય તેા માનવે જા ?
તેની કિંમતજુદાં જાણી, તે કાંઈ ખોટું નથી પરંતુ આવી પ્રિમાજ
સામુસો તેા કલ્પિત જ સાંપડે છે. પછીજરી તેા જાણીમજુદું જ
જાન રાખે છે. કાલજુદું તેમનામાં સામુસાલીના સરકારો હોય છે
જા સ કારો જુદાં તેની સામુસા અને તેની સામુસા જાણી પ્રસા
કુદ એમ પરજાનાં કોટરી આવેલા હોય છે. આવી પરપરા જા
માનથી અને મધ્યથી જા જાં તેને કોઈ ચોક્કસ કિંમતજુદાં જાણે
જાણી રાખે. નથી, પરંતુ જે સામુસા જા સામુસાલીને પ્રારબ
કોઈ દશે તેણે પ્રકાશના હાથપાળી આવી કીમતિની જાણવિના
કિંમતજુદાં માનવતું પાપ જોઈતી હોય છે જા જાણ સામુસાલીના
૫ ત્યાં સપાળવહી જાણવિના જાણવિનામાં કીમતિની જાણે
જાણે આવે છે કાંઈ કિંમતજાણી સામુસા જા જાણવિના જોગાળી
એકકિંમતિના જા કલકને સાવ સાવ કરી કીમતિની કીમતિની
જાણે તે કીમતિના જા સામુસાલીમાં સરકારો જાણવિના રાં છે

પતિને જાણે જાણવિના સરકારો એ કીમતિનીને જાણી જાણી
કીમતિનાં કિંમતિનીમાં કિંમતિની જાણવિના જાણવિના છે ! જાણે જુદું સામુસા
જાણવિના તે જાણવિના જાણવિના કરી રાખે. જાણવિના સામુસા એકાદર
તે કિંમતિને કીમતિની કરે તેા જાણવિના

૪

આનુસૂચનાનાં કર્તાંયો

જિલ્લા માન્ય સભાને અને પદ્મ પત્ર જે બંધો વિઝી
પદી બ્યારે પસિલોન નવરખ પોપના સંસ્કરણ તરફ પગરખ માટે
ઉ ત્યારે ભલે નજાન્ય થયો હોય તેમ જો બાજા સાથે કુચ્છ
નથી ત્યારે

ધોળા વિષય તા તેને છુટા થેન પદ્મ નથી માન્યતાં જાણ
તેને કદાચે સજા છે સાહેબીજીના સ્નેહ અને મોટી અમીની
પદ તેને પાંચરે રખારે છે પીસનાં હેન અને કદાચે જાણ તેને
સાહેબી નાખે છે પદી જો જિલ્લાને

આવી જિલ્લાને માન્ય હોયો બરેબી જો નવરખને આપ
કસને પસિલોન વિઝી ગ્રેમી અને સમી જનપાને સુચારે તેર્વા
પસિલોન માં આપાસનાની આપાસના છે

ત્યારે અને છે સું ?

પુત્રના જન્મ સમયથી માંડીને આજ સુધી એટલે વીસમીનિ
) પસિલોન જાં સુધી જો પુત્રની માતાએ જો જા વિચાર સેવ્ય હોય
છે) જુ બ્યારે બાંધે અને કુ સાથે જુ ! સાથે જોઈત ત્યારે

નું બાળે છે પર ખેતીમાં અને બામ કરો-તેમ કરો એવાએવા દુકાનો
કરવાના હિસ્સો આપશે. જુદું જુદું કામ ઉપાડી ભેગા અને મારી
સેવા કરશે. બાપીબાપી મનોમાન્યા તેણે ખૂબ મૂકી રાખેલી હોય
છે અને જુદું ફેર બાપને તે પહેલાં તને સારું બામગમી મનોરથોને
દમ જુદું જરી રાખેલા હોય છે. તેથી થઈને વળે જાય ન મળતું
હોય. તેમ જુદું બાપે ત્યાસથી તેને કમવચનની વચ્ચે તેની પાસે
પરદાનીને કામ લેવાની પદ્ધતિને સાસુ બમજ કરવા મદદ છે.

સાસુસસરાનીના સંસ્કાર

જુદું જામે કામ કાવતું અને તેની બધા થાય તેા મનાને જા ?
તેની કિનામજુ આપવી તે કાર્ત્તવ્ય નથી. પરંતુ બાપી પમાત
સાસુએ તે કાર્ત્તવ્ય જ સંપાડે છે. જ્યોત્તરી તેા કમારીમરુ જ
જાન રામે છે. કારણ કે તેમનામાં સાસુસસરાનીના સંસ્કારો હોય છે.
જા સ કારો જુદા તેની સાસુના અને તેની સાસુમાં જુદો પ્રમા
કેવું એમ પરખાનાં. કમારી બાપેલા હોય છે. બાપી પરપરા જા
સંસ્કારો અને કમારીથી જુદું જુદું તેના કારણે થોડાસ ખરિદાસ જા ?
જિલ્લો રાખે. નથી. પરંતુ ૭ સાસુને જા સાસુસસરાનીને. પ્રારબ
જોઈ હશે તેણે કુટુંબના કાચાપજાની બાબતો બીજાની બાબતોના
કિસ્મિત મંજિયાનું પાપ વહેરી લીધું છે. જા બચત સાસુસસરાનીના
પરમા સંપદાથી બચાવેલા જાત કમવચનની કીડાકીડા બાને
સારી બાને છે. કાર્ત્તવ્યથી સાસુ જા બચતને બોમબી
બીજાની જા કમકને સાર સાસુ કી બીજાની કીડાકીડા
જાશે, તે કીડાકીડા તેા સાસુ સર્વમાં રહીને જાતકી રહ્યા છે.

પરિને પરણે બસાર સમરની જે રીતિરેતીને રાખી થાવા
કીડાનાનું કિસ્મિતકિસ્મિત મિત્રપદ તેનું બાધ્ય છે. જાને જુદું સાસુના
બાધ્યને તે બાધ્યના જા કીડા રે છે. બાધ્યની સાસુને બોમબર
તે મિત્રપદને કમવચન કરે તેા તેનું સારું.

આમુષ્મસશનાં કર્તવ્યો

જિહ્વા શુદ્ધ રક્તભર અને આમુષ કાન એ જર્મણી સિંહી
પણે બધારે સ્ફિટિત નસપુ પેખાના અસહ્ય તરફ ખસેલ થઈ
છે ત્યારે બધે નક્કર થયા હોય તેમ જો જાણ થાય તુરંત
જઈ ૧૧ છે

શ્વેત દિશ્વ તો તેને કમુવ ધિન પાતુ તથા આનામાં સ્વાસ્થ્ય
તેને ધ્રુવેષ્ટને સ્વસ્થ છે સ્વસ્થીએના રક્ત અને પાણી અમીની
વાત અને તરેપરે ગાયને છે સિંહાના હેન અને કામીના શ્વેત તેને
મુશ્કરિન નવરે ૭ રી જે સિદ્ધવસ્થા ।

આપે સિદ્ધવસ્થામાં રહીથી કરેથી એ નાનુકાને અપ
પ્રમુલે સ્વસ્થ રિદ્ધ પ્રેક્ષી અને સ્વસ્થી અનાને સ્વસ્થે તેથી
આમુના પાંચ આપસમાં આપસમાં છે

ત્યારે અને છે પાંચ ?

પુખ્ત ૪ ૪ સ્વસ્થી થાંતિ આજ સુધી એકે વીસવર્ષી
૧ પચ્ચીસ વર્ષ સુધી એ પુખ્તી માળાએ એ ૪ રિવાર છેના હેન
છે ૧ તુ બધારે બધે અને ૬ આપ જુ ૧ : આપ જઈય ત્યારે

- (૧) સપૂર્ણ પ્રાપ્તિ આ
- (૨) કુલ જીવ જાગૃત
- (૩) કુલ જાત ક્ષેત્ર કાલ
- (૪) સુખીઓની જાગૃત મિત્રોની પાસ.

સમાજની હિતો—

- (૫) જાગૃત્તિના નિરૂપણ આ
- (૬) સુખીઓની મજા
- (૭) જીવ નિ જોયો જાત.

આ નિબંધ આજ દિવસે ના આગામી સમાજને ૭ સુધી ૪૩
૫ ને વસ્તુની આ ૭ જાગૃત / ૩૪૬ ના ૪૬ ૬૬.

શામ્ભુસુસરાની કૃતિ

તેમના શામ્ભુ અને સુસરાઓએ સુવલ સેતુ તેમજ ૩ નિબંધ
પદ્યોએ મનુષ્ય ૭ તેમના ૪૬ મનુષ્યની લાગણી છે પદ્ય
ત્યાથી તેની સાથે તેની હિતોએ ૬૬ જાગૃત ૬૬ નથી. જાગૃત
જાગૃત જાગૃતની તેને ૪૬ જાગૃત જાગૃત છે તે જાગૃતની ૬૬ જાગૃત
નથી. જાગૃત જાગૃત જાગૃત ૬૬ તેને જાગૃતની તેમની સાથે
૪૬ જાગૃત

૭ નિબંધ નાં જાગૃતિના પુરી છે અને ૭૬ જાગૃત
જાગૃત છે તેને જાગૃત હિતોએ ૪૬ જાગૃત ૪૬ ૭ જાગૃત
જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત
જાગૃત છે ૭ જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત
જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત
જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત

૭ જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત
જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત જાગૃત

કુચ્છતા નથી. સહેજસહેજ ચાલતાં તેનાં માતાપિતાથી મારી સા-
પેલી કુખીની માથા આપવી અને અણકાળવા અણકેરો અને મહેલો
રેલો મારવાં તેનાં માનવબલિની દૂર દિસા છે તેનું ભારી અદિસા
સામુજીને જાણ હોતું નથી તે મહાકુખી બીના છે.

સામુજીના ચિત્તરોની અસમાનતાનું અસ્થિતિ પશુ જુડે જાં
છે મેઘો સામુજી અસ્થિતિ સ્વચ્છની હોય છે પાત્રાજી
તેની સાચાન જસ્ટ પસ પશુ તે વાગાકુખીથી અણકે રાને છે
કુચ્છન વજી સખીએ સાથે મેઘોથી હોય રાને ખરી વહે
કે તેવા કમથી મીને પોતાની પ્રતિ કુચ્છસ્થાને અણકે તેના પ
આપજીની વાપરે છે અને તેને ખસાં ને ખસાં રોય રાને છે તે
મદિસામાં અણકે રોય કરે છે આપજી પશુ નહીં અણકુ દોર એ
તેના પતિ સાથે પશુ મગધની વાં જોડી ન લેય તે છે એ
આપજીની કુચ્છન વજી નિર્ણય જાણને અણકે માસ આપજી વખતે
તેની સાથે પાત્રાજી કુચ્છની મિત્ર સાચ જુડી બાં છે આ
વાસથી આપજી કુચ્છન કુખી વાં છે તેથી નીનિસરે મેઘ છે
આપજી મદિસામ્બોનો અવ કારણમાં કાઢી સામુજી પ્રેમ કુચ્છ અને
ધીરજ તેનકા નહીં.

વિષય અદેનોના પોતક

પતિની અસ્થિતિમાં ૭ જાણાએ કાં જાને ૩૨ વર્ષે મેઘ
છે તેનું વખતજીન મેઘ રોજાંજાગી દમે તે કાંથી કાંતર તે
નથી મોજામ્બિસીન વજી વસા આને વખતે સામુ અને કુચ્છાજી
૬૦ નો નોત્તે પ્રથમ મના અણકે રોય છે તે વસ્ટ તેમજે પુન
પુન વાં રાજી પડે

અને તિત એ છે તેજો પાત્રાજી પતિ ૬૨જ આને
અણકે ૬૩ / જુડી ૪૪ છે

આને અણકે હદિએ વિષય મિત્રે—

સામુસસરા પ્રત્યે વહુનાં કર્તવ્યો

પિતૃદ્વંદ્વી પતિમરિર સમરલી નવોદ્વંદ્વીએ જાગપ્ત્વમાં પતિસ્નેહના છે ૭ થીયાં મ્વખાં મેન્દ્વંદ્વી છે તે જ એક આશનું નિદુ તેને આવે મદાન જાગ મ્વખાં પ્રેરે છે તે પ્રેરણાના જન્મે / તે નવ ક્ષેત્ર પ્રતિ જાગ્યાં છે

પ્રાસૂઆત્મમાં સ્નેહની જાગપ્ત્વી દોષ છે તે સ્નેહનું વહેન જાગ જ્યાં વહેતું જુએ છે ત્યા ત્યા સ્વર મ્વખાં જાગ છે જાતી મિત્રમિત્ર સરિવાએ વિષ્ણુ ત્યા જડી રહી છે એ સ્નેહમાં મેદ્વંદ્વી જાગિત્વિ તેદ્વંદ્વી જ તેમાં સ્ત્રીક કુખ જાને પિતૃવા દાવખાં જાને જ્યારે વખાં વખાં તે સ્નેહ સ્વાવ નિર્દિશરી એદ્વંદ્વી વિષ્ણુ પ્રેમમાં પચદર્ષ નવ ત્યારે જાગિ જાગ વધા જાગિયાં મહેનો તે / સ્વરે વિષ્ણુ વધનો જાને ઓભાવ તેમજ પુત્રપત્નથી પર જર્ષ તે કૃત્તવ્ય જાગ જાગ વિષ્ણુ એક જાગદ્વંદ્વીતિને ચિરામ જાગી જાગનો.

પતિ જાને પત્નીનું સદાગી જાગ પજ તે સ્નેહના વિદ્યામજર્ષે ચોળાતુ છે, સ્નેહજાગ સમ્મારેને મોળાં જર્ષ સાલિક જાગનાએજાં જાગા મારે તે જાને મુદરજાગમ્વંદ્વી પત્નીની પાએજાગ જાગ છે જાગી તે જાગીનાં પાત્તપિના તે જાને પાગિનાં સમ્માર છે સ્નેહે તે પાએ ક્ષેત્ર ૭ નિશરના ક્ષેત્રથી ક્ષેત્ર નવ / તે જાગ તે જાગપ્ત્વથી જા તેમજામાં સુસરજાગે રેડે છે જાને પુત્ર જાગ જાગ પત્ની તેમજામાં

હાર્દિક સેવા નોર્મલી હોય તેણે પોતાના સ્વાર્થ માટે આપણા મર્દનમયગી નથી સેવા નોર્મલો.

૧. જાતની જુ મુશ્કામી નથી પણ પુત્રી છે તેમ ખરી તેને પ્રિયતા પાત જાણવું

૨. કુતુબું તે પણ એક જગ છે. તેથી તેણે પણ જાણવડી વાગુ મર્દ તેને જાણવડી રાખી ન કરવું

૩. ખરી તે સારી ખસિયાણી છે તેમ મારી સેવા મર્દનમાં તે પદાર્થ વાપરે છે તેના વિશેષ કે રોમ્બાક ન કરવી

૪. જો કોને પત્ની સેવા રીતે પોતાના મર્દનમાં માર્ગ જાણ હોય ત્યાં મુખી જાણ પ્રસન્ન નિત્ય સેવાના જાણથી જાણવા માણુ ન મારવું

નીવિહારોએ કહેલી જાણ સિદ્ધાને જાણસ્થાના સેવાના જોડે જાણી રૂઢી આ છે

સમગ્ર પદ્મા દેવ છે તેથી તે કુલનાથ વાચનો પ્રવલ કરે
 ૭ ખરી પરતુ જે ગીતે તે બારાખેલો જોઈએ તે ગીતના ઉપાચોના
 અગાનથી અથવા બાપ પ્રવલથી તેઓ તેમાં સ્વયં કાર્ય રાખી નથી.

દેશીક લક્ષ્મીચાન પુત્રીઓ મૂર્ખ જેવી હોય છે તેને પોતાના
 ભિરની સહિતનો જોરો મદ દેવ છે વસ્તુન પિત્તની કથાની
 સહિત તેને હેઠમાન ઉપચોથી નથી પરતુ પતિનો પ્રેમ અને સામુ
 સસરાનો મોજ / ઉપચોથી છે પણ એ વાનથી બળજબુ હોવાથી
 તે પત્નીવાર પોતાના સ્વર્ગીય સસારમા નિષ રહી મુકે છે માત્ર
 સામુ સસરા દેશીક / ઠાણી તથા ઈર્ત્યોદિ પ્રત્યે / તદિ બધા
 પોતાના પતિ પર પણ તે પ્રેમ રાખી રાખી નથી બાતી મુક્તિ
 જોન પાછળથી ખૂલ પોતુ પડે છે પરતુ બા નાનતામાં તે મુક્તિ
 કતા તેનાં માતપિતા / જમુ ત્યાગદાર છે જો તે પોતાની પુત્રીને
 સમ તમે કે તાર સામુ કુલ અને સામુ પર તે / ૭ બમે દૂર
 તે થા ૬ / જાએ તો ત્વર સુધાધા થાય.

દેશીક મુક્તિઓ કા તા કે બલજા ત્યા ઉપચોથી માત્ર
 પતિને ગીતસામાં / પાનના કાંબની ઈર્ત્યોદિ બાતી ઈતર
 સમપીઓ તરુ તો ઉપચા / રાપે છે બા પણ બધ પ્રકારની
 મુદિ / ૭ તેને પતિ જે મુદ્ધાચામનું મુખ્ય પાત્ર દોર્લ પનીના
 હાથમાં તનું મુખ્ય ચાન દોય તે બચાસવિક નથી પરતુ ૭ સ્નેહ
 બીજા ક્ષેત્ર ત ૬ દેવ વર કે કમેલ બ માત્ર તે ન હમ્મચા પોત્ર મોજ
 વાસના ૭ બધા ગમ છે તે સાથા સ્નેહ તો નથી / એટલે બાતી
 વાસનાથી જમુ સામુસસરા સાથે બલજનાનાં નિષિતો પદેપદે બાતી
 થાનો અને મુદ્ધાચામ કુલની બાતીનો સમાવ રહે છે

દેશીક રથમે જેવી પણ બલજાનીત મુદ્ધા દોય છે ૬ ૭
 પતાને પાનના પરતી પલિવામી તરીકે સમજાતી નથી અને પોતાનું
 અમુરખન કપક બતાનું કાતીને પિપરમાં મોઢી મુક્તિ થાય છે બાતી

પાર્શ્વના ઉપનામ કરવાની ઉન્નત ઈચ્છા જાણે તો જ પશ્ચિમનાજનો
કાળ પૂર્ણ થયા પછી તેને ધુરોગ્ય પાત્ર સાથે તેથી તેના માર્ગમાં
આવતા વિખોળે દૂર કરવાની ઇચ્છા અને સિદ્ધાન્ત સંભાર લે છે
વપૂર્ણતા

સ્વિકૃતિ ગુણી પોતાના પતિમંદિરમાં બેસી પત્ર પોતાની
તેણે પોતાનું આગ્રહ નક્કી ન કરી રતી તેનું બોર્ડિંગ બામ કરવાની
તેનું વિચારનું થયું ત્યાં અને સારી રીતે સુખી થઈ ગઈ.

જે જની પોતાના પતિમંદિરને પોતાનું નથી કરી લઈને તેની
સુસંસ્કાર દુનિયા અને કામચલા મગથી થઈ ગઈ અને જે અને તેના
પતિની પદ્મ જૂની સ્થા થાય છે

કેટલાક માનવ

પતિને પિતા, સાસુને માતા, સિરને બાઈ નક્કી જે
નક્કી કોઈનેપણી જે સ્નેહી સહચરીઓ અને પતિને સ્નેહી બાઈને
રેમનું પાત્ર બેસવાના આ સાર રસેમમાં આપક નથી બની
બોર્ડિંગને નોંધી લીધેલાની આ જોઈ કરી બોલી છે, પરંતુ આ
પરીણામ જે ગુણી લીધેલા થાય છે તેના સુસંસ્કાર સંસ્કાર
સ્વર્ગ દેવ સુખ નથી રહે છે તેમાં લેવાના કાળને સ્થાન નથી

પરંતુ દુનિયાના પાત્ર જે છે કે કેટલીક માનવોને તો સુસંસ્કાર
સમર્થ પોતાના પતિના તે સાર લીધેલા સાથે કેટલી લીધેલા અને કેટલી
નિર્ભય બામચલા છે તેનું માર્ગ બામચલા થાય તેનું જ નથી, આ
જોઈ માનવોના સંસ્કારોની ન પુરાવ તેની તુરિ છે આ તુરિને
જાણે પતિ, સાસુ, સસરા, નક્કી, બોર્ડિંગ, પતિના પ્રત્યે ખૂબી રીતે
જાણુ તેનું સ્વાર્થ જાણ ન લેવાથી તેને પોતાને પદ્મ જૂન ન
સોજી પો છે

કેટલીક માનવોને તેમના માનવ તરીકે આપ આપ આપ

સામુદ્રસરાનાં પશુ સામુદ્રાસીના પાળમાં સપાડાયેલી વહુના જેવા ન જૂરા દાઢ માથા છે

આવી કુચી પોતાના વિદ્વાસમાં અને એકમાત્રમાં મલમલ રહેવાનું ન જસદ કરે છે આ વાસનાની પુતિ સાક પોતાના આત્માનું વેચાણ કરી પોતાના દેહને ભોગનું સાધન બનાવી વાસનામય પતિને પોતાનો કુદામ બનાવતું તે કુચી નથી. પતિ કુદામ ન-યો જાતી તેા પૂછતુ / શુ ! પ્રતિદિને તેણ સ્વચ્છ હતી માથા વચી તથા છે ખાનપાન, સ્ત્રી અથાસથે અને એકમાત્રમાં સાધનો પાછળ તે અનિવરિતપણે સ્ત્રી સમય અને સપતિને વેચે છે

આ સ્વચ્છ હતી ક્ષેત્રમાં બામળ વચી તે પોતાના માર્ગમાં આડે આવતા નથી પાછોને કદાક માત્રી તેમને નાથુએ ખસેડતી તથા છે આ પાળમાંથી બીજા દૂરી રહે છે પરતુ તેનાં સામુદ્રસરા તેા દૂરી રાખા ન નથી કારણ કે તે દેવે વપોતદ વચથી પોતાની પાને કાઢતી તેમનામાં ઘડિત સ્ત્રી હોતી નથી તેથી તેને નિષ્પાથે જુદાસીના પાળનો સિદ્ધાત બનાવ ન જો છે

પુત્ર અને પુત્રાધૂના આવાં સ્વચ્છ હતી છત્તથી તેમને બહુ ખેલ અને ડુબ માથા છે અને તે સ્વામ્યનિક છે પરતુ તેઓ નો તેમને ટિચામલ આપવા બાથ તેા તેઓ મળતાં નથી એટલું ન નદિ બહો જમીનપર તેમ માન્યતાનાં અપમાન કરી તેની બૂરી ક્ષાત્ત કરી નામે છે આથી આપ્ય પ્રસન્ને તેા કિન્દ આમુ કારી તેમને યો નાથુ રહેતી ન રસન પડે છે

૧૮લી જુ તેા એવાં મળેનાં જુ મારે છે કે અને મથા કાચથી કમળને કાઢીએ હાંમે ક્યાં તમે કમળાં હો ! મારો પતિ કમળ કમળને વાતી બલ છે તારે માંમાં ૫૩ થાથ છે કિમાં તમને ક્યાંથી જાણાંએ ! તમે ક્યાં પા ક્યાં ક્યાં છે !

ફળ તેો જુ બાલ જીવોમાં હોય છે પરંતુ તે એક જનક ખરાબ ફરે છે એ બાબા અશુભકુળના સ્નેહમાં શેરી કાંપવા થયો છે.

કર્તવ્યો

૧. છાત્રી સ્ત્રી ચિદરી કે મેહાપ સ્નેહ વાંચતી નથી કમલ કે તે સમયે છે કે તેણે સ્નેહમાં પતિ કે પત્ની કાળી કમલ નથી.

૨. કુચનીય નવામાં સપાઈ તે કાંઈક જુ બાલ નથી કમલ કે તે સમયે છે કે સુખીઓ એ જ છાત્ર છે.

૩. પેલાનો કુચન પતિ માર્ગ જો તે તેમાં ન પસંદગી તેને જુ છાત્રી કાળીકા જુ બાલ તે રોકાઈ થારે છે કમલ કે પેલાની કાંઈક જુ બાલ સરકારિતા જુને તેનું સુખી થાય હોય છે.

૪. છાત્રી સ્ત્રી જાનપાન વસ્ત્ર જાનકાર કાળીકા પેલાની વાસપની માખીમાં સવન થાય છે કમલ કે તેના જસવમાં ફેફસાં પાંચીયાર મોટો કમલ થાય છે અને બાબા જસવમાં કેટલીક વાર જુ નાં જાનકાર તથા કાળીકા પ્રેમી થાય છે કે ૭ સુધી છાત્રી થાકત છે તેથી તે કાળી અને સરકારિતા જાનકાર શેરકાર થાતી તેનું જ સરકાર કરે છે.

૫. કામુખસારની કાળી અને કુચનીયકાર કાળીકા માખીકાર થાય જુ ન જુ રક છે કમલ કે જાળી પાળના પતિનો માખીકાર મોલો આમે થાય છે અને જુ રીતે પતિનીકાર અને પતિનીકાર થાય છે તેનું ને રક રીતે સમજ થાય છે.

વદુલકારીના પાળમાં

જુના કાળીકા નવા મેલકાર અને કુચનીય થાતી જુના જુને કુચીઓ જાળી કાળીકા નથી તેના જુને પેલાં

૧૬૪૫માં ઈંગ્લેન્ડનો રાજા જોહન બેલેફોરે સિમિલિયન વાગ છે અને મનુષ્યોની હીલના વચગાળા પ્રતિષ્ઠા જરૂર થવા પામે છે આવા પ્રસંગે આ જાણ જાણના મોજા છે પોતાની જાણ, એક દિવસ એવી સ્થિતિ થવાની છે તેમ માનીને દરેક કિસ્સામાં સ્વદેશી અને સેવાશીલને માખરે રાખી તેમની જાણને સંતોષવી, એ નોંધ કપડું મળે છે ખરું પરંતુ કલ્પના કોઈએ આ કાર્યને સંતોષવાનું પાર કાઢી લીધું નહોતું જોયું કરે છે સામુદાયિકતાની કમી ટિપ્પણી આપવા જણી પડે છે સામુદાયિકતા એક જાણ જાણના રાખવા વિના સવલત પ્રેમ અને કલ્પનાને તેની સેવા કરે છે તેની માંડીમાં તેની વેલ અને છે અને દરેક કાર્યમાં તેનું સ્થાન જોયું રાખવાનો વિચાર કરે છે

પ્રમાણ ઇતિહાસમાં આવા કાર્યો કામ આપ દેખાશે, પરંતુ જાણના ઇતિહાસમાં તે પાનેપાને અને લીંદીએ લીંદીએ આ કાર્યો કર્યા પડ્યા છે તેમની એક જાણના જાણ જાણ કરી આપના દરેક જાણ નો મુદ્દાશયમાં પડેલું માંડે તે તે મુદ્દાશય દિવસ જાણે.

કામ કરે તો બાવા મનશે. એવું એવું કરી એ પવિત્ર સામુદાયને
શાન્તિ પમાડવાને તાત્કાલિક ઉપાય લેવું એ જ ઉપાય છે.

આરે પોતાનાં માન્ય પર આદર્શ ગૃહ સગી બાળે એવા
જ્યાં એ કુવાન પોતાની પત્નીને કર્મ પણ કરી શકે તેવી નથી પણ
તેમાં મહાપિતાનો જ દેવ જુએ છે તારે તો બાવા કમન કરતાં
મનુષ્ય એવી એવી તે રહીના બાલકસમીપી શ્રીકૃષ્ણની બાલ
નીતિ છે પરિણામે જે સુ બાવા જુએમાં મુખરે છે તેના પણ
રહસ્યમાં બાવા જ શાસકવાદ થાય છે કારણ કે કર્મની બાલક કાળે
શાન્તિ એકતા નથી એક મહાપુરુષ કહે છે કે—

એનાં કરીએ તેવાં પાપુએ રે
એ છે અમર અમરનો ત્યાગ દો.
કુળ દીપે કુળ લોકો રે
કુળ દીપે કુળ દેવ દો લાલ... એનાં.

આ ત્યાગને સમગ્ર સામુદાયના પ્રત્યે બાળે રહેલા બાલકો
જાવું અને તમની સેવાયુક્તતા કરવી એ / પ્રત્યેક વ્યક્તિ જાણે છે.

પ્રથમ સમાજમાં સામુદાયનાં વૃક્ષો કારણે રિપાલ
દેવ છે આ રિપાલ પણ સામુદાયનાં નિર્ભર પ્રેમથી વર્ધિત
રાખે છે સુધરે એ પુરુષાવધિ છે એટલે કદાચ તેની મર્યાદા રાખવી
તે હિમ્મત છે એ કે તે મર્યાદા પણ સુધ પ્રેમ અને કર્મની ધારા
ન હોવી અને તેટલો વિશેષ વાપરવાની તો ત્યાં પણ બાલકવાદ છે
પરંતુ સામુદાય આવી મર્યાદાની તો કૌણાય બાલકવાદ હોવી નથી
આથી સેવા

જ્યાં સામુદાય પણ માંજવામાં જ કે સામુદાયની બાલક કમ
ચથી કર્મ સેવાની સમાપ્તિ થઈ નથી. પરંતુ તેમનું વિવ પ્રસન્ન રહે
તેની રાતિ રાખવી તે જ સામુદાય સેવા છે.

નાથ વામુ અને તે સુધિત જ્યા ત્યારે કાઠી દેખે લીંબી પથ્થ
મીઠી દેખે કાંચ, નાથિય મોઢને એકવાર — આ વામુમાં
કાંચને રામચંદ્રને સંદેશની મીઠી કાવાનું ૭ મિત્ર દોખું છે તે
અદિતીય, અદિતીય અને અનુસારી ગુણ છે સંકોચના સ્નેહસમીર
આમજ વિષયોનાં વાળ પથ વિશેષાર્થ નથ છે

રામચંદ્રમાં દેખાતું કમલનું મિત્ર કાર્ત સાધેલી અપાર વિભ-
વાનું મુલક છે અપેક્ષા નેતી નક્કીની યગની રામચંદ્રી બાનુ
વિદોલ્ય એ કમલને કદક કાંચી દુખાત બાંધે છે એ અનુસાર
લુપ્ત રામચંદ્રના વાન સામયિકાં કાંચી લો છે અને તે /
વખતે એ આમજમણી ગુણન કાંચી વારે વિદેર છે તેને સંકોચના
સ્નેહ અનુસાર રાત્રાવી ને રામચંદ્રના સાત વૃક્ષ બાંધે છે રોચ
એ બાનુમિત્ર ।

જ્યાજા રીત દુખના ચન્દુ પતો તેન રૂપ પર ઉપાદી દેત
રૂપા નગરેને પથનુ ચન્દુ ચુ એ ઉપદે / કાઠી પા કાચના
બાંધના દના રોચ એ બાંધણી । આ મિત્ર એ રામચંદ્રમાં છે
આજની પરિસ્થિતિ

આમજ નાથો પર હરિ દેરીએ

સ્નેહના નિર્ભય સંયોજ અને પ્રેમના પરિમલ આ દેવ-
દુખની સિદ્ધિ જ્યાં દેવ તેમ બાંધે છે આજે અર્ચિતાર્થના દેવના
કલ્પના કરો ચુમે છે આજમાં ઉર્જિતી આમ બાંધે છે એ-
ની તથા પથિ નિરામા પડી ગયા છે

એ કાર્ત કોચની સંપત્તિને સ્વામીની મોહરચાટીમાં અને
નાથચીમાયા સંદેશમાં કરે છે બીને ચીંધેલાં બની રખે-
રૂપે છે તેને ખાસ પેદાશનું બનન પથ જગતું નથી જ્યાં તે મિત્ર
તેમને જામત બાંધનું દેવ સ્નેહ ૧ અનુસારી દેવનું નથી પરંતુ

સાંકુનાં ઠતૈંયો

એક જ માતાના ઉપરથી બન્નેનાં સહોદરો વધે એક એવું
 હાત્યકોશ તરફ જોઈ હેમ છે કે તે બન્નેના ઉત્કર્ષ સંજ્ઞાથી
 તેઓ ઇત્યાદિ એકબીજાનાં સહાયક અને સાન્નિધ્ય પાત્ર-પ્રેમ
 મને છે આપુ બન્નેના આર્થિક ને સામાન્ય સ્થાનના અને સમ
 રીત પેશ્વેથી બન્નેનું કહે કે એક વિદ્યાર્થી પુસ્તકાલયથી ઉજાણ
 હોય તે હવે બન્ને. ખરું જાણતી જા સ્નેહપાત્ર એક સ્ત્રી
 એવું કે જ્યુ ક્યાવો હેમ દિવા એકજુલુ મર્મ મરેલો હેમ જ્યાં
 નથી સિંચિયાં સમાન રીતે વજા કરે છે

એક સ્ત્રી નીચ બાઈના કુળે કુળના છે, પાવાને શબ કે
 છે કુળનાને જ્યારે છે, હારેવાને દિશ્ત આરે છે, તેઓ જુગાજુગાં
 ઇંચનાં મર્મજસને બાઈને જસવા કે રહેવાં જ્યાં ધવિ મર્મો જસી
 જુગાં ન જાન તેમ પ્રેમના અગ્રણી એકજાન રહે છે એકબીજાનાં
 પ્રેમો કાર્જના છે જુગાં તે સહકારી રહે છે

વ્યવહારિક રીતે એનાં જા વિશ્વાસ સહોદર એનાં પાત્રો છે કે
 કે એકબીજાનાં વિશ્વાસ મર્મોનાં પદ પરસ્પર આધારપદ થઈ
 રહે છે અને સહોદર નથી તેને નીચ નથી સુખેનાં કદર હાવે
 છે મહત્વાધમીતુ આપુ કદન બાઈ જિના સુન જાણે છે વ્યવહારે

વિદ્યાધરેશી જીવે કુમારપાત્ર કરી એનવતા માનતીને ૪૪ સમે
નિપુર અને નિર્લજ્જ નવાતી મુજબો ૭

विनायक

એ સ્વાર્થમાં પણ ત્યારથી વિલામરહિતો નમ ભગ્નો !
ત્યારથી તો પાપની પરાકાષ્ઠા થઈ રહી છે જ્યાંના કુકુળને ?
ભવ્ય ખવડી પેલવું હતું તરવું ખર્ચ જાગ્યો એક જમિને સુગ્રાન્ન
જરૂરિયાતો પાછળ પણ પૂરવું થઈ શકું નથી ખીછ નાથુ નેકારીનું
હવે વગમી ગયું છે જ્યાંય જાણા કાગળોને લીધે નવના મોંઘા મુકાર્
જ્યાંના સીમરેણ મધવા છે વિલાસની રવિ જાને નથો અમમ્મણી !

મયમી ગતિથી ગેમ ખર્ચ થઈને નમ પાપ જન્મ પડે ત્યારે
પામિક ગતિ અને આપસપાસે કન્યાપાવનુપાવનુ ગતિ જશે અને
તે / યમવ કુલુપ કુમા / અને તદ્દ પ્રતેના પ્રમત્ત પૂ જાણ્યાઈ
નીજાન માત્રાની મય અને સ હરના નાજાગત વહેવ જન્મ
વધી નાજાગત અને ત્યારે એ પ્રાચીન ખેતદામત / ચિત્રા આજે
પુનઃપ્રમા આપોળીએ હોમે ન થગપર પ્રત્ત / થશે અને મુદ્દસ્થ
થયની આરંભનું આજનું આજનામય ચિત્ર નાજે નર્તિ થાશે
જાણનાન

[illegible]

અને ૭ કુટુંબમાં સ્નેહ કે સખ નથી, ત્યાં સંપત્તિની ડોચા
ભર્યા છતાં શાન્તિ કે સતોષનું મિનુર સાંપડતું નથી અને એ
સંપત્તિ પણ કદાચના કારણથી ગમાન થઈ કદાચીને વિદાય થઈ
જાય છે અને ક્યેયથી ગેમમાં પાણી મુકાય એ કદેકા આ રીતે
ઘરિતાર્થ થઈ જાય છે

જાણી અને દિવર

આખીના જીવ થને જીવને કે મોલ, ક્રિષ્ણી મોલકરનું આ
કામ્ય ફરિસે મરુ હશે. આ કામ્યમાં ૭ જાણ કે તેથી અમરિવ
જાણ દિવરનો આખી પ્રત્ય હોય તે સ્વાભાવિક છે. જરૂર ૧ ૭
જાણ હરજનના આખો દોલ કે તેનો હાલ પણ ચર્ચામાં જાતી
હોના નથી સ્નેહ એ વાળીથી અમર છે

અનુજના હાવમાં જાતનું સ્થાન તે સુનેવરી ન કે પસાર તાર
જાણ આખા વિષમાં આખાનુજાણ હાવવાનું જાણી ર્થ પાવ દોલ તે
તે અમરમાં આખો ન સાપડી. માલ જાણી એ જાણીનું એક પ્રતીક છે

નૃતિકારો કહે છે કે જાણીકાર ગમેને થ વિષાળમે દાલ
ધાર્થ નાખ્યા છે તેમ આપણે જાણીનું અતજનું પણ અધિનીય
ર કુ છે એ જાણીકારની પેતા જાણીકારી તેમ છે એવું
અતજનમાંથી જાણીકારી પાસા નિરવર પુલવર જે હ જાણી
જાણીકારના નાના દિવરને તરી જાણીકાર અર્થવાચક થવા પછી
પેતાની કુ જાણી મજાલી વિષાળ છે જાણ છે અને પેતા છે
જાણી પ્ર યે

~ ગેને જાણી કદાચ જાણીકારનાથી અમર છે તે ન રીતે
વિષાળ જાણીકારના પણ તેમના પ્રત્યે જાણીકાર પ્રત્યેકર દોલ
છે પેતાના જાણી કદાચ જાણી પર તને વધુ પ્રેમ દોલ છે તેમ
જાણી તેમ જોડી કદાચ પેતાની જાણીકાર સખ છે જાણી અને
જોડા ખંજ કદાચ તેની વિષાળિ તેની ને તેની જાણી રહે છે

મહેનતો બાઈ પ્રતે પ્રેમ હોય છે તેમ બાઈનો પણ ભક્તિ પ્રતે પ્રેમ હોય જ છે. પરંતુ તેનું બાઈએ પ્રેમ અને સ્નેહ અને સહયોગ પ્રત્યક્ષે સિદ્ધિમિત્ત હોય છે.

મહેનતીરનું સદા અને સતત દિવ વાંછતી હોય છે અને પ્રેમ પ્રતે વીરાતી સેવા કરવા સારુ તે વાંછત રહે છે. બાઈ બાઈ રીતે વાંછતી અને સેવા દ્વારા તેનો પ્રેમ પ્રગટ થાય છે.

બાઈ પણ મહેનતું કુળ દૂર કરવા વન અને મનથી તેજ હોય છે. બાઈનાર માળા પેટાનું કાંઈ પણ વાંછત હોય છે. મહેનતી દિવ સારુ તેમની સામે સન્માન કરીને પણ મહેનતુ ભક્તિ પણ દિવ નથી. મહેનતી કરીનાને કે કુળી વાંછતને બાઈ પેટાની કાંઈ દ્વારા દિવ છે. આ રીતે એ મહેનત પ્રેમનો અભિવ્યક્ત દિવસ થતો રહે છે.

વધા બાઈએ મહેનત ખાતર સન્માન અને કુળના સિત્તો પેટા હોય અને મહેનતને ખાતર બાઈ ખાતર પેટાનું કુળ અને સન્માનને સન્માન હોય તેના દિવસે બાઈનાર બાઈનાર નથી.

પરંતુ બાઈનો તે. મ બાઈનાર અને માળા પ્રતેના કાંઈને વધેલા પ્રાપ્તી નથી. પો છે તેમ બાઈ અને મહેનત વધેલા વધેલા પણ બાઈ વધેલા દેખાય છે. અને કાંઈ પણ તેમ જ સન્માનિત જ છે. પરંતુ બાઈનું વાત રાખતું બાઈને કે બાઈ પ્રતિ સ્નેહની મુદત્તવાચની અભિવ્યક્તિ પૂન પૂન આપવાના છે.

બાઈના પ્રત્યક્ષે બાઈનાર સિત્તોના કુળના આ પ્રતિ મેહારી કરવા બાઈના કુળનાર નીચાનો છે. બાઈ કુળના વધેલા સ્નેહ છે. બાઈનાર મિત્રની ? કુળના સન્માનિત બાઈનારનાં બાઈ સિત્તો છે ? મિત્રનીનાં કુળે કુળી અને છે તે જ બાઈને સન્માનિત કરીનાં કરીનાં વાત દિ સિત્તોના કુળનાં પણ તાં બાઈનાર કરીનાં થાય છે.

પર ઉપન જ્યાં છતાં તેમનો રોડ સુધી જઈને સમો દોષ છે
તેમ આખી પરપગથી આવે છે તેમ મારે પાગો પેર નુ છે, એમ
દમેશ શાહી નકુર સમગ્ર છે તે જનનો સાચા રો દાસનુ
કારણ આ નાની કુમાર સિંચિ છે

વર્તમાન પરિસ્થિતિ

પરુ આને સિંચિ હતી ૧ નકુર દોષ ૧ કિસ્મતી મટે
માન છે તેમ મમ ત્યા ત્યાં આખી નેરમાં જનર જનુ રોડ ગમી
સમી નથી પાનના પનિયો પોનાની નકુર પર અપાડ નેર તેમ
ત્યા ને સજ પશુ હરી મળી નથી નકુરને અપાની વસ્તુ પોનાના
પ મયી આડી શાવ ૧ મયી નમી સ્વાર્થગતિ નમી ને મા રોડ
ઉપન હો છે

આ પ્રમાણે નથી કિસ્મતી આખી જામી છે
તેટથી જ નકુર પશુ દોષ ૧ આખી રાખીને ત્યાં પો આપ ૧
ત્યારે જ નકુર પાનની આપ પો દુષ્ટ મચાવતા જાતી ત્યાં મ
સમાન વસ્તુ દોષ ત્યાં કામચાલના કિન્ના પશુ હરી છે પાનની આપ
પ્રત્ય તાનાના આપ વસ્તુ રોડ ને ને તે પશુ તન પાનનુ નથી
જનુ છે તેમ પાનાનુ ને કાર્ક ક્ષેત્રી દોષ છે આર્ક ની દોષ તમ
ત્યાં પો મન ૧ ગાગ મળી પાનની આ અપના સમાનાસ
મ પા હરી નાન ૧ વન્ય જન આર્કમા વન્ય રોડોર નકુર
ત્યાં કુદ જા ત્યાં પ્રસંગ પાન મટે ૧ પશુ માટે જ
જન મ મ તન દુષ્ટ જનુ ૧ તેમતમ ને ગાંડ દોષ ૧ કો
વન્ય પરપગથી આપી હતા ઉમમ પાને તો દુષ્ટાવ નીરો ૧
પ પરુ માંડે આવે ત દ દાવના સુખી દાવના પા દુષ્ટ
રોડી જને છે આ જન નકુર વચ્ચે આ વેગતમ કિસ્મત
દાવના આપી જને નકુરને જનુ કામી પો છે નેનુ પશુ તેને આ
જનન જન દોષ નથી

તેના બતાવણીમાં એમ જ થયા છે કે તે મુંઝવે જાયું ! અને તેના ઉપમારૂં તણ્ણ કરી ગીને મુખરૂં !

પર જ્યારે તેની સાચી પૂરે છે વધીત ભાઈ અને જામીની સેવાને પ્રસન્ન ઉપરિવન થયો ત્યારે તે માતાપ્રાત્ર કિંદ દુઃખને જુદી ગયો. ગજગતિના રમ્મ ભોંભે દેવી વાંકો સ્વર્ગ અને જગત્પત્ની બાપર વેળા રોવા સ્વર્ગ થયો. સીપાદેવીની જે જામદ મેઘ એ વીરે જામદી તે તેના હાથના બાપર અને એમની પ્રેમની સ્વર્ગ છે.

પર તે બાપર તે જામી અને દિવસ સ્નેહ પદ મુખરૂં ગયેલા નરે પો છે અનેવા સમાન એ જામી પેનાના નાના દિવસ પ્રતે જામદીની જામ છે તે પેનાના પતિને જામદી કોઈ કે છે કે તે જામદી છે તેને એમને આજ્ઞા પર તા મારે ! તે જામદી સિંગને પદ જામી ઉપર ૭ માત્રેમ દોરો. તેમને તે દિવસર થયો નથી તે મુખી દોર તેમજ તેના પ્રતે સ્વર્ગપતિ જામી હાથે નથી જામીની જામદીની જામદીમાં પદ તે દિવસ તેના સ્વર્ગ કરી દાને નથી આ જામદી દાસ પેનાપેનાના જામદીની મુખે જામ તેનું જામ દાસ દોરેમ જામદી તે દેવ દેવી સ્વર્ગ થિત / વીરે જામદી દેવદે.

નવુદ જામ સિંગદી

એ જામદી પેનાના વીર પ્રતે એ પ્રેમ વહેતો દોર ૭ તેને જામદી પદ પૂરી જામદી ૭ જામદીને વીર જામદી જામદી એ મુખરૂં જામદીમાં પર તે જામ મદાની દોર છે નામદીમાં તેને જામદીમાં જામ મને ૭ મામી વધ્યા તે જામદીની જામદીની જામદી ૭ દાસ ૭ જામદી એ તેના પિતરસ્નેહને સ્વર્ગ જામદી રાખનારી એ સ્વર્ગ છે જામદી પરની તે પ્રિયવાળી ૭ જામદીની દિવસ દેવ તા તેનું પિતરમાં રહેતું જામદી જામ પો છે નવુદ અને જામદી જામદી સિંગદી

દેરાણી-દોઢાણી

જેમ કુકુળ પાતળુ બર્ધે કમ્બારિ મંગલપાયા બન મુદબબ
 હજ મધાવપાયા બર્ધ ને બર્ધની બાલવપાયા દેખ છે—મમ્મ ૩ તે
 બુભાપી જી એ બા ન વદન કમ્બારા મારાપ બર્ધ પડે ૬—તે ૮
 ગીને મુદસપને બાગા ૩ નાગત વિભાજ કમ્બારા બારે બાણી ને
 દેરાણી બાર ગદે ૪

મમ્મના મનપા પાનાની જુવરપુ બારવળા ૩૫ ૫ મ્બા કરે
 છે તમ ૧૦—મ્મને જુ પાનાના નળા રિવગને રિવગિવ કમ્બારા મ્મી
 ૩૫ બસવ ગદે છે અને ને ૫ કે ૩ ૩ મારી નળા નળા બાલવપા
 મારા કમ્બારા કમ્બારા ૩૫

વર્ધમાન રાધિકિર્મિ

પરુ બાળે ને પડેખરે સ્થાને બનેતો પાખર સ્નેહ
 સ્થિતિ ન રેખાર ૩ ૩ કિરુ ૮ નદિ નાથે બાણીનપા મ્મને છે
 તાણી બને રમ્મી બા ગીને બર્ધ રી ૬૩ ૬૫ ૭ મ્મમ્મ અને
 બાલુ નપુ કમ્બારા અને ૧૦—મ્મને ૩ નદિ ૧ બાલુ બોના
 એમ માને ૩ બાલુને દેરાણી અને બાલુને પ્રિય અને ગ્રામ પર ૩૫
 નદિ ૧ એ રિવગ રુ જી ૪ બારે ને ૧

૩૧ જા

નવર નાની હો કે મોટી હો, તેણે કમલ જેવું બોર્જિસી કે રિપબ્લિકન ખરે જો તેને મારે સંધારનાં મીઠી કાંચી બાબતો, પણ તે બાબતો અને કાર્ષી એ રક્ષાની યાત્રી અને હજી છે, તેઓને એકલે સ્નેહ વિના તેઓ ન તે રક્ષાની કમલો કામ પ્રવચનો બાજુ નિભારી એને મોટી હોય તે બાબતો બાબતો જોઈ હશે. મને કાર્ષી તેને મીઠી રિપબ્લિકન બાજુ સુધારવાનો પ્રયત્ન કરે છે તે તેની હજી છે બાબતો તેઓ પ્રેમ બિંદુને પાંચર છે.

નવર નો નાની હોય તે તેણે બાબતો માર્ગમાં સ્થાપના નથી તેની સ્થાપના, તેની પાસેથી ઉત્પન્ન થઈ શકે છે તેવું અને તેના વગર સ્નેહભાવ ખરાબો એ તેની હજી છે સ્વાર્થ છે નવર અને બાબતો સ્નેહ એ સમી નહોતો કરતાં વિશેષ હોય બોર્જિસી તે તેઓ નને કુટુંબમાં સ્નેહ અને જાણી સુધારવાનો કાર્ષી પડે છે.

પરંતુ આ નથી જાણવામાં શી સીએ રોજાઓનાં કાર્ષિયોમાં ખરાબ સહેતું પડે એક જ્યારે જ્યારે જ્યારે રોજાઓ હજી જુડે છે કે સ્વાર્થ વગર છે કે ત્યારે સ્વાર્થ પાસે જ્યારે તેનું ન કે તેથી વિશેષ સ્વાર્થ અને કાર્ષિયો નથી બધા છે બાબતો એ જાણ પડે છે તે તે આ પરિસ્થિતિનું વિશેષ બાબતો છે.

કુટુંબો સ્નેહ બાબતોમાં પડે છે જ્યારે જ્યારે જ્યારે તે એકલે કે સહનથી જ્યારે જ્યારે સીધી પડે છે બાબતો છે, અને તેથી ન જ્યારે સ્વાર્થતાની બાબતો જ્યારે જ્યારે જ્યારે હોય છે.

જ્યુપ અથવા તેવો ને તેવા નેદ ગદે છે પરંતુ બન્ને ભાર્ષિ પદ્ધતિ
એટલે તો થોડા / વખતમા તેમને અલગ થવા જિલ્લા યાજ્ઞુ નથી
દેરાળી-એઠાળીના ક્ષયમા પડના માત્રાપત્ની જુ પૂનપૂન દોડી
સ્થિતિ થાય છે બાપી રીત સ્નેહ સુપતિ અને માત્રાપત્ની મુઘાએ
જુ વૈધ્ય વસ્તુઓ કે જે મુદ્ધ થાયમા જુ બાપવત છે તે બા
મુદ્ધ મીઝે પોતાને સુનવાયે દેહી દે નેના મુદ્ધમામ જુ દોર્ષ થો /

આ સ્થિતિ થવાનું કારણ

સામુદ્રી એઠી માત્રા કે જુએ વચ્ચેની અસમાનતા એ
આ ક્ષયનું ખી / દોષ કે ખ / જુ ન તે બન્ને છા પ્રિ બદલે
દાવ ના બાતી થાયથી તે કારણ ની નથી દાનીએ દે / પ્રિ
પ્રત્ય ઉદાગ અને માયાજુ જુ પરે બન દેરાળીએ દાની મમ નવા
દાવ તાપજુ તેમન પાતાના વીધ બદલ મરખા / ની તેમજ પ્રત્ય
પૂનપાવથી / અપમર્ષ / જાન ગમજુ પરે ન બાદપુ જા અથવા
તા જાતીની જાંછ જુએ ના સ્વા મીજ / ૬૫ રદ બન તમજુ
મચ્છ જુ પરે કે દામીના કે ખાનપાનના પાથે અથવા મર્ષિ
એ નદ અથવા માત્રા કે / ન દેગ પ્રિમા અને તે પ્રિમા બા
જાનુન વધાર્ષ મમ નો બાપા ફુજાજ ના બન બાપી રદે અને
જુ થાયથી નાજા પ્રત્ય કે જામા મગગા દાવ અર્ધમર્ષિ ન
જાતાથી જા માત્ર બન પ પાછગ બોર ફુજાન અધિક
દાવ માથા પ મચ્છ નુમ્મલ મર્ષે પડ / અને જડી તે
પડે / માત્ર મરીન ફુજાન જાતીના જાત તદે મગર્ષ
જુ પરે / અથવા અધિકે દાવ જમા પડ છે સારાદ કે જા
જાવા કે / ૧૧ જાપજુને માત્ર સારી જાવ છે તે પરિણામે
દોડાનિ માત્રા જા બન પાર્ષિક દેએ મદાન નુમ્મલમાગ નીરો છે
સુગમ માર્ષ

તે દેગ પ્રિમા , એ પદ્ધતિ અર્ધમાર કે સુધીમાથી જા

જાણતાં પણ મને આ મનુ બને તેને તે મનુ એવી એવી
મ્મમાં રહ્યા કરે છે એક નાની જગડીથી માંડીને સુલ્કે કે રત્નાં
આપસુ બને પોતામાં તો એ જન્મેની કુસમ્મીનો પાર ન પાળી
છાનો નથી. મારો પત્ની કમાણ છે મારો પત્ની મહેનત કરે છે
તેને પણ સ્વખા જાણતો છા મારે કે એમ દરેક નાનીથી માંડી
પોતી વાન મુખીમાં ઉપાચાર પ્રાપ્તિથી તેઓ અવરમાં પડ્યા
સાચા ન કરે છે

તેનાં નાનાનનાં જાણીને જાણી નાની સ્વખા બીએ
આપણમાં જુ એકબીજાની હિતનું પ્રાર્થન થાય છે અને તે જાતકથી
માને ખરે ખરા તે લાગ્ય તેવાં કર્મ જાય છે એક જિ પરસ્પર
રત્નાં એકબીજા સાથે થઈ પડ તો તેની પાછા પણ તે માન્યો
પરસ્પર લાગ્યામાં જાતી રાજાની નથી. જાતી રીતે એ કપડે માય
તે જન્મે વચ્ચે / નહીં, પરંતુ પછી પુનઃપ્રાપ્ત પણ પેમે છે મરણ
કે તે જન્મે રોગ પેલાના પવિ પામ નીતીથી હિમાયે ગમી મરી
હોય છે, અને એવી સ્વાર્થથી અને રોગી જાને કરે છે કે રોગથી
મરેના કાર્ક હિત્ત વા પતિના હિતમાં પણ તે વાન કર મરી મેરે કે
જાને તેમાં પણ જા જિવાયે કાર્ક પ્રજ્ઞા નિમિત્ત થઈ જાય તો તે
પછી પુણ્ય ન થાય કે તે કાર્કજિવન પરમરના રત્ને જાતી નાનાની
જાનાયા જાણે જાન થાય છે અને તેનું નિમિત્ત તે સીએ જાને છે

ભાર્કભાર્કની વચ્ચે મરણારી, જાણનારો કે જૂનાજાની પણ
જાતી જાણણે સાચાણે હોય, ભાર્કભાર્ક કાર્કે જાણના હિત્તજાણે
તો પાર નથી. આ જાણનાં મૂલ મરણમુન તેઓ કે મોલ કાર્ક
નથી, પરંતુ પત્ની મરીને તે જન્મેની સીએ એટલે કે દેવણી અને
નેપણી ન હોય છે

જ્યા સુધી જન્મે કાર્ક ન પરણ્યા હોય ત્યાં સુધી તેઓને રત્ને
જૂન ન માન હોય છે એક જાણી જાણ્યા પછી કાર્ક રત્ને કર્ક

તો મુદ્રસ્થાપનોને સૌથી વધુ સરવજા થાય, પણ પ્રજા તો જાણે
અઠાન નેવે નથી ગયો છે. સાધુઓને પેતાનું કુટુંબ જુડુ જુડુ રાખી
જોઈએ એ જ વ્યવસ્થા માનવતા જાણે ખર પાલી બેઠી છે. પણ તે
ચાલ અઠાન નથી અને જોઈ બાળનું એવ રાખવામાં જાણે નર
કુટુંબમાં દરેક મજબૂત તેનું ધ્યેયે તો તે સાચ સાચ છે ન
નિસ્ત્રાં તે સીઓની સાધુઓને પણ વધુ લોક જાણતુ રહે.

આપણું કુટુંબ જોઈએ રહેવાથી આર્થિક હિતને હાથે લઈ
જાણતાં પ્રજા કાલ રાજિવાનવાળી પોં ગમે તેનું ચેતુ પ્રજા હેમ
તોજી તે સહનસાચી રાખ અને તે કુટુંબની દાંતિ પણ જોઈ
તરી કે તે કુટુંબ સ્વાચ્છ અને રાખીને પણ જુડુ જાણેથી રહી પો.

૨ ૬૬ નિઘ્નપી

તેમાં ૬૬ નિઘ્ન દોષ ૭ તે નિષ્ક્રિયા ૩ સુખતિમાં સુખમાં ૩ દુઃખમાં સારી ચિત્તિમાં ૩ નમ્રો ચિત્તિમાં પણ મિત્ર ત્યારે જરાજી સુખાન આપવી જ રહતી રહે છે

૩ નિઘ્નપી

૭ નિઘ્નપી મિત્ર દોષ ૩ ને પાન ૩ તેણે જી ન કયા પેલાના સાર્થના શ્રેષ્ઠ ખાતર મિત્રના નાપને નથી નથી આવી નિઘ્નપી મિત્રના ભવમ રહી રહે છે અને જગમગ જગ થાય છે

૪ ઉદાર

જગત ૭ પ્રાપ્તિને ૩૩ દોષ ૩ ને પાન ૬૫ સુધીને જગ મિત્રના જાત જગત મનેતી રહે છે

તેમિત્ર નીચા દોષ ૩ મિત્ર મપ્રદાનના દોષ તેની કર્મ મિત્ર નીચે જગતુ આ ૧૦ દોષો અગ્રજી ૧૫ નો તેમાંથી મિત્ર જવાને લાગે અને મિત્રનાં મુખ પાસે જવા ૩ આ મુખ ૫ તે મિત્રનું કારણે નીચે અને જી ની મિત્ર ની કર્મોમાં આ મોક આપે છે

દીનેજાનમદનાનમદ દિ ના રજા ગુણ દીનેજા

હોરે નાનમદ ના રજા દીનેજા રજા રજા

જગુ રજાનમદનાનમદ રજા ગુ મિત્રના

જગુ જા રજા રજાનમદ રજા રજા રજા

જગુ ૬૫માં ૫૫ની જગ ૩ નારે ૬૫ પાનના મિત્રના જગ જગ પાનના મુખ પાનને મમદ છે જગરે તે ૬૫ને ઉદારમાં અને છે નારે ૬૫ની જાત નિઘ્નપી મારે તે જગુ ૫૫ નો મિત્રના મમદ છે જગ ૩ ૬૫માં જગે જગિમાં જગ છે જગુ તે જગરે ૬૫ પાનના મિત્રની જગરે જગુ તે જગુ જગરે તેજા થાય છે અને મિત્ર મતા પગી ૮ રજા ૬૫ છે જગી જ જગુજગી ૫૫૫૫ સુધી મિત્રના દોષ છે

મિત્રતાનું મૂળ

માનવજાતના મિત્રતા કર્યા અને તેવા પ્રસંગમાં ઉત્પન્ન થયે છે તે વધારીએ.

મિત્રતા ન મરણુ કારણ સમાનતા છે નાજપણમાં વચ્ચે સહનતાથી મિત્રતા જ મેં છે નાજક કરા મોડુ થાય એટલું સમાન રીતે રમતખતના અને સમાન હોવામાં એ મિત્રતા રહે છે પછી સહિષ્ણુતા એ મિત્રતા રૂઢ છે અને સમાન વિચારોથી તે મિત્રતા રહે છે

મિત્રતાની જગ્યામાંથી

તેણે સમ તેણે રમ આ એક નાના વાક્યમાં મહત્તર રહ્યું છે મનુષ્ય તેણે વાતચત્તમાં અને તેવા સુસર્જમાં રહે છે તરેણે વધે તે કમને જાતના તમ છે અને તે એટલી જા મુસી કે માન્યોએ ઉચ્ચ ન મારથી પોણાએ જગત પશુ મુસુખના પચિયામે દલથી ખામિયાનું જાળી તમ કે ખાળી માન્યોએ જગતપણી એક જામોના મસર્જમાં પોતાના જગતને મુકુ નેર્ક એ કે તે ઉચ્ચ જામત થાતુ તમ પા પશુ સુધિ થાય પછી તે મનુષ્ય રાત મુસુએની આગી જી કો છે આવી વેળ પોને તમ એવા મિત્રો રાખે મારા તર્ક એ ખરેખર મિત્રતા થાને મારક દેવ.

મિત્રતા નાજગુણ

મિત્રતાની જામગારી જૂન જ મધ્યન છે વેણી તે થાય દેવધ પેગાં તીમના મહત્તુ વધારી એક નેર્કિય :

૧ જામના ઉચ્ચ સરકારિયા અને સહચિયાર દાવા નેર્કિય.

૨ જામના ઉચ્ચ સરકારે અને સહચિયાર દેવ તે ખોળી મુકે જામ દલથી ખામિયાનાથી તે મુલા રખાળી કો છે, અને મિત્રતા જામ કે તીનિયો જામ થો દેવ તે તે સમા વિષે આથી જામજામનાથી જામ ઉચારી એ છે

૨ ૬૬ નિઃશ્વર્થ.

આમાં ૬૬ નિઃશ્વ દોષ છે તે વિષતિમાં ૩ સુપતિમાં, સુખમાં ૩ દુઃખમાં સાગી વિનિમાં ૩ નાનગી વિનિમાં અને મિત્ર ત્રાને જરાજર સમાન ભાવથી જ દર્શાવી રહે છે.

૩ નિઃસ્વર્થ

નિઃસ્વર્થ મિત્ર દોષ ૪ ને ખાતર ૩ તેણે જીભ દ્વારા પોતાના અર્થના લોભ ખાતર ભવના ભાવનો નથી, નથી આપી નિઃસ્વર્થ મિત્રના કામને દર્શાવે છે કે જન રાગદ્વેષ વગેરે થાય છે.

૪ ઉદાર

ઉદાર ૭ પ્રકારનો ૩૧૦ દોષ ૩ ને પાન દુષ્ટ સુદીને અને મિત્રના જ કામને મનેતા મો ૬.

નમિત્ત નમિત્ત દોષ ૩ મિત્ત મ પ્રસાવના દોષ એની કર્મ મિત્ર નદિ ૫૦૦ આ આ ગુણી જન દુષ્ટ ૧૫ ના નમિત્ત મિત્ર જનને જાણે અને મિત્રનાં કામ પાત્ર મળાય ૩ આ ગુણ ૫ તે અમિત્ત કામને મો અને કામનો મિત્ર આ કામીમાં આ મોક આપે છે.

શિષ્યોઃ સ્વસ્થાન્વાય દિ સ્થા દન્વા કુમ દેશિકાઃ

હોરે તામસ્ય ભવ વચ્ચા દન્વા કુમસી દુષ્ટ ૬

જનુ સ્વસ્થાન્વાય દન્વા દન્વા કુ મિત્તોઃ

દુષ્ટ ભવ ગદ્ગદ દન્વા કુમ કૈશી કુમ્ભરો ૥

ત્યારે પ્રથમ જાણી જાય છે ત્યારે પ્રથમ પાંચો નિઃશ્વર્થ જન વધ પાતાના મુદ્દા પા મે મળે છે ત્યારે તે પ્રથમ ઉદારમાં જાય છે ત્યારે પ્રથમ જાણ નિઃશ્વર્થ જાહે તે જાણી પોતાનો નિઃશ્વર્થ મળે ૩ જાણ ૩ પ્રથમ પાને જાણી જાય છે ત્યારે તે સમયે પ્રથમ પોતાના મિત્રની જાણ કરી તે વધ જનને તેમજ જાય છે અને મિત્ર મળે જાય જ દન્વા જાય છે આથી જ સુપ્રસન્ન પામ્યા મળે મિત્રના દોષ છે.

મિત્રતાનું ફળ

એક મિત્ર પોતાના મિત્ર ખાતર પોતાની સંપત્તિ ત્યાં મીઠા દીધા હોય, એક મિત્રે મિત્રનું દુઃખ પોતા પર વહીવી લીધું હોય તેવા દાખલાઓ તો ખુબજ બહુ છે. પરંતુ મિત્રની ખાતર મરે એટલે મિત્રોની પણ હાલિ કંઈ બેઠક નથી.

પ્રહાસિદ અને આપણા હાલની મિત્રતા એ કેવી વહીવટી છે? આપણે તો અનેક મિત્રો ઇતિહાસને પાને લખી રહ્યાં છે અને અત્યુચ્ચ પદ મિત્રતાનું આ વિષયમાં જ લખાય છે એ સરિતાવંતા બની રહ્યાં છે.

ગૃહસ્થાશ્રમીને જે બેઠકો તેમનાં સમાજમાં, સીંચે પુત્ર તરીકે દેવારી સભ્ય તે એક મિત્ર બનતી રહે છે એવી રીતે મિત્રતા એ અનેક દુઃખમાં મિત્ર એ એક પ્રખર આ ધાતુનું સ્વરૂપ છે, તે જ રીતે મુખ અને શાન્તિના મળમાં પણ મિત્રની પહોંચી વળવાનું સંકેત.

આપણે એક કુસ્તના ક્યાપામસાં છીએ. ત્યાં સિવિય કુસ્તને છોડી નિશ્ચી રણ છે. આપણે તેનું નિરીક્ષણ કરી બાળક કંઈ રહ્યો છીએ, પરંતુ તે બાળક બાળક રહેતું મિત્રપાત્ર આપણી સાથે નહીં હોય તો આપણને તરૂર કશું જાણતી. આપણે અનુભવ આપણને ખજોયાર થાય છે, અને તેથી કંઈનું પણ અનુભવ તો આપણને વિવશ બની તરૂર રહે છે.

વિશ્વારમાં મિત્રની આવશ્યકતા

કેમની નીચ આશરવાળાઓમાં કદાચ મિત્ર મિત્ર તે એક બીજા પાપ પણ પૂરી પાડી રહે. એટલે કે ત્યાં આપણે મિત્ર મિત્ર પણ લખાવી છીએ; પરંતુ વિશ્વારની આપણે કરવા ખરે તો રસે અનુભવ એક માથા મિત્રની આવશ્યકતા રહે છે એને આપણે મિત્ર

૧. કોમિની પદાની એ નામનું મળવાનું રહે, અથવા તે મળવા પામ્યા.

હોતો નથી તે ખરેખર આ મિત્રમાં સુખી હોવાના ક્ષત્રાં હુ'યી છે. વિચારોને વિનિમય થવાથી માનવજાતની મોટી જરૂરિયાત પૂરી પડી શકે છે અને તેનું ખર્ચ ખરાબર જળવાઈ રહે છે આથી સૌને આવા મિત્રની શોધ કરવી જરૂરી છે

પરંતુ તે મિત્રમાં હાજરના સહયોગો હોવા નોંધવે, અને તેના સહયોગી મિત્ર પણ તારે મળી શકે છે અથવા પેતાની જગ્યામાં તેઓ વિશ્વસ થવો હોય અર્થાત્ સુખી તેવો મિત્ર શોધવાની મેઝબા ન હોય છે અર્થાત્ સુખી તેવો મિત્ર ન મળે ત્યાં સુધી મિત્રશીલા રહેવું હવેમ. પરંતુ તેથી કશો જોડો છે કુર્મીશી મિત્ર કદી ન કરે.

મિત્રતાના ફલ

સ્વાર્થ

તે મિત્ર સ્વાર્થ હોય છે તે વિશુદ્ધિમા પવોમુખ્ય જે કલકર છે તેની મિત્રતામાં સંપત્તિ અને સુખ જન્મેની હાનિ થાય છે દુર્બલતા

મહાબલને સાન પ્રધારનાં છે

(૧) છૂત—જુમાર.

જુમારથી મનુષ્ય એક અને અધર્મિક અને જ નીતિ અને જુમાર એ જન્મે પરસ્પર વિરોધાત્મક વસ્તુ છે પછી તે જુમાર હાજરથી જેનતા બાપર એટલે કે સદાશ્વે હો, રમતગમતના સાધનશ્વે હો, એટલે કે શોધની શેક્ષિયે હો કે ખુશા જુમારશ્વે હો. આ ? તો ખુશાજય બાપર જે જુમારશ્વે કર્ત જવા છે પરંતુ તેટલું જ અધર્મિક અને નેતિક હાનિને કારણે તુલ્યતા પદોખ્યું છે તેમ જુદ તત્ત્વમિત્રોએ અનુભવ્યું જ છે આ વસ્તુ આ વિચારકથી જ નક્કી છે !

(૨) ઘણી ઘણી ઈલાકિ મોટાં અને જા, ખીલી વચેરે નાનાં બસને.

નાનું કે મોટું બસન મમે તે હો પરંતુ તે જુદ એક પ્રધારનું જ ખા છે તેથી છરીર અને ખા જન્મેની ખરાબી થાય છે દેરેરે દેખાનાં મોક્ષર અને હાજમનાં પાટિનાં અને નેકારીની ગમવા તેની સદા પૂરે છે

(૩) મસિબોગિત્વ

મિત્રતાનું ફળ

એક મિત્ર પોતાના મિત્ર ખાતર પોતાની સંપત્તિ સ્વર્ગમાં લઈ જાય, એક મિત્ર મિત્રનું દુઃખ પોતા પર ખોરી લેવા દેવા દાખલાનો તો કુખ્ય જ હોય છે પરંતુ મિત્રની ખાતર મરણે એકાદ મિત્રોનાં પણ દલિતા કર્ષે એટલા નથી.

જ્ઞાપિત અને ગાંધારજ કાઢી મિત્રતા એ એક જાતનું છે. જ્યાં તો અનેક મિત્રો ઉત્તિહાસને પાને ગણી રહ્યા છે અને અત્યુચ્ચ પદ મિત્રતાનું આ વિષયની જ અચૂળ એક અસ્તિત્વતા કરી રહ્યાં છે.

સુસંધાનુનો એ એકને તેમનાં સુસંધાનુ આ ૩ કુલ નથી બહારી રાખી તે એક મિત્ર બહારી લોકે છે એવી રીતે મિત્ર એ અને કુખ્યમાં મિત્ર એ એક પ્રણય આ પાસનું સ્થાન છે તે જ રીતે કુખ્ય અને અસ્તિત્વ સ્થાન પશુ મિત્રની સ્થાનની અસ્તિત્વ સ્થે છે.

આપણે એક કુખ્યતા જાણવામાં જાએ, ત્યાં વિવિધ કુલ્લી શોર્લ વિવિધી મધુ છે આપણે તેનું નિરીક્ષણ કરી જાણ કરી રહ્યાં છીએ પરંતુ તે જાણ કરવા કરવાનું મિત્રતા આપણી સાથે નથી હોય તો આપણને ત્રણ કુલ્લી આપણી આપે અનુભવ આપણે ખજાનાર થાય છે અને તેથી કલા પશુ જનું હોય તો આપણને મિત્રતાની જાણ રહે છે.

વિશ્વારૂપ મિત્રની આવશ્યકતા

જિવની નીચે આવશ્યકતાઓમાં કાલ મિત્ર મિત્ર તે એક નીચે પાવ પશુ પરી પાડી લોકે એટલે ૩ ત્યાં આપણે મિત્ર મિત્ર જનુ મિત્રની જાણે, પરંતુ મિત્રોની આવશ્યકતા જાણે તો તે જ અનુભવ એક માત્ર મિત્રની આવશ્યકતા રહે છે એને આપણે મિત્ર

૧. સોમિત્રી પાંચની એ નામનું અનુભવનું મોડું અનુભવ "૭ પ્રાણનું ૪ પાંચી.

હોતો નથી તે ખરેખર આ વિષમાં સુખી દેખાતા છતાં કુખી છે
જિયારોનો વિનિમય થવાથી માનવજાતની મોટી જરૂરિયાત પૂરી
પડી શકે છે અને તેનું ખર્ચ ભરખર જળવાઈ રહે છે આથી સૌએ
આના મિત્રની શોધ કરવી જરૂરી છે

પરંતુ તે મિત્રમાં ઈશરના સહાયો હોવા જોઈએ, અને તેનો
સહાયી મિત્ર પણ ત્યારે મળી શકે કે જ્યારે પોતાની તરફ
તેણે ચિંતિત થયો હોય. જ્યાં સુધી તેનો મિત્ર શોધવાની ચોખ્ખા
ન હોય કે જ્યાં સુધી તેનો મિત્ર ન મળે ત્યાં સુધી મિત્રહીણ રહેવું
જરૂર. પરંતુ તેથી ભયરો એટલે કે કુર્ચીથી મિત્ર હી ન કરવે.

મિત્રતાના દૂષણ

સ્વાર્થ

૭ મિત્ર સ્વાર્થી હોય છે તે વિષુદ્ધમત્ત પયોપુખત ૭૨
ભવકર છે તેની મિત્રતામાં સપતિ અને સુખ જન્મેલી હાનિ થાય છે
દુર્ભાસન

મહાબલનો સાત પ્રકારનાં છે

(૧) દુત—સુખાર

સુખારથી મનુષ્ય એક અને અધાર્મિક અને ૭ નીતિ અને સુખાર
એ જન્મે પરસ્પર વિરોધભાવ વધે છે. જ્યાં તે સુખાર ઈશરથી દેખાતા
આપાર એટલે કે સદ્ગુણે હોય, રમતગમતના સાધનરૂપે હોય એટલે કે શોખની
રેશિયુરૂપે હોય કે ખુશ્કા દુઃખારૂપે હોય. જાણે તે બધાજવા બાપરો જ
સુખારૂપ થઈ ગયા છે. પરંતુ તેટલું જ આર્થિક અને નૈતિક દૃષ્ટિએ
જરૂરને નુકસાન પહોંચે છે તેમ જૂઠું વસ્તુવિતરણને અનુભવું જ છે
આ પરંતુ ક્યા વિચારકથી અગત્ય છે ?

(૨) શત્રુ તારી ધત્તાદિ મોઢાં અને ચા બીટી કરે નાનાં બસને.

નાનું કે મોટું બસન મમે તે હોય. પરંતુ તે પણ એક પ્રકારનું નષ્ટ
છે તેથી છતીર અને ખા જન્મેલી ખરાબી થાય છે. મેરે દેખાતાં
ગોઠર અને હાથમાં પાટિયાં અને મેઠાનીની નાથા તેની સદ્ગી પૂરે છે

(૩) મોષભોગિતવ.

મિત્રતાનું ફળ

એક મિત્ર પોતાના મિત્ર ખૂબ પોતાની સંપત્તિ ત્યાં જીવે છે તેમ એક મિત્રે મિત્રનું કુખ પોતા પર વ્યથિતી લીધે છે તેના હાજરમાં તે કુખનું જ લીધે છે પરંતુ મિત્રની ખૂબર સુખે મેલતર વિનોનાં પક્ષે હજીવે છે એનાં નથી.

આપણે જાને આપણા હાથની મિત્રતા એ તેની મિત્રતા છે. આનાં તે જાને મિત્રો પ્રતિષ્ઠાને પાને મળી રહ્યાં છે અને આપણને પણ મિત્રતાનું આ વિશ્વવ્યાપી જ અવગત તે જ અવિદ્યાર્થનાં જી રહ્યાં છે.

ચંદ્રચામરને જે મેલે તેનાં સર્વાંગનાં સ્ત્રી કે પુત્ર નથી જાણી રહ્યાં તે એક મિત્ર જાણી રહે છે એની રીતે મિત્ર એ જાને કુખનાં મિત્ર એ એક પ્રગતિ આ આપણને સ્વામી છે, તે જ રીતે કુખ અને હાથનાં સ્વામી પક્ષે મિત્રની સ્વામી અવિદ્યાર્થ સે છે.

આપણે એક કુખનાં સર્વાંગનાં જાને ત્યાં વિશ્વવ્યાપી સૌંદર્ય મિત્રની સુખ છે આપણે તેનું નિરીક્ષણ કરી આપણે સર્વ સ્વામી છે, પરંતુ તે આપણે આપણે મિત્રતા આપણી સાથે ત્યાં છે તે આપણને મિત્ર કુખ આપણની આપણે અનુભવ આપણને મિત્રતા આપણે જાને જાને ત્યાં જાને પક્ષે જાને તે આપણને મિત્રતા આપણી અવર રહે છે.

વિશ્વવ્યાપી મિત્રની આપણનાં

ઉપરની નીચે આપણનાં આપણે જાને મિત્ર મિત્ર તે એક નીચે જાને પક્ષે પૂરી પાડી રહે છે એનાં કે ત્યાં આપણે મિત્ર મિત્ર પક્ષે મિત્રતા આપણે, પરંતુ મિત્રતા આપણે જાને મિત્રતા તે જાને અનુભવ એક આપણે મિત્રતા આપણનાં રહે છે તે આપણે મિત્ર

૧. સ્વેચ્છા આપણે મિત્રતા આપણનાં પક્ષે જાને મિત્રતા આપણે

પરંતુ તે મિત્રમાં જાપાનના સહાયકો દોષ નોંધે, જરૂર તેથી સહાયકો મિત્ર પણ તારે મળી શકે છે જ્યારે પોતાની જાતમાં તેઓ વિકાસ થયો હોય જ્યાં સુધી તેઓ મિત્ર જાપાનની જાતના ન હોય છે જ્યાં સુધી તેઓ મિત્ર ન મળે ત્યાં સુધી મિત્રનીવા રહેવું જરૂર પરંતુ તેથી જાતને એટલે કે પુરુષો મિત્ર થઈ ન શકે.

મહાત્માજી સાત ભાષાનાં ઉ

જુગારથી મનુષ્ય મોત અને બાધાર્થિક બને છે નીતિ અને જુગાર
જો બાને પરસ્પર વિરોધાત્મક ક્ષેત્ર છે જ્યાં તે જુગાર ક્ષેત્રથી દેખાતા
બાધાર્થિકો સદાએ છે સમતનમના સાધારણે છે એટલે કે સામાન્ય
કેસિયે છે કે જુગાર જુગારીને છે. જાણે તે પશુપાત્ર બાધાર્થિક ન
જુગારીપ કરી નવા છે. ખરું તેથી ન બાધાર્થિક અને નેતિ હિંસા
શારતને તુલ્ય પહેલું છે તેમ જુગાર ક્ષેત્રિયોને બાધાર્થિક ન છે
જ્યાં ક્ષેત્ર ક્ષા વિચારકથી બાધાર્થિક છે ।

(૩) ચંદ્રભોજિત.

(3) अनुसूचित जाति

જ્યાં જ્યાં છે હવે જાઈને શું કરે છે ? જ્યાંની હયા થી છે ? રહિયા હવે માર્ગ છે ? વિલાપવર્ગ શું બન્યું ? એ જાણે સમગ્ર ઉચ્છ્વાસ મહેતો સમગ્ર રહે છે તેવી રીતે આ વર્તમાનો જીવનમાં આવે છે તેવી રીતે ત્યાંના વિચારો પણ પૂરસ્કેષમાં આવ્યા અને એ મુદ્રાચાર, સામાજિકવાદ, સમાજવાદ, સામ્યવાદ વગેરે અનેક વાંદો એના પ્રવાહરૂપ છે જાણે રહિયાનો આત્મી જીવનમાં આવ્યા થઈ તેવી બાબતો પ્રતિષ્ઠા કેવિંચ વચ્ચેથી જોવામાં આવે રહી છે.

જાણે જર્મનિયનને લોકો વાસ્તવિક રૂપમાં પ્રવૃત્તિ છે જર્મનિયનને આજનાં પરિસ્થિતિ કે રસ આજની જનતાને સમગ્ર રહ્યા છે તે તેમાં વાસ્તવિકતા એવા થયે છે.

આ પ્રવાહો રાષ્ટ્રવાદ, સમાજવાદ અને જનવાદમાં જનતા પ્રાપ્તિ થઈ રહી છે આ જીવનમાં ગુણનો ખૂબ માને છે જ્યારે કેટલાક રહી જાણે સમગ્રે પણ સમાજવાદની પ્રતિષ્ઠા રાષ્ટ્રવાદનાં જર્મનિયન વગેરેથી જાણવામાં કેવાય છે.

આ જનતા પૂર્વ પશ્ચિમ એ વિશિષ્ટ વિચારો અને વહેતોની સામ્યવાદી લક્ષિતો જોવા સમાપ્ત નથી એક વર્ગ મુશ્કરત અને બીજાં હિંમુક્ત નરીકે જોવામાં આવે છે અને આ વિચારોનાં હોવામાં વિચારમાં ન રહી જાણે અનેક બાબતો અને માર્ગમાં જનતામાં જનતા છે પણ કેટલાક થઈ જાણવા છે તેનું આ પણ એક કારણ છે વધારે અને ગુણનોનાં આ બાબતો જનતાને કેટલીક વખત જાણવી પણ ગુણનોનાં મુદ્દો છે તે કે રહી જાણવા જનતા પછી નથી વિચારો અને જાણવામાં એટલી નથી વેગ મળે. ૧ કે જનતા ૧૬ વિચારો અને જાણવામાં જાણવામાં જાણવામાં ૨ જાણે જનતા તે એ જોઈએ છે કે જનતા ૧૬ વિચારોમાં જાણવામાં વિચારો અને જાણવામાં જાણવામાં આ જાણવામાં જાણવામાં.

ઉપાધો

આ ઉપાય સહેલો અને ચારા દોભા જતા પશુ આને બે હાથે સમુદ્ર તરફ જોઈ કપિન થઈ પડ્યો છે જતા તે ઉપાધી આને શીશુનિક સાધાર્ણિક અને રાષ્ટ્રિક કૃષ્ટિએ પશુ પૂલ આપવાનું છે નહિ તે બાળાગત કષ્ટક માત્ર અસ્થિ પૂરતો રહેતા નથી તે પાત્રનું ક્ષેત્ર ખૂબ વિસ્તૃત કરી મૂકી રાષ્ટ્રોન્નતિથી આ મુદ્દર તક ખોઈ બેસાડશે સદ્વિધ્વજા અને ક્ષેત્ર

વહીશોએ વિચારેલા સ્વનશીલન ગાળી અને તે અપધી વુચનો જ્યાં જ્યાં જૂઠા દોભ ત્યાં સાચા ચિયારો આવી તે જૂઠાને મુધારી ભેટી

તેમજ પાત્રાળી કહિ કે ચારસામન પાત્ર સરસાયેને દૂર કરવા માટે આપધી મુઠેલીએ તરીને પશુ અધાર કરતુ એ તેમની કર / છે

અતઃ જીવાનોએ પાત્રાળી ચિયારેને પ્રમદ કરતી રખત ખૂબ અને ઉચ્ચાદ કાચ ૧૫થી વહીશો ન જાને તે પીડા અનુભવથી તેને અપ આ પાત્ર કીધારી તેઓ તે પાત્ર ન અમદ ઘડતા દોભ તે તેને અમલતપાની કૌટિલ કરી અર્થાત નવુ કાપ તે દૂર કરતુ અને પીર પીરે આમળ પશુ એ જીવાનેનું કૌટિલ છે

કૌટિલ્યનાં વાનો

(૧) વહીશોના સરસાર પિતા કામેલખન કાવંતિદિ ન તી

(૨) વહીશો જુઠા દોભ તે તેમાં અમાળના પ્રાચીન સરસારના

વિષય દોભ છે પશુ તે નિચારા માટે અને અર્થિતિત કે અદ્યત રેતાપી તે પાત્ર અમદ ઘડતા નથી અને તેમ દોભારી / જુઠાનેનું તપ કરતાં અપધી ૧૩૪ કૌટિલ પાત્ર છે વહીશોનો નિરસાર કરેલ કે સમ્પત્તિ તેમાં તત્કાર જનુ એ પ્રદાન દાનિત છે

(૩) સ્વચ્છતા રાખી રાખી અને સાથે સાથે અદ્રશ્ય ખા
તો છે, વિધાન નથી.

(૪) ધિરજીવી સાથે પરિપક્વ અનુભવી પણ ખૂબ બાંધેલા છે.

(૫) ૭ મન રહેલ, પેલું સતેજ અને નિમિષી સાથે રાત્રી
છે તે બીજા સુખાથી સાથે કે સમ નથી.

(૬) પ્રાચીન વસ્તુઓ ખોદી નથી, પણ નારો નથી પણ
તેના રક્ષો ખોદ્ય છે તેથી તે દેવદાસ્યુ નીચ વસ્તુ પર લ
મારે નાખતું ?

(૭) પ્રત્યેક સિત્તા વિશે એ એક અસિદ્ધિ અને ઉપસોય
વસ્તુ છે તેનો પ્રેમ માર્ગમાં રચનાત્મક ઉપસોય કરેલો છે.

આદર્શી થયેલ પુત્રો વાતમાં લે અને વધીએ સમજને બેગમી
માર્ગ ક્યા ક્યા તે મુશ્કેલીઓને બતાવે પૂર્ણ પ્રયોગો મુદ્દા લોક
મહેનતે કરી શકે.

અમારું અને સુમુસમમ

પાત્રની પુત્રી પર તેના માન્યપત્રે પ્રેમ દેલ છે તેના કરતાં
પ્રિય માન્યપત્રેના તમારું જ પ્રેમ દેલ છે મારજુ કે પાત્રની
પુત્રી તો તે અર્ધાંશ હ પુત્રીનો સ્વયં છે પુત્રીનું અસ્તિત્વ પ્રેમ-
પત્ર છે પુત્રીનો સુખનું સ્વાત છે અને પુત્રીનું સૌભાગ્ય છે તે
વસ્તુ નિર્ગોષી બન સુખી પ્રેમ અને તેની માન્યપત્રની માન્યતા તમારું
જરૂર બતાવે રચના હ

જ પ્રેમ પાત્રના પુત્ર કરતાં વધુ તેને લેલો જ્યારે આદે છે
પાત્રના પત્રમાંથી તેને મારે બહુ શુ આપી શકે તેથી તેમને લોકો
જાણ ને છે તમારની મારી છતાં તેમનું હૃદય હજી સમાન
છે તમારને તેમને લેલો બાળક પ્રેમ પ્રેમ છે

આ પ્રેમ પત્રના પ્રેમને જર્જર અને સદાચાર નહીં છે

હે ખરોડ ડેલ્લાંક ફુડીઓમાં આ રોડ વિજીત રીતે પરિણમે છે
એટલે કે સમુદાયસરનો અતિ રોડ પોતાની પુત્રી પરના જાનિ મમ
તથી કે સ્વાર્થથી ડેલ્લાંક ચાર તે તમાર્કને રોડપિ જાણે છે

અમુરમુદ પર અસહન થયેલો મુવાન પોતાના / કુટુંબ વચ્ચે
જાનવવાનાં કર્તવ્યોથી અસુધાર જીવ જીવે છે

સમુદાય અને સમુદાય રજુ જમાઈનાં આગાધ દુઝ છે તેથી તેમણે
તે હસ જીવ મુવાન જમાઈને તેના કર્તવ્યનું જાન કથવડુ નોર્કે
ડેલ્લાંક સમુદાયો પોતાને ત્યાં અજમાઈ રાખીને કે તેને બેઠી રીતે
જીવ સપતિ બાપીને આગસુ, જામસુ અને વિવત્તી જનાતી કે છે
આ ખસુ સમુદાયસરો માટે ત્યાજ્ય વસ્તુ છે

એક વચ્ચે જામ જાને છે ત્યારે ડેલ્લાંક ચાર એમ ખસુ જાને
છે કે સમુદાય કુટુંબ પર ડેલ્લાંક જમાઈઓને પ્રથમથી જ ખસા
દોષ છે જાને તે એટલી કા સુધી કે તે પોતાની પત્નીને સુદા તેને
પિયર ત્યામા જાનવકાની કે રાકેયક કરે છે આ એક જમાઈઓનું
મદાદુજીવ છે તેમણે પોતાના અમુકકુટુંબ પર મીઠા જાને સચેલ
રોડ રાખેલો નોર્કે જા.

વેવાઈઓ

આ જાનવમાં વેવાઈઓએ ખસુ પરસ્પરનાં કર્તવ્યો જાનવવાનાં
હેમ છે પોતાનોતના પુરપુત્રીને વચાઓમ સિજામસુ બાપી તેમને
પોતાના હસખર્ચમાં હદ જનાવતાં રોઈએ જાને પરસ્પરનો મીઠા સમય
કાવમ રહે તે સારુ અતિ બેચકેવના પ્રસમમાં ન જાવતુ જાને
પરસ્પરનું કિત ઈચ્છી એકબીજાના પર પર આર્થિક સહાય બારે
ત્યારે આર્થિક સહાય જાને સારેમાટે પ્રસવે એકબીજા પ્રત્યે સહાનુ-
મુતિ રાખી સેવા જાનવવી રોઈએ.

વેવાઈ

વેવાઈવેવાઈઓ વચ્ચે ડેલ્લાંકવાર કમ્પાડિ પ્રસવે મેદુવલું

જોખુંતુ લેવાપરેવાન તેા જોહીખા વખે કાઢાવના પ્રસંગ બને
 કે આખું જલ કાઢવું લેવાયેા હોય છે

કામ વખતે આકાશ વા લાલ્લા યેહનાલા તેના જમણાને પાણી
 જલ ન જાણી, લેવાયેને ધેર મળાં જલ આકાશી જ ન કી- એવી
 એવી નહીં જાણેા. જોઈએમાં જલુ મોઢું સ્વરૂપ પડે છે, અને
 તે જલ જમણાં અને એકાદિકાં મળી લાલ્લા તેનું ફેર લાગે છે
 તેની સાથે લેવાયું જાણે પોતાને ધેર જમણાં જાણ ત્યારે તેની અને
 તેની માન્યતા હોય જાણ કરે છે પોતાની એકીને જલ લાગ્યાં
 માત્ર કંઈ જાણે છે વાં તે જમણાં કંઈ જાણતું નથી, એમ કી
 કાકાની કામલુમાં વિકાસ પાવ છે

લાલ્લા લેવાયેએ પોતાની સવલિત દિન જાતર જાતી કુરો
 એવી તેા પડે, મોઢું ઘણુંએ એવી રહેતું નથી, જમણી સો સોનાં
 જમણાં જમણાં જમણાં પડેવાળી છે તેા લા મારે કી મળતું નોર્કા
 એમ જિલ્લી ખસતર જાતેન સમાન રહેલ રાખેા, રોજી અને
 પોતાના જાતેા કામ જમણાં હોય તેા લેવાને જલ દિલ્લિખામલ
 જાણી લેવાના મુદ્દસ્સામને મુખી જાણેા નોર્કા

સામાજીયનેવી

સામાજીયનેવીએ ખસતરના જાતેા કામમાં ન પાનાં જાણાર
 જલુ કાંઈ રાખતુ એ જ કીલિ છે, કે એવી લેવાને રહેલ જાણ કરે.

મોઢાં જોઈએને સામાજી જાતે ખસતી કામની કુરો પડી
 મોઢું હોય છે આ જલ મોઢું કાલુ છે નાના જાતે પ્રતે જાણે તેનું
 લેવું સામા પ્રતે વાં ના જાણ કરે, અને જોહીખાના સમાજ
 જાણ પ્રતે કરવા કરે

નહેના દિવસે સહ્યામાં રાખી પૂર્વરોડે કાપ્યો રાખ્યા અને તેના કુખમાં
કાપ્યો સેવા બનતું કરી દુરુ જો તેની દુરુ છે અને સાથે ૧ તેનું
કુખ કુખી હોય તે તેને મદદ કરવી, એ જાનેની પદ્ધતિ દુરુ છે
સાકુ

એ નહેના સિત્તિસિત્ત પતિજોનું એ વચ્ચેનું ૨ સુખપદ્ધતિ દીવ
તેને સાકુ કહેવાય છે

આ સુખપદ્ધતિ પદ્ધતિમાં હોય છે અને તે એ નહેના પ્રિયથી
કાપ્યું છે તેથી તે એ વચ્ચેના મેલો રોડે કાપ્યો તેમજ આ
સુખપદ્ધતિ ખરેખરના સુખપદ્ધતિ વર્ષે અને કાપ્યો અને એ પદ્ધતિ
સાકુજોના રોડે પદ્ધતિ કાપ્યો વચ્ચેના રોડે તેના સુખ દીવ છે
અને તે કાપ્યો રોડે છે

આ જાને સ્વજનો કહેવાય છે એક પતિ અને પત્નીના કાપ્યો
કાપ્યો આ જાને રોડે ૧ એ છે અને જાને રોડે મુદ્દત્તપદ્ધતિ
મદ્દત્ત પદ્ધતિ વિધાય સમા સુખ અને સુખ અને છે

મા જાને કાપ્યો નહેના કાપ્યો કાપ્યો કાપ્યો કાપ્યો એ જાને
કુખી કહેવાય છે આ અને તેનું કુખ જો સ્વજન મદ્દત્ત છે

મિત્ર અને સુખપદ્ધતિ રોડે મદ્દત્ત છે અને મદ્દત્ત, કાપ્યો
તેનું કુખ જો જાને સુખપદ્ધતિ મદ્દત્ત છે

આ રીતે સમા, રોડે, સુખપદ્ધતિ સ્વજનો એ જાને મોગ
મોગ છે

પતિ અને પત્નીના મુદ્દત્તપદ્ધતિ જીવ કાપ્યો કાપ્યો જાને
છે આ જાને તેની કાપ્યો પાપ્યો, પુખો અને રોડે છે મેલો
અને તેની દરતા અને સુખતા તેમજ જ મુદ્દત્તપદ્ધતિ સુખ રસ
માપ્યો કાપ્યો કાપ્યો દરેક જાને પત્ની તે રોડે કાપ્યો, સ્વજન કાપ્યો
૧ સુખપદ્ધતિ કાપ્યો પોતપોતાના કાપ્યો તે સેવ મમાલે પોતપોતાના
પારસ્પરિક કાપ્યો જાને સાકુ કાપ્યો કાપ્યો રોડે પડે

કુકુ બનિઆંસુ

કુકુમ્મ અને તેનાં પાત્રસ્પર્શિકા કર્તવ્યો વિવાસ્તાની આથે બ કુકુમ
શુ તેનું નિર્મીલ્ય લાગી અને તેની હાથપેલકિનાં શી, એ પ્રમો સ્વભાષિ
રીતે હાથને છે તેથી બા પ્રમોલ્ય કુકુમના નિર્મીલ્ય વિને વિવાસીયું.

આજે એ મ્મટ બનુભાની હોમે કે ગમે તેવો સાધન
સાધન સુદસ્યવશી હોય જ્યાં ને તેનું કુકુમ તેની સુખાપ ન
હોય, નો મુખ્ય બાપ સાધને હાથમાં હોય જ્યાં તે કોઈથી પરિ
વશ સ્થા કરે છે નીવિલ્યોને અભિવસ્ય પદ્યોમાં બાપોમ મેન
વધની અભિવસ્ય પદી બીને ન નગર કુકુમના સુખને મુખે
છે બાપી પેલાનું કુકુમ રનેલ્ય અને વ્યાધાર હોય બને તે કો
પ્રતિ બને તે સ્વભાષિક છે

કુકુમ શુ કરે છે ?

કુકુમ કુખમાં બાપ પાને છે સુખમાં સુખની રહિ કરાને
છે સ્થા અને સોનન દ્વારા લાગીરિક અને ચાનસિક થમને નિધરી
લાગિ અને બાપાસાની બાપામહાપામાં મુખને છે, એનું કુકુમ
નિધન અને મુખચીત છે તેનું સ્થાન સર્વન સર્વોપરિ રહે છે અને

તે સમા / રાષ્ટ્ર અને પર્વની પક્ષ મુદ્દર સવા જાળવી રહે છે એમણે
કાંઈ ? કાંઈ અટકાવ અને અસાધ્ય માન છે તે / કાંઈ યશ્વ દાસ
રશિવાચાર્ય એ કવિના અનુસાર કુટુંબના સમાજની મુશ્કેલી અને
સુસાધ્ય અને છે

કેટલું મલ્લ મિલન

આ પતિ પિતા માતા પુત્ર પુત્રી ભાઈ બહેન કુળાદિ
સબંધો કેમ અને કેવા રૂપમાં / મેં છે ? મિત્રમિત્ર સ્થાનમાં ભક્તિ
એ પશ્ચાત્તે એક જ વસ્તુમાં જાતી રીતે સદા / મંગલ કેવી રીતે
માન છે ? એ પ્રશ્ન જાણી સદા / રીતે ઉદ્ભવે એ, અને એ પ્રશ્નની
સાથેસાથ જા જાણા વિષયમાં કાંઈકારણોના હોવાના વહેવારને સુધિ
વલ્લર અને છે કાંઈ ઇતિહાસ કે કવિ તત્ત્વ જા આપતા વિષય જ
નિધાનમૂલ દર્શાવે એ પ્રશ્નોના જા પ્રશ્ન સાથે સદા રીતે મુખે
દેવાથી તે જાણવા અનુભવ ઉત્પન્ન રહે છે

વિષય નિધાન

મુર્ત મલ્લ જ્યારે મહેલપુત્રની માનેર પેરી દેવા એ મહાર
મહાસાગરો, ખગખગ વહેતી કલ્પેશ્વરીઓ ભક્તિમાં મગનમુખી
શિખરોવાળા શિરિવરો કીર્તિથી પાતાગરખાઈ અવકર ખડિયો પડ્યું
પાણી પડીએ, નાનખોલ કાંઈ તથા એવી એવી અનેક જાણુવ
જણુએ જા વિષયમાં છે ? માનવકૃતિથી પર છે તેના રચના
કેવળ હશે ? માનવી માનને જા પ્રશ્ન મૂકે છે અને ત્યારનાં જ દુ
કેમ ઉત્પન્ન થશે ? જાણી કેમ પેાગ્યશે ? એક સુદિગ્ધ અને એક
સુદિદીન એક સમાજ અને એક નિર્લજ્જ, જા નથી વિરિપતા અને
વિચિત્રતા થાય ? એવી એવી જાણવી પ્રજાગણમાં માનવી પરીપરી
સુખમાન છે સુદિધી રાજ વેદના નવા તરો ફરી પડ્યા પછી પડ્યું
જ્યારે તેના નિર્લજ્જ થશે નથી, ત્યારે કાંઈએક તત્ત્વ તેને આપાસ

સ્વીકાર કરી છે અને તેઓ પણ પુરુષાર્થ કરવાની સક્તિ હવે મળ્યા હાજમાં જ ઉપરે સાધી છે તેમ સ્પષ્ટ સ્વીકારે છે તે હિંદુનિદુનુ તેને પ્રસન્ને તે છવા માને જાન રહેતું નથી. આથી જ મીતાઈમાં જન્મવાન કુખ્યે એવો સ્પષ્ટ ઉદ્દેશ આપ્યો છે કે

ન ર્હત્વ ન કર્મણિ લોકસ્ય સ્મૃતિ રિયુ ।

ન કર્મણસયોગ સ્વમાસ્તુ પ્રસવિ ॥

અર્થાત્, જા સ્થિતિમાં કમનો કે કર્મનો કાર્ય ઉપર નથી એટલું / નથી ખરું તે કર્મનું ફળ આપવામાં પણ ઉપર સ્પષ્ટ-સ્વરૂપ થતો નથી માત્ર જા આપુ જન્મત પોતપોતાની સ્વભાવિક કક્ષિતી જ વિદ્યે જન્મ છે રમે કર્મ જા માન્યતામાં વ્યસ્તિત્વાનો આરોપ નામે । તે સારું નીચનું દેશત તથાસીએ.

દક્ષિણ બ્રહ્મના કુરતી / એવી સક્તિ છે કે તેને જો યોગ ક્ષેત્રમાં મુકવામાં આવે અને ત્યાં સદાચર જોઈ કે જુ વાનુ પ્રેત્યાર્થી પોષવામાં આવે તો તે સ્વ પોતાના સ્વભાવ તત્વોને આર્જી હિંદુત્વ જનું જશે અને આખરે દક્ષિણે પરિવાર પામશે. આ રીતે સૌ કર્મ નાનાં મોટા / તુમાં નિઃસ્વચ્છની પૂજા સક્તિ છે એમ કહી ત્યાં પ્રાણીમાનને પુરુષાર્થની પ્રેરણા આપી છે અને તેનાં સદાચર તત્વે માત્ર નિમિત્ત કારણરૂપ છે તેમ સમજાવ્યું છે નિમિત્તોને સયોગ શાથી ?

આટલી વાત સ્પષ્ટ સમજવા પછી પણ એક પ્રશ્ન જો ઉપસ્થિત થાય છે કે ઉપાધ્યક્ષ કારણોને ? નિમિત્ત કારણો મળીને ખીસને છે તે મેળકાન તત્ત્વ કયું હશે ? આવાના હકામતી ફરી જ પામે, ખમુમાંથી પણ જ ન-એ, માનવથી માનવ જ થાય, એમ નિમિત્ત ત્ય પછુ જુલ જમર એવાએવાં હાજરો કાર્યકારણો સ્પષ્ટ જનુભવાર છે- તેનું સયોગક આટલું જુલ નિમિત્ત તત્ત્વ કયું હશે । તેનું સમા-પાન જનુભવી પુરુષએ પ્રમાણજુલ અને સ્પષ્ટ આપ્યું છે એ તત્ત્વને પ્રારબ્ધ વરી કે તેઓ જોવાવાને છે

પુરુષાર્થ અને પ્રારબ્ધ

સૈનિકની પુરુષાર્થ અને પ્રારબ્ધ જન્મેને સમાન થઈનાં સીધારે છે તે જન્મે કર્મકાંડિનાં ને પાતાં છે ફર એટલે જ કે પુરુષાર્થ એ કસ્ટીય વત્ત કીનાથી હવે પછી કસ્ટીય કીય છે તેથી તેનો જા મા છુદિ અને છરીગદ્દારા પશુ સમ્પ્રાપ્તાર કર્મ થો છે બ્યારે પ્રારબ્ધ એ પુરુષાર્થનું ફળ કીનાથી કુમ છે, તેથી તે સાક્ષાર તેથી કમનું નથી તેમ જતાં જા સિધ્ધિ નિશ્ચિતતા તેને / જાણતી છે પ્રારબ્ધની પુરુષાર્થ કે જાણવાનો જાપાર પુરુષાર્થની પુરુષાર્થ કે જાણવાના પર નિર્ભર છે અને એ સિદ્ધકાને જાણતી પછી કર તે કમનું નહીન પુરુષાર્થથી પશુ ફર કર્મ કમનું સુખ રહે છે.

સિન્ધુસિન્ધુ સ્થાને રાહી જાણતા પશુ પછી કમનું સિન્ધુ સ્થાને જ જાણી પશુ કસ્ટીય વ વત્ત છે કમનું જાણ માને જાણતી માને પશ્ચી કર્મ જાણ, એકનીજાણ સુચોનો અને સિધોનો કમનું કસ્ટીય કમનું જાણ કુમ કર્મ ને વત્ત જાણતી રીતે કમનું કર છે તે વત્ત પશુ કર્મનું એક પામુ અને તેનું નામ પ્રારબ્ધ કમી કમનું.

કુદુબ્ધનિર્માણ

રીત નિષ્પન્ન કાષેનું નિષ્પન્ન કર્મ છે તે જ રીતે કુદુબ્ધ નિષ્પન્નમાં પશુ કર્મનો જ સિધો છે કે જે સિન્ધુસિન્ધુ સ્થાને રહેવા કમનું જાણને એક સ્થાને કાળી કુદુબ્ધનિર્માણ કરી જાણે છે એ કુદુબ્ધનિર્માણ નિષ્પન્નમાં પ્રારબ્ધનું પામું નિષ્પન્ન કસ્ટીય વત્ત છે પશુ તેની કુદુબ્ધ છે જાણતા સમનું કર્મ તે પુરુષાર્થના જ કાળમાં છે, તે જાણી પશુ જાણુ ન પરે

કેવલ સમનું ફળ પુરુષાર્થને જ પ્રમાણ પર જાણે છે જાણે પ્રમાણ કેવલ પ્રારબ્ધને જ જાણે છે જા જન્મે જાણતાની એકની વાને પરિણામે પહેલો પુરુષાર્થ જાણતા સુધાર્મનું જાણુ ફળ અને પુરુષાર્થને જાણતા ફળ જોવાના પ્રમાણે જાણતાનું જાણી જાણી

પોતાના અધિક આર્થિક મારે ન પુરતાર્થ લેવી નામે કે આથી તેનો પુરતાર્થ સુર મદી અસર નમે કે પુરતાર્થના ઉપયોગ આ ન વિશ્વસ્યાર્થે કરવાનો અધિકાર મેલર પ્રાપ્ત કરવા મનુષ્યમતિ મારે વધુ પ્રમાણમાં સોંપાયો કે પરંતુ તે ન પુરતાર્થ બધારે આ મરિતમને નામે આ-મન-મન કર્મમાં યોગ્ય ત્યારે તે અસર પુરતાર્થ એલે છે પણ મેલર કે ને એવી નીચ વારણા ભેટને થાય કે તેમનાં પૂરવો અર્થમાં થાય છે ત્યારે તે મૂર્ખ છે કે, તેથી / મૂર્ખતા આ પ્રકારનો મનની સતત કરે છે

જાણ કેવળ (કેશવ રીને) પ્રમખને / માન્યમે હાથમાં અને આશ્ચર્ય કે જાણુ હતી તે જાણુ પુ મુ મી લાગ્યો હતો કેવળ પ્રત્યે નાનામેલર કર્મમાં નિઃશ્ચયી રાત થાવથી આમનુ જાનો ૧૧૭ પંચિદામે એ જાણેનું એક થા નીચ રીતે પાત કે, જલુ વિદ્યાત નથી હા એનું નમે છે જા, કે કેલર કર્મોમાં તે જાને હા જોઈ એકથી વિરોધ દેખ જાણ પરંતુ પ્રમખનું પામુ મુખ દેવથી માનવી તેને એકે હતો નથી, થાવી જાના તેને એ અનિદ મનમાં દેખ, તે ન જલુ એકે હાલપાક પણ નીચી દેખ, એનું આજે ૫ મુ જાના અનુભવી લાગે હાજે, આથી જાના જાણને મારે અધિક દિવાન થા એક / જલુ છે કે તેણે સતત સુપુરતાર્થ થા હતો

સુપુરતાર્થ કેવો ?

મિન્ટમિન ખર્ચના સરકારીએ પુરતાર્થની સતત જોડાવતા ખદાર ન પાવતલ મિન્ટમિન રીને સમજાવુ છે

હવે જોઈ પણ પ્રાપ્તિ ન પુરતાર્થની નીચે થાવી પોતાની જાણે નિર્ણય મી નમે તેણુ વિધને ઉપયોગી થઈ પાવું તે સુર કે ૧૬ પુરતાર્થનું સ્પષ્ટ મિલ છે તેથી પાવતિવા કરવામાં ઉપરિવા થવાં સહાયને સહી થેવાં અને લાગણ્યમદ રહેવું, તે વતને ખર્ચ

તરીકે, જોડવાનું છે એ વસ્તી આગ્રાપચાર, નડનરો નિમ્મલ અને શુદ્ધિ છે.

આવી રીતે પુરુષાર્થની શુદ્ધિ તથા પછી પુરુષાર્થ કર્યો એ માત્રની પેટાના દાખી ન વસતું છે કુલરો, તેને તે દક્ષિત પદ પૂરતા પ્રમાણમાં જાણી છે જો નિરતર પુરુષાર્થ કર્યો જતાં હજી, તથા કે હજી જાતની કેટલીક વાર, આપણને અનુભવ થાય છે ખોટું પરંતુ તેનું કારણ માત્ર પ્રારબ્ધ ન છે તેને માટે એક પ્રકારનો કારણ છે કે—

કવે કલ મદિ ન સિદ્ધિ સીડવ શોક ।

તે વમે સફળ થયે જતાં કાર્યશિદ્ધિ ન થાય તો નિરાશ ન થયે, માત્ર તે પ્રારબ્ધ (પૂર્વકુરુષાર્થ) નું ન હય છે.

આવી રીતે સમગ્ર/પૂર્વક એ સંક્ષિપ્તમાં સ્વીકારથી અનુભવે આપણને અને પ્રેરણા થાય છે.

આ સ્થિતિ એક વસ્તુ સાદી રાખી જોઈએ કે, પ્રારબ્ધ એ રૂઢિ નિયમો સ્થાપિત નથી. પ્રારબ્ધ એ માત્રની પેટાની પૂર્વકૃતિનું ન પરિણામ છે છતાંમા પેટાના દારે પછી ક્યતાં ક્યોં કરતે વધુથી અનુભવ રહે તે સારુ માત્રી સાથે સ્વી તે એક પ્રભવ સિદ્ધિ તરીકેનું કાર્ય નાનું છે અને કમળ કમળ ન શોકલ મયિ - કરેલાં કમળે માત્ર ના નિમ્મ શુદ્ધિ નથી તે સિદ્ધાંતને અસ્થિત કરે છે.

આપણે એ જાણે સંક્ષિપ્તમાં આપણી નિયમો મરી લઈ પછી તે દક્ષિનિનુષી વપાસતાં એ સ્થિતિ જોઈ જોઈ છે એ કે કુલનિર્માણમાં પુરુષાર્થ કરતાં પ્રારબ્ધની ન મુખ્યતા છે એ સ્થાન પ્રકરના છતાંમાએ હોય છે તેઓ સ્થાપકોનાં પદને એ સિદ્ધાંતનુસાર પાત્રપેટાનાં કાર્યની પારસ્પરિક સમાન સામગ્રીને અને એક સ્થિતિ જાણે છે અથવા આવી જાય છે. એમ જોઈએનાં વસ્તુનુસાર મોટી જોઈએનાં સ્થાપક નાના પિત્તલ અને એક સ્થિતિ પેટાના છે.

આથી કુટુંબનિર્માણ પદ્ય આકરિયક કે અન્યતરયક નથી પરંતુ આત્મયક અને સંવેદક હોય છે તે વસ્તુ અધ્યક્ષી સમજાશેવી નોર્થએ આશુ ચર્ચાઈ સમજાય તેા તે ૧ નવું કુટુંબ ન હોઈ તેા કુટુંબનું શુ થાય ? એવું એવું મનુષ્ય અભિમાન પદ્ય ધરે નહિ તેમજ કોકુમ્મિક દરત્તેનું નાખન શા મારે નોર્થએ ? એ તેા પરાધીનતા કે મોહ છે, એવું એવું માનીને હર્ષાચ્યુત પદ્ય બને નહિ

અક્રિયાન મુખ ઇચ્છનારે પદ્ય કોકુમ્મિક સુખનો અંશ કરશે આત્મયક કે કારણ કે અક્રિયાન સુખનો હોવાનો પદ્ય તારે જ સ્વતંત્ર પામે છે

કોકુમ્મિક સુખ શાથી થાય ?

કોકુમ્મિક સુખ કેળાવવાનું નથી આ વસ્તુ નક્કી જાણી જાય છે તે મનુષ્ય સુધી નવ છે તે વ્યાખ્યાન પાછંમ તેલ્લો જમ છે છે તેલ્લો કુટુંબનાં સમજાન અને સરકારિયા પાછા આમે જ હોય છે તેલ્લો જાણે પ્રથમ વસ્તુની મુખ્યતા અને બીજી વસ્તુની ચોક્કસ અપાર્થ છે તેટલું જ તેનું દુષ્ટરિચાન ધરંધર અનુભવ છે તેઓ પાછી મિત્ર છે ૧ કોકુમ્મિક કલ્પનું કલ્પ છે ક્રિયા માને છે તેમાંના પદ્યાચારને હવે એવો પ્રત્યક્ષ અનુભવ થઈ ગયો હશે કે પાછી અપાર જાણે થયા પદ્ય કોકુમ્મિક કલ્પનાં ન્યૂનાને નક્કે અધિકતા જ આપી છે તેલ્લો તેનું પ્રત્યક્ષ શુ છે તે તેલ્લો હવે મુખી નિષ્કર્ષ નહિ હોય પરંતુ તે સમજાન અને સરકારિયાની સુરિ મિત્રાન બીજી કલ્પે નથી તેમાં પદ્ય છેડા નિષ્કર્ષ તેા આપણા અંતર અર્થાં અને મુદ્ધિયાદી પ્રત્યક્ષાંથી નીપજતાં અનેક અનિષ્ટાનું કલ્પકર ઝેર અપાવી રીપુ તે આપણે દુઃખ રીતે અનુભવી ચૂક્યા હોયે જ

સમજાનનો ઉપાય

બીજા અંશ પ્રત્યક્ષાં જ સમજાનના ઉપાયની વસ્તુ આપણે

સ્થિતતા આપીએ છીએ. પરસ્પરનાં કર્તવ્યો વચાઈ રીતે નમનપત્ર
તેા સ્થાન રીતે સમ્યક્ રાખ અને તે પરત્વે ખાતર જલ
સરકારિતાની આત્મવક્તા છે જ

૭ સરકારી કુટુમ્બ હીન છે ત્યાં માતૃ-તાતૃ હૃદય એવી કંઈ
સ્વાર્થહિન દોષી નથી તેઓ એકબીજા પ્રત્યે માનવતા અને સહિષ્ણુ
રહે છે આથી તે સમ્યક્ કમલ ઠરી રહે છે

સરકારિતાનો આશય

પણ! મનુષ્યો એમ માને છે કે સરકારિતાનો આશય છે
પ્રારબ્ધ પર જ છે પ્રારબ્ધ આચલ નીચું હું કરી શકાઉં ના
ચલમાં તથાઈ છે ખરો કારણ કે એક જ માનવ કારણી ન-એકા
એ ન્યાયી ઠીરજાવારક અને પ્રવૃત્તિથી ફેરવીક વાર સાવ મિત્ર
પ્રવૃત્તિના અને મિત્ર સ્થિતિમાં રેખાવ છે આ જુડુ પૂર્વજ કર્મક
સ્થિતિ પરિણામ છે પરત્વે તેમ છતાં તેમાં નમિત્ત સર્ગકર્તા કે
જોહાવકર્તા ન્યાયકર્તા કર્મ તેા પ્રુપચાઈ પર જ મુખ્ય આશય રાખે
કે તે જલ સુચુ ન જોઈએ આથી પ્રારબ્ધકારી મનુષ્યે જલ નામ
પ્રુપચાઈથી ઠાપ તેથી મુરવા ચાલક કમર કસી જોઈએ

સરકારિતાના સમાચરો એવો આશય જાહેરો સરકારિતા
પર નિર્ભર છે કારણ કે જાહેરો જ નિર્ધારિતાની જાહેરા છે આથી
કુડ નિર્માણનું મહત્ત્વનું કાર્ણ તે જ કરી શકે છે જો કાલે
મનુષ્યદારા? તેના જોડેલેક જન પૂજાપાવ કર્તા છે અને સ્વ-
આચલ કરતા પત્ર એકા વાન ગેયુ મુખ્ય છે રામ શીખ-
મદાતિ મુખ મિત્રાઈ તેા નસીયે માતાનાં જ પાતર જામા
દત્ત શીખીકર કર્તા નામ જ છે મારે કુડ જો આદર્શ આત્મા
કર્મકાર કુટુમ્બના આચલને જાહેરોમાં મુદરકાર રેખા મારે મીઠી
પ્રથમ પાન આપતુ જોઈએ જો શીકુમિત્ર હરિએ એમ કહ્યું છે
તેથી તિલક અભિમત થવ અને વિનને મારે જલ આત્મક જ છે

તે વિચારમાં પાછા હોય કે યાત્રિયા હલો હોય, તોજી તેનો વિરસદાર કસબથી તેડુ કરીને કે વિચાર મુક્તી લાગ્યાં નથી, જ્યો વધુ જમણનો સહય છે એટલે તેને પોતાની કસબમાં લાવવું જીવું જીવે અને સહિષ્ણુતા એ / ઉપાયો જીવે નવા કરતાં હવેજ અને એક જો દિવાલો જ જઈ પડે છે એજ કસબથી સમજાવે તેડુ નેહાંજી.

(૨) તેડુ વિદ્ય સમારે ન કુમાર તેડુ મન વાલુ કે કર્મથી કરીને વર્તણ કેલિક કસબી નેહાંજી.

જામાં બચ્ચારની એક કુમાર વાલુથી શાંતિ તે ખર્ચેક કિંચ કુમારની મહત્ત્વથી વસ્તુઓનો જીવ સમારેક વાલ છે એક જી કર્મ વિચારમાં કે વાલુમાં એકજી સહેજ છે તેડુ જાત્ત્વમાં કિંચ છે પરંતુ પદાધીર્મ જાત્ત્વમાંજી તેડુ તેમ કર્મ જ કુમાર પોદ્ધી-ધમ કેવી કસબથી જાતી છે છે તે કર્મ નીચેના છાંતથી સમજાવે.

ધારે કે તમે કેલ સ્થાને જોડા જી કે કર્મ મુસદ્દરી કરી એ તમને જીવી પીવાનું જીવ બચ્ચન છે તમારી પાસે નેહાંજી પોદ્ધી તેને કસબનો નથી જીવ તમે તેની પાસે નેહાંજી કુમારન કરી તેડુ તમારે સમજાવું નેહાંજી કે તમે પોદ્ધીધર્મ જીવે રજા એ જી જ રીતે જાત્ત્વમાંજી જીવ તમારી પાસે નેહાંજીજી. કે તેડુજીને નેહાંજી તમે તેડુની કસબ બચ્ચી રજા કે જી પદાર્થ તેડુને જી નથી કે જમને નથી, અને એ તમે તેડુની સામે તે જાત્ત્વો તેડુ તાં જી તમે પોદ્ધીધર્મથી જીવ જાતો. એ એક જાત્ત્વ તેડુ નેહાંજી તમારા ધરતી જાતો પાસે નાજીને કસબ તમે સ્વચ્છતાને મેજરી હોય તેડુ તમારે સમજાવું નેહાંજી કે તમે તમારે પોદ્ધીધર્મ જીવે જી જી જી રીતે નાજા કે મોડા કર્મમાં પોદ્ધીનું જી ન કુમાર તે રીતે કરી વર્તણ નેહાંજી.

આ સ્થિતિ ખુબ ખેડભનાક છે આ રીતે તો જીતકું માનેશે. નતિખર્ચ
જાનત્યા જતાં પોતાનો નિશ્ચિત ખર્ચ મનુષ્ય ગુમાવી મેશે છે

જ્યાં જ મર્યાદા નથીના બેદે એક બીજી પક્ષ મહાન નુકસાન,
કરી નાખ્યું છે જાણવુંજમા જ મેશે એક મનુષ્ય કાંઈ રાક્ષસનાં
કર્મો કરતો હોય જુદાં અને અસરકારી હોય અને જાણવુંનાં કર્મોથી
સાચ નિહીન હોય જતાં એવા પર્યવશ નતિખર્ચ સાથે ખાચાખીચા
કુખીનો સહકાર કરવામાં તે જાણના માણ્યો ત્યાં પક્ષ જમમકશે
નહિ પરંતુ તે ઇંતર જાણિયો અને તેમાં પક્ષ તેજો નેને નીચ
માને છે તેની સાથે તો તે જાણાઈ સરકારી અને ખર્ચિત્ત હશે તો
પક્ષ ત્યાં સરખોયે સહકાર નહિ જાણિ તેના કુખમાં ભાગ નહિ
પામે, જમકે તેના વચ્ચે કુલ્લુ અને તિરસ્કારની દૃષ્ટિએ તેની જાણિ
વાળી આ અસર માનવીને દેવ જાણવાને જાણે છે અજ્ઞાનમાં
સદાચક જવાને જાણે નીચ, અખમ અને નિષ્ક્રિય જાણે છે જાણી
એ જાણિવાળી કુખારણા જવાની આ? આ દૃષ્ટિએ પક્ષ પૂન
જાણવાળું છે નોંકે કુખજાણે કીરિ જ દહે જાણિવાળી, જાણિર
માર્ગી અને આતરવાળી જાણિવાળી સજાપી જાણા જ જાણ છે
અને જાણાં જાણ પેશા દની તેની આ? મુખ પક્ષ નથી જતાં હરિ
જન અને મુખિદમ એ જાણે જાણે પ્રત્યે ખર્ચદૃષ્ટિએ જાણ સજાપ
જાણા જાણા છે ખરી રીતે તો નિષ્ક સાથે દિવે સંસ્કૃતિક અને
ખર્ચિત્ત સજાપી ખર્ચિત્ત કરવા રજા જ છે એકીરે માણીજાણે જે
કામ અપૂરું મેળું છે ત્યાંથી તેને જાણા જાણ જાણાં જાણિયો
? સમજ કર છે તે સમજ દૂર કરવી જ રહી.

જાણિવાળો વિનાશ

આ કુખારણા જાણી કાંઈ જાણિયો નાક જાણે નથી, પક્ષ
જાણિની કુદિ જાણી છે જાણી કુદિ જાણી કુદુ કાંઈ સરકારી

નનાય ચામરી, અને સરકાર પ્રાપ્ત થયા પછી સહકારી છાત્ર ક્ષેત્ર
મળાવી ભાવદારિક અને પાર્થિવ દરેક કર્તવ્યમાં માનવી વ્યવસ્થા રહેશે
એટલે દિલ્લી આ સરકારિવાર્યાં રાષ્ટ્ર અને ધર્મ નાનેરું દિવસ થી
અને જાણના પ્રયત્નો થઈ તે પછી નાશનાર થઈ રીતે સ્થપાશે.

જનનાં જન્મ કર્તવ્યોને તો મનુષ્ય નિઃશ્યા મનુષ્યો અને
જન્મને તો તેણે પામેલીપર્મ જન્મનો જન્મ આ પામેલીપર્મનો જે
તેમ વિશ્વ થયો આ, તેમતેમ એ માનવીનો વિશ્વ થયો આ
અને પામેલીપર્મનું જેવું પછી વિશ્વિન જન્મુ જન્મ પ્રથમ કુટુંબ
પછી પામે રહેનાર સમાજ છે અને વિશ્વ મનુષ્યોની જ
કમલ: જાનના કંઈ પ્રંતર સ્વચ્ચવિશ્વના પ્રાણીપરતે પછી તે
પરમજનસુ થયા માટે ત્યારે તે પામેલીપર્મ મરી આપ્યોમા કંઈ
પર પહેલીને આપ્યોનો અભિજ્ઞ અને અવિચ્છિન્ન આપના પ્રાપ્ત કરે

જાવના

આ પામેલીપર્મ જન્મનાર જેમ ન સ્થાને કે કું આ પામેલી
કરી રહ્યો કું કારણ કે તે તો માત્ર પ્રાણીમાત્રનું કર્તવ્ય છે અને
જન્મથી વપસ્યા તો તે પાવનુ જ કપરનાં કં કારણ કે સ્વાચ્ચ
પ્રાણીમાત્રને બી કંઈ સહકારી નિર્મલિનધુનોમાં આપસવક્યા રહે જ છે.

ત્યારે એક મનુષ્ય જીવને સહાય કરતો હોય એ ત્યારે પ્રથમ
તો તેને આપસવક્યા જાય છે, અને પછી સહાય કરી એ સહાય
જાવના આપોજાને કપન કરતો હોય છે તે અવિચ્છિન્ન અમર
વ્યવસ્થા કે પછી અમર વાપસવ પર અને સ્વાચ્ચકી અમર
અકિત પર અમર થાય છે અને તેથી પ્રિયાર્થ એ તે સહાય કરે
છે તે અકિત અમર તેથી પ્રંતર કાર્થ પછી પોતાની આપવિ સમ
અમર સહાય પહેલાં છે આ રીતે પામેલીપર્મ જન્મને, એ
અનિપાત્ર કર્તવ્ય છે એમ આપણે આ પામેલી રાષ્ટ્ર જનુષ્યની સામ્ય

સામાન્ય ઠર્તાઓ

જ્યાં કુધી વર્ણવત્તથા વચાર્થ રૂપમાં હતી ત્યાં કુધી વાચકશ્રુતિય, વસ્થ અને શૂદ્ધ એ ચાર વર્ણોના ઈર્ણવનિર્દેશમાં આખારે રાષ્ટ્રીય ધર્મોના સમાવેશ વર્ણ જતો. આજે ભવિ, સમાજ એવા એવા અનેક વિભાગો અને પેદાશિભાગો પડી ગયા છે. વધુ તત્તિમાં જન્મેલા તે તે ભવિના ઈર્ણવાનુસાર ઈર્ણવો કરે તેવી રિકતિ રહી નથી. આ બત્તથા વુડી જગાથી ઈર્ણવજોનાં પશુ સ્વાભાવિક રીતે વધુ પ્રમાણમાં વર્ણ ગયા છે. આ કષ્ટ છે કે ભવિટ તેનો બધી પ્રત નથી. કારણ કે કોઈ પશુ પોતલુ કાગપરિશ્વર્તનથી સાથે ન જાણનાં કાગમ રહે તેવું જાડી લગ્નું નથી. પૂર્વકાગમાં પશુ ધબ્બીયાર બત્ત-રથાએમાં પરિવર્તન થતાં છે એટલે આજે તત્તિયત કર્મ કારણેનાં આગ્રહ રાખતો એ રાખે કષ્ટ નથી અને લગ્ન પશુ નથી. પ્રથમ આખરે ૭ રીતે આખા કુકુળનાં પત્તપરનાં બકિતગત ઈર્ણવો વિચારી ગયા હોએ, તે ૮ રીતે બધી પધાસાગીને બત્તે બકિતગત ઈર્ણવો વિચારવાની પશુ આત્મવક્તા રહે છે.

કૃષિકાર

માનસસમાજને સોધી પડેલાં બનની આત્મવક્તા રહે છે. કારણ કે કુકુળનાં પશુ આત્મવક વત્તો પૈડી દલ અને બગ લો.

પાકળ જુન ને જુન લ રહી ની. તેનુ બામણી રહિનુ છન
 હેનને બને બલિયદિ, બામણદિ દિગ્, લીધ મેનુ બામણી મુસડી
 પ્રોપથી તેને ખડી વાર નુ સહેનુ પો છે બો બેચ મુસડી
 પ્રોપે સવવ હોવા નથી. ખરી રીતે તો તેને બામી પરિસ્થિતિ
 મુખ્યાર રાજ્યસરથની બચ્ચરથ અને મેપારીની બામણદિ ન
 મેપે બન લખજી.

પ્રથમ અને રાજ્યની વચ્ચે હિતદિગ્ને રોળવેલા બમણકેને
 વાલ પક્ષ બિચારા મરીન બેટોને ગાદિ ગાદિ રોળવેલા મુ
 હિતન ન થાય તોપક્ષ મહેસુલ કરવાની અને વૃક્ષરુપિન
 બેચ્ચ તથા મમદાનિ જેવા બેટોનાં બનિયાર્ સાધનોને પક્ષ નાં
 કરવાની તેને હસન પડી પરિણામે કેક બેટોના કામ બેટો
 રહિને ખરી ર્ક વચવાની મહીમાં પસાયવા બાપ્કે મુર્ક નાં
 બામણદિ જેવાં કરેલાં ભેર રહા હતા તે વર્તનુ પરિણામ
 સગમી છન કરેલીએના સગમી વિચારી બનથ થમિડ તેના
 નિચામુ વચ્ચે ન જવેલા બસને તો તેએની પાકળ ન પડ્યાં

બે ક્રમે બેટોમાંથી સાનુ કામન કરી લખા હાવ તો તેને
 ક્કી બામી નિધિયા મુદાન નદિ થાને વચ બેટોની ને બામી
 થવા રહેત તો તેને ખરે ન પરિણામને પરિણામ કરવાના હતા
 પાપે કે તમ ન થતા તો સામાન્ય બેચ્ચ હોવા જ્યાં જ્યાં મર
 નર મુખ્ય નેની બામણી પ્રજાની થવા ર્ક બન પરુ દિગ્
 સદામને હામનાં નરોળને બામણીનુ રાજ રોળુ અને મહામણને
 બેમાથી હા નિજામનાં બામને બામણી બામી બેટોના અને બેટોના
 નિષ્ણો બામના પરુ કરેલીની મુખી તથા મુરી પરેથી બેટોને
 નવામી તેમનુ નેતિક થાના ઉપર સામુ સચન કરવાની હવે બને
 વાર્ધવા ક્રમી ર્ક છે અને કામ્ય તે થવાની નર છે

મુખ્યાર

હનુ પરિણામ માટે પ્રજાની મુખ નર છે હવે કોથી

રીતે ગણતુ જોઈએ. આમ કરવામાં પ્રવિક્ષર અને પ્રભુ અને
વર્તુ હિત છે.

બાપારી

પ્રજ્ઞાનના જા સ્પર્શક વિનિમયના બાપારાદિક દ્વારા હતા
કરતલા હી બાપે તે બાપારી કહેવાય છે અને આ રીતે બાપારી
વિદ્યક સંસ્થાની રૂપરિત થઈ છે.

પ્રાચીન કાળમાં પોતાના ડેહની ઉપરોગી વસ્તુઓ બાપી બાપી
બાપીનારસે થઈ ત્હ તાંથી આ ડેહને ઉપરોગી વસ્તુઓ બાપી બાપી
તેઓ પ્રજ્ઞાનરસે પૂરી પાડતા, અને એ તેમનું મુખ્ય કાર્ય હતું
સાથે સાથે ચોપાકાનું અદત્ત બાપ પશુ તેઓ વ્યવસ્થા બાપ
કહેઓને બેનકારોમાં પશુ બાપે છે તેને વખતે ચોપાકા કરવા વસ્તુઓને
વિનિમયને જ વિશેષ પ્રમાણ હોય. આ બાપી સેવા બાપ તેઓ પોતાની
બાપરિતિ બાપે તેઓ તે વિનિમય કરવા મેયારી છે અને બાપી રીતે
તે બાપરિતિ રહે, તેથી બાપરિતિ સમાજમાં પ્રચલિત હતી.

ધારમાર્થક કાર્ય

પરંતુ તેઓએ સમજાવતિ રહતી થઈ તેમતેમ પાર્શ્વિક
પરંપરા અને કમલ રાજ્યસ્થા વચ્ચેથી પ્રચલિત થયેલું સિદ્ધાંત
પશુ સમજીત થતુ મનુ બાપી ધાર્મિકી પછી બાપી ધાર્મિકી
એવ તે દ્વારા પશુ વાપી બાપી અને આ રીતે જુદેને ઉપરોગ
મુખ્યાત્મક સમજાવા બનેા મનેા પછી તે પાસે રહેથી વાપરવ
સંસ્કૃતિને પશુ આ કદે બાપી નહિ. એમ કહેઓનાં બાપરિતિ
અને બાપરિતિના બાપવા બાપી. એ બાપારી સંસ્થાની સિદ્ધાંત
હતા પશુમાં બાપને તે કેવા વસ્તુમાં છે તે બાપરિતિ સાથે જ છે
બાપને બાપારી બાપને એવા તે પશુ એક મેયારે પ્રથમ થઈ પાપો છે
સાપંક છે મનાવીરિતિમાં તેઓ સ્વાર્થ કરે છે, તેઓ બાપે નહિ.

જિવ દેસો મોલુ નને છે તેનું આજે છત્તું જમતું હજીવ આજની
વ્યાપારી થયા છે

૧૨૪૫ પૂજ્યવિજોને આજે વ્યાપારી કર્તવ્યથી જુદાંતો
આજે એ આજી મુકયા છે એ વર્ગવિનિમયની વ્યસ્તતા જામ-
જવાને બદલે દૂર દૂર દેશમાં કામો માત્ર મોકલાવી તેમાંથી જમત
પામ માલની એકાં સોમલું દામ વિદેશને વધારી બધીની પ્રત્યે
તેથી વસ્તુઓ પૂરી પાડવાનું આજાત કામ કરી રહ્યા છે જમતકને
વેઈ બેઠા છે અને આજસુ અને નિશાકને એમણે જમતે બધાંવે
જમ પોખા છે એમના કોઈઈ મોજાવ પર્ષ પડ્યો છે

દેશમાં જમ જુદાર જુદાર અને રાજવીઓ જુદાં આજી
નવના વ્યાપારમાં પ્રસારી રહ્યા જિવ ન રહી રહ્યા. સારાંદ કે
આજીવે વ્યાપારી સસ્થા અને પ્રજાવિદા તુડી ગઈ છે અને વ્યાપારી
કરતાં સુદો કરનારા કે જેની ગજના આજે વ્યાપારી વર્ગમાં વાવ છે
તેનો જ દિસો આજે વધુ પ્રમાણમાં હજીવેયર વાવ છે
સહારૂ પરિવ્રુમ

સુદો એ એક પ્રકારનો વ્યુમાર છે સવારે ને વાંચેઈતિ દેખ
તે સુદો જિવારી નને છે ૧૫ કે ૫ ફિલાઈયો દાનરોને વ્યાપાર
દેસે એનું એ કયાં જમતું દેવ તેા તે જા ૮ વ્યાપારમાં આ
જમથી રજા જમતું છે કે એ વસ્તુને વ્યાપાર વરીકે ગજી રકમ જ
નહિ. આજા રાષ્ટ્રમાં વ્યાપી રહેઈ જિતા અને દુખ જમન કર
વામાં સુદો મોરો રાખે છે, તેમ કહીએ તેા કમું પોડુ નથી તેમાં
સર્વનનું ત ૧ જ નથી સહારૂમાં જ એમાં નિશ્ચા કરે છે

આજવૃત્તિ

વ્યાપારીવર્ગની પામમાંથી અને કર્તવ્યવૃત્તવામાં વ્યાપારવિદો
જમ મોરો દિસો છે મુસબબાન સાઓની પવિત્ર વિદ્યાઓમાં
તેા વ્યાપ ન દેવાનું ખાસ જારજૂઈ સુજાનું છે કાસ ૩ વ્યાપ

શક્તિમાં નિવિસ્તાની મધ્યમ દાનિ છે બાજુ પર છાન્નાયે સ્વદેહ પરલેખની ક્યાર્થ મેળવવાને નામે બાજુ પર ન છાન્નાયે સ્વિત પૂરણ ખની વ્યવ છે તેની શક્તિમાંથી ઉદારનાનું તરુ બાજુ વ્યવ છે વ્યવસ્થિતિ એ માનવીના માનસને શુભ્ય જાણવનું એ પ્રજ્વલ રક્ત છે તે રક્તનો મેળ નિષ્કારી મરીન પ્રજ્વલ વર્ષ પો છે

આપચર્યાચીન જાનનામાં મુવિધારેના કલ્પની હાન જાન શક્તિને બાજુ એ આપચરીએએ લીધી હતી બાજુ પર હા એ એવા બસના કામાં પોલા મચ્છો બને તેની મરીન પ્રજ્વલે પાન મસ્તકાદી છે તેની બાજુનાયે પ્રજ્વલ જૂન પો છે તેના કામનાં પાન કાંઈ એવાં નથી બાજુને પિન્નના પ્રજ્વલમાં સાન્ન પ્રજ્વલ સિતેર માન હા / માનમાં સ્વેદા જાણના દાન બા ના નિરૂપ નસતકની નસતક હાના નમ્નામે છે પેનરેનામાં મં બેને સહાસનામાં સ્વર્ગશક્તિનો પ્રજ્વલ જૂન ન મેળ બાજુ પો પાન બાજુરે તે માર્ગ ન સુદર બને સી માર્ગને વિન્ન છે એવ રક્ત દેનાર છે સ્વદેહ તેા નમ્નાસ્ત છે તેવા મચ્છ ન થી હામે ખની રીતે બા બાજુ માર્ગ પ્રજ્વલેપો બને પ્રજ્વલ ન પાર પાદી છે

આત્મસુદર્શન

છાન્ન નિષ્કારના મારે એવી રીતે મુવિધ બને બસનામાં સ્વદેહના બાજુ મારે નિનિષ્કારી બસનામાં એવી બાજુનામાં છે તેટલી ન જાણે તેટલીક નામ નેથી પાન ના બાજુનામાં બને જા મેળિના સિદ્ધિ બને સસ્તકિની ખાસ છે સિદ્ધિથી કાનથી સ્વાસવનો, વિનાદિનો છે બાજુનામાં બાજુનામાં વિન્ન કામાં હીમે છે સ મરિતાથી સ્વ વિનાર બને બાજુનામાં વિના બાજુનામાં મેળિના રહી ના છે બાજુ બને તત્ત્વનો પ્રજ્વલ પ્રજ્વલ પ્રજ્વલ મારે ૭ કાંની કાંની કાં છે તેમને ન બાજુનામાં તેથી પ્રજ્વલના કાંના છે

તમા સુધી એ પ્રાપ્તિએ! સ્વર્ગ-અપરાધો રહ્યા ત્યાં સુધી તેઓ પવિત્રતા અને પૂજ્યતાની મૂર્તિ સમા મહાવા, અને તે તેમના શુદ્ધ મુદ્રાને કાર્તિકે ઉચિત જ હતું. તમે ક્યો પાસેથી તેમને વ્યવહારિક તથા ધાર્મિક નાને છેતરીમાં નહુ માન આપવામાં આવતું. નિવાહથી માર્ગને મનુષ્ય પર્વતના સારામાયા પ્રસન્ને તેમની હાજરી અનિવાર્ય મહાવી અને તેમના સત્કાર્યો પ્રભાવ્ય તરફથી તેમને એ વદ્યાદિ પદ્ય મળતું.

જાનનો પ્રાર્થના

પરંતુ જ્યારથી તેઓ અધિક વસ્તુમાં નવા અર્થોત્તર સ્વાર્થ જાનનાથી પન્નિનો દેવના સમક્ષ કરવા લાગ્યા, અને પરિણામે નિહાસી અને આગસુ જનતા થયા. ત્યારથી કુદરતના કમલા પ્રમાણે તેમના માન અને પ્રતિજ્ઞામાં ક્ષીણતા આવવા લાગી આ ક્ષીણતા નામુદ્ધ કરવા મારે અને પ્રભુ તરફથી તેમનું વર્ણ કરવા જે સ્થાન હતું તેને કમળ દક્ષત્વ મારે તેમણે પોતાની ટુકિએને નિયંત્રણને નાણે પોતાના દેવ પર જ હાંસિએમાં કરવો શુ ક્યો. જાનનો તેણે અપરીતે કુરુપણેમાં ક્યો. " જાણવું એ તો અધ્યાત્મ / પુત્રો કે, તેમને પૂજ્યથી સ્વર્ગ મળે. જાણવુંને / જાન આપવાથી કમલ શુદ્ધ. " અર્થદાસ્યોનાં અધ્યક્ષ કરવાનો અર્થાત્ સિવાય ખંતરને અધિકાર ન થયો. " જાણવું એ ન્યા ક્યોથી કવચ છે. જેવીએથી સ્વાર્થ મળે જાણનાનો એવી પ્રજામાં પ્રચાર કરી પોતાના જાનની રક્ષા કરવાનો જિજ્ઞા પ્રવાસ તેમણે શુ કરી દીધા અને

સમો વસ તત્ત્વ યોગ અભિપ્રાયકોય જ.

સમચિદ્ધામ્યસિદ્ધિય જાણવું સ્વપાત્ર જ.

અન્દિપનિય, મનોનિય, તપમર્ગ, પવિત્રતા મદિષ્ઠતા, યોગજ્ઞતા, જાન નિયંત્ર અને અધ્યાત્મ વચ્ચે મુદ્રા એ પ્રાર્થનારથી તેને જ જાણવું મળી રહ્યા તે જાનને જાણી જાણી વચ્ચે.

હૃદી પ્રભુ જ આશિષુ ચરુમા, પછી ભણે તેનાં કામો વાઙ્મનુભવી
 એ જ વિરુદ્ધ જતાં હોય, આપ આખો અતિથાત કલ્પન મોં

અતિથાતની કલ્પના ઇતિહાસે જા રીતે કેવળ વાઙ્મનુભવી
 જ નહિ નહોતે કરે, જ્યાં પર કારણી અસર કરી નાખી છે ત્યારથી
 / કલ્પનાના બેભનો પ્રારભ થયો છે સુશાન્તિને ત્યાં સુધી
 તે આખું અને આખો દો એકબે કલ્પના અને સુશાન્તિને
 અતિથાતવિભોના સેકો કુશળો પરસ્પર અભ્યાસ-અભ્યાસ આપતું
 સામ પ્રત્યક્ષ નજરે ચોં છે

અતિથાતનો ઉદ્દેશ

આખો અભ્યાસ કરે, જ્યાં રોતરોતવાળાં કલ્પનાને જુદી અટક છે
 તે સમયે કલ્પનાવસ્થાનો પુનરુદ્ધાર થઈ રીતે થઈ શકે છે તેથી
 જુદા જ કલ્પના છે તેને કલ્પનાનો માત્ર એક જ ચાર્જ છે કે અભ્યાસ
 માત્ર કલ્પનાવસ્થા માત્રની રૂઝિયા વધુ નાનુક જુદી સ્થિતિ તરફ
 તે કુત્ર કે કયે તે અતિથાત જ મોં હોવા છતાં તે તેજા
 અભ્યાસના સુત્રો હોય અને તે રૂઝિયા તે સુત્રો હોય તે તે અભ્યાસ
 / અભ્યાસ સ્થિતિ અભ્યાસ કે જા રીતે સુશાન્તિ પર નિશ્ચિત
 અભ્યાસ તે અતિથાતનો યા છે ? આખો રાત્રેભૂતિ અને અતિથાત
 કલ્પનાને માત્ર અભ્યાસ કરી પામો છે તેનો અત્યંત અત્યંત રહે
 એટલું નહિ નહોતે સામાન્ય કલ્પનામાં જુદા મોંમાં અભ્યાસ પડે
 કેવળ આખાની આખા પછી તે આખી અભ્યાસ જ નહોતે છે

આખાઓની જગ્યા માત્ર હાજર

આખો મહોત્સવ કેવળ નહિ નહોતે હાજર આખાઓ અતિથાતને
 અભ્યાસ તરફ તેમ પરિણમી અને અતિથાત સુશાન્તિમાં સુધી રોતરોત
 આત્મનિશ્ચયે કેટલીક વાર અતિથાતના કારણે પશુ કરતા નજરે પડે
 છે એને અતિથાત પરિણમી તરફ અભ્યાસ છે અને અતિથાતને તરફ
 અતિથાત અભ્યાસ છે બીજા અભ્યાસ એવા કેટલાક અભ્યાસ છે કે અતિથાત

રહેતા બાઈલોની દ્વારા લગભગ સિખારી ગી છે પ્રાપ્તને વહેંચી જનારી પોતાનો સ્વાર્થ સાધતા તે નિષ્વારા દુષ્ટ અને સિખા પ્રાપ્તો છતાં હરે છે આ જ્યાં રહેવું મૂળભરણ વધારીશું તે તે જ મળી આવશે કે તેઓ જાણી અને જાગરુ જાડી મળા છે

જ્યાં મુખી પ્રાપ્તર્થમાં જાણન છે ત્યાં મુખી જાણી ગીતે પણ તેનું જીવન સાધ્યા હરે છે અને ચાલશે પરંતુ તેનું અવિમ પરિણામ અનિષ્ટ જ છે એ વસ્તુ નિસંદેહ છે અને આવી રૂચિ એ બાઈલોનું ન જુસી સકાય તેનું લાંબન છે એ આ રૂચિ હજુ પણ જાણશે તે તેમાં પ્રાપ્તર્થનું પણ મોટું નુકસાન છે પ્રાપ્તર્થ તરફથી અભિમાન બાઈલો ત્યાં પવિત્ર નામને જાણી ન મળે તે અપરે પણ બાઈલોસરૂતિના પુનરુદ્ધારની જાણે ખૂબ આવશ્યકતા છે

શ્રી સ્મૃતિમુખારાના માર્ગો

[૧] એક જ બાઈલો રોમના શુદ્ધાચારા દ્વારા જ્યાં જ્યાં અને તેથી જાણે મળી શકે તેથી જાણે મળવાનો પ્રયત્ન કર્યો

[૨] નવી પ્રાપ્તમાં સમુદ્ધ બાઈલોનું જીવન કરવા માટે તેની જાણની સરચાઓ જાણી શાય જાણની વિચારના સરચાઓ કરતાં તેની સિદ્ધિપ્રણાલિનાં પાસે નથી હોય અને ત્યાં મુરખરિવા પર નિર્દેશ કરવા જાણતું હોય તેથી જ

[૩] તીર્થવાજાના સ્થળે મળેલા ખાનો તીર્થોદ્ધાર કે પ્રાપ્ત સિદ્ધિમાં જ સુપ્રયોગ કરવાની ચેતના યાત્રુ કરી જાણે પ્રાપ્તો ને તેનો દુરુપયોગ કરે છે તે પ્રમા દૂર થવી તેથી જ

[૪] રોમના મરીન અને સાખાઈન બાઈલોને બાઈલોનર્થની બીજા સ્તરના સાધનો મળી રહે તેની બૌદ્ધિક ચેતના કરી

જામ જ્યાંથી એ જાણે કર્મ પાત્રાનું અને તેનું દિવ સાધી શકે

પૈરવ અને શરૂ

એ મને સર્વમાંથી છુદાર, છુદાર, કમિયા હ નમ, કુદાર, છુદાર તેથી, પાત્રી, જસુદ, મનુર કદોઈ રમતી બેરિંગેરી કે નહીનહી પ્રમે સિન્નમિત પદાઓને અને હસન મય પાત્રી છે.

આમની પત્નીઓ પ્રમ પોતાને તે તે કવિને મેળવ પદી કરી હસન મયને છે અને તેમાંથી પ્રેરણા અનિત્ય પોતાને કવિમત દુન્ય કે પદાથી બીજા પ્રેર કમિયા અંગીકાર કરે છે. આ નથી કવિઓ અનસમાનની સુસ્થાની વસ્તુઓ હસન મય સાથે નિવૃત્તિ મેળવી છે, અને તે પોતાની તે તે પદાઓ આજીવિત મદાવકની સાથે જ અનસમાનની સેવા પણ નામની થો તે સાથે તેની મેળવના કર્મ છે.

આ નાનીરી પાત્ર

પ્રી રીને બીજા રહેા પોતપોતાનાં કામો પ્રતિ કિલિર મળ્યા છે તેજ રીતે આપી દુન્યરી પ્રમ પણ નૈતિક નામનાં પદાત્ર પદી કર્મ છે.

છટ્ટને ત્યાં આર પાત્ર કાપા આપુ બેરમે તે સામયિક વાર જ રહે સમીને ત્યાં પોત્રી પ્રે પણ સોનાની ચારી કામ જ મદ્યમે કાપા આપવામાં અનસમાનને અનસમા આપવામાં હસ અને હસા કરે જ અને એ રીતે દરેક પદાધારી અને દુન્યરીનું નતિકે હસન મયની મવતુ નામ પોતાને છે.

આ વસ્તુકેનિ કારન બેપા પદ્યપ્રપાત્ર છેવર્ત મને તે ખરેખર હસની વાત મળ્યા આ નામનાં તે પદાધારીઓ અને દુન્યરીઓ તેથી પ્રમ પણ અનસમાર છે મસક કે સામા આધારી અને દુન્યરીને જૂન હમી કોત્રી કવિ પાસે છે બીજા નામુ તે પદા ધારીઆમાં પદ્યપ્રતિક સાથે કમન દેવુ કા નથી હસન તે એ નીજ પ્રમ પદ્યાનુ દાન છે આથી અન બોલો કરી હસની મીજ

આવનારી કે એવું આવનારી પ્રવા તે વર્ષમાં ચાલુ થઈ ૧/૧૫ ૭
એટલે તે સુધી જ મદદતા તેા પ્રભુ જ જણાવે ।

જાવા નૈતિક પતનથી રેતને ખૂબ હાનિ પહોંચે છે અને માનવમાનવ પ્રત્યે પરસ્પરનો વિશ્વાસ નષ્ટ થાય છે તે જાદી બદલાવવા સારુ બાપ્તીઓ અને ફુલ્લીઓએ પોતપોતાના વર્ષનું સમાન કરવું જોઈએ અને પ્રગતિર્થે પણ જાવા સમાનને ઉત્તમત્વ જોઈએ જાત નગમકાનું ખેતનમજા એ દૃષ્ટિએ / થયું છે જાવા કરવાથી નહીં જામતોમાં અસત્ય રમા, અસપત્ન, માયા વગેરે અપર્ષનાં ક્રમે થાય છે તે અટકે અને તેદણે જ સામાજિક ઇત્તન ઉચ્ચ અને આર્થિક અને

અહીં સહેરોનો પ્રજામાં વિશ્વાસી વૃત્તિ વધી અર્થ છે અને તેને
જાને તેની આવસ્યકતાઓ પણ જૂન વધી અર્થ છે તેથી તે આવસ્ય-
કતાઓના પ્રમાણમાં હાથેથી મીલે હતા. ખેતી અવસ્થાનો અને
મોજાસાધનાં સાધનો આ ? વધુ પ્રમાણમાં ઉત્પન્ન કરા માટમાં છે
હાલમાં અનેક મરજાનાં અનેક વિશેષ અને અનેક મિનેરા-કારા
ધારો વિસ્તાર છે એ તેનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ છે

આ મધ્યે એટલું કહેવું જોઈએ કે કયા અને વિદ્યાર્થી વિદ્યાર્થી
એ કાંઈ જોડી વચ્ચે નથી. પણ તે કયા અને વિદ્યાર્થી કેટલું
જાનવરના વિદ્યાર્થી / દોનો જોઈએ તે વચ્ચે ન પડે

સિનેમા, નાટક વગેરે તેવી ઠાઠા અને જાગજોતી ધોરણ પદ્ય તે જ દોત્રી મેઈએ ? મલિનતા અને જાગમો નિરુપધારા અને સરકારી દોષ તેને / જાતી જાગજોતી વિકાસ કે પ્રચારમાં સ્થાન મળતું હોય બીજાને નહિ. તો તૂટ તે જાગ પ્રચાર અને સ્થાન જાતી રહે અને તે દ્વારા સામાજિક અને રાષ્ટ્રીય પ્રવૃત્તિમાં પ્રેરણા મળે તથા પ્રજામાં સુસમરણ વધે.

ક્રાશિયા. ક્ષેત્રી ૩ રાજ્ય જન સેવા અધિકારીઓ દ્વારા. ૫

કચ્છમાંથી સૌ રાષ્ટ્રપ્રજાનાં સેવાલાવી અને ઉપેક્ષાથી ભરેલ છે. તેમાં
જ્યાગતારી પણ તેલથી જ ચક્ર-ચક્રી છે ત્યે તે પોતાની સર્વ
જાતના પોષક ખાતર પ્રજાનાં નૈતિક હિતને હાનિ પહોંચાડે તે તે
સૌથી વધુ ધુનેચાર છે સમગ્ર પાંચે પોતાનાં કર્તવ્ય ખતર વધ
સ્વચ્છને તો। કચ્છ સુધીની તેમની વેચારી હોવી જોઈએ

પત્રકારો અને સાહિત્યકારો।

એક બાબત યદુવનુ હાલમાંથી મનુષ્યને કૃત્ય હવે જ
કેરે છે એક વલ્લભિતભાવ સિવાય હાલમાં વિદ્યસ અને પ્રેમ
પુરે છે એક સેવકની પ્રજાનાં પાત્રોનાં હાલમાંથી કેક તિમ્બ અને
જન્ય સિદ્ધાંતો સાંપડે છે એક કલિયુગ મનુષ્યમાં કુસત્તાં અને
જન્ય તથા લાજનીનાં ગમીર હાલ હવે છે જા હિતિનિરુપ
સાહિત્યની પ્રજાજર્જમા આલસપણા હોય છે

કેળા જુદાજુદા જાતોમાં વધતી પ્રજાને પોતાનાં જાત સેવક
શું શું જાતી સમુદાય છે જન્ય કૌણ સૌ સૌ પ્રવૃત્તિ કરી રહ્યા છે
એ। જેવા નૂતન સમાજમાંથી અને કે તેથી તે પોતાનું કર્તવ્ય હાલ
તે ખાતર પાત્રોને કલ્પિત કર્તવ્ય છે

પત્રકારની શાખા

તેથી પત્રકાર પણ પ્રજાને ધેરનારો એક નેતા છે તે પ્રજાને
સુધારે જ કર્તવ્ય બાધ, શાખા જ સમાજમાંથી પુરા પાડે, જન્યપર
દરાકોને પ્રવર કરે, કેવળ પણ સમાજ જન્યિત કે રાષ્ટ્રને તે કુસત
નકે પણ મિત્ર હોય અને નિઃશસ્ત્રો નિઃશ અને કેળવેલાં હોય
જાતાં જાતુમત્ત પત્રકાર જાતી કૌણ અને જન્યપરિત ખચારી થી, જન
કામની જાગતારી કાલ નહીંપણ નથી, પ્રજાજર્જની લાજની કુસત
કે તે ખાતે માટે ધેરનાર તેલ એક પણ જન્યપરિત તે પોતાનાં પત્રમાં
સ્થાન ન આપે.

આવા પત્રકાર જતા માટે પરતુ હવે જાણુ હોય પરંતુ
(૧) પત્ર કાર્ડ પશુ સમાજ કામ કે સમસ્યાનું ન હોયું નેહરુએ
(૨) પત્રકાર સ્વાયત્તની નિમ્ન વસ્તીથી પીર અને વિવેકી હોયો
નેહરુ (૩) પત્રમા પોતાના કે અન્ય લેખકોના ૭ કાર્ડ વિચારને
સ્થાન મળે તે વિચારો પીર, ઉદાર, રજા અને કાર્યકારી હોવા જાઈએ.

આજે દિલ્હી પત્રકારિત્વ સંમેલન નથી એટલે કે તે
પ્રજા જોવી હેવાર થાય કે નામધારી પત્રકારોને ખસી જુ પડે અને
કે તે કુપરે, અથવા પત્રકારો ઉપર કમ કમગલ શાખાનાર નિવાસક
કમિરી હોય.

કવિ કેવા હોય?

કવિ કેવળ કાવ્યલેખકો કાવ્યો ન રમે તેના
કાવ્યને કન્ડેક્ટરે લોકમાનસને અનુસરતા અને લેખકોના અંકર
કારક અધિક્ષક હોય કવિ જાળાને રક્ષા વસ્તોગ કરી કાઠ કમ
અધર્મમાં પ્રેરી જનાર હોયો નેહરુ

લેખક કેવા હોય?

લેખક નિસ્વાર્થી વિચારક અને લઘુચાત હોય નેહરુ તેનું
કાવ્યનું ઉત્તમનયનું કાવ્ય કે નિર્મલ ન હોય પરંતુ જાણનાયથી
અને આલ્સ હોય આલિન જોવી સમી અને ધરગ જાણમાં હોયુ
નેહરુ કે ૭ સામાન્ય અભ્યાસીને પશુ સુલભ થાય અને તેની
કિંમત પશુ જોવી હજારી હોવી નેહરુ કે સી કાર્ડ ખરીદી રો

ઉપદેશકો

ઉપદેશકો પોતે ચારિત્રશીલ અને જ્ઞાનવાન હોવા નેહરુ ૭
વિચનું તેણે આજ્ઞાત આપવાનું હોય તે વિચનું તેને વિચાર
ચાલન અને કાર્ડ વિવન હોયુ થરે અને તેનો ઉપરેલ પશુ આખા
લોકસમુદાયને ઉપદેશી, આજ્ઞાસ્પાતક અને પ્રેરક હોયો નેહરુ

આ રીતે જાણી, સેજી, ક્ષમિતો અને કપટેલો પસંદ કરી
જેમ જેમ જાણી શકે છે એમ તેમનામાં કાર્ત્ત્ત્વ એક એકમ અને
હોતું સ્વર્ગ અને તેની અર્થક્ષિપ્ત પણ એકમ અને કપટેલ
હોતી મેળવે.

વૈષ્ણ

એની રીતે કરીતી પુત્રિ અર્થે જોવાક પ્રવર્તી વર્તી
આત્મવશ્ય છે તેવી જ રીતે તે કરીતને અર્થક્ષિપ્ત રાખવ શકે
છે અને તેમાં સાધનોથી પણ આત્મવશ્ય છે.

પ્રત્યેક કાળમાં સિદ્ધિથી સાથે પોતાની જાતને આત્મર અર્થ
ક્ષિપ્ત રાખી શકે તેવું પણ જાણ પણ આપવામાં આત્મર અને
તે પર્વતી સિદ્ધિ એટલું જ આત્મવશ્ય અર્થ જાણવું અર્થ પ્રત્યેક
નિયમોમાં આપવેનું મહત્ત્વમયું સ્થાન છે તે તેવું સ્પષ્ટ પ્રકારે છે.

કરીવાળા છઠ્ઠા કાળમાં અર્થે ૩ કરીત એ સૌથી પહેલું
અને સૌથી પર્વતી સાધન છે, અને તેની સ્વસ્થતા આત્મવશ્યમાં પર્વતી
પણ રહે છે એ વાત પ્રત્યક્ષમાંથી જોઈ સ્પષ્ટ સ્વસ્થતા હો-
તારે સૌથી હતા અર્થ, પરંતુ ત્યાં સૌથી સૌથી સ્વસ્થતા સ્વસ્થતા ન હોવી
વર્તમાન કાળ.

આટલે તે નિયમ પ્રત્યક્ષમાં પણ મીઠું થઈ મરે છે સ્વસ્થતા
પ્રત્યક્ષમાં તે જાણ નથી રહ્યું તેમ કહીએ તો પણ સાચી શકે
સામાન્યમાં સામાન્ય જીવન પણ નિવાસ અને તેને નિવાસના કપટેલ
જાણ સુદિમન અને અર્થક્ષિપ્ત પ્રત્યક્ષમાં પીઠ પ્રત્યક્ષમાં પણ
હવે તે કપટેલ પ્રત્યક્ષ એક કપટેલ કરે તેવી છે એક સ્વસ્થતા નામ
પ્રત્યક્ષ હોતું તેવું પણ જાણ ન હોય તો તેની પ્રત્યક્ષ સ્વસ્થતા મને
તેમાં પ્રત્યક્ષ આત્મર નથી.

આત્મી પરિસ્થિતિમાં / સેવોની રૂઢિ થવા પામી છે. અને આ ? ઠેર ઠેર વધ અને રાજકોના પાલિકા નગરે પડે છે વેલો વજનથી રૂઢિ રખા પડ્યાં છે તેનો નિર્ણય સ્પષ્ટ હોવા જતાં તેમાં કંઈ આપણે વલોને દેખ ન આપી છાએ. ખરું તેટલું તો ખરું જ છે કે તેમાં નો સ્વેચ્છાપૂર્વક પેલાનું જ્ઞાન અભાસ્ય હોય તે પરિસ્થિતિમાં ખૂબ / સુધાર થવા પામે, તે થાન નિસદેહ છે જ્ઞાન

આવિષ્કાર હો કે રોકર હો તેને સ્વેચ્છા સ્વયં પ્રાપ્તિન ઠાવેથી મેળાનું દેખ કે અવેચન નથી કોપરી મેળાનું દેખ તેમાં કંઈ થયું નથી. પરંતુ આપણી જાનને તો તેને અસર થા રાજવી નેરુએ—

(૧) પોતે જાનવાનને સ્વયં છે

અધિકાર આપી અપાર દુઃખી હોય છે તેને સ્વનિ પદો-આપણી તે પાતે પ્રસન્ન થાન છે એટલું / તરિકે પરંતુ એ તનુરુપ મનુષ્ય પોતાના મુખમાં કે દેખું દિન કરી રહે છે આ રીતે જાન નથી સેવ એ ખરેખર સૌથી અનન્ય કાર્ય છે અને તે એક આપણે સ્વ મુદર રીતે જાનવી રહે છે

(૨) સેવે નિસ્પાપતા રેવવી નેરુએ

અવી રૂઢિ પ્રથમ કરે કે નો એ નિસ્પાપો રહે તે વચન પેલાના દુઃખનું સુધી અર્થ આપણને પ્રથમ નથી રેવર નો વેવાતિ ખર દુઃખો હોય તે વને તેની સેવના જાણવામાં જતાં સ્વયં અને સેવના પ્રમાણે પ્રથમ વચ્ચેથી અનન્યપણું મળતું નેરુએ અને તે સ્વેચ્છા રાખી તે એ કંઈ પ્રથમથી મળવ તેમાં કંઈ ખાટું નથી. પરંતુ તે એ કંઈ જ તરી સાર્થકાયે તેને એ ખાસ તે હોતો નેરુએ કે કુ એક જાણવાર અર્થનું જુ મરીન પ્રથમે આપણ ન થાન તેની જાનનું ખાટું દુઃખ હોતું નેરુએ

આ રીતે પગારો, લેનોડ, કનિએ અને ઉપલેખ ૫૬ ટોની ઉત્તમ સેવા જાગવી થો છે માત્ર તેમનામાં હાર્ત્ર જો ચોક્કસ પેને હેતુ નેઈએ અને તેની કમનિષ્ઠ ૫૬ ચોક્કસ અને ઉપયોગી હોવી નેઈએ.

વૈષ

તો રીતે કરીશી પુષ્ટિ નર્થે એવાક પ્રત્યારિ વલેખે આસપાસ છે તેવી ન રીતે તે કરીરને બચકિત રાખત કરે છતાં અને તેમાં સાધોની પક્ષ આસપાસ છે

પ્રાચીન કાળમાં સિલકની સાથે પોતાની અને નરાજ બન રિત્તી રાખી થો તેવું નવક છતાં પક્ષ આપવામાં આવતું, અને તે પર્થિંક સિલક ગેલું ન આવડતું નવ રાખતું, બાકી પ્રકરની નિશાનોમાં આવતું હતું મદ રાખતું રાખત છે તે તેવું રાષ્ટ્ર પ્રકાર છે

કરીસાત્ત લઠુ કમ્પાક્ષ્ : અર્થેત્ કે કરીર એ સોથી પર્થે અને હિતુ પર્થેત્ સાધા છે, અને તેની રસકત નાત્રવપાયા પર્થેત્ પક્ષ રાષ્ટ્ર છે એ જાન પ્રત્યક્ષમાં સો ગાર્ત રાષ્ટ્ર કમ્પાક્ષ્ હતું તારે વૈધો હતા ખસ, પરતુ ત્યાં સુધી વૈધોની રાજા ન હતા ન હતી વર્ધમાન રાષ્ટ્ર

આને તે રિત્ત પ્રત્યક્ષમાં નવુ મીલુ થઈ ગયો છે સાધાન પ્રત્યક્ષ તે જાન નથી રાષ્ટ્ર તેમ કહીએ તો પક્ષ થાવી થો સાધાનમાં સાધાન હતું પક્ષ નિહાન અને તેને નિવારણ ઉપકત્ત જાન હિરિમન અને બચકારમાં થાવા કમ્પાક્ષ પૈક માન્યોને પક્ષ ન હોય તે કમ્પ ખરેખર એક ઉપન કરે તેવી છે એક સાધાને જાન ગેમ હિતુ તેવું પક્ષ જાન ન હોય તો તેની પ્રત્ય રાષ્ટ્ર નવે તેમાં કમ્પ આપર્થ નથી

જાતી પરિસ્થિતિમાં / વેલોની રહિ જ્યા પામી છે. અને આ ૭ ઠેર ઠેર વેલ અને ડાકરોનાં પાલિકા નગરે પડે છે વેલો વચ્ચથી રડે નજાં પડ્યાં છે તેનો નિર્દુર સ્પષ્ટ દોષ કલાં તેમાં કંઈ આપણે વેલોને ઘેર ન આપી શકીએ. ખજ તેમજ તે ખડુ જ છે કે તેઓ એ ધ્યેયપૂર્વક પોતાનું કર્તવ્ય જાણતા દોષ તે પરિસ્થિતિમાં ખૂબ / સુખર થય પાને તે થત નિઃસંદેહ છે કર્તવ્ય

જાતવેલ દો કે રોકર દો, તેજે વેલક યાન પ્રાપ્તિન શાસ્ત્રી મેગમ્બુ દોષ કે અર્થભીન નથી શોધ્યા મેગમ્બુ દોષ તેમાં કંઈ વધિ નથી. પરંતુ આઠી જાળનો તે તેજુ જસય વાલ રાજવી તેજીએ—

[૧] પોતે યાત્રા વાનો સ્વક છે

વાસ્તવિક જાતવી અપાર દુખી દોષ છે તેને શાન્તિ પદોં આપવાથી તે પાને પ્રસન્ન થાય છે એટલુ જ નહિ પરંતુ એ વનુગસા સનુજ પાત્રના કમાજ કે જેનું દિન કરી શકે છે આ રીતે માનવ જાતની શ્રેય એ ખરેખર સૌથી અગત્યનું કાર્ત્ત છે અને તે એક આર્થ દેવ સુખ રીતે જાણી શકે છે

[૨] જેને નિરુપસ્થિતિ કેગરથી તેજીએ

અર્થ કોઈ પ્રકારે કે તે એ નિરુપસ્થિતિ ગદે તેા વધત પોતાના કામનું શું ? અર્થ આર્થવિકાસનો પ્રકાર નથી. કેગર એ તે દેશવિષય દુષ્ટતા દોષ તેા તેને તેની શ્રેયસ જાણવા તેમાં સ્થાન અને સોમ્યા પ્રમાણે પ્રજા વચ્ચથી મહેનતવાળું મગતુ તેજીએ. અને તે ધ્યેય રાખી તે એ કંઈ પ્રાજ્ઞવર્મથી મેજવ તેમાં કંઈ ખેડુ નથી. પરંતુ તે એ કંઈ જ તરી શકિયાથી છે એ અપાર તેા દોષ એજીએ કે ખડુ એક જાણવાર અર્થિન કુ મરીન પ્ર અને જાણવા ન થય તેથી નાનું માનુ કામ દોષુ તેજીએ

[૩] હાં થયા પછી તેને નિવારણ એટલું જ રહેતું હતું નહીં. પરંતુ હાં ન થાય તેવી પરિસ્થિતિને ધ્યાનમાં રાખી એક એક જગ્યાએ તેનું કાર્ય થાય છે.

આને એવી સ્થિતિઓ આપે જ સાંપડી શકે છે. મત્સ્ય કે તેને તે સ્થિતિ એવી વખતે પોતાની કાર્યપદ્ધતિનું ધ્યાન જ આપવામાં આવતું નથી.

હાં મત્સ્ય કે કોઈ એક જગ્યાએ તે જગ્યાએ હો. નીચે હો તેને થાય છે કે મત્સ્ય તેની પાસે રહેશે કે યોગ્યતાને હાં પડી શકે નહીં. તેનું કાર્યરત્ન તેજીને પાસે રહેશે એવું જાણે છે કે મત્સ્ય પાસેથી કરીને મત્સ્ય પાસે જગ્યાએ વખતે પાસે યોગ્યતાને પોતાને સ્થાન તો આપે તેમનાં સ્થાનમાં પાસેથી પોતાની હી પાસેથી પાસેથી હો. માત્રાની દૃષ્ટિએ જ આ હાં તો નિર્ણય જ મત્સ્ય તો પછી પ્રત્યક્ષ સેવાને તો તે જગ્યાએ જ છે.

પ્રત્યક્ષ કે જગ્યાએ થઈને આવે ન હોય તેજીને આ પાસે તો તેમને પ્રત્યક્ષ સેવામાં જ હો. અને થાય છે સ્થાનિક આ નિર્ણય થાય ન પડે. અને આપણને આપણે આપણની દૃષ્ટિએ સેવાને કારણે છે તો જગ્યા તેને પાસે નહીં. મત્સ્ય તો હોય જ એજી. નીચે આપણની જગ્યા પાસે જગ્યા સ્થાન આપણ ન હોય તેજીને રહે એટલે જગ્યા નિર્ણય હો તેજીને જગ્યા કરીને પ્રત્યક્ષ તેમને કીડીકે થાય મત્સ્ય હો.

હાં તેજીને એક યોગ્યતા છે જગ્યા કે એકો હાં સ્થાનમાં પોતાને સ્થાન અને થઈને આપણે આપણે રહે હો પરંતુ તેજી તે નેરવામાં. સેવાપદ્ધતિની દૃષ્ટિએ મત્સ્ય થઈ પોતાને તો આપણ કરીને હાં જગ્યા ન થાય અને મત્સ્યનીવિ. / મત્સ્ય તો તેની આ સ્થાનમાં એક હો હાં પાસે સેવા ન મત્સ્ય—પ્રતિ

ખાતુ સાધન જ મણત. ખાસ કરીને તેમની વિદ્યા અને ક્રિયાને લાભ કરીને પ્રગતિને તેા નિઃશ્વાર્થ બાને મળશે જ નોઈએ.

એક વસ્તુ એ પણ છે કે વૈદ્યનું ધ્યેય કેવળ પાત્રાઈ ન હોય નોઈએ પણ વૈદ્ય તે પર્યાર્થનું એક જગ મણાતુ નોઈએ અને તે દક્ષિણીયુધી વૈદ્યની આદરવાનું મુખ્ય સાધન વૈદ્ય જ ન હોય આમ વ્યાધી આત્મની પરિસ્થિતિયાં પૂર્ણ જ પહોં વર્ષ ત્યાંનો સભર છે શેઠા ઉપન્ય વધાના કરશે.

શેઠાની ઉચ્ચતા કેવળ પ્રારબ્ધ કે પૂર્વકર્મના દેવ માને છે તે વસ્તુ જરાજર નથી. શેઠ વચનું મુખ્ય કારણ તેા મનુષ્યનું પોતાનું જ અગ્નિ છે. શરીર એ માત્ર સાધન છે તે જરાજર કાર્થ આપી શકે તેથી તે વરક મનુષ્યમાત્ર સ્વયં કાલક રાજી નોઈએ. ખાનપન, સ્વચ્છતા, કાચ ત્થ વગેરે એવાં સ્વચ્છ અને પરિશિત નોઈએ કે તેથી તેના આયોમમાં ક્ષતિ ન પડે.

જુમ નિા ખાતું, કે તે ખાતુ અનિ પ્રમાણમાં ખાતુ એવી એવી રીતથી શેઠનો ૮ મ વાગ છે તે વાતને મનુષ્ય જુધી ત્થ છે તે જ તેનું અગ્નિ એ મનુષ્ય નિયમપૂર્વક કાતું અને સાત્તિક એગ્નિ છે. આદ્યપ્રસનું વાતાવરણ સ્વચ્છ રાખે અને દ્વિવેળી સવમિતવાધી રહે તેા શેઠ ઉપન્ય વચનું નિમિત્ત બામ જ મગે. શેઠ ઉપન્ય કી પછી કા વર્ષ વનુરસા વધાને પ્રવન કરણ કરવાં પ્રવધી જ વિરેક રાખે, એ વધુ સલામતીમરેતુ છે.

પ્રગતર્થમાં આવી ત્યજી બાવધ મારે વેલોએ પોતાને સ્વાર્થ જતો કરીને પણ ખાતુ વાતાવરણ ઉપન્ય કરુ એ તેમનું અનિવાર્ય કર્તવ્ય છે.

નિવારણના ઉપાયો

તેથી રીતે કુલવના નિયમથી ચિત્ર વર્તવાથી જ ઉપન્ય

માન છે તે જ રીતે તેને નિવારણ માટે પદ્ધતિ ને તો મુખી પ્રવૃત્તી
 ઉપાયો દ્વારા તે જઈ જતામું વધુ હિત છે ઉપવાસ, અપવાસ,
 સ્વપરિવાગ એવી એવી તપશ્ચર્યાઓ દ્વારા જેમ મરી તો છે અને
 મનુ પદ્ધતિ સ્વાસ્થ્ય નળવાઈ રહે છે તેના કૌશલ્યમાં હિત
 પુષ્ટ પ્રમાણે છે તે સિવાય બધાં જોઈ જાસન સુસ્તન પીણી
 પ્રયોગથી પદ્ધતિ મરી તો છે કેટલાક જોઈ એના પદ્ધતિ હેતુ છે
 જે માટે બૌદ્ધી આત્મવશતા છે ખરી પરંતુ તે બૌદ્ધ દેવતા
 અત્ય પ્રવચ્ચથી કાપ્ય અને નિર્ણય મળે તે પાત્ર પ્રતિનિદેશ
 દાખોતું નહુ મોટા પ્રમાણમાં આત્મવશ હેતુ તેનું કામ
 અભ્યાસી અનુભવી વધોને સ્પષ્ટ તેનું છે

એ કે આ કે એ યાન વિશિષ્ટ ન હોવાને કારણે તે વધ
 નહુ પુર્વજ હેતુ હેતુ તેમ જ્ઞાન છે પરંતુ તેનાં તેને નહિ
 સ્વભાવમાં કર્મની જ અવર્ણતા કારણમુલ છે આ સ્વયં છે એટલે
 જ નિર્દોષ મરી કામ કે અવર્ણતા વેદવ્યવહાર મૂળ જ પરિણામ
 ધારે છે અને તે પરિવર્તનમાં અવર્ણતા અને પ્રાપ્ત એ નળેને
 ઉત્કલ્પના દર્શિને વિચારવા માટે આ વિચારમાં હલુ નહુ
 અવર્ણ છે વાળેવરમાં અવર્ણમાં કે થાકવડુ જેના મનુ તે
 એનાં આપ અવર્ણવિધો રોકાયે કે વેલો આ માર્ગમાં થાકુ મરી
 તો બીજી આપ નળે છે

ત્યાં

પ્રવર્તનના પાસપરિક ચિન્તિતમાં કે અવર્ણમાં અવર્ણમાં
 ઉત્કલ્પ માન તેને અવર્ણતા અને જ્ઞાનવિતિ સ્વાર્થ વધુ જો
 ર્થ મુલ મરી જેમ તેનાથી અવર્ણ હેતુ માટે છે તત્ત્વી
 આત્મવશતા રહે છે તેને નાવર્ણતા તરીકે ઓળખાતા અને છે

આ નાવર્ણ વધ માન અહિં પૂરું જ નહિ, પરંતુ સ્વાસ્થ્ય
 તે જ માન વિધ તેનું સ્થાન છે અને તેનું તેજસ, આ રહિતે

✓ શાસ્ત્રકારોએ નીતિને પર્મના એક અંગ તરીકે સ્વીકારી છે અને તે ખૂબ સમુચિત છે એમ સિદ્ધ થાય છે
નીતિ પર્મનું અંગ શી રીતે ?

પ્રત્યેક શાસ્ત્રકારે સદ્પર્મની વ્યાખ્યા આ રીતે કરી છે :

‘‘દિલ્લ સત્ત્વમતેવ ત્વાયે મૈયુત્ત વચચ્ચ । એત્થે કે અદિસા
સત્ત્વ, અતેવ અપરિમદ્ અને અદ્ભર્મ એ પાંચ વસ્તુઓનો પર્મમાં
સમાવેશ થાય છે

મનુષ્ય પોતાના પૂર્વજન કૃષ્ણરાયે કે કૃષ્ણતિને અર્પીત કર્મને
આત્મવિશ્વાસ (પર્મ) નું આ કપેશ ન થોડે તે ખાતર અસ્થ બીજી
રીતે કરે તો પર્મની શક્તિ ખાતર જલ્દી નીનિની પરમ આપરવડતા
પીકારની રીતે કરવું કે નીતિ એ પર્મની પુષ્ટિ માટે ચોખ્ખેલી
વસ્તુ છે પ્રજાવર્ગના શુભ અને શાન્તિનો મોટો આપર જલ્દી તેના
પર નિર્ભર છે

નીનિની હાથેની તેની સુરક્ષિતતા તત્કાલ માટે ૭ નિયમો
રચાયેલા હોય છે તેમને કાયદા તરીકે ઓળખવામાં આવે છે આ
કાયદાઓના ન પાલન સમાજ કે જાતિ કેઈ પણ જગી થકે નહિ
કરવું કે નિયમોની અપીલામાં રહેવાથી કેઈ પણ પ્રસંગમાં તેનો
ફુફવચન ન થાય

આવી નીતિના ૭ સમાવેશ હોય તે નવાતપીઠ મહાત્મ
પ્રાપ્તિન કાળમાં તે પદ પ્રજાવર્ગના વિધાસપાત્ર તે તે યાત્ર, તે તે
સમાજ, કે ત ત વર્ગના આગેવાનને સ્થાન હતું અને તે તે સ્વયં
તેનું નિગાહરત્વ ન કરી શકે તો તે જાળવતો ઉમ્મો ઉઠેલ પ્રજામાન
રાખી પોતે / જાળા

એટલે એ જાણી અપરવાનો પયો બને છે તે નીકે છે કે
અનીકે છે તે પ્રજા વિદ્યાપ્રસર છે ખરું એટલે તો ચોક્કસ છે કે

થાય છે તે / રીતે તેને નિષ્કારવા માટે પણ અને ત્યાં કુપી કાઢી
 ઉપરથી દારા ન હોઈ મલાડું નહીં થયેલ છે. ઉપરથી નાસ્તર
 સ્પર્શિતમાં એવી એવી વાતોમાંથી દારા રોગ મળી છે કે અને
 મનુષ્ય પણ સ્વાસ્થ્ય નાશમાં રહે છે તેના કાળમાંથી હોઈ
 મુખ પ્રગટી છે તે સિવાય કદાં હોઈ નાશનું કારણનું પતિમાં
 પ્રવેશથી પણ મળી છે કે રોગમાંથી એવી પણ દેશ છે કે
 તે માટે જોઈએ નાસ્તરના છે ખરી. પરંતુ તે જોઈએ દારા
 નાશ પ્રવેશથી સાધ્ય અને નિર્ણય મળે તે પાત્ર પ્રવેશ વેક
 થાયેલું પણ મેલ પ્રમાણમાં નાશનું દેશ તેનું તેમ કમ
 નાશથી જનુમથી વેલોએ સજી મુ છે

એ કે આપે એ જાન વિશિષ્ટ ન દેશને કારણે તે ત્યાં
 પણ દુષ્કાર થયું હોય તેમ જ્ઞાન છે. પરંતુ તેમાં તેને નહીં
 કદાં નાશ વર્તેલી ન જાણીએ મનુષ્ય છે આ સજી હોઈ મેલ
 / નિર્ણય હોઈ કાળ કે નાશની વેકરમાંથી પૂર્ણ ન પતિના
 માટે છે અને તે પતિનામાં નાશની અને પ્રાપ્ત એ જાને
 વૃક્ષમાંથી હોઈને નિષ્કાર માટે આ સિવાય કદાં જનુમ
 નાશ છે ના મેલમાં નાશનું માટે કેટલું જોઈ મનુષ્ય તે
 ના નાશ નાશનું દેશને કારણે કે પતિ આ માટેમાં કદાં હોઈ
 હોઈ ખરી આવા નાશ છે

ન્યાય

પ્રત્યક્ષના પાસેથી પતિનામાં કે નાશમાં નાશનું
 કદાં કદાં ત્યાં તેને નાશનું અને માનવીય સજી વાત હોઈ
 કેટલું પણ હોઈ મેલ તે નેકથી નાશની કદાં માટે ને વાતને
 નાશનું રહે છે તેને નાશનું નહીં નિષ્કારમાં અને છે

આ નાશનું કદાં કદાં નાશ પૂર્ણ ન હોઈ, પરંતુ મનુષ્ય
 કેટલું નાશ નેક નિષ્કાર છે અને રોગનું કદાં આ દેશને

જનો પોતાના બાઈઓ પર તેઓ વિશ્વાસ નહિ કરાવે તેઓ ખંડર
 ઢેળના શોધ પર ધરાયી, તેનું કારણ આપખી નૈતિક નમગર્ભ છે તે
 નમગર્ભ ન દોરા કતા કપાંચી કિતરી આવી ! કેના સ સર્જથી જન્મી !
 કપા સ તેઓમાં / ની ! તે પ્રભો પશુ તેઓ / વિચાર માં છે
 અને તેને અંતે તેમ ઢેળનું નૈતિક છતાં ત્યાગદાર છે તેમ પ્રચલિત
 ન્યાયધારણ પશુ અધ્યમદાર તો છે જ આ ? ધરુતિદાર એનું કોઓક
 અને છે કે કુનેચાર જુરી જાણ છે ત્યારે સાચો માણસ માંથી તપ છે,
 ક્ષીયો કરનાર જન્મર પાંચો તથા કિટપદમ સાધીઓ કિમ્પ કરી
 કોઈમાં રાખી / નું એ આ ? સત્યધારણ વસ્તુ કઈ મર્ક છે નો માણ
 નામ એ કઈ કિમ્પી કમ્પા નવી કે તેમા મૂલ ન થાય, પરંતુ તેની
 કૃષ્ટો તો અપચલિત / થાય, અંતે આવું જનનું અપચલણે નથી
 રહુ આજે તો એ અપચલિત વસ્તુ / રાજમાર્ગ નવી મર્ક છે

દહે શુ કવનું ?

અજ્ઞાત ન્યાયધારણની પદ્ધતિ અને પાત્ર બદલવાં તેજી,
 આ પદ્ધતિ અને પાત્ર બદલવામાં કોઈ સરચા કે સરકારને દાનિ
 પહેંચવાની નથી, ઢેળને કઈ નુકસાન થવાનું નથી, તેમ તેને મારે
 કમાઓ, પશુ સાવ બાંધી નાખવાની તર નથી, માત્ર નીચેની
 માનવો પર ધ્યાન આપવું નોંધીએ

[૧] આ ? નામનું અવલંબન ક્ષીયો પર જનુ અસે નિર્મર
 રહે છે તેને નહીં ક્ષીયો કરતાં તેની વાસ્તવિકતા પર વિશ્લેષ વક્ષ
 આપવું નોંધીએ

[૨] નામાપીયો વાસ્તવિકતાને કાપી શકે તેવા વિચારક પીડ
 અને સત્યધારણ કોના નોંધીએ.

[૩] પ્રત્યેક કુનાની કિમ્પાઓ નવા કુનાને જ માન્યદરી ન કઈ
 પાતા કુનાનું નિષારણ કરે તેની મળતી નોંધીએ.

તો પોતાના કાર્યો પર તેઓ વિશ્વાસ નહિ કરાવે તેઓ ઈશ્વર
દેવતા દોષ પર પરાસ્ત, તેનું કારણ આપણી નૈતિક નમગર્હ છે તે
નમગર્હ ન હોવા કદાં ક્યાંથી કિતરી આવી ? કોના સસર્જથી જન્મી ?
ક્યાં સ તેઓમાં જન્મી ? તે પ્રશ્ન પણ તેઓ / વિચાર માને છે
અને તેને અગ્રે તેમ દેખું નૈતિક છાન ત્યાગદાર છે તેમ પ્રત્યક્ષ
ત્યાગવિપ્લવ પણ ત્યાગદાર હો છે જ ક્યાં ? ખત્રીયાર એવું કહેવો
મને છે કે કુનેચાર છૂરી જાણ છે ત્યારે સાચો માણસ માર્ગો જાણ છે
દર્શિ કારનાર જન્મર જીવે તથા કીરપદ્ધતિ સાધીએ કિમ્મ કરી
કાર્યમાં રાત્રી તું એ આ ? આપણે વસ્તુ કર્મ કર્મ છે બોલે નામ
જાણ એ કર્મ કિંધરી કમ્મ નથી કે તેમાં શુદ્ધ ન શુદ્ધ, પરંતુ તેની
શુદ્ધિ હો અપચાલિન / શાસ્ત્ર આપે આતું બનતું અપચાલિને નથી
રહુ આપે નો એ અપચાલિન વસ્તુ / રાજમાર્ગ જાણી કર્મ છે

હવે શું કરવું ?

આજના ત્યાગવિપ્લવી પદતિ અને પાત્ર બાલકમાં તેજો
આ પદતિ અને પાત્ર બાલકમાં કોઈ સરસ કે કારકારને દાનિ
પરોક્ષમાં નથી, જેને કર્મ ગુમ્મલ થયું નથી તેમ તેને આરે
કાલકોષ પણ સાવ નહીં નામમાંની તૂટ નથી, આત્ર નીચેની
જાણવો પર ખાત્ર આપતું નોર્થએ

[૧] આપે ત્યાગનું અવલોકન કરીએ પર જનુ આદિ નિર્ભર
રહે છે તેને નહીં કરીએ કરતાં તેની વાસ્તવિકતા પર વિશ્વાસ રાખ
આપતું નોર્થએ.

[૨] ત્યાગવિપ્લવી વાસ્તવિકતાને કાપી શકે તેના વિચાર, પીડ
અને સત્વજાતિ હોવા નોર્થએ.

[૩] પ્રત્યેક કુળની કિલ્લાઓ નવા કુળને જ આજ્ઞાદારી ન કર્મ
પદ્ધતિ કુળનું નિયમણ કરે તેની મગતો નોર્થએ.

આમ કયા કર્તા વળીએ, નાનાપીઠો જે નવું રહેશે ખડું જ તેમજ સ્થાન અને ધર્મેન અવરજ નાશાર્થ થશે.

મંજા પ્રત્યે

મંજામાં આવા કુનેયારો જોવા પાડે તે સારું સમાજ અને નિતિમાં સમાન પ્રત્યે પણ રાજસભ્ય છે સરકારે પણ જાણુ જારી છે એ નાનામાં નાની પ્રમતુ પણ નિષાસ્થ હોતું જેને જાણ કયાથી તે તે સમાજની તે તે ભવિ અને સમાજની જાણેછા બહિષ્કારી છે તે તે સમાજ છે નિતિની જવાબદારી રહેશે અને નાનામાં મુશ્કેલી તે તેઓ અદ્યેનર નિઃશ્ચય થાવી રહેશે જાણી સમાજને અધિક અમલદાર છે સમાજ ચેતવણી જારી નહિ રહે અને તેમ કયાથી તેઓ રાષ્ટ્ર પર પણ ખર્ચા બોલે જોયે થશે જા અને હરિએ આમ થતું સુદિનાર છે

કુન્યાદ શૂળ

કેઈ પણ કુનેયાર કનેયો માલસ સંયોગ અને કલ્પો સિવાય કુનેયાર થયે હોતો નથી પ્રથમ તે નિરુપને જ તેને તેમ કલ્પી રમ્ય પદી હાથ છે પરંતુ જેલેમ તેમ પર કુનેયારની જાણ મોટાની તથા અને કલ્પ કલ્પારો અન્યાયતા અને છે તેમ તેમ તે જુ પાપી જાનો તથા છે એટલે જા નિતિમાં તેમ નિત્યન માનસધાઓએ થાઈ તેમને મુશ્કેલી પ્રથમ પ્રત્યે તે જુ કલ્પારી છે

માણાપીઠ અને સમાજ

માણાપીઠે માણાપીઠે નાનકડી જ નિતિ અને પાર્શ્વ સમાજ તેમ જાણ થાય જેને સિદ્ધાંતે માનસધાઓ નથી જાણ જાણ દુર પાતા મ ન થાય તે પ્રત્યે હવે જાણુ જેને, અને મજાજના તેમજાને સમાજની બહિષ્કારી થાય છે અપ્રથમ ન હરે તે મા તેની અધિક સિદ્ધિ તથાસર્થ રહેતું જેને તે સામસીન

હોય તો તેને સદાચ પહેંચાણી નોંધજો. અને સમાજમાં પ્રવર્તી રહેલી ખર્ચા પદ્ધતિઓને જોઈ મરીન કુદરત પદ્ધતિ સાંકળપેન્ની દરેકમાં લેખ રહી રહે તેવી જાણી રેવી નોંધજો.

આ રીતે ન્યાયની વધુ ચાલ કરાવો સજા છે અને ન્યાયી રક્ષાની તો પ્રત્યેક વ્યક્તિને આવશ્યક છે સૌ પોતપોતાની જવાબદારી સુધે અને નીતિપરાયણ ગહે તો અસ્થિર, માનવિક વ્યવસ્થા, અતિ સ્વાર્થ અને અર્થન હોય તો રાષ્ટ્ર અને પ્રજાની સુરક્ષાને ઠેરી રહા છે તેમનો સહેલે અવ જાણી રહે.

સુભસત્ત્વ જાને પ્રગટ

સુભસત્ત્વો હૃદયન લખાનું ચૂળામરણુ વધુ બનસયા છે બનસથી
 રાખતી બનસયા બનસયા ધાર ચાતુર્વર્ણની ચેતન્યા વર્ષ તાસથી
 ને વર્ષ સજ્જ નિત નાજીત સુભસા જનસા હામે પુત્રેડુ સ્વ ॥
 રજુસ ॥ અર્થાત્ રાખતી પ્રગટે કુળધર્મથી બધારી સજ્જ
 બાપતો હતો તેની જાનના સુવિચારમાનસા કરી જરૂ ત્યારે
 તે બાપે વર્ષ સુજિત વરીઃ જાને તેને રાત્રી બેઠે નાચક દેખ તે
 નૃપતિ વરીઃ જાણતો પ્રાચીન ઐતિહાસમાં રૂપ રૂપતિ જણતિ
 પાર્શ્વે વર્તણૂકી નામે મગી બાપે છે

પાજાથી તે સુભસત્ત્વે સેના સુપત્ત્વ હસ્થાધા બાપી જાને બાપા
 રાખતું સજ્જ બધા ધાર તેના જ્યા પર્વતિ પદેત્તી વગસા ચારે
 જાનુક જાનુક તથા જાપિશાયે તેને સોપવામાં બાપના વડુપતિ પ્રગટ
 વરસથી તેને જા જાને કુવિચાર બાપવાનું પદ નિત ચડું તાસથી
 તે રૂપ ચડી રાખ જાપો. સેવકાવરિને બાપે સ્વામ્યવરિને એપ તેને
 તાસથી જાનના પ્રાપ્તો સુભસત્ત્વનો જા મૂળ ઐતિહાસ છે

રાખતુથી.

પીવાણા સુવિચારના સ્વભાવિક પ્રણી નીચે પ્રયાજી વર્ષબા છે :

સૌંદર્ય નેત્રા કુસિદર્શનં પુરૂષં ચાપ્યગણાધમ્ ।

રામચંદ્રમાતમયઃ કાર્ત્તવ્યર્મ્ય સમ્પાદયમ્ ॥

સૌંદર્ય તેજસિનાદા હર્ષ માનુર્ષ નિરૂતા દાનદાત્રિ અને અપર્ષ આદિ કૃતિઓના આશ્ચર્યજનક સુદેહ ૪

આપ સુદેહને હર્ષને પ્રત્યેક તેના તથા પિતામાતે વર્ણ અને તે પશુ પોતાનું કર્તવ્ય સમજી પોતાની અમન પ્રાપ્તિ પ્રત્યેક તે પ્રત્યેક વર્ણે નિર્વિવાદવર્મા પશુ તમના પર્ષતું જડુ મુદ્દર ચિત્રણ આપુ છે

કુલ્લ રક્ત મુદ્દરસ વૃદ્ધા મ્લક્ષ્મણ હોદ્દસ વ હોદ્દસિ ।

ભાદ્રકાળ ત્રિગુણકૃતિષ્ઠ વચ્ચરિ ઘર્ષાં કુમુદાભ્યમ્ ॥

કુલ્લને કુલ્લ મુદ્દરનાની પૂત કસ્તી, પ્રજા અર્થે નાવ દારા ભાદ્ર સુધરના પુત્ર અને સુદુ જન્મે પર નાવદિદિએ સ્વચ્છના રાખી, અને પાતાના રાખીની કૃતિ સુત્ર ચિત્રણી એ નૃપતિઓના પાત્ર અનિવાર્ય પર્ષો છે

પરંતુ એ એક સાધનો અને સમયો પાત્રો અર્થ તેમનેમ જાણવું અને વાંચો જ્યાં તેમ હાથેરો જ્યુ કમલ પાત્રના અપ નવ પર્ષો મુદ્દરના મળ અને તે કમલ જ્યાં પત્રી તે મસ્તાનું પોતેપોતે સ્વપ પવચ્ચ લાગુ અને તેમ પર્ષા કમલ ચિત્રણેના કમલસાગ્રમાં એવી તેા પ્રથમ અર્થ અર્થ કે તે રાખીએને કમલ હોત તેા ચિત્રિત અમલસાગ્રના પત્ર આદ્ય ૧ ૫૨ ૭ પ્રજાના તે રમેચ્ચ દના ૭ પ્રજાના કમલ પર ચિદાસ્યત સ્થાપીને તે રહી રહે તેમ દના તે પ્રજાને તેમને કુમચમા જ્યાં ન રાખી તેઓ સુત્ર જના ૧ ૭૨૫ હાથા ચિત્રિતેએ તેમને પ્રજાસાગ્રમાં તેઓ અમલ રહે તેવી જ તાલીમ આપવા માટે, અને જ્યાં તથા મુદ્દરના સુદેહ ત્વરસ્ત આર્ષર્ષ પા ૬૫

આમ જાણતાં જ્યુ કમલ ચિત્રણના અને સુદેહ મા દને નાર ચિત્રણનાં જોર આપે છે કમલના મળી મુદ્દરની મો છે

તે છે બિરીક અને અમેરિકન પ્રજા સંખ્યાની દૃષ્ટિએ બંધી ૭
પરદા બા સિદ્ધાંત એ સત્તાઓને યોગ્યતાથી વાતો કરવા જતાં
એકમનોમ્ય સુધી ખેંચી ગયો. સ્વયં બિરુતમાં યોગ્યતાપિતાર છે
જતાં એ આખી પ્રજા સામાજિકવાદને લીધે જન્મતી મોટામાં મોટી
રીક્તને પામ જતી ગઈ અને ચર્ચાએ એ સોફોને ૮ માળા, ૩૩ ૭
તાં કામગીરી પદ્ધતિ પર છે અને સામાજિકવાદનો જુરો પરમે
જુરોપને મળી ગયો છે તેથી તે લોકશાસી તરફ આજ્ઞાન છે પરંતુ
સામાજિકવાદની સૂક્ષ્મતાથી દૂરી આ માર્ગ ત્યુ એ જોને મારે કશું
કુર્મમ કાર્ય છે

વારસાગત રાજતવાદ મારે દિલે કુનિયામાં જુરો નવુંનો પૂરો
પામ્યો છે બિરુતના રાજા પાસે ખાસ ક્ષત્રી ૩ સચા હોવી નથી
એટલે તાનિ રાજતવાદ છોડી રહ્યો છે જ્યાંનામાં રાજતવાદ રેવાથી મનાતું
એ ત્યો ખેલા ૮ ક્ષત્રી ગયું દિલેનો રાજતવાદ અમલમ ચલુ પામ્યો.

પ્રજાનિગુજા સરમુખતવારશાસી કાર્યવાહીની દૃષ્ટિએ સદા જા
ત્વામ છે પરંતુ જોને લીધે પ્રજા પોને સ્વતંત્ર રીતે જાગૃત જા
ત્યો સરમુખતવારશાસી તે સરમુખતવારને પદ્ધતિ મદે મત જનારી છે
એવો પૂરવો સક્ત છે એ માર્ગ ક્ષેત્રે તેમથી છે તે જોય મારે
દેર દિલ્લર અને મુસોલિનીનાં લોકાદરશો નસ ૭

સમાજવાદ અને આત્મવાદ કન્દો આર્થિક છે પદ્ધતિ જોનો
જામલ અદિષક સામનો દારા ન થાય, તો આજો રહિયા ને રિયા
વગર કશું જામ છે તે રિયામાં છેવટે સરમુખતવારશાસી જ ૩ મે

લોકશાસીનો સિદ્ધાંત બા જ્યામાં આજો કશ્ચ પદ્ધતિએ અજાગ
દિલે પદ્ધતિ ત્યોની સુલાથી પદ્ધતિ લોકશાસી ખીલવવાની વક મળી છે
પદ્ધતિ અજાગરવાદ એવાંઓ રિખત્યાથી નેતિક અસરને લીધે કુનિયાન ૮

રાષ્ટ્રોમાં દિ હી પ્રજાત વર્ગી નવ છે પોઠોથી રાષ્ટ્રોની જેવી મુલાકાતે,
પરમજ્ઞ જ્યાં પહેલાં નૈતિકજ્ઞ તરફ જ મુખ્ય યોગ જાણી કિમત
જાણી, આત્મ સંભાળવરી અને મુત્સદ્દીમીરીમાં જામેલા મુરબીય
દેખીને વૃક્ષાંશી નવીને દી રહેતું તેમજ સાક્ષિયાઈ જાણીક સદસ્ય
પણ સાંજી, આ કામ જારે મુરબીય છે જતાં દિ હી તે જાં રહી છે
બોધસખામાં ? મધ્યસ્થ પદાતુ તે દિ હી બોધસખીની મિત્રમાં જેવી
જાય છે

தேவதாஸினிய லக்ஷ்மணி

(૧) રોમશ્વહીમાં માધ્યમી મનસ્વલરી ક્ષત્રી રહે છે જન
જનુમી ૨ દિશ પર જન તા રાષ્ટ્રને એવાનું પડે છે સમજાવ
મનુષ્યો હમેશાં જોઈ રહેવાનાં અને જોઈ પડુ ભરી અને જાણ
સમજવામાં માધ્યમી જનુ ૨ જોઈ રહેવાનાં જાણ જોઈ માધ્યમી
ને પ્રમાણનું સાધન પૂર્ણ ન મળે જનનાં એ માધ્યમીને જાણવ
સાથે વિદ્યાન સપર્શ ન હોય તે જોઈ દિશ રોમશ્વહી જતાં તે તર
જનુ જાણ એવાઈ જનનાં જાણ માધ્યમી રોમશ્વહી જન મળે
વધારા પડુ હસ્તારે તે રોમશ્વહીનો જ વિદ્યા જાણે રોમશ્વ
હી એ રોમશ્વહીનું જોવાનાં મોડુ જાણવા છે

(૨) યાવિ કર્મ અને મંત્રી દ્વારાને લીધે પણ અસરકારક બનવાનો ભાગે ગુરોપીત રાહુદેવી દ્વારા આપણે બોર્ડ રજા છીએ નિવારણ

આ ભજવાનોનું નિવારણ બોલાવવાનું થઈ શકે. પ્રભુને
મેરો સમસ્ત માનવજાતનું મદદરૂપ થાય અને રક્ષાકર્મ કરીને રાખી
રાખે. પ્રભુની પૂર્વ કૃપાગામી બાપી સમસ્ત બોલાવેલી લાભના
ઓળી પ્રથમ બાપી છે. આ સમસ્ત પુત્રીક માનવી ન બાપે, પણ
પ્રભુસમ્મત નાહોમલી બાપે, એટલા સાદુ નિશ્ચિત ભાવપાત્રો અને
એવને સાક્ષનાર્થ સદાથી કહેવામાં આવે જૂન બૂરી છે. વાંચીએ

મોંઘિથી આશયપ્રજ્ઞાથી અને સ્વનાત્મક કાર્ય શાસ્ત્રાણના ધન્યરમાં સુદર હશે. આથી રહેશે.

સનાતનથી અને સંસ્થાન જામ કરનારા પીર સેવકપ્રતિષ્ઠાઓનાં જાણે સમાજ માટે ખૂબ તરીકે છે.

સરકાર ઉપર તેા માન થયો. લાભી આપકર અને વિરેક સુખ, સિદ્ધિ ડેગવળી, કૃપાદન-ચિન્તિત સ્વામી સરકાર વગેરે જાણે ૯ મમે સમાજે અને ૧ ઉપાધી એવાં પડશે.

આપ પ્રજાપ્રકારમાંથી ૭ સ્વસ્થરિત વાત કુપ્પન જમે તે મમે તે જાખો હેમ તોયે ઉચ્ચ હશે. હુ આપ વાંચને સર્વાનુમતિ વાવણુ યોજના કહીશ.

આ બધુ જાણ ત્યાં જાણી આજનાં જામકારી વગથી ૧ દિ દને વધીવદ જાણવતો રહેશે. આજનાં જામકારી વગ જૂની રીતરસમેથી રેવાયેલું છે. એકે એની સુધિમાં એ વાત જાણી છે ૩ દવે એ જૂની રીતરસમેને સુધારાં જિયા નદિ જાણે. પરંતુ રેવાને સુધારતાં ખૂબ સમય જાણવતો. આથી પ્ર તમે એક જાણુ પાંચ અને બીજા કાર્યમાં ખૂબ જાણવી પડશે.

અમલદારોનાં કર્તવ્યો

(૧) એકે પ્રજાને એક સુધ છે તેમ સમજાવુ

(૨) પ્રસન્ન પામે પ્રજા અને રાજવત્ર જાણે વચ્ચે ઉપસ્થિત જવા સુચનથી પ્રજાને ઉઠી તેઓને પ્રમસન્ન મન રહે તેવી રીતે જઈવું

(૩) પોતાની કૃતિમાં સદા રાખવો.

(૪) પ્ર તમ પામેથી વેદ, જોયે કરવેયો ૩ જાણવી હ મેતાં અસ્પૃશ્ય રહેવું

(૫) સદામારી અને નિર્મલથી જવું

(૧) પ્રજ્ઞનો ચાલ મેળવવા પ્રયત્ન કરવો.

(૭) પ્રજ્ઞનોએ ખસ પ્રેમ અને શાંતિભરી ઉચ્ચતાએ જે ને અભિ પર ખાસ ધ્યાન આપવાનું રહે છે સદાશામે બાંધે પ્રજ્ઞનોનાં આ વસ્તો ખસે સ્વયં દેખાવ છે પ્રજ્ઞને કે પ્રજ્ઞાસેવકોએ જે કલેષો દૂર કરવાનું નિમિત્તો પૂરાં પાળ્યાં.

આત્મી સ્વાદી ચાલો તે વર્ષ સુખમ્ભોલ્યમ તેા બાળ્યુ રક્ષ તમ ખૂબ સુખ્યા પામે. પરંતુ તેવો નિરુચાર્યો વર્ષ ઉત્પન્ન કરે ચારે કે મનુષ્યના ચારે તેા પ્રભ અને શભ બન્નેએ ગીચ રાખે પેતાનાં કાંબો પ્રત્યે બચાક રહેવું પડે. તેા જ તે વસ્તુ શમ થાવ રા ન બને પ્રજ્ઞનો પરસ્પર મુદ્દિ સમપ દોષ તેા કાંઈકની વર્ષો તુલ્યે સુસંગ્રહમાં પાથરીને ચાલે સ્પષ્ટ ચાલુ પડી બાંધે

સમુદિપ્તિપ્રધાનતાં વિન્દો.

૭ પ્રજ્ઞ પરસ્પર સચ્ચિત દોષ, સેવાપ્રીત દોષ બાંધેરી, વિશ્વસ કે સપ્રજ્ઞતાનાં કાર્તન લાગ્યે ૮ વર્ષો દોષ.

બાંધેરીને હનિહારક બસનો ન દેખાતાં દેખ.

બાંધે પેતાની સ્વાસ્થ્યતિને પેત્રના દુષ્ટતાં પડુએ હજીવનાં કારખાનાં ન દેખ.

બાંધે લીન સુખા બને સાચી સમ દેખ.

બાંધે ક્ષેપ, રાષ્ટ્રદોહ બને કલ લાગ્યે જ દોષ.

બાંધે બાપરીથી કૃપિધર યતો ન દેખ.

બાંધે સીએને બાળ્ય દેખ.

બાંધે અતિભવિ વધી બને પાપર્ષ વધ્યે અસદિષ્ટતા નહીં બધો પ્રેમ દેખ. આ નખાં સમુદિપ્તિપ્રધાનતાં વિન્દો કે બાંધે અસદિષ્ટતા પ્રજ્ઞના સખનો. જોડે બાંધે અસદિષ્ટતા

જ્યાં હોઈ તપસાર્થ ઇતાર્થ રાષ્ટ્રસીક ક્ષેત્ર, જુગાર બસનો અને મીલિયા જેવે જ્યાંનાં છે, ત્યાં રોજનીના જાળનાંએ દોષા છતાં શકિતનું નિરુપે હોતું નથી. સાચી શક્તિને જાણ્યે સરકારિવા પર નિર્ભર છે.

(૧) શિક્ષણ

સરકારિસુધારા માટે બીજી સાધન શિક્ષણ છે. રાજા સામાન્ય જન્ય પ્રજાની સ કૃતિ પોતે એવું જનન સાદિત તેણે ૧૩ થા તું એઈએ. ત સાદિત કરતાં પશુ સૌથી પ્રથમ તે સામાના પ્રિયધર્મિધર્મિઓ સધાજારી અને સુદૃઢ દોષાં થરે તેઓ નાજોનો રતેક કેગરી ઉતર કેગતળી કરતાં આવી સરકારિસુધારા કેગતળીમાં વધુ લખિત રહે.

જ્યાં નાજોમાંથી સ મરે થેર અથા પડી ન જુસાય તે માટે તેવી સાધનાઓના પ્રચાર કરવા માટે તેણે વર્ષ જામ રાજ્યે એઈએ કે ૭ સધાજારી કુરિઓ દૂર કરી સધાજારી સરકારિનાં નક્કરુતથે મરે. એઓમાં બચકાર સિધાવનો પશુ તેવી સાથે ૮ વિશ્વસ કરે. એઈએ. ત વર્ષની કુરિસિધાવ પ્રજાજર્ણની સુધારવાની થાય છે.

(૨) આર્થિક ઉન્નતિ

સૌથી પહેલાં સામાન્યિક લખિએ આર્થિક પ્રકરણ વિચારવું થરે મુશ્કર મુશ્કરુતઓ કે થોમ કુરિમાનો એ થામ જર્ણ થો તે કર્ષ આર્થિક ઉન્નતિ ન કરી થામ, તેમ જૂન પક્ષમક કરે. તે પશુ કર્ષ આર્થિક ઉન્નતિ નથી મળતી. આર્થિક ઉન્નતિમાં માત્ર આરક્ષ ૮ મુખ્યત્વે વિચારવાનું હોમ કે મારા તત્ત્વ નધિયે રહેથી થર્ષ પશુ લખિ જુને મરતી ન હોવ એક સામાન્યમાં સામાન્ય મુખ્ય મહેબાર્ષી પોતાની જાણવક સામગ્રી મેજરી થો.

જામ કરવામાં વચવાને તિલાંજલિ આપી પ્રામત્તરીયે અને તુલકરીયે નિમત્તરી પ્રથમ જ કરવી પડી.

(૩) આર્થિક મુશ્કેલીના કારણે.

પ્રભુ પર મોટા પ્રભારના કારણે અને યેરા નાજવાથી રાખી દિનેલી તરફ જઈ દોષ તેમ જાનવામાં આવે છે પરંતુ અધિક ભરેલા નાજવાથી તે કૃષિકાર અને વ્યાપારી અને પાવમાત્ર થાય છે અને તે પાવમાત્ર થયા પછી તે ખેડાઈની રાખેલી થાય અને ૧૫ દોષ લેવો. તત્કાલ જીવે છે. ૭ રાખી દોષવધિ રાખી જોતમ કસેરા થાય છે તેવી પ્રભુ સમ્પત્તિની રહેવાથી કસેરા તે પાવમાત્ર થાય છે, એ પૂર્ણ સમજવા જેવી વસ્તુ છે.

આથી પ્રભુને આપણા રાખવા શરૂ અને ત્યાં સુધી કસેરા જોડો જ રાખવો થયે, અને ૭ પા મેળવાય તેવા ખેડા કસેરા પર્ણ ખાતર નહિ પરંતુ વિશેષ પ્રભુસ્વર્ગે સિદ્ધિ તથા સુખ અને સમજનાં સાધનો આપવામાં સદુપયોગ થયે તેજી છે.

જે દ્વારા સમ્પત્તિ અપજન થાય તે સિદ્ધિ નથી થાય. પ્રભુમાં સિદ્ધિ એવું આપવું જોઈએ. જે દ્વારા પ્રભુમાં સ્થાવરચિત્ર પ્રેમ, આત્મ સમ્પત્તિ અને આર્થિકતામાં કન્વર્ટ થાય અને સુખ સમજનાં સાધનો પણ પ્રભુને વિદ્યાર્થી કે પાપર બનાવે તેવાં નહિ પરંતુ કસેરાના કામગીરી પ્રેરક થોવાં તેજી છે.

આનું રાખવાનું નવા કામગીરી કરવાનું કસેરાની દોષિમત્ત નહિ બનાવે પણ જો ન થાય તેવા કામગીરી થાયછી. આપણે તે જાણી નહીં, વીજળીની ઈલાદિ સાધનોને બાંધે કુસલો કાપ, પ્રભુત્વ વડે અને તેવી રીતેના અને કસેરામાંથી બનાવવા પ્રતિ વધુ કામ આપણે આ તે માત્ર એક વસ્તુનિર્દેશ છે.

આર્થિક સમ્પત્તિનું મુખ્ય કારણ તે પ્રભુની અસમ્પત્તિ છે તે અસમ્પત્તિ સિન્ડ્રોમના પ્રભારની દોષ છે. રાખવા તરીકે કસેરા એક ખૂબ નથી સાચવી પડાય છે. તેમાંથી કાપણ, રૂ, કપાસિયા વગેરે કરવાની રીતે થાય છે અને કાપણિયા

પેતાનાં ઘરને ખચકાતી તેમાંથી છરીનાં પીંછા વત્તો દુધ થી
ચમરે ઊપન કરી રહે છે ખરું તેને જાણે તે વાતમાંથી લાભ
ખાતર કદાં રેખી નામે છે આથી તેને જમણું ગુસ્સાન રેડુ પડે
હ આમાં તેની અચળતા અને અવાનવાઈના આગસ જ
મસ્લુદા છે

હુધિયાર પેતાનું સમાજ સાડુ ખાતર રેખી નામે છે તેમ
ચાવડુ તેનું તેને યાન હેમું નથી આથી સારી નબીન કે ગ્રામીણી
તે તણુ શ્રેયશ્ચ લઈ રહે તેમાંથી જુડુ / જોણુ ઊપન કરી રહે છે

કેટલીકવાર કુષ્ઠા હુધિયાર પાણી નમદા નબીન ધંધાદિ
સાધનેને અમાન પદુ નિષ્કાન ના છે જાને પ્રસન્ન તેને હુધિનું
યાન અને સાધનો આપવાથી ધણી વખત કણુ મુશ્કેલીના સ્વત્ર
ગીને હોઈ આવી રહે છે

આપારીઓમાં પદુ કર્મ વત્તુ કેવી ગીને રાખવી, લાવવી અને
વેચડુ તેમનું તેમને યાન ન હોવાથી જુડુ ગુસ્સાન રેડુ પડે છે

આથી તેમને પેલપેલાના આપારનું ટિફણ મથે તેવી અન-
આથી રજાવક અને પ્રાન નાનેને લાભ લવાના સક્તર છે આજે
દુનિયાના કુષેઓ જોવા આપણાં તરીકે વચોને જોઈ ન કરી
છીએ તે પદુ જોવા કોઈએ ન લાવ જોવી કાગલ તે અસવ
ગળીએ કામકોમીઓ અને મુદકોમીઓને કેન્દ્રમાં રાખીને જ આપણે
સુખોપલવિચળા ઘોઘાસનને લાવવામાં કોતેકમદ કર્મ લાગીયું

આર્થિક સકલ નીચુ કસણુ સામાનિક કુટિઓ છે પેતાનું
ધર ન પહેંચી કદાં લઈ કસણુ અને એવ જોવા વરાઓ પાછા
ધણે પ્રવચ્ચ લાવ હ તે આપ કુટિઓને અદાલતવામાં રાગલને
પાવે / સાચ આપનો જોઈએ

આ આપ કસણુને દયાથી ઔદીઓ લાવ ખેડીનિષ્ક
ભવિ વરા લઈ આપવાથી અને પ્રજામાં આગકાવિ અને નિ-

પેલાનાં ઘરને ખવડાવી તેમાંથી કરીનાં પીણિક વસ્તો દુધ થી
ચરે કૃત્તન કરી શકે છે પરંતુ તેને જાણે તે વાતમિત્રિક થાત
ખાતર કષ્ટો વેચી નાખે છે આથી તેની જામણું ગુમસ્તાન ચેલુ પડે
છે આમાં તેની અજાણતા અને અજાણતાજન્ય આગસ ન
મારણપણ છે

કૃષિકર પેલાનું સારમાં સાડુ ખાતર વેચી નાખે છે કેમ
કારણ તેનું તેને યાન કેમનું નથી આથી સારી જમીન કે જોનાંથી
તે જલ્દી મેલસા થઈ શકે તેમાંથી જલ્દી જ એણે કૃત્તન કરી શકે છે

કેટલીકવાર સુધ્ધ કૃષિકર પાણી જમીન જમીન ખેતવાર
સાધનોને અખાલે પણ નિખજ જાય છે આને પ્રસંગે તેને કૃષિનું
યાન અને સાધનો આપવાથી ધણી વળત મળે મુશ્કેલીનો અટક
રીને કાંઈ જાણી રહે છે

આપરીઓમાં પણ મર્ષ વસ્તુ કરી રીને ચાખવી લાગવી અને
ચેલુ નેચનું તેમને યાન ન હોવાથી જલ્દી ગુમસ્તાન ચેલુ પડે છે

આથી વખતે પેલાવાળા આપારનું સ્થિતિ સજે તેની બચ
સ્થાથી રાખવું અને પ્રજા જમીને લાગુ થવાના સહન છે આને
કુનિયાના સંબંધો જોવા આપણને તરીકે જાણે જોનાં ન કરી
શકીએ ના પણ જોવા કોઈએ ન થાય જોની મારણ તેા અચ્છ
રાખીએ રાખીએ અને કુદરતીયોને કેનાં રાખીને જ આપણે
મુશ્કેલીમતિવાળા કોમ્પ્યુટરને વાચવામાં કોમ્પ્યુટર મર્ષ કરીએ

આર્થિક સમસ્યા રીતુ મળે સામાનિક કૃષિઓ છે પેલાનું
પર ન પડેલેનાં જનાં લોકે મળે અને એવા એવા કરાએ પાછા
પણે કમળા થાય છે તેા આથી કૃષિઓને અટકાવવામાં રાખવું
પોતે જ સાચુ આપણે જોઈએ

આ આપણે મારણને દલારી બોલોનિક તથા ખેતીનિયમ
કેનિન દરેક જલ્દી આપણથી અને પ્રજામાં આગસરતિ અને નિક

સિત્તિસિત્તિ છરીપોષોગી સેવા જનનવાનું સ્વીકારું અને તે સેવા તરીકે જાણના. અન્યત્રની સંસ્કારાધીનવાનવાને માટે ને કઈ સેવાનું કાર્ય થપાવી લીધું તે કૃતિન કરેલાના. અને એક વર્ષ બેનો પણ બનેલો થયો કે તેણે જ્યો સમાજની અવશિષ્ટ સેવા થપાવી લીધી તે દુઃખ જાણના આ નવાં પરસ્પરનાં કાર્યો એ પારસ્પરિક સેવા ન છે, અને આખરે સ્પષ્ટ ભેદ જણાવે બાંને કે તે સેવા વિનિમયન ન છે

સીમાવાન્ય

એક માનસિક સેવા જાળવે છે એક બાબકારિક સેવા જાળવે છે અને એક છારીરિક સેવા જાળવે છે આ નવાં સેવા ન કે આપણાં સ્વામી ડોલ છે તે સમાજનું ન નથી એ કાર્થ એમ કહેવો હોય કે જાને માનસિક સેવા જાળવીએ બાંને એટલે જાળવે સ્વામી જાળવી દેલ છે તે તે વાત જાણ નથી કારણ કે એકથી માનસિક કે એકથી છારીરિક સેવાથી અન્યનવાર કદી બાંથી વાંચે નહિ.

અમલ નરીકે, આખરું આપણી પોતાની છરીરઅન્ય ભેદે છરીરના જ્યાં બચે છે તેમાં આખરું ધને સ્વામી અને ધને સેવા કદી બાંધું. પાછો કે કાર્થ અસ્તિત્વને સ્વામી માનવની કિંમત કદે પણ આખરું તે ભેદ જાળવે બાંને કે કોબરી કાર્થ ન કદે તે તેની પોતાની કદા કદા કદાથી વર્તવન. તે ન રીતે આખા છરીરના સમાધેશ છે તેમાં એક જાણી માંડીને માળા છરીનાં મર્મ બચે-પાછો અંકુશમાં થપવાની કે તેમાંનું એક પણ નકામું નથી, તેમ નિશ્ચય પણ નથી આ રીતે આપણાં પ્રાણીસમાજ એકબીજાને સ્વસેવક છે કાર્થ પણ સ્વામી નથી. હા એક વસ્તુ છે કે એ તે બેરી કુતિયામાં વસતો હોય કે બનાં રહેવાથી કિંમતોના કાર્થ પણ પ્રાણીસમાજની સેવા વિન તે પોતાનું અન્ય દેશથી રાખતો હોય તે ન પોતાને સ્વામી કહેવાની કદે.

પરંતુ તેનું તે નથી. તે પણ એક સેવક જાળવ

સેવાને સેવક કેમ કહી શકે ? કારણ કે તે બંને પાત્રપોતાના હેતુમાં એક જ માનવજાતિનાં બે અંગ છે અને તે બંને ભાઈઓ છે.

એક જાગૃત પુખ્ત ઘડાં ધૂધી માતા, પિતા કુટુંબ વગેરેની સેવા કરતો હોય છે અને બીજાનું વર્ષ છે. ઘડાં તે માતાપિતા સ્વામી બન્યો હોય એવું બાપણે ક્યાંય નોંધ લેવામાં નહિ. કિમ્મત તે માતાપિતા પોતાના ઉપકારક મણે છે અને પુખ્ત ઘડાં તેમની સેવા ભક્તભાવથી વખતે પણ તે કર્તવ્યભાવના જાને છે એ બે વચ્ચે કોઈ અંતરે સ્વામી કે સેવક તેનું હાથનું નથી. બે રીતે કુટુંબનું તે જ રીતે સમાજનું અને તે ૧ રીતે ચાપડનું પણ હોય તેથી એ બંને કર્તવ્યભાવના બાબે છે ત્યારે ચાપડના કાર્ક પણ બીજા અંતરે કિમ્મત ન મળી શકાય. પરંતુ બંધારથી તારવતી માત્રા બાબે તારથી બા બેઠો પડી ગયા છે.

અને બંધારથી સ્થાપિત બાબુ છે ત્યારથી સાથેસાથે સ્વામીની દેવોપી કમુક્તિ વધેલા છાત્રભાઈનાં અદકાર, સત્તા અને વિશ્વાસપૂર્ણ કુર્ચિ પણ વધ્યા છે.

સત્તાવાળા ત્યાગમાં મુદ્દિયાત અને કુદિયાતને વિરુદ્ધ તેથી જ રીતે મુદ્દિયાત અમલમાં કુદિયાતને વિરુદ્ધ અને કુદિયાત ત્યાગમાં એ બંનેનો વિરુદ્ધ એ રીતે બાબ કુદિયાત કિર્તિસત્તા બાપણે નોંધે છે અને તેનું કારણ પણ તે જ છે.

માનવજાતિ માનવજાતિ વચ્ચે થઈ તેને વિરુદ્ધ છે. કુદિયાતમાંથી તેને નીચ મણે, તેને અમલમાં પણ અમલ થાને, આ નાચ બન્યા. આથી પરિસ્થિતિનું જાન કારણકર વર્તે પણ સમાજકોટી કે પર્વગીટીનાં વિશેષજ્ઞોથી વજારી સેવામાં આવે, એ બધી પદ્ધતિ બાબાઓ સમાજમાનવમાં રહેલ ધૂધી જાણે મૂળ પદ્ધતિ આ કુદિયાત અને માનવજાતિ સમાજમાંથી જ મોટો હોય કિમ્મત સ્પષ્ટરથાને અનુ-મૂળ કારણે બાબતી થામે દેખાય છે.

મુક્તામી માનસ

આજે માનસમાં બનિગતિ વચ્ચેના અને પારખી વચ્ચેના મેઘોની સંખ્યાનો પાર પામી શકાય તેવું રહ્યું નથી. દિન-પુનરાવર્તનો મોટે વર્ષે ૭૭ સમાવેશવાનું મુખ્ય કામ કરી રહ્યો છે એવી સેવા નિમ્ન આપણે બહુ ઓછી સ્થિતિમાં મુખર્ષી ભરતીને હાજર રેવ બસવા અને સહ તથા જ્યાં આપણે નેને બસવા મળીને હાજર તેને બસવાનીને હાજર. આપણા જેવા ૧ તે મુખ્ય હોય જ્યાં તેમની સેવા હોય જ્યાં મનુષ્યલગના વિવિધ પારોનાં જાણેથી આપણે અને કરી ને હવેની બાસવા યોજેથી આપણે તેમને રમિ ગામીને હાજર. આ નવ સરકારે પ્રાપ્તિ છે માલિક અને દુધાવ વચ્ચેનાં માનસો ૧ આ નમો છે તેને જામાન સમાજ તેને મારે જૂન બચવાય છે એટલું જ નહિ નવો માનસની હિતને તેણે આવી માનસાવિને દૂર કરવાનો પુનર્માર્ગ પણ મળે પડે છે જાદુ સ્થામિની બાકાત વેળાં કેટલે જાણે જવાબદાર છે તેણે પાંચ આશ્ર વાસવા મારે પૂર્વકાવનું વિચ અવશેષવાથી તેની વાસવા વિના પિ પિ સમાવશે.

માલિકીની સાવના

પ્રાપ્તિ કામમાં આ માલિકીની બાકાત હોય જ ન તેલેલે ૭૭ કરમાં એ એ મુખ્યે વસવા હોય તે તે પોતાના પુરુષથી પોતાને જાણેથી પદાથી બેવન કરી છે ૩ મેળવી છે. આ સ્થિતિ કો કામથી મળે છે તેમણે બનાવે બનાવે તે વસ્તુની ખાસ બાસવાના બેવન થાય ત્યારે તેમણે જુરિવાન પૂરું મેળવી શકાય અને એમ બનાવે બેવન હોય ત્યારે મળી શકે હોય તે કામ સહિની બાકાત ન થાય તે સ્થામિની છે આજે પણ દરેક અને વાસવા તે પ્રમાણ પૂરતાં મળી રહે છે, તે તેમને કામ કરવાની બાકાત ૩૦૦૦૦ થી નથી જામવામાં રહેવામાં પદાથી મુખ્યે આજે એવા

મને છે કે ૭ પદાર્થનો સમદ કરી રાખતા નથી કે પરંતુ પછાડે વાસો પણ મૂકી ત્યાં નથી.

મમદલુદિના કારણે

વસ્તુ મોટી દોષ અને તેના ઉપયોગ કરના અધિક હોય તો સમદબુદ્ધિ અને અમય તરિકાનો વધે તો સમદવૃત્તિ ત્યે જરૂરિયાતો વધારવી એટલે હિતને છૂટી મૂકવી તેનું પરિણામ વિચાર અને ૭ વસ્તુ પર આપ્યા સમાજનો દાહ છે તેને અનિયમન મનાવી એનું નામ સ્વાર્થ આ સ્વાર્થ અને વિચાર સ્વામિયત્વની મુમારીથી / આ હો કે સ્વાર્થ અને વિચારથી સ્વામિયત્વ સત્તા અજમાવણ દોષ તે પ્રતિદાસ સત્તાથી બધું ચાલુ કરી રાખ નહિ પરંતુ એટલું તો ચાલુ છે કે અનિયમન માલિકીને પ્રારબ આપ ન સુધોગેમાં થય પામ્યો છે

મનુષ્યમાત્રને પોતાના કલને આરબક તત્ત્વે આમસ્વાનો અચર અધિકાર છે અને દોષ થકે પરંતુ તે માલિકીપે દોષ તો એક માલિકી પામ સરી ના નેટલા પામી અધિક પદ્ધતિ હોય અને મીત્તે માલિક પદ્ધતિ અમાને મરી તો દોષ આ વસ્તુ દોષ પણ સુધોગેમાં છે નથી આન આમ પણ છે

છોટી પ્રાચીન કાળમાં કે ચાતુર્વર્ણના અસ્તિત્વકાળમાં કાળ અનિયમ માલિકીને અમય કને એમ કાર્ક કહેનું દોષ અને તે વસ્તુ પદ્ધતિ મળી કાર્કે તોપણ રાહનો મારો વર્ષ એટલે નિય તરફના દોષ એવી સિતિ તો તે કાળમાં ન જ દોરી નહિ.

તેમ વચનું કારણ પણ રાહનું નેટલા મેળ કરમાં સોપાયેલું હતું તે વર્ષ જ આરે સ્વાર્થ અને અનિયમકાળમાં પામે તારથી / આ સમદમાળાએ તિરાટ સ્વાર્થ પદ્ધતિ દોષ તેમ કારે છે આથી પરિણામ પોમોથીએ એનું આપનું મનુ કે એક વર્ષ પોતાની

આરીવિક ૧ માનસિક ચક્ષુષી વધુને વધુ મેળવેલા ગમે જાને તેને
સમજ કરતા ગમે.

કમેઠાં જાણી રાખ્યાં જાણી જાતનો સ્થિતિસ્થાવર કર્મ તે
અસંખ્યાસંખ્યા જ હોય છે તેમ તેમ તે અસંખ્યાસંખ્યા કર્મ જણે સમજી
જાણી મળી તેમ તેમ કરી જતાથીજે જુદા જુદા રસપ્રદ પદાર્થ
તેની માનિતીથી ગ્રીષ્મ મહાપ્રદ મળાથી ગીતા પ્રભા જણે હોય
જતાં તેને કાપેલાં ખરી ન હોય અને હરે તે તે ચોરી મળ્યા
ખીજા મળાં સુખમળમળાં સાખેયે તે એક જાણુ રહ્યાં ખણ
જાણી પરિસ્થિતિયાં તેને છાંદનિવરણ મારે તે કાંઈક જણે
જેણે તે :

આમે સ્થિતિસ્થાવર કે તબીબ તેને યાદા માત્ર રહેલી છે
જાનોનનો મુદ્દા મર્યાદા કરી પડેલા બાપી રીતે એમ દાવામાં મુજબ
હવે તમે જ પેલામું કરીને છી રહ્યાને નાહો બાપરજ રડી
મહી સવાનો આ કાલેજા રહેા તારે બીજા બાપુ બાપરજુ જેમ
એના દાવામાં હવે તેણે રમ્યાબાન કરવા માંડ્યું બાપી મુદ્દે જમે
સવા એ જાનેશી વચિત પ્રત્યક્ષનિયા કે એણે સમજા માંડી હતો
તમે પેલામું હવે રમતા તારે જા રીતે રહનિયત મેવા જમે
બીજા કાલેજામાં સવાથી જ કહી કમલ તે રહિતરી લીધી

સર્વે પ્રજાઃ સમ્યક્સાધનમ્ભેતેતિ ભેતિ પ્રાપ્તી રથનાં મને
અનુભવતિ ત્વં મમ

આ પરિસ્થિતિએ પ્રજાના માનસ પર એવી અસર ઉત્પન્ન
કરી કે માનસની સમઘટનાઓ ખૂબ ટેવઈ ગયો. આવા પ્રકારે
માનસિક દુસ્તી પર્વકાન્તિઓએ આ સમઘટનાઓ દોષગ્રસ્તતાથી
દૂર રચા માટે ખૂબ કાવિત્રી કરાવી. અપરિચિત અને સ્વર્ગી સ્વર્ગ
નો પ્રચાર કર્યો. પરંતુ સમઘટનાના સરકારે જ્ઞાન નાશ થઈ ગયો
એવી પરિસ્થિતિ નહોતી. તેથી જ પરોપકાર અને દાન એ બંને

અંગ્રેજી મુદ્દમલ્લખનાં વ્યાપકતા મધુ જાશે જર્જર્જ અને તે પર્વનાં
અંગ્રેજી તરીકે મહાનાં આ પ્રવાહિતનાં જાળ સુધી મિનમિન
સેનમાં વિશ્વની માથી આવે છે

પરંતુ આથી માલિકની સાવના નિર્વળ ન જ જર્જ એ
સરકારનાં મુજ તો જુદુ જ જીવે જતાં મર્જ.

એ મુદ્દિયાનાં સરકારે જાળ સુધી ગામના આવે છે અને
પ્રજા પેઠા મેલ જર્જનુ માનસ સુધાની મનોમલ્લખી જુદુ મેલર્જ મધુ
છે બીજા જામુધી દરેક સ્ક્રે વિશ્વસ જુલ વધે છે, અમુનો વધે
છે એટલે એ પ્રજાનીએ જાત જાતી રહે તેવી સ્થિતિ રહી નથી
સ્વામિનાથની સામુદી જ્વિન જ દેખાવ છે, અને જર્જવલ્લખનાં જુદુ
મદોલે અમે નહ જી માથી છે

ઉપાધ

મુદ્દિયાનો નાથ એ જા પરિસ્થિતિને ઊભાવેના ઉપાધ નથી
એ વિશ્વમે જુદુ જામુધે છે અને તે મર્જ જુદુ મેલરે છે
મુદ્દિયાનો નાથ એ જા પરિસ્થિતિને ઊભાવેના એટલે ઉપાધ
નથી અદ્વિસક સાધનોથી જુદુ જામુધે તો તે જર્જ રહે એમ નથી
અને દિશા તે બનર છે / જા જાળ જા દેહની પ્રજાના
માનસ પર એવી રીતે સમદલ્લખની મેલરી જાળ પડી મર્જ છે કે
જામના મુદ્દિયાઓ ન હોવ તો જુદુ મુદ્દિયા તો રહેવાને જ છે

માટે રાષ્ટ્રીય નેમરી ઊભાવેના સૌથી પ્રથમ ઉપાધ સમા /
સમા / જર્જેનુ અને જર્જિનુ જર્જેનુ સમાન કરવુ એ છે એ-
એ જર્જ અને એએએ સમાજ સમર્થિત બનશે તો તે મુદ્દિયાદિયા
પ્રજાની પોતપોતાના જામને જા રીતે માલ્યાર જર્જ પામે અને
એમ વધથી જાળા રાષ્ટ્રની કમપૂર્વક અવરથ જર્જ જશે બીજા
જામુધી એ પ્રજાને ઊભાવ માટે અમુધુ પ્રવર્તિએ જુદુ દાળ
પરવાની જાવરથના છે જર્જનુ કોમોમ જર્જેનુ પારપરિક

પેલાનાં કાનબોમાં મિલકત નહીં એ ન્યાય સેવાનાં દુરદેશ છે તે જ રીતે પેલાના માનસને વધારા થતા માટે માનવતાને ન જાણે એવાં કાર્યો કરવાં કે અનૈતિક ઇલાજ મથાવતું એ ન્યાય પણ માનસને નોકર બનેલાં હિતને હાનિ પહોંચાડે તે જ દુરદેશ છે તેથી આ ન્યાય દુરદેશથી છુટી બહુ માત્ર માર્ગપરખણ રહેતું તેમાં તે બંને પાત્રનું હિત છે.

આ ? ત્રિજામાસિક અને મજૂર સહ અને નોકર કંપરિ અધિકારી અને ડ્રેની નીચેના અધિકારી કન્યાદિ શ્રેણીનાં એકબીજા પાસેથી સતત કામ લેવાનું હોવા છતાં પણ પાત્ર ? અસ્પૃશ્ય આવી રહેશે છે તે જૂલ અશ્રમ છે એક માની રજા છે કે છરીર કુલકુલની માર્ગ લેતું અને નકલમાં બહુ જોડાતું બાપતું તારે બીજાને એક કન્યા રજા છે કે મગ જોડા કરવા અને અધિક દગ લેતું આ પરિચિતનો બત લાવવા માટે પણ બંને પાત્રાંને પોત પોતાની દરજ સમજનાં જઈ તુ એ / મા / લગનની વિ રચના થતા કરવાના માર્ગ કરતા અધિક એકરકર અને કામકારી છે તે સૌથી પ્રથમ ચિત્તથી લેતું તેમજ

જુદા, હાલ માર્ગકરક લઈને એવી બાપતુ ત્રિવિધ લાક્ષણ અર્થમાં તે એમાં એકા વધવાવાડું અને તિમિતતા હો રહેયતી / દેશધારીના પ્રારબ્ધજન્ય વિભાજ અને પુ વાપની વિદ્ય પ્રમાણે જુદાઈ હો રહેયતી /

પણ બાપનાં મૂલ્યાંકનો પદાર્થ જ તેમજ એ દા ત. એક કરવા માટેનું આદ્યુતવાન પ્રાપ્તવા છતાં—સહિત છાન પ્રાપ્તવા છતાં—એને બાળે અછાની મજુરામાં બાળે છે બપારે માત્ર પુસ્તકાવા છાની છાની મજુરામાં બાળે છે એક તદુરસ્ત પુરુષને લક્ષ્યવાન નથી મનમાં બાપતો બપારે જડ હેલત પ્રાપ્તવાર ચામિતને સહ હેલતમાં બાળે છે આ બાપની દૃષ્ટિ જ પરિવર્તન બાળે છે જ્યા

નીતિવાન નિર્જનો જન્યિતિવાન ખનિઃ ક્ષર્તા ચ્ચ ક્ષિપ્તે ચાનતે
 નેત્રિભિઃ તે માનવયાં તેા આપસી જાખી ધર્મવન્તા પશુ ક્ષિપ્તે
 માર્ગે જ માત્રી મર્મ છે

જા મુખાંભ્યેમાર્ગાં ડેરકાંભે પરપુત્રથી પચક્ષય માટે, ક્ષેત્રે ડે
 ક્ષેત્રકાંથી સુક્ષ્મ ક્ષેત્ર માટે અને ડેરકાંભે વેગ રીતે સ્થાપય માટે
 આને ડેરકાંભે નવશેદિયાં કુવકુખીઓ મેલે છે. ૩ ૭ ઈ-
 સુખ્ય દેશ !

જ્યાં કાંથી ચાંદ્રાસપાત્રથી ગ્રથ થઈ ન શકે ત્યાં આજ અને
 સ્વપુત્ર-પાત્રીઓનું જ્ઞાન જા સ્થાનસ્થાનનું મૂલ્યૂત માર્ગે પર ન
 જાય ત્યાં કાંથી આજનો ૭ સમાજ છે તેમથી આપ કાંઈ
 બેઠક માટે સરોને જાખી તેમની જામિયાતો આપક કાંઈ
 માનવગતી અને પ્રતિષ્ઠા પશુ આપવી / પાછો માત્ર પેસથી
 સ્વ ક્ષેત્ર મારો નહિ કાંઈકે તેમ માત્ર કાંઈકે આપકથી પશુ
 તેમની મારો નહિ મરે અને આપું નિશાન પાવા જનું નવમાત્ર કાંઈ
 માર્ગે પર સ્થાનથી નવમાત્રને ન તે સરકાર કાંઈકે કાંઈકે ૩
 નહિ ના કોઈકે સમાજ કાંઈકે કાંઈકે આપ સ્થાન કાંઈકે
 આપકને વાપરુ અને વેગ સ્થાન કાંઈકે કાંઈકે કાંઈકે
 કાંઈકે નવમાત્ર કાંઈકે કાંઈકે વાપરુ છે કાંઈકે કાંઈકે અને
 કાંઈકે કાંઈકે આપ મુનકા કાંઈકે કાંઈકે કાંઈકે સમાજ અને કાંઈકે
 માત્રા વાપરુ અને કાંઈકે કાંઈકે કાંઈકે

૧૧.૧૧ કાંઈકે કાંઈકે કાંઈકે ૩ કાંઈકે કાંઈકે કાંઈકે નવી નવી
 કાંઈકે ન માત્ર જા કાંઈકે કાંઈકે કાંઈકે કાંઈકે કાંઈકે કાંઈકે
 કાંઈકે ન ૬

ਰ
ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ

આર્થિક પ્રવૃત્તિ

૧. ચંદી સાથે જ આર્થિક પ્રવૃત્તિ શરૂ થાય છે અને મરતાં સુધી તે ચાલે છે. જાકિને છાયા માટે રાત્રિ રાત્રિ આર્થિક પ્રવૃત્તિ તેા ઠરતી જ પડે છે. મનુષ્યને દેહ છે, હૃદય છે, મન છે એ વસ્તુને દારી સંજ્ઞાને માટે જાણ્યો તેા જીવન સંદેશમાં કહીએ તેા એકની પાસેથી સારી રીતે કામ લેવાને અને એ દ્વારા વિકાસ સંજ્ઞાને માટે, એકની જાણવાલા સતોતરી પડે છે એટલે જ આર્થિક પ્રવૃત્તિ પ્રત્યેક મનુષ્ય માટે અનિવાર્ય છે.

આમશક્તિમાં કે શક્તિશક્તિમાં આપણે તે કરતા નથી તેના અર્થ એ નથી કે આપણને બધી વસ્તુઓ એકની જિમ મળે. આપણે જે કાર્ક ઉપયોગમાં લઈએ છીએ તેને માટે આપણા માન્ય, સમાજ કે સમાજનેદીએને આર્થિક પ્રવૃત્તિ કરી પડી જ હોય છે. આમશક્તિમાં જે પ્રથમ ખર્ચ થયો નથી હોતો, તે પ્રથમ શક્તિશક્તિમાં પણ થઈ જાય છે. આપણી સાથે આપણે જીવો રહે છે આજે તેા એવી કરોતરીના કામ-ચાંચી આપણે પસાર થઈ રહ્યા છીએ કે આપણે વિવિધ મહેનત કરી જતા પેલા પુત્ર જ જરૂરપોતજી મુરોબ જતી મનુ છે. તેને વખતે ને જીવન એકનેથી અજાણ્યારી માથે આવી જાય, તેા શક્તિશક્તિ

પહેલના કાંઈ સિવાય એને છટી / નથી. આનાં કારણોમાં ને કારણો
 મહાત્મા કામ પોતું કાઢ્યું એ છે કે સમ્પત્તાના કહેવાના વિશ્વસની
 સાથે જીવિતાએ પણ વધારા લાગી. તે પહેલાં માણસ સાદુ ભોજન
 લાઈ કપડા, અને સાદા ધરથી મહાત્મા હોતો. હવે એને એટલાથી /
 નહિ થતું નથી. એની જીવિતામાં અનેકને વધારે થયે છે અને
 રોજ રોજ ઉમેરા થતો / તથા છે આ નથી જીવિતાને. એણે
 મેળવતી હોય નો એણે પણ વધુ પહેલાં કરી લેઈએ અને બીજી
 કારણ એ હતું કે પહેલાંના નાના એકમને ઠેકાણે આ ? તો ને આખી
 દુનિયાના સુપરિમા આખો આખી દુનિયાની રોજનાં એણે રોજના
 વિના છટી નથી રહી. પશ્ચિમે પૂર નેકમાં વચગાં વિશ્વસ્યો. એની
 સાથે દાવાને પહેલાંની કપાલની સાદી રીતે દાં ન છાં, એટલે
 તેને વધુ ને વધુ કામ કરતું / રતું આને તો કહેવામાં એની સ્થિતિ
 છે કે આને વિશ્વ મધ્ય ક્ષેત્રના જીવિતાએ પૂરી થી નથી
 કારણ કે જીવિતાને અત નથી અને એની અત વધારી જીવિ
 તાને આજે પ્રવળ આરબો છે

માણસ સુખ કહે છે એ સુખને માટે જારી વસ્તુઓ મળી
 તેઈએ પશ્ચિમે જારી વધારી અને વધારી માટે કઈ એમને
 સત્યવાનો પ્રવળ ક્યો. પણ તેઓ એ જ વસ્તુ જુઓ કે સુખ
 વસ્તુમાં નથી. તર રેડ વધારે દાવાવાને વસ્તુઓની જાર છે
 ખરી. દુનિયાને માટે એ આકર્ષક છે પરંતુ અર્થોપ / નને
 હેતુ જ સુધારો છે આને માનવી અર્થને ખાતર અર્થ એટલે કરે
 છે એને લાગે છે કે પોતા દેશ તો સુખ મમે તાંથી હોય આતમે
 થી / બીજા જુઓ છે

છટીમાળા હવે પ્રવળજીવ જીર એ ખરેખર પર્વત
 પ્રવળ આપ છે પર્વ એ દુનિયામાં માટે કરનાર તત્ત્વ છે
 રેડ એ સાધન છે પણ આને તો આજે સાધના સાધનાવાના

જ મળી પડ્યા હોયે આપ કુલાતુ છે, અને બધને જ કુળ જો
લેવાયે છે

આને હજી વલ્લ મુલાતુ છે એટલે જ એક વડુ જ
સારે નહીં મી લેવાની ખાસ તરુ છે કે મારી નથી પ્રાપ્તિ
કેન કાલ નહિ જલ આપ્યા છે, હજારો વિદ્યાર્થી છે એ જાણ
પ્રાપ્તિને કયા કયા મારે હજારો વિદ્યાર્થી ન સમજે. એક છે તે
મારે મારે ત્યાજ્ય છે એ જાણી સ્વીકારવામાં આવે અને હજારો
વિદ્યાર્થીને કદમાં રાખી પ્રાપ્તિને આપવામાં આવે, તે આપેલું જ
કેવી પ્રાપ્તિમાં સમજ અને સ્વસ્થતા આવશે.

કે આપણે એક બીજે પ્રથમ વિચારીએ. કુલાતુ કંઈ છે કે
હજારો રક્ષક કસબને મારે પદાર્થની આસપાસ વધારે જ
આપણે અનુભવે એ એક જાણે હોય છે કે તેમ તેમ જાણે વધારે
જાણ છે તેમ તેમ હજારોમાં આપણે વધારે જાણ છે અને જ
જાણીયો હજારો કસબની રીતેથી આપણે આપણું જાણ તેમ
કદમાંથી જાણે જાણે છે.

વધારેમાં કાલ કસબ મજૂરોની સ્થિતિનો વિચાર કરે. આ અને
જાણમાં મજૂર પડે છે ખરી કે નહીં. આને તે કાલ અને જાણ કે
હજારોને જાણ પડી નથી, અને પરિણામ કસબની જાણ
પ્રાપ્તિ જલ મારે જાણે જાણે છે જાણે મારે કુલિયને જાણ
સારે રાજ્યા કાલ આપણે આપણી જાણીયોની કાલ મીને
હોયે અને જાણે અને મેજાણને મારે એ જાણ પૂર નથી પડ્યા
એટલે જાણે જાણીને હોયે પરિણામે મોડાજાણને તે એ જાણે
જાણ રીતે કાલ જાણે જાણે છે એમાં નથી તે એકી કુલિયને
નિષ્કર્ષ કે નહીં હજારો જાણે એટલે એ જાણીયો વિચારીય તે
એ સ્વસ્થ જાણે કે જાણીયો જાણીયો આપણે જાણે નહીં જાણે
હોયે એ જાણીયોની જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે

જાને હમેશી જણાવે નોતરી છે જો એ ઉપર સમગ્ર લાખી દાખાને
તે માનવગત પોતાનો મોટા કામનો સમગ્ર સંસ્કૃતિક વિશ્લેષ
માર્ગ છે. જો કે જાણે તે બાંધીની નજરિયાતો છેથી છે તે ઉપ-
રથી / મુખ્યત્વે કે સમગ્રતા અપાવ છે બ્યારે નાસ્તવર્મા મનુષ્યના
પોતાના કૈવલ્યના વિશ્લેષને મારે નજરની વસ્તુઓ તે મીઠુ છે એ
વસ્તુઓ મેગજાને એને જેથી દોષોઃ મોજી કસ્ટી
હો તેરશે વધુ સુખ્ય તે પોતાના આંતરિક-વિશ્લેષમાં આખી કામો.
જાણે તે આપણે એટલા દોષી રહ્યા હોએ એટલા પમાજમાં પરી
ગયા હોએ કે જાતરતું નિવાસ્થાનેય આપણને સમગ્ર નથી અને
જતાં આપણે ના જાણે હોએ કે અને સુખવા નહિએ હોએ ।

જો એક બીજી જાતની વસ્તુ છે તેમ તેમ આપણે
વસ્તુઓ વધી ના છે તેમ તેમ રસમુવિહન વસ્તુ બાવ છે એક
પણ નથી રસ વસ્તુમાં નહિ પણ એને ઉપજાવવાની સરક-
રિતમાં છે એક માણસ મોખર્મિય પણ કે રસ ન માણી હો તે
રસ સરકારી માણસ સાથ મેળનમાંથી પામી હો છે તેને અર્થ
એવો નથી કે સાચુ અને મીઠીક મેળન મેળવતુ ન તેજી પણ
બાં મુખી મન સરકારી નથી ત્યાં મુખી અને તેણે સાચુ મેળન
પણ એને સાચો જાનક આખી રાતું નથી.

એટલે કે તે સમાજને આજ સામે રાખી અર્થોપાર્જન કર
વામાં જાણે તે કાર્મિક મુરોશી કામી ન થાય. પણ આ ? તે એથી
કેવું / અર્થ મળુ છે

અર્થોપાર્જન શી રીતે ?

અર્થપ્રાપ્તિનો દેવ અને એની સીમા અર્થે નિચારી લીધ
પછી હવે આપણે જાતની અર્થપ્રાપ્તિ શી રીતે થાય છે અને
કેવે ધારણે એ પ્રાપ્તિ કરવામાં જાણે તે બાંધી અને સમાજ મુખી
થાય એ નિચારીએ.

આપણી અર્થગતિને આપણે પણ નિશ્ચયમાં લેવાની હોય છે. (૧) મજૂરી. (૨) બચત, અને (૩) પૂઠી. આથી પણ આર્થિક ગતિ માટે આ ત્રણ વસ્તુઓ આવશ્યક છે. આપણે એવો આદર્શ રચે છે કે મજૂર અને બચત પર પૂઠી મૂકી બેઠી છે અને બચત અને પૂઠીના બેચા બોળ તથા મજૂર નિષ્કારો અપાર્થ રહી છે. આ અર્થ બચતવાને આપણે ફેરવા માગીએ છીએ. પહેલાંના રાજ્યમાં કોઈ હતી કે કંઈક બેઠી, મધ્યમ રેખા અને ક્રિષ્ણ પામી. એ રાજ્યે આપણે નવસંચાલનબચતની રીતે આ રીતે યોગ્ય છાંયે. લેવા સંચાલનોપરોચી થયે છે. તે કંઈક, એવા સંજોગને સ્વધર રાજ્યે બચત મધ્યમ અને પામ પૂઠી ક્રિષ્ણ આ સ્વિત્તસરણી રાજ્યમાં રાખીને તે દરેક અર્થિ પાતાનો પધિ પસંદ કરે તો આપણાપણ સંચાલન અવસ્થિત થઈ નહ.

આપણી પરિસ્થિતિમાં દરેક પાકુને પધિ પસંદ કરવા નીચેની વસ્તુઓ લખવામાં રાખવી જોઈએ.

(૧) જોયે અથ સમાજને કાપેચી થાય છે કે નહીં અને તે આ પ્રકારનો છે કે મારી થઈના સમાજને વિચાર કે બચત વધે તે નથી પસંદી નથી ને કે આ રીતે સ્વિત્તવામાં જાને તે મુસળી રીતે ન મજૂરના લખની જગતી નીરિવાતો—અનુષ્ઠા કાપે વધેરેના કાપાનામાં // તે કાપે લાયક.

(૨) આ જમ કાપે અર્થમાં પણ તે સંસ્કારપૂર્વક ન અવામાં જાને. તે જમ કાપે કે લખવિચાર સંચોને જોઈએ તે ન સંચાલન અર્થમાં મારી સંસ્કારિના રાજ્ય અને વિચારમાં કામી થાયેલા સમાજ પણ આ અર્થમાં મારી સંસ્કાર. સમાજ માત્ર અપવાદ પણ રાજ્યે નથી આપ સંચો—સંપૂર્ણ—મોઢામાં મોણુ લઈ સમાજને રાજ્યમાં રાજ્ય આપણને પ્રખલ કરે, અને આ રીતે સમાજને કામી થઈ જવામાં તેમને જોયે હોય છે.

(૩) સમાજ બજારવાને માટે તરતુ કાર્જ વિનિમયનું એ બા બજારવાનું સરકુતિની દૃષ્ટિએ સ્થાન જાણવું જાણ છે. કારણ કે તે સમાજની બજારિવાતો બજારસ્થિત રીતે વહેંચી સહાય જોડવા માટે નફા પક્ષ પોતાનો નફો વધે એ સામે જોઈને / કામ કરે છે.

(૪) બાજારે મૂડીની રીતે નગર બાજારો છે તેનો અર્થ એ દર્શાવી શક્ય છે એમ નથી. બાજારો પછો જ મૂડી મલકાવ છે એ કામ દૂર દરમ્યાન બજાર છે વાસ્તવમાં પ્રત્યક્ષી સુધિ, સહિત, જમીન, ઉત્પાદનનાં સાધન વગેરે મૂડી જ છે. સહાયાર પક્ષ સારકુતિક ઉત્પાદિની દૃષ્ટિએ સમાજની મૂડી જ છે. ? સમાજની બા—સાં કારિક—તૈવિક મૂડી ટેલ્લી સમ્પત્તિ હોય તેલ્લો જ સમાજ તેજસ્વી અને પ્રગતિશીલ હોય.

બાજાર ઉત્પાદન, વિનિમય કામ, સાહિત્ય મોપબોજી, સિમ્પલ સમાજજીવનનાં ઉપયોગી કામ છે. માલુસ એ સાચી દિવ દટિ સામે રાખી બા નધામાંથી ગમે તે પધી કરે, તો તે નધાને પૂરતો નફો અને સરખી પ્રતિષ્ઠા મળતાં નેઈએ.

બા દૃષ્ટિએ બજારપોષક પધાઓ—હોટલ, હાઉસ, બીજીકી દુકાનો, છુટકાર અને સુકાના બાજુ બાજુ વધ નેઈએ. સમાજના વિશ્વસ્યપોષક પધાઓ—વડુરસીને ગુસ્સાન પહોંચાડનારા બેરાં ઉત્પાદનો (મકાનગો) બજારસીમ વગેરે હાં પીલું, પદ પાપાર વગેરે બેરાં હોયો વિશ્વસ્યપોષક નિયો, નાહો, સમીત્ય જલસા નપે કરાં નેઈએ. અને બજાર પાસક પધા—સુદા, હાલી બાજારકુ જમ્મીનધારી વગેરે તો સૌથી પ્રથમ તાલ્ય મલકાતાં નેઈએ.

બા પસંદી ગિરિષ્ઠ જમજમાં હોયોક વધેલાં દુપડો—બેરાં કે પાપીક, તરકાગાર સમા વેસામુદી પોરોબી કરતે, સુખ્યો, ઉપયોગી પદ કાપકારાં કમાઈજાના, સિદ્ધાન્તજો બાપોબાપ નાજુદ વર્જ જ જાવાનાં.

હવે આર્થિક પ્રવૃત્તિને કમતા બીજા હેતુક પ્રમો પિયારીએ.

બાબની સુધાભવસ્થાનો મોડામાં મોડી થયે છે તે નેહરીએ છે એનાં મુખ્ય કારણોમાં વચ્ચાક અને બાબની પૂરી જર્જરિતતા મહત્તરી સમય. ઇર્ષા ક્રોધ છે તેમાં એમ કહાય તે તેમ માન્યુએ નહીં કામ મને, પણ મહીને હમેશાં માન્યુએ હાથે છે. મહીને ન્યાં ન્યાં ખોલ્યું છે ત્યાં ત્યાં તેણે રાજ્યના કામ માંથી કામ ખાંચે છે. મહીને જાતની લીધા છે નીચું રિતે રિતે વચો વચો છે પણ તેણે નર્મ એવો નથી કે તેણે ઇર્ષા માન્યુએની સુધા પણ વચો છે. કમલ છે કોઈ નહીં પણ મોઝાઈ કોઝા માન્યુએ અને એકામાં એકી આપણથી કેમ મહત્તરી કામ એવું દેવાર મનમાં જાને છે. પહેલાં વિચાર્યું એક માન્યુએ એ સાગ મહત્તરી કામો. જાને સાથ એકી સુધરી છે કે એ કમલ કા સાગ પર પણ કામ કરી શકે છે. આમ વચ્ચાકની સ્થાને સાથે તેમાં કામ કરનાર માન્યુએ તેમજ ન પ્રમાણમાં ન્યાં ત્યાં જાને એકી રિતે રિતે નેહરી વચો ન્યાં છે. મહીને કામ મહત્તરી જર્જરિતતા છે ન્યાં કમલ કમલ કામ તેમજ નિય બાબી મહી પણ એનાં કારણોમાં મહત્તરી સમય. કામાં નેહરી છે જાને તે હી ન્યાં વચો ન્યાંકો સુધરી ન વચો કામો.

મહત્તરી જર્જરિતતાનાં જાનેક કામોમાં સમદરિતિ અને ન્યાંકોની પણ એક છે.

જા. મહી હી મનને સંતોષાવે ન્યાંકોના પ્રયેજ મોં માંહીકાં હી મોં એકી બાબીનાય સમદરિતિની કામલ વચી મહી જાને ન્યાંકોને હમેશાંની કામલની, તેમજ કામ બાબીની, કામલમાં તેમની કામલ કામલની કામલથી પણ સમદરિતિની સમદરિતિ સંતોષી લીધી.

રો. જા તે પ્રયેજ ન છે. મિત્રા મિત્રાનું કામ છે, એકી એક હી જાને ન્યાંકો વચી છે તે ન કામલ અને જાને તે નિ બાબી. મિત્રા ન્યાં ને વચી કામ પેલ કો છે.

દરે બાપ્પે બાપ્પી રીતે નિયારીએ. ને નાના કોચોને પત્થર કચ્છમાં બાને તો બેઠારી દૂર થાય. એ લોકો! પણ પોતાના ઘરમાં બેઠાં બેઠાં કામ કરી રોકે બીએ. બાગકો રહો પણ તુરુ સ્ત્રીનો બોમ બાપ્પા નિા અને પડે એકે ખરચે ટેકનું કપાન નધારી રોકે.

જ્યત શાંતિ શાંતિ કરે છે પણ શાંતિ રિક્ષે રિક્ષે દૂર ને દૂર ભાગતી નવ છે ધારણ કે બાપ્પે પર્વને બાદ કરી છત્રા પ્રધાએ બીએ. ને આ નધી પ્રવૃત્તિએને નિષ્કર્ષને કેદમાં રાખી કચ્છમાં બાને તો પ્રત્યક્ષ સુધી વર્ષ રોકે.

તાતપાના કોચો ખીલવાથી ઔચિત્ સર્જન થયે. બારસપસ પડુ અને માનવ માનવ પ્રત્યેની સહકારી શક્તિ અને સમુચિત રૂપથી થયે. પર્વદષ્ટિ આવી આર્ષપ્રવૃત્તિએમાં મુખ્ય હેતુ એટલે ન્યાયોગી કે સમદષ્ટીને અવગત / ન હોય વચ્ચાસું અનિષ્ટ એકાદુ થતાં મચ્છરોના આર્ષિઃ પાવા કાપના સમાનો તર થોભાવીને ? મુરોબીએ કીની કરે છે, તે ન કરે. એકદમ્યુ સુધીયાદ પાંચરે છે તે પણ ન પાંચરે, એકદમ્યુ ન નહિ નથો પર્વદષ્ટિયાયા સમાજરચનાના પ્રયોજના નો પ્રમાણિક મચ્છરી અને કુદિયા મચ્છરી દેહન પણ સમાજ અથે સહેજ વપસાવ. બામ થયાથી રાજ્યસરની અધીનતા પણ પરી નવ પ્રત્ય સ્વામથી સકાલ પગથુ શક્તિયાથી અને પર્વદષ્ટી ને.

આ નધા સામા નધને / બાપુજી રેરિયા તરફ આભારીના હતા. રક્ષિતાના પ્રયોગ કરતાં આ અદિષ્ઠક સમાજરચનાનો પ્રયોગ સર્વ રીતે ઉત્તમ છે તે આપગાયેલો પ્રયોગ છે બારતરુ પ્રધામ હતું ત્યાં થયો આ પ્રયોગ મારે તક મોકો હતી. દરે તે તક કીની થઈ છે માત્ર વિદે અર્ષવાતની મૂળાથી નીકળવાના સર્વ પ્રેમવત પ્રયોધે ભવા પાડે. અને તેને ખાતર એકે એક દિહીએ ન્યાયવતી પૂર્વકે કરે કચ્છી જ રહી !

જાતની સમાજબંધનતાને મોડામાં મોડી રોજ દેખ દે તે મેમરીના જે એનાં મુખ્ય કારણોમાં વજવાઃ અને આજની પૂરેલી અર્થબંધનતા મહાત્મા સમાજ. આઈ કહે છે કે એમાં ૭૫ ટકા સી તેમ માણસને જે કામ થયે. પણ તમીને હવેલાં માણસને હાલે છે તમીને આ આ પહેાંચું છે ત્યાં ત્યાં તેણે માણસના જે માણી કામ એણે કે શરૂએ જાતની લીધી છે બીજી દિને મિલે વતી વધે છે પણ તેણે અર્થ એણે નથી કે તેમાં શામાં માણસોની સંખ્યા પણ વધે છે કારણ કે હવે નવું વધે એકાંત જોઈ માણસો અને જોઈમાં જોઈ આપણના જેમ માણી હવે એવું તેવાર કરવામાં આવે છે પહેલાં મિલમાં જે માણસ એ સમાજ મહાત્મા સહેલાં આજ સાથે એણી પૂરેલી છે કે એ માણસ એ સાથે પણ કામ કરી રહે છે આજ વજસરના સમાજ સાથે તેમાં કામ કરના માણસ તેણે જ પ્રમાણમાં વધારા નથી અને એણે દિને દિને મેમરી રજી નથી જે બીજી કામ રૂપિયાની અર્થબંધનતા છે આ કારણે કુલની કામ તેમજ નિ આપી થઈ પણ એમાં કારણોમાં અતી સમાજ કારણે મેમરી કે અને તે હ આં કવર આપણું હાંતી ન પણ લાભે.

રૂપિયાની અર્થબંધનતાનાં અનેક કારણોમાં સમઠાતિ અને જાતેરી પણ એ છે.

આ જુદા જુદા કરવાને સતિવાજે અવરિત્ત પ્રયોગ એ મરિતિમક હવે એમાં એણે આપેઆપ સમઠાતિની સાજા થઈ અર્થ અને નાજાને હોજવાની, અવાજની તેમને કામ આપણી કારણસરમાં તેમની કામનાં રાજાની અવાજની પણ સમાજની રાજાને સીધરી લીધી.

જો આ તે પ્રયોગ જ છે એમાં મિલમાં કામ છે, એમાં એ પ્રયોગ જ છે સાજા અર્થ છે તે ન કારણ સમાજ અને આજે તે એ આજના દિવામાં જુદા ને જે કામ પેદા કરે છે.

હોય પરંતુ જ્યાં સુધી સમાજસુધારાં ચોક્કાસને તે સમક્ષિત બાકી રહ્યાં પુષ્પમાળા ન બને ત્યાં સુધી તે કંઈ જ ન થાય, અને તેનું સૌંદર્ય જ ન દેખાય એ મનોહર અને મધુ દુષ્યાદ્ય રહીને હરમાર્ગ વળ બાણી સંસારમા સમાજ એ એક આત્મચક્ર બને છે એ સિદ્ધાંત નિર્વિવાદ રીતે સિદ્ધ થાય છે

સમાજ શું કરી શકે ?

સમાજ એ બ્યક્તિજીવનના વિકાસનું સદાયક સાધન બની શકે સમાજના અવલંબન દ્વારા બ્યક્તિ વિકાસના ક્ષેત્રમાં સુરક્ષતાથી નિહરી શકે. સમાજ એ એકચિત ચતુષ્કર્મ છે રાષ્ટ્રોનાં કામ નિર્માણ સમાજ દ્વારા જ થઈ શકે. બ્યક્તિ અને વિષયો સબધે સમાજ દ્વારા સહેલાઈથી સાધી શકાય.

સમાજનું નવચલન

આપ સમાજચલનના આખરે ને પાયા નહીં કરીએ અને તેને સરસા ટરીકે જોગબીએ એક સરસાના ક્ષેત્રમાં સરસરિત્ત, નીતિ અને જોવાં જોવાં ટત્તોનેા પ્રચાર પુષ્પત્તયા દોષ અને નીછ સરસમાં મુદ્દાજનના બચ્ચાડુ પ્રચોને શીશ્વ કાઈકેવ દોષ. જાને સરસ ટન્દોમા આખરે નૈતિક સરસા અને સામાજિક સરસા ટરીકે જોગબી ટાંડી. જા સરસા ને દોષા જવાં એ બન્ને જોગબીજનાં અચરે દોષ જોગબીજથી કાઈસિયા સિન્ન દોષા જવાં એક-મસ્ત ન દોષ

સરસાનાં કાઈકેવ

સામાજિક સરસાનું ખેવ મુદ્દાજનને રસમય અને સુખમય બનાવવાનું દોષાથી તેને મારે નીચેનાં કાંઈ બાત્સરક દોષ (૧) જાગમ્યસરસાનું સમૌખા અને સચક્ષુ, (૨) સામાજિક શિક્ષોનેા પરિહાર અને (૩) મુદ્દસના બ્યક્તિજન ટાંડીની મુદ્ધિએની પુર્વ

નૈતિક સરસાનું ખેવ સમાજનાં અચોને સત્તમર્મ [૩ ને ૫]

સમાજસેવક

હાલ મેં છે કે સ્વસ્થ બહિષ્કારીઓના મી સ્વસ્થ રીતે પાવાને દુષ્કર્મિયોં કરે અને પેલાના કુલ્ય પ્રત્યેક મનને ભક્ષ્યા રહે એ અન્યથાઈ અને મુલ્ય મર્ગ છે ખરું એટલેથી જ સ્વસ્થપર્મની બિસ્મયિકી કરી નથી સ્વસ્થ પારે તે વિષ એં નિયત ક્ષેત્ર છે બાકી કુલ વટખ સાથે અનેક મર્ગો, અનેક સ્તરો અને અનેક પર્વો સહચરેલા છે

અર્થિનું જાનવાનું કુલ્યની ભક્ષ્યા નિહા છે ત્યારે કોઈ પ્રવચ સમાજ નયનું જાનવાનું કુલ્ય થાય છે

સમાજ અને તેની ઉપચારિક

સમાજ એ હર્ષ ભાષણો બિહારી ભાષણો ત્યાં જાનવાનું કે તુર્ક કુલ્ય નથી. એ માત્ર બહિષ્કારોના જ સ્વસ્થ છે એ વિષયોના પચાસુઓ સ્વસ્થ રેખાવ નીકે અને કાલકારી જ્યારે કોઈ નરે જ્યારે અર્થિનું કુલ્ય ત્યારે તેઓ એક બહિષ્કારી દાન કુલ્ય થાય. તેમ નિયમિત બહિષ્કારો એક સ્વસ્થ થાય જ્યારે તેઓ થાય ત્યારે તેઓ એક નીકે અને વિષયો કાલ ત્યારે થાય નિયમિત બહિષ્કારો અને તેની કુલ્ય બહિષ્કારી

જને તે છીરને કુદ જવાને નેઈ તત્તો આપવાની વેળા આવી પહોંચી છે

સમાજના નક્કિયાઓ અને કાન્તિના આર્થવાદીઓને આજે આતાં રચના તાક કાર્યમાં લાગી જવાનું છે પૂરપાટ આસવી રેલથી જવના લેખ સનુખો યાજ તેમનાં અને યાજ તેનાં સાધન લઈને પોતાનો જવાબ કરી લે છે તેનું જ શીઘ્ર કાર્ય કરવાનો અમર આવી લાગ્યો છે તે કઈ જલકાચ કે અસહ્યુક્તિ કાર્ય નથી અને આજની સમાજજન્ય નેઈ નિરાશ લાગવાનું પણ કઈ કારણ નથી.

સમાજની ભાષા અને આજનું સમાજધર્મ

સમાજ કદા જ પ્રગતિ અને સમાજનો સુલક છે પ્રાચીન કાળમાં સમાજની સજ્યા આપ અને જો આજ સજ્યાઓમાં પણ સમાજનું જુદું અવસ્થિત હતું. આજે સમાજને જુદું સજ્યામાં વહેવાઈ મરા છે અને તેઓની વચ્ચેથી બેઠી મહાન ડિગ્રીમાં ખી લઈ રહી છે જો એક માત્ર સામાજિક ક્ષેત્રમાં / નથી રહ્યો જલકે કોઈ પણ પ્રમ સ્થિતિમાં તારે આ બેઠી ડિગ્રીમાં મોખરે ને મોખરે આવે છે જલકે તરફની દિગ્દર્શિને આ કાર્ય થઈ રહી દેત તા પણ આ બેઠી તે પહેલાં ને પહેલાં કારની કુદિયાનું આ એક જલકે કુદિયા દેખાનું કનાં પ્રમ કાર્ય છે આ જલકે નામકે એકસાથે વી ના તે યાજ નથી અને જુદાજુદા સ્થિતિમાં રહે તેમાં જલકે દાન્તિને નથી માત્ર તે સ્થિતિમાં વચ્ચેથી બેઠી ડિગ્રીમાં ખી લઈ તેમને અને તે નામકે જુદા દેતા કનાં કાર્યકે એક દેતા રેઈએ.

આજે સમાજ ને સ્થિતિમાં વહેવાઈ જલ છે (૧) દાન્તિને અને (૨) કાર્યકે જલકે સુલક દેવાર વખરે વખરે સજ્યામાં દાન્તિને પ્રમ કરે છે, અને કદા વેલકે કદા મુક્તિમાં જલકે, કિલકે વખરે સજ્યામાં કાર્યકે છે

હવે મનુષ્ય જાણના અતિથિ હોય કર્મમુક્તિના માર્ગ તથા તથે]
તરફ વાળવાનું હોવાથી તેને આર નીચેનાં કાંઈ બાંધવનાં હોય.

(૧) સમાજના નૈતિક અંગેનું સરજીવ (૨) પવિત્ર થવી કે
અપવિત્ર બનવાની શક્તિ અને (૩) સમાજના દરેક અંગેનું સમાજ

આ સરજીવનાં કામકેસોની નિરૂપણ બાંધવનાં બાંધવનાં
સમાજનાં એ સુધરવાની બાંધવનાં છે કે કેમ તે વાંચીને તેના
બાંધવનાં સમાજ પર હિંમતિનું મેલું મેલે.

સમાજની જિંદગિયાનવા

જાણનાં સમાજ પર જિંદગિયાનવા પ્રમાણમાં પડી રહ્યા છે
સમાજ સાથે એક સમાજ વિષયનું મેલું થઈ જાય છે. સમાજનું
મેલું તત્ત્વવિત થઈ જાય છે. જાણનાં અને સમાજનાં પ્રમાણ
વાળાં વર્ગ રહ્યા છે તે વખતે સમાજ પાંચનું હોયનિડું નહીં
નહીં કદી દોરે, પાંચનું જાણનાં નહીં પડી દોરે. તે પાંચ સિવાય
બીજાં એક માર્ગ નથી. આમાં માત્ર સમાજને જ નહીં પરંતુ તેનાં
અંગેનાં બાંધવનાં અને સુધરવાને પણ જાણ ન થાય પડે.

જાણ, તેની સવિત તથા કુલ શીને સમાજનાં વાંચનાં
જ રહેવાનું હોય છે, તેથી સમાજની જાણ અતિ પર થાય છે
સમાજની મુશ્કેલીમાં અતિનું શોધન તાલવા છે તેથી સમાજને
જાણે જાણે છું કે જાણે જાણે દોષી થઈ જાય તેથી સમાજનાં મેલું છે,
જાણે તે પાંચનાં થઈ જાય નહીં જાણનાં દોષી સમાજ થઈ જાય
હોવાની શક્તિ તેની જ તે શક્તિ છે. સમાજનાં વાંચનાં તથા જાણનાં
માટે જાણનાં રહેવા પડે.

જાણ કુળ પ્રમાણે સમાજની શક્તિ તથા થઈ તે સમાજનાં
થાય છે પડી છું જાણે તે જાણનાં સમાજ થાય રહ્યા નથી. જાણે તે
સમાજનાં રહેવા છે કે જાણ થઈ કદી રહ્યા હોય, તેને દૂર પ્રમાણ

શાંતિસમ્પન્ન કર્યા તેના કરતાં હાપતી સમાજસ્થાને જાડે પર્વ સંપ્રદાયોની દૃષ્ટિએ સમ્પન્ન કર્યા એ વધુ અસરકારક થશે. કારણ કે શક્તિનાં મૂળ કરતાં પર્વનું મૂળ ભૂકુ હોય છે તેથી તેમણે તુલ્યાન થયેનો હમ્મસ છે તેમણે જ લાભ થયેનો સમાજ છે જ્યાં શાંતિએ શાંતિએની રીતે પણ સમર્થિત કરી હોય તો તે કંઈ જોકું નથી. માત્ર એ જાણ પાડવા દૃષ્ટિ દોરી જોઈએ.

આ સરસ્વતી ૭ પર્વને માનવજાતે યોગી જીવ્હામાં હશે તો બનસખ્યા પ્રધાન છે એ એ કરતાં વધુ જાણ તો તેમાં થઈ હોય એવું કહી નથી. કારણ કે તે જ્યાં સરસ્વતીનું ધ્યેય સૂક્ષ્મતાને આપણે રીતે સૂક્ષ્મજાન માણવાનું અને તે બનુએને સાચા મનુએ જાણવાનું એકસરખું કામ રહેશે. પર્વની સિન્ધુસિન્ધુ માનવતાને દીપે છે શક્તિના સિન્ધુસિન્ધુ સરસ્વતીને દીપે પહેરેલ, સ્વચ્છતા અને મેલમાં સ્વચ્છતા સિન્ધુસિન્ધુ રહેશે જ્યાં, પરંતુ માનવજાતને વિશિષ્ટતા બતાવે અને નવિષ્ટ જાતની જાણ રહ્યા કરે ત્યાં જ્યાં સમાજને હાનિ ન પહોંચે તેમાં નિયમ તો હશે સમાજમાં એક સરખી રીતે અનિયમ રહેવાનાં અને તે મુખ્ય નિયમો તો હશે સમાજને એકસરખી રીતે પાલન કરવાનું રહેવાનું આવી મુખ્ય જાણવામાં સમાજતા હોવાથી સમાજનેની સખ્યા વધુ હોવા જ્યાં તેઓ જ્યાં રાષ્ટ્રવર્ધ માનવર્ધ વગેરે મુખ્ય કામો થાયને એકસરખી રીતે હાથેહાથ ભીડી એક સાંજાણે રહી રહેશે.

આ વસ્તુ જાણતા સમાજ માટે શીઘ્ર સાધ્ય અને સુલભ છે. એમ કિયારી હવે આપણે એ એ સમાજનાં કામોની જાણેના યોગી છે તેની રચનામાં કિયા સિયારીએ

૬ નવવસ્થાનું સંરક્ષણ

સામાજિક સરસ્વતી પહેલું કામ બનવસ્થાનું સરસ્વતી છે હાથમાં બનવસ્થાની ૭ જાણના પ્રયત્ન છે તેનું સિદ્ધાંત.

આપનોના અભાવે વારવાર મળવાનું શક્ય નહોતું ત્યારે આવાઅત્યા
મોટા વચ્ચે કરાતા અને તે સમયે આર્થિકાંક કુટુંબ સમાવર્ષર્ષ
એ સીનો રહેદમેશા જામતો વળી દેહનખાસ્તુ એવાં સુરત દર્શા ૩
મસ્તુમ્મસુએ મોટી વચે અને આપ સખ્યામાં જાતા આરી તે કામ
માટે તેની હપથોમિતા હશે પુત્રુમેળનમાં વધારાનો કાસ્તુ હજી
કામ / મુખ્યે છે નહિ ૩ લાકુ આ પચ એક રિ / છે

આ / રીતે પુત્રુ પાછળ રાખિયાન કુટુંબ મોટીમોટી કાણે
કાલ્પી, એ બધા બચ્ચારેમાં મરનારને ૩ યેનરને કશીય લાભ નથી
જીવકુ નુકસાત છે એમ નક્કી કર્યાં વને પરવા પ્રમાણે આપને
વતુ તેનું નામ પચ રિ.

આ બધી મસ્તુ પાછળની રિઓ ખરી રીતે મરનામ્ની પાછળ
શોક ૩ કુટુંબને નાથે સહમાન્ય અને પાર્થિક રિઓ આયોજનોને
સમાવર્ષર્ષએ ચિન્હાવ્યાં પડે

અન્ય રિઓ

બમરિ અને મસ્તુરિઓ સિવાય કમળમાં નાનીમોટી
બીજી બગી રિઓ છે મુખ્યે કાલ્પાની રિ કચ્છા સમાજનેમાં તે
અનિમાયાવે ખસ્તી છે

સોજનિ પ્રતેના બાલકાકી જુઓનો વખત એ આ રિઓનું
મૂળ નિમિત્ત છે આને તેનું કચ્છ નથી, છતાં જ્યાં એ વર્તો જાતે હૈ ।
એમ લાગ્યા અને વિચારો કો એ રિઓ ન જ નહિદારી છે બી
વતિ અને પુરુષવતિ વચ્ચે ૩ કર્ષ વાગતવિઠ મર્ણો છે તે બંને
દોષ, પરતુ સ્ત્રી વિભેતીમાં સખી મૂળ્યા જેવા રમકપ્પરે તે ન જ
મળતી જોઈએ.

આ જ રીતે ખાનપાન પડેસેઠ અને રદનસદનમાં જુ રેખા
રેખાથી બધી રિઓ પ્રવર્તે છે આખામાં આટલી વસ્તુઓ તે
દોષી જ જોઈએ પડી કચે તેની આપરવકા ન દોષ સમાજ

ચાલના માધ્યમેનાં નેસનારે આવી ભાવનાં કામ તે પહેલાં જ
 જેલે આ નથી એક પ્રકારની હિંમત જ છે તે જ રીતે બહિઃ
 મત છાન્નામાં જવું આ, નીતી, સમાર, વગર પોતાનાં કે સુખનાં
 બચ્ચો, ઢોરેલીની મુલાકાતનાં બચ્ચો, અમુક ભાવની કાપડીય મે-
 વાનાં બચ્ચો એ એક નીતિ પ્રકારની હિંમત છે

કેલ્લાં કહેવાતા સુધારોમાં એક એવી સિદ્ધિ કહેવ પડી શક
 હોય છે કે સફળ બોલને કામના કે પોતાનું છાન્નાપરોચી મે
 કરતાં પોતાની સભાવા માથી ભટ્ટી હોય તેમ તે માને છે આ જ
 એક પ્રકારની હિંમત છે આથી એટલી નથી પરબાનિત્ય બાને છે
 કે તેને સ્થિતિ ખૂબ સહેલુ પડે છે આવી કહેવથી હરીને મને તેવ
 સમય બને સુચેષિમાં સ્વાચ્છની રીતે કાજ કરી બેનાં સીની જેવ
 જેલે સહાનુદય દિહ્યા રા દ્વાજા ઉપર બાન્ધા પછી એમણે
 તદ ઉપર આચરીને જે પ્રયોગ કર્યાં તેમાં મળતે હથોડા ગ્રામની
 સમાજની હિંમત પર હથોડા પાથી છે જ્યાં હથોડા મળતે પ્રતિષ્ઠા
 આપવાની તે જગ્યા છે જ

ઉપરોક્તિમાં આપવડા બનેલાં એ હિંમતુઓથી વિચારી
 ને જ મનુષ્યે કિંવા કરવી તેલે પરવ હિંમતોની આપડાં એટલી
 નથી હોય કે સમાજમાંથી સહસ્ય તેને કરી નાખવી એ સમ
 નથી તેથી સુધારક બને વિચારક બહુથી બહિઃ પોતાના પ્રસંગે
 તેનો પરિહાર આચરી કેમ જેલે બને છે આ પારે પોતે તેને ત્યાં
 કરે છે તેના નિષેધનો સમાજમાં પ્રચાર કરેલો જેલે

મુદરસાના બહિઃમત છાન્નાની તુલ્યિયાની પૂતિ

બહિઃ એ સમાજનું વર્ણવોચી જગ્યા છે અને બહિઃની જગ્યા
 સમાજને ખોલે છે એ વાત આપણે વિચારી ચાહીએ એટલે
 આ સ્થાને એ કહેવાનું રહે છે કે બહિઃમત છાન્નાની ખામીમાં દર
 કરી એ સામાજિક સભાનું જ કાર્ય છે

બંધિતગત કૃતિઓ ને પ્રકાશી હોય છે. (૧) સરકારિતાની કૃતિ અને (૨) સાધનોની કૃતિ.

સરકારિતાની કૃતિ

કેઈ જુદાજ બંધિત બોરે મારે આવી ની હોય. કેઈ દમ્પનીને કુમેળ ન હોય. કેઈ કુટુંબમાં સવન ક્ષેત્ર રહેને. હોય મારામાંથી કમ્પસી કલિયોદરો કે જૂનખરાખી જઈ ની હોય સમાજની નમિઓ બાપરપધાર્યા ક્ષેત્ર પ્રપચ, અન્નપાન અને અસુખનો ઉપશોભ હી પ્રવિધાને દાનિ પડેલાની હોય સમાજના નિવસેથી કેઈ સિદ્ધિ મારજુ હોય તે બધી સરકારિતાની કૃતિઓ મહાત્મ.

આ રીત માનવીજાતમાં પ્રવિતગત કૃતિઓ તેમાં કે કામ, કામ સોમ, મદ, મન્દ્યર વગરેનું જાતની રજૂગ કિયામાં પરિવર્તન થતાં કેટલીકવાર નીચ પ્રાપ્તિઓને, સમાજને અને રાષ્ટ્રને દાનિ પોય છે માર તે જુગ પાત્રીને આ સરકાર દારા તુરત જ અટકાવવી તેઈએ તેને અટકાવવાના બે માર્યા છે (૧) સિદ્ધિ અને સરકારિતાનો પ્રમાર કરીને, અને (૨) નિવસની કૃપામાં મખત કરીને કે સિદ્ધિ (૬૬) આપીને ખરતુએ મખત કે સિદ્ધિ બેરી હોવી તેઈએ કે તે હા. કેરીથી અરિખમાં મુલ જપાને સજા જોડે રહે. એ સિદ્ધિના સાધનો પજુ પ્રેમ અને વાત્સલ્ય અને સત્યદ્રવ્ય વુલ હોય. આય નદાગના મુલ્યોને સમાજ અને / નિવસી એ કે એકા કરે તે. રાષ્ટ્રના સમાજજન્યનો બોળે નુ જ બોળા થાય અને રાષ્ટ્ર રાજિયા ઉમરે થાય

સાધનકૃતિ

સાધનો ને પ્રકારનાં હોય છે (૧) કૃત્તી, અને (૨) પુ રાષ્ટ્રમાજ.

કૃત્તી સાધનોમાં મનુષ્યને ૭ અન્ન, ઉપાન્ન, ઉદિશ, મન્ન અને રાજિ જમરે પ્રાપ્ત છે તેનો સમાવેશ થાય છે

ચક્રાન્ત ચાક્રમોર્ધા મેકનરે જાતી જાતનાં કપડાં તો પહેર્યાં જ
 બેઠેજો, જા નથી એક પ્રકારની ફરિયાદ જ છે તે જ રીતે બહિન
 માં દબાવ્યાં પણ આ નીચી સમાર, તમાકુ પીધનાં કે ચક્રાન્ત
 બસને, હોટેલની મુલાકાતનાં બસને, અત્યુક્ત જાતની કપડીપ મ-
 વાનાં બસને, એ એક નવીન પ્રકારની ફરિયાદ

કેટલાક મહેતાના કુમારોનાં એક એવા વિચિત્ર કુટુંબ પડી ગઈ
 હોય છે કે શબ્દ / એવો હિમાચલ કે પોતાનું છત્રોપશેષી કા
 કર્યાં પોતાની સમ્મતા થાથી ત્યાં હોય, તેમ તે જાને છે જા પણ
 એક પ્રકારની ફરિયાદ છે બાકી એટલી નથી જાણસંમિતિ જાને છે
 કે તેને લઈ ન જુલ સહેલુ પડે છે બાકી કુટુંબી ફરીને જમે તેમ
 સમય જાને સુષેષેશ્યાં સ્વાસ્થ્યની રીતે કાઈ કાંઈ હોના કોઈની હેતુ
 બેઠેજો, અદ્યતન દિવસ રાત્રિવચન વગર બાબત પડી એમણે
 જાત હવે બાબતીને કે પ્રયોગ માં, તેમાં જાને હજી જાનની
 સમાજના ફરિયાદ જા હજી પાત્રો છે જ્યાં હજી જાને પ્રતિષ્ઠા
 બાબતની તો જાણ છે જ

જાણેશ્વરિયા જાણવાનાં જાને જાણ એ હિંમિનુજોથી વિચારી
 ને જ જાણ કિયા કર્યો બેઠેજો, જાણ ફરિયાદની બાબતનાં એટલી
 નથી હોય કે કે સમાજનાથી સંસ્કાર તેને કાંઈ જાણી એ જાણ
 નથી તેથી મુખ્યતઃ જાને વિચારક મહાત્મા બહિનને પોતાના પ્રસંગે
 તેના પરિહાર બાકી હોય બેઠેજો અને જા જાણે પોતે તેના ત્યાજ
 કરે છે તેના નિવેદનનો સમાજમાં પ્રચાર કર્યો બેઠેજો

ચંદ્રશેખરના બહિનગત દબાવનાની કુશિલ્લાની પુર્તિ

બહિન એ સમાજ નું જાણવાની જાણ છે અને બહિનની જાણ
 સમાજને ખોલે છે એ જાણ બાબતે વિચારી જાણ બીજો એટલે
 જા જાણે એ જાણનું રહે છે કે બહિનના દબાવના પાત્રીમાં ફરિ
 યાદી એ સામાજિક સંસ્કારનું જ કારણ છે

છવ્વની પરિપાકતા આત્મા પછી અને છવ્વનાં લક્ષ્યમિત્તુ સમ નર્તિ ગયા પછી તેમનો ૭ વર્ષ સસ્થાથી છૂટો થઈ સ્વાયત્તની છવ્વ છરી ઠોઠે તેરી તેવારી પ્રાપ્ત કરે, તેને સમાજના કાર્ક હેતુમાં યોગ્ય રેવા મેળવે આ વક્ષમાં કેટલાક એવા સુંદર હોય પાડે કે ૭ પોતાના સરકાર અને શિક્ષણનો લાભ બીજાઓને આપી ઠોઠે તેને યારે સમાજમાં ૭ મુખ્ય સમ્બાજોમાં તેને યોગ્ય સ્થાન હોય તેા તેમાં તેઓને નિયુક્ત કરી રેવા મેળવે.

આમાંથી ધરનિવાસ વધુ પાગનારી કે નેતિક વક્ષ્યર્ક પાગનારી ખસી ચારિત્ર્યશીલ નહેનો પણ મોટા પ્રમાણમાં તેવાર થાય અને ચારિત્ર્યશીલ નામરિહો પણ પાડે. આથી આ વર્ષ સમાજમાં શિક્ષણ અને સ કાર પૂરવાનું પણ સુંદર કાર્ક કરી ઠોઠે.

સવતિ પ્રત્યે માન્યાપનાં કર્યો નામના પ્રકરણમાં શિક્ષણ સમષીતો વિસ્ત વિસ્તારપૂર્વક ચર્ચાઈ ગયો ૭ તે રીતે ઉપયોગી શિક્ષણ અને સ કાર ભરી જલિયના નામરિહો ઉત્પન્ન કરી ઠમય.

રાષ્ટ્રીય કલ્પિની સાથે કીઓમાં પણ નમૂનિ આપી ૭ અને એને પરિણામે કીઓનું આના રાખનું એક મહત્ત્વ કીમુ થયું ૭ મોરે કીસસ્થાઓનું સમાજન પણ કીઓ સ્વય કસ મરી છે આ એક સુભાગ ચિહ્ન છે પરંતુ અદિસા સમાજરચનામાં કીઓ મોટો હોયો આપી ઠોઠે એ રહિએ આવી સસ્થાઓને સાધનો ને સરકારનો લાભ સાધકસાધન અને ચારિત્ર્યશીલ પુરુષોએ આપવો જ રહ્યો

આજરગ

મેરિયા મોન્ડેસરીના નાજોઠો મારેના નિષ્ક્રિયાથી પ્રવત્નો પછી તરમેપ્રયેશ નાજોઠો તરફ સમાજની નજર હવે ચર્ચ છે કુલ્યાદ-કારિવાવાઃ અને કસમાં નિયુક્તાર્કનો હોયો ઉત્તેજકર હોયો મામદમાં પણ કસરુના તાલિમ-વર્કની સેવિકાઓ અને બીજા

ચેતના થવી જોઈએ કે આ બધા વર્ગને ચેતવતા મુખ્ય નિર્દેશના સાધનો મળ્યા કરે.

આ વર્ગમાં ત્રણ પ્રકારનાં મનુષ્યો હોય છે (૧) સિદ્ધિલ, (૨) ઉદ્ધોગી અને (૩) સામાન્ય (સામાન્ય સિદ્ધિલ કે સામાન્ય ઉદ્ધોગી) આશયો પહેલો વર્ગ હંપર દર્શિત તાનીયોદી સરસાએના સમાજન અને વ્યક્તિઓ સર્વ હંપાદી હો જીત્ત મારે એક પ્રકાર હંપામતાગાની આયોજના થાય ઉદ્ધોગીયા પશુ ગરીબ પ્રજાને વહેંચી તકે જલુ પ્રમાણમાં મેલ મળે એ હંદિમિન્દુ મુખ્ય હોતુ જોઈએ. તેક આજના વચવાળા ત્યાજમાં વચવાળી નિશાબસિ એક જ થવી અવકાષ છે બાં આ હંદિમિન્દુ હોય તેા તેની આવસથના પૂરતું તેનું સ્થાન રહે ગ્રીમ વર્ગના નિર્દેશનો પ્રક પશુ આ ચેતના દ્વારા સદે પડી જાય.

આ ચેતનાને સ્વજ મનાવવામાં તેલ્લી કમલ્લિની આવસથના છે તેલ્લી આજેક દર્શિની આવસથના નથી તેક પ્રથમ પ્રથમ મોટીપલ્લી મુરોલી પડે પરતુ પહોલી તે સસ્થા પોતે / ખમખ વર્ગ રહે આ કાર્વ પશુ સામાજિક સસ્થાનું છે

હવે દર્શિના રમના પ્રાવના, હેલ્લા કે પર્મના વ્યાખ્યા ચેરી એરીવચકારમાં બાધા ન આવે તેતુ નિશાગ હંદિમિન્દુ ખરાબ રિના છુટો નથી કારણ કે / મનના નિવિની માનવાને કારણે કુલ્લના પશુ કલ્લા જોઈલી ઉમેરાતુ નથી પરિસ્થિતિ એરી બાપી મર્ક છે કે એક મલ્લી દર્શિઓ કરતા નીચ તરીકે એતજાની દર્શિઓમાં નીતિ, વ્યમહેના વચેરેને વધુ તક છે તે / રીતે કેતજાના ક્ષેત્ર કે સરકારના ક્ષેત્રમાં આ નીચ મલ્લી નિતિઓ જોઈલી કારે તેમ નથી.

સામાજિક સસ્થાની નિચાસથા કી લીધા પહી હવે આજે નીતક સસ્થાના કાર્વકેતનો નિચાર કીએ. તેના મુખ્ય ત્રણ કાર્યો છે, તેતુ નિચેતન કીએ.

અવધેનિશ્ચિત્તેનું પાલન થયું છે અને જાગૃતીના સંસ્કારોની ખૂબી દાખા છે. સરકાર પક્ષ દ્વેષે તે પ્રત્યક્ષ છે, એટલે જાનિયામાં ધન થઈતી તક છે અને થયું જ નોંધે સરકારી સંસ્થાની નુકસાનનો અપાર આગનાં જાગૃતી દ્વેષ જ છે.

અવધેનિશ્ચિત્તેનું પ્રત્યક્ષ પ્રત્યક્ષ નિર્ણય અને અધિક પ્રમાણમાં થઈ ત્યારે એવે વખતે જાગૃતીને તુરંતથી ધાર ૬ પોંડો અને સરકાર ધારે સરકારોન્દીની અનિવાર્ય ભર છે.

આ રીતે જા રજુ વર્ષમાં પ્રથમના એક વર્ષનું ખર્ચ સમય ૫૦ થોડું થી ૧ ને વર્ષ જમણી સમાજને પહેલાં તમામ થયું. એટલે આદર્શ દૃષ્ટિએ રેખાની રીતે સેતુનું પાતું ૪૫ પરિણમે તે મમાજને ખૂબ કામગીરી થઈ પડે અને આ રીતે સમાજમાં જાણી અસર ન હોયથી એ સંજોગો વિચાર્યા વિના ભરખર્ચ નથી એ ઓળખ અને પુનઃવિચારે માર્ગે વેળાઈ નથી છે તે અપાર નુકસાનની મમાજ ખર્ચ નથી.

આ વિષય એક મધ્યમ કુટુંબ કે એક જ આસપાસે નોંધ કે આસપાસના પહેલી ન જ્યે તેની આર્થિક સ્થિતિથી પહેલાં દાખ ૧૧ ને આદે પક્ષ એક નોંધના તેજાર થાય એ વાતનાં એક જ ને ને માર્ગ દ્વેષે કમ ૧ તેજ સમાજિક અસરોને દોષ થયું થયું દાખ તે તેજ અસરોને આ સરકાર પોને જ દૂર કરીએ (અસર પોને જ આ પ્રમાણે આવી અપે તે સમાજમાં તે પ્રતિબંધે જાણી ન જાણે.) ૩ નો ૧ અનિવાર્ય અસરોને તે ૫૦ થી ન દાખ તે આ સરકાર તરફથી તેને વગર આ ૭ થાય થાય.

ખાસી અને સમાજ

સમાજમાં એક વર્ષ એવો પક્ષ દાખ છે ૧ થાય ખાસી દાખ પહેલાં દાખ ૭ આ ખાસી નિયમના ધારે થાયમાં ૧૦ મેમાં મેંથી સમાજ આસપાસ નથી થાય એક એવી નિયમ

ચેતના થવી જોઈએ કે આ આ જવા વર્તે ચેતના મુજબ નિર્ધારણ સાધેલા મળ્યા કરે.

આ વર્ષમાં પણ પ્રકારના મનુષ્યો હોય છે (૧) શિક્ષિત (૨) ઉદ્યોગી અને (૩) સામાન્ય (સામાન્ય શિક્ષિત કે સામાન્ય ઉદ્યોગી) આમના પહેલા વર્ષ ઉપર કમિય નાનીભારી સંસ્થાઓના સમાજન અને બચવાનું કાર્ય ઉપરી છે. નીચ પાડે એક મદ્યન ઉદ્યોગશાળાની આરોગ્યના થાપ ઉદ્યોગોમાં પણ ગરીબ પ્રજાને વચ્ચે વડે બધું પ્રમાણમાં થોડું થાય એ દરિયનિડુ મુજબ હોતું જોઈએ તો આજના વચવાના તમામમાં વચવાની તિથાજિતિ છે. / થવી બચવા છે જ્યાં આ દરિયનિડુ હોય તો તેની આસપાસ પૂરું તેનું સ્થાન ગમે. ગરીબ વર્ષના નિર્ધારણે પ્રથમ પણ આ ચેતના દારા સદે જોઈ જાય.

આ ચેતનાને સ્વયં આસપાસ નેટલી કાર્યદક્ષિની આકરવાના છે નેટલી આર્થિક દક્ષિની આસપાસના નથી. તે પ્રથમ પ્રથમ થોડીકથી મુરોબી પડે પરંતુ પહોંચી ને સંસ્થા થોડે / પચ્છત થઈ ગમે આ કામ પણ સામાજિક સંસ્થાનું છે.

હવે શક્તિના રચના પ્રાપ્તના, હેતુના કે વર્ષના વાચકો થોડી બેરીબચારમાં આપ ન આવે તેનું વિશાળ દરિયનિડુ પરાજ્યા વિના છૂટકો નથી. કારણ કે / મનન શક્તિની માન્યતાને કારણે મુજબ પલું પણ વચોથી ઉમેરાતું નથી. પરિસ્થિતિ એવી આવી ગઈ છે કે કામ ચલાવી શકિતો કરવા નીચ વચીકે જોવાજાતી શક્તિઓમાં નીચ નવામહેનવ વચેરેને પણ તક છે તે / રીને કેમચલાવી શકે કે સંસ્કારના ક્ષેત્રમાં આ નીચ ચલાવી શકિતો જોઈને તેમ નથી.

સામાજિક સંસ્થાની ચિંતાસ્થા કરી થીપા પહોં હવે આપણે નૈનિક સંસ્થાના કાર્યકેરેને ચિંતાર કરીએ. તેના મુજબ પણ કામો છે, તેનું ચિરેચન કરીએ.

નૈતિક અચીનું સરક્ષણ

માત્ર પર્ષ જાતર ન નહિ, પરંતુ સુખમય દુઃખ આગળ ચારે
પક્ષ માનસિકતાથી આરુ નૈતિક અચીનું સરક્ષણ અનિવાર્ય છે નહિ
દુઃખની આશંકા દૂર કરવા માટે સમાજ કે રાષ્ટ્ર વગેરે પ્રમાણ
કે નિયમ બંધો પશુ દોષો થશે, પરંતુ અવગણ નહિ કરીએ તે
માટે આપ મનુષ્યને પ્રસન્નો વડે જઈ દાવપરિત્ર અનિવાર્ય દુઃખ
પરંતુ પોતે કે ૧૬૪૨થી ૧૬૪૮ની વચ્ચે આરે જાણે મર્યા
અવગણી શોષણની આગેથી છે, અને એવું નહિ અને ચારિત્ર્ય
ધામ્ય સમાજમાં જુલમ નીચું પાડી ઈશુ કે પરીણ તે
અનિવાર્ય ન હોય તારણમાં જાતના એટલે કે જિંદી સંબંધ ન
એટલે દુઃખી કનુ આરે તે નિવારણની ન સંબંધ એટલે કે
એટલે નહિને વગળામાં માદરને જાતની વાણ ન પો અને જુલ
ઈજાગળ ગરે એવું વાગળામાં સમાજમાં આઈશ્વર્યએ સર્વંતું રેપિ
મકરી દુઃખ રૂપિયો એ ન્યા સમાજમાં નૈતિક નિર્ભય અવ
ગણ મુખ્ય મર્યા છે સમાજ વગેરે જા કરવો નાગર સ્વર્ણ
આપે તા નૈતિક અચીનું આરે જાણે સરક્ષણ થાય.

નૈતિક દાસ્યું એક કસર માનસિક નિર્ભય છે જાત
પણીયર સમાજમાં પ્રીતીને નિયમ અને કરની ગોરી મરે એક
કે જા પશુ માનસિક નિર્ભય ન છે જાતી માનસિક નિર્ભયમાં
પણ નાનું કામ એક છે માનસમાં સસારને વાસો અને
સમાજનું અનિવાર્ય વાગળામાં માનસિક નિર્ભયમાં કરવો છે

દિગ્વિજયને આગળ મર્યા પછી તાર ૮ દિગ્વિજયના ના
ગણે દરિયામાં માટે ને મર્યાએ કર્યા છે તે જાત પ્રમાણ સમાજ
તરવાર પન્થાને પાવ છે જા કરવાએ રૂપિયુત્ત અનિવાર્ય એ
કાનસા માટે એટલે કે પર્ષકાગણીએ જાત પ્રમાણ મર્યા રેપિ
એ જાત એકો ન તે સમાજને દીરે અવગ નૈતિક દિગ્વિજય

જાળીને હીંચે જાણવા પરાધીનતાને મરણે તેમ કરી દાતો નથી અને રાષ્ટ્રવિરોધી પ્રત્યાપાતી વસ્તોના દાખમાં આમજનના રમી તપ કે આમજનના પાત્રે સરકારનો કાપડો કે જામચદાર તરીકે ખરો પથ સત્તા રિક્તથી જામચ કરવા માટે તેમની યજ્ઞિ પૂરતી નથી. તેમાં તેા ખર્ચ થાએ કે ખર્ચર્થિત પ્રુકથ જ કામ આપી શકે જાને પદ્ય સમાજિક જાણિકની તરફ

સમાજનું વાત્સરવ્ય

મનુષ્યમાન જીવને પાત્ર હોય કે પરતુ આ વાતને સમાજ કષ્ટીયાર જુદી તપ કે જ્યારે જાણિકી એક નાનીસરખી જીવને તે સોખી દાતો નથી રજીતું મળ કરી મુકે કે અને જાણિકને જીવે કરી સમાજથી વિરક્ત બનાવી મુકે કે ત્યારે પરિણામ એ જાણે કે તે નહિ જીવોને હુપાવીહુપાવીને પતનને માર્ગ જાણિક ને જામજ ધરે તપ કે જાણી સમાજને પાછળથી જીવસેસિતુ પડે કે

એટલે મૈત્રિક જાણીનું સરજીવ કરવા માટે જાણી તપનાં નિર્મિત કરજીવો પ્રથમ તપ કરવો જોઈએ અને જોઈ જાણી મૈત્રિક જીવના જોઈપણો અને જાણી જામ કરવા મૈત્રિકે આ કામ માટે પથ એક મજા હોય તેા સચાચકો સમાજના માનસ દાખી હોય આ મજા પ્રાપ્ત મુમમજા / રહે

સમાજજીવમાં કોઈ જાણિકની કરી તેનું સુખ નિરીક્ષણ કરવું પ્રથમ પામે વેળી હેતુ સેવ દારા મારિત દારા અને સચાચક દારા જાણિકની જીવને નિવારવાનો પ્રથમ કરવો એ આ મજાના સચેતી મર્પપ્રકાશિકા

પતિતોની શુદ્ધિ

એક નાનીસરખી જીવ જર્મ એટલે દાતિ કે સમાજથી નહિપૂત કરવાનો રિવાજ પદ્યપર સમાજમાં હોય કે આ રિવાજ પદ્ય પડી

હુદિ કરવાનું કામ કાલુ છે અને કાલુ હોવા જતાં સૌથી પહેલું કરવાનું છે તે પણ સાથે સાથે સમજ સેતુ બોર્ડિંગ.

આ કામ હાથ પર પરવામાં સમાજનો ? શિશુસ્ત વર્ગ છે બર્ડોટ કે જેને જૂના અને જીવિખ્યા પતિદાસ કે પરિણામનું નર-નર જાન નથી તે જગતજાનનો સહાય છે પરંતુ જે સમાજની પ્રતિષ્ઠિત સમજ પોતે / જ્યારે આ કાર્યને હાથ ધરે તો તે ખર્ચ જગાદ પ્રત્યાપાન નહિ કરી રહે અને જીવનું જેમજેમ તેનું પરિણામ મુંઝવે આકરમાં આવતું જશે તેમતેમ તેનો પ્રભાવ સમાજમાં બાપક થશે જશે.

સમાજ સંસ્થાનાં આ કાર્યકરમાં અત્યંતવર્ષ જાતિશુદ્ધ વર્ગ અને ખર્ચ થત વર્ગના સમાવેશ થઈ રહે જ્યારે વર્ગમાં આવ્યાર અને વિચારની ઉચ્ચ સંસ્કૃતિનો પ્રચાર એ આ સંસ્થાનું સૌથી પ્રાથમિક કાર્ય હોય. આ સુધી બીજી ઉચ્ચ જાતિ સાથે આવ્યાર અને વિચારમાં સમાનતા ન આવે ત્યાં મુખી સમાન જાતિ વરીશેનો અવકાશ રાખવો કે ન રાખવો તે સમાજની સ્વેચ્છાનો પ્રશ્ન હોય છે અને તે બંધ રહે પરંતુ ધાર્મિક અને આધ્યાત્મ અધિકારો તો સમાન રીતે તેમને મળવા / તેમને પ્રકાશ વાતુ જળ અને જળ પ્રમુખકિન શિક્ષણ ક્ષેત્રે આપવોનો ઉપવાય કરી વખતે મનુષ્યોએ પવિત્ર અને વરસેયપેલી કામને પણ એક માનસિકતા વરીશે ન જૂનાં માનવ જાતે જા ? તેવા આશ્ચર્યજનક સદાકાર આવવા તેમજ આ અંતઃક્રમાં રાખી ફર્ડપૂર્વક આ સંસ્થા ત કાર્યને ઉપાદી લે આ કાર્યમાં સમાજ અને ખર્ચ જાનની ગણ છે પતિતપાત્ર મણવા પ્રમુખાં આગેબની શુદ્ધિમાં પ્રમુખી જીવિ પશુ છે તે વસ્તુ કાર્યથી જુદા જેવી નથી

સમાજ

પાશ્વર્યિક કોષ્ટ, સ્વચ્છતા, આત્મિકતા, સમાજના નેતા

એન્ડ્રી નેરમરી, થીયોડોની સવાનારી એ નર્થ સામાજિક જનને
નન્દા મરવો છે સમાજમાં જે દમતા વિચારક અને સ્વચ્છ
ઓગળાણે પર્ષે હોય છે તેમ પૂર્ણ અને સ્વચ્છ કરી કર્મ જન હો
છે સમાજના સચાચો નીતિ અને ચારિત્ર્ય હોય તરફ જી રાખે
ચાહે છે ના સુધી સમાજમાં ચાલુ પામું નથી. પરંતુ હવે
મરવોની જલિયાયા ચાલ છે એવો સમાજનું સુખન લાગ્યા રહે.
મુરોજ કર્મ જો છે જાણી સમાજસંચાન માટે જા નર્થ દર્શિનિ!
એને દર્શિ સચ્ચ રાખ્યા એર્ષ એ

સામંતો ૧૪૫૨

કુમારજી! ત્યાંનું સાચું સ્થાપિત કરવું એ સમજાવે રાજ-
માર્ગ છે સ્થાપનાની સરખામણી સરખાવે છે તેવાઓ સમજાવે
મર્યાદા ન રાખતા, પરંતુ ત્યાંથીથી અલગ જોઈને ત્યાંથીથી
એ ત્યાંથીથી હોય અને ત્યાંથીથી જાણ એ છે કે હોય. જાણ
સમજાવે કરીને સ્થાપિત કરેલા નિયમોની જાણવડી માત્ર વેળાથી
જાણ. સરખા પ્રમાણે એ નિયમોમાં પરિવર્તન કરવું પડે તો તેનો
અધિકાર રાખેને જાણીતો ન હોયો જોઈને, પરંતુ સરખા કરીને
જ ૭ કરી કરવું હોય તે કરી કરે.

આને દિવસ બાજીદ થયા તાઠ લાંબાસીને પાવેં ૧૫ મી રી
રફુ છે રાજ્યવત્ર મહાનપામાં સર્વનુમનોયા લાસે ભારે પુરોજ
છે, ભારે સમાજમાં ભોમીમાં આ વાઠ લાસે સહેથે છે. આપ
નાન્યમોદા પરોઝા પ્રમુખે ૩ જામિયને નીલિમન, મારિનપ્રીત
અને જ્યાર રફિનિદુમિયાત્રા હેસા ભોલે છે. ૩૪૬ પદ રાખને કંઠ
લાવતું એ ભેન નાન્ય મોદા પરોઝા લાજમાં છે કાં તેા એ પરોઝા
મુખેઝા જાજાજીનીનાં સહોથ હોન અને કાં તેા એ પરોઝા મેઝ
રાખનેપ્રમોને જાજરક જનુપરનારા હેસા આને દિવસાં તેા જા
મેઝાજી કીરે કાન તથા મહાનપામાં ૧૫ મી રી ૧૫ મી રી પ્રમુખે

જેની રા દ્વંદ્વરા બાળે અત્યંત સુષોભ હાથોમાં છે, એટલે વધુ કાંઈ ન જાય, પણ બાદમાં તે બાળે / વધુ લોકોને કે બામપ્રત પ્રત્યા પાત્રી વરદાનના બોલ પ્રચારમાં ન યોગ્યતા સુષોભ સમુદાયોમાં વિખાસ રાખી રહે. આ કામ પણ એકલોએ જ બાંધી શકે છે. આવી સામાજિક સંસ્થાઓ દ્વારા અસરકારક થઈ શકે.

જસ બા રીતે સામાજિક સંસ્થા બને તેવિક સંસ્થા એ બનેનાં સિન્ડ્રોમના કારણેનું કિંદાશ્ચય પણ થાય છે એ બને સંસ્થાનાં કારણોના પાસપરિક સુખ તે છે જ અને વાર્તિક રીતે તેનાં તે તે બને સમાજનાં પાસ જ છે એટલે નામનેદા બને કાર્યનેદા હોવા કદાં બનેનું શક્ય તે છે / સમાજનેદાનું છે

આ બે મુખ્ય સંસ્થાઓનાં કાર્યક્ષેત્રની બસથા તત્કલા માટે કોઈ કોઈ નાનીમોટી સંસ્થાઓ અને શાળાઓ આ બને સંસ્થાની પેટલામાં બેસી જાય છે અને સુખી રીતે તેના સુખ તે બને સાથે રહે. અર્થાત કે તેની રેખાઓની બાજુમાં મુખ્ય સંસ્થાઓ પર રહેતી જાય છે.

આ કાર્યક્ષેત્રને રચના મઠ બનાવવા માટે સમાજમાંના બહોળા જન હાથ અને હાથ બને બાપનાં પાસે પરતુ બેઠા સિવા સુષ-રણ કદાં છે / જા, એટલું પણ ચોક્કસ છે કે બાળે બાદમાં નહિ બને તે કાંઈ તેથી વધુ સમાજના સિવા હરોડ નથી. માત્ર એટલો જ ફર કે બાળે સમાજમાં બેસાડુ છે બાંધે બાંધી કાંઈ ફરવિષય બેસુ પાસે પહેલામાં રસ છે હસાદ છે બીજામાં શું હશે તે તમે જ કાંઈ હોશો.

આ રીતે સમાજની એ બને સંસ્થાઓ પ્રાચીન કદાં અર્થાત સંસ્કૃતિથી અર્થાત સમાજને કલન અને સુખી બનાવી શકે. અને સમાજને પોતે / બાંધે પોતાનાં બાંધી બાંધી શકે. અર્થ એટલો જ બને અસરકારકિવાનો પ્રમ પાત્રી રેખા ત્યારે રાખેના બેસે

સહેજે હજારો વર્ષો. રાષ્ટ્ર દ્વારા અક્રિયતા. ખાટે સીંચી રીતે જા મર્જ
વતુ અતિ હિંમત અને કુશલતા જેવું છે. જ્યારે સત્યાજી ખાટે જ્યા
માર્ગે વધતી સરજા છે

આ નંબી સમાજ અને તેની પ્રગતિની વાત કરી પાત્ર વ્યક્તિને
સમાજના જાનકર્ય માટે શું કરવું જોઈએ તે નિર્દેશ વ્યક્તિને
દેશીને આત્મા આપ્યો. ત્યાંનો નથી તેા તેનું શું આ પ્રગતિ
કરવું એ કે સમાજને આડ પડી શકે વસ્તુ વ્યક્તિને બહુ પડે
કે સમાજને નિર્ણય લેવામાં પ્રત્યેક સિદ્ધિમિત્ત વ્યક્તિને
સમાજને પેલાપણ માને અને પ્રગતિને પથે પમરશ માંડે કે તે
સ્વયં સમાજની પ્રગતિ કે આર્થિક આત્મિક.

એ બ્રહ્માના ૧૧ના પર્વ નામને તેણે સમાજપર્વ નામનો.
નક્ષત્ર અને આ સમાજપર્વ નિસ્વાર્થ હોવાથી તે બ્રહ્માના
વિગ્રહનું બને પણ મળી શકતું.

આ નિર્મલજી માટે મુદતજી વ્યક્તિ પોતાની પરિસ્થિતિ જાને સંબોધનો: નિષ્કાર કરીને આર્થિક, શારીરિક અને માનસિક સેવા મળતી હોય છે પરંતુ આ ગાર્મમાં કદિ જોવા રહીને લગભગ તેનાર જાને સમાજ સહી નથી છે. દુખી રહ્યો છે તેનું તેા જોય જ વડુ જોઈએ. એવી વાતો ક્ષેત્રરતી હોય માત્ર જરૂર નથી. આ નિર્મલજીમાં સ્વેચ્છાએ દુખી મરના મરણના તેમ જોય આપનાર કર્મકારી જુવાનોની વ્યવસ્થાત છે અને તે જ સમાજમાં સત્તી ક્રાન્તિ જતારી સમાને નિર્મજ કરી સમાજનું નવનિર્માણ કરી શકે.

સાષ્ટધર્મ

રાષ્ટ્રધર્મ સમ્બંધી જાણે ભારતવાસી જાનવરો નથી. રાષ્ટ્ર-ધર્મનો વિકાસ એ જ્યાં થયો તે પ્રધાન પ્રશ્ન છે. ભારતની જાતની પ્રજાઓમાં પણ તે જ પ્રવૃત્તિનું પ્રધાન્ય છે.

ભિન્નભિન્ન હિંદુમિનુષી ભિન્નભિન્ન સિદ્ધાંતને પસંદ કર્યાં રાષ્ટ્રે. રાષ્ટ્રીય ઉન્નતિ પાછળ લાગી ગયાં છે. જન્મે વિષ્ણુદાસી માનસપ્રતિષ્ઠા થઈ છે. પણ ગુહન દિશાવર્તીઓ હજી જાગ્યા નથી. ચારો ખૂન વધી ગયાં છે. સામ્યવાદીઓની પ્રવૃત્તિ અને રૂપ હોવા છતાં એ વર્ગ વધતો જાય છે. રસિકાનો સમાજવાદ એને મારે છે. રાષ્ટ્રે છે. સરમુખવારણીનો જાતીય ભવ બનેલો થયો છે. બીજા વિષ્ણુદાસી પણ મિત્રવાદનો વચ્ચે સુમેશ નથી. અમેરિકન બેરબરોએ જાણતો જાણતો—જાતીયો અને હિંદીનો એક જન્મે સરમુખવારે હવા ન હવા થઈ ગયા. જ્યાં વીરજી સમોની રીતનિતિ મેંધિને જાણતો ને જાણતો પચાવવા કુનિયાનાં રાષ્ટ્રે મળી રહ્યાં છે. બીજા વિષ્ણુદાસી રાષ્ટ્રે છે એવી હવા ફેલાવા જ કરે છે. કુનિયાનાં જયોમાં મેંધિનેલા જનુરોની પ્રવૃત્તિ દિને દિને વધુ સમર્થિત થઈ જાય છે. જ્યાં જ્યાં પ્રવાહોમાં હજી તે કાંઈ જ પચાવવા જાય એવું દિશાપદ રાષ્ટ્રે રહેવા પ્રજા કરી રહ્યું છે. એવું જાણતો જાણતો સલાહ : (૧) દિશા જાણતા (૨) મહાભાષાનું જાણતા

(૩) પશ્ચિમી સિંચી માલખાઈઓ અને (૪) કુનોપચી સ્થાપી નાનિ આ બધા કાપાંન (૫) દેડાળાના રમકાઓ (૬) મનાપાળી વસ્ત્રો (૭) કામવાદી ભૂષો અને (૮) પ્રત્યક્ષપાળ્યથી પણ આ બધા સામે એ દેવ હાં રહો છ હજુ એને અર્થિક સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરી પણ એવિનામાં / તરી નહો કુનિત્યાં રાખીના તેથી રાત્રિપર જાગવું છે

એટલે / જાગે દરેક નાનાં મોટાં રાત્રિપર ભૂષે રાત્રિપર વસ્ત્રો કે મંદિરો ન ચાંડા કિંમત સિવાયે હાથેપાશ મેલવી માને હાથી જાગું છે દરેક યાત્રિ કે પર્યાવરણન જાગ્યા સુધ્યે જલ્દી જાગ્યા રાત્રિપરની અભિયુક્ત રહેવાનું છે અને રાત્રિપરમાં સુકામ જાગવાનો છે પ્રત્યેક અભિયો રાત્રિપર ચારે માથી રાત્રિ જાગ જાગે રમ્યા જાગે કરીને કે પેલાના રાત્રિપરમાંથી પણ હા રાત્રિને મન જાગી છે, અને પેલાના કુલને જલ્દી જાગે જાગે દેડી જાગવું છે

રમે કાંઈ રાત્રિપરને જાગવાનાં જાગવાનું છે નીત્ય કાંઈ પાંચને કુલાસપત્રે જાગ રાત્રે જલ્દી એક પદ ન ચાને કે જા પર્વે કેવલ પાંચપાંચને કે મ દોઢને, ચાલુએ કે ત્રિદશ્યે, સુકામને કે સુકામને જિય જાગુક વર્ષ ન જાગવાનો છે પ્રજાનું કાંઈ જલ્દી જાગે રાત્રિપરમાંથી કરી છો નહ રાત્રિપરમાં છે જલ્દી, કાંઈ કાંઈ કે કાંઈનાં મંદિ ન હાલ કરીને જલ્દી જાગે હાલ જાગુ એ બધા જાગે એક સરખાં કાંઈથી છે, અને એકનીના સામે સુકામને છે તે જ રીતે પ્રજાના બધા જાગે એક સુકામ રૂપે જા રાત્રિપરના નિર્માણમાં હાથેપાશ માને હાથી જાગે

રાત્રિપરમાં કાંઈ

દરેક પર્વમાં રાત્રિનું સ્થાન હોય છે અને તેનું પર જલ્દી જલ્દી તે પર્વ હજી અને જાગવાનું કાંઈનાં હોય મરજી કે પર્વ

આરાખ્યાર બ્રહ્મિત રાષ્ટ્રની બહાર વસતી નથી. રાષ્ટ્રનું વાતાવરણ તેને સ્પર્શ છે. રાષ્ટ્રશાંતિ તેની શાંતિમાં સદાશર પૂરે છે. ઠાઠ બ્રહ્મિત શાંતિથી બહાર રહી છતી થોડે સમાજની બહાર રહીને પણ કાલ્ય બ્રહ્મિતનું નિઃસ્પૃશ્ય સાધી થોડે પરતુ તે પણ રાષ્ટ્રધર્મથી તે સુકળાપેથી / હોય.

રાષ્ટ્રધર્મને જ વચનાનાં સાધનો કઈ એકસરખાં હોતાં નથી. ખાલી, પ્રવલ્લથી, પિચારથી કળાથી કે સુવચથી કરે અનેક સાધનોથી રાષ્ટ્રસેવા બળતી રહાય બાધી મમે તે ક્ષેત્રમાં રહીને મમે તે બ્રહ્મિત રાષ્ટ્રધર્મમાં રાષ્ટ્ર બાધી રહે.

કેલધર્મ અને બોદધર્મ—જરમસરુતિ—ગ્રાધાનધર્મોમાં પણ રાષ્ટ્રધર્મને મદદરતું સ્થાન છે. કેલધર્મના કાલ્યાણ નામનાં બન સુવચા કલધર્મોનાં જર્મનાં સમાજધર્મ અને રાષ્ટ્રધર્મ બનેતું સ્થાન છે. એ પટ કપી બાધે છે કે ઠાઠ પણ ધર્મ રાષ્ટ્રધર્મને બાધ છે બાધક થતો નથી.

રાષ્ટ્રધર્મની જરૂરિયાત

તેમાય દિવનો રાષ્ટ્રધર્મ તો બનેાએ / છે. કાલ્ય કે દિવ ઠાઠ બાધક નીલિયા મળતું નથી. એને મન સત્ય અને બ્રહ્મિત / મુખ્ય સ્થાને છે. કયા અને જૂની તે કપી કહે છે. કાલ્ય રાષ્ટ્ર બનાવી બની બીજા નાના રાષ્ટ્રને કાલ્યાણ પારે તો દિવ વધુમાએ બનાવનો સાધનો કરવામાં તે નાના રાષ્ટ્રને પણ મારા કરવા તત્તર રહે છે. તે બાજાઃ નહોતું ત્યારે પણ ન્યાય બ / એનું બા દત્ત, બાધે અને હવે પણ એ / રહે છે ને રહેશે. એનું કાલ્યાણ ભારતના આશરૂ નેપાએ વારવાર કાલ્યાણે છે અને બાધે છે.

ગેમ માનુષ્ય મનુષ્યમાં સ્વાભાવિક હોય છે તે જ રીતે રાષ્ટ્રધર્મ પણ સ્વાભાવિક જ હોનો થરે. કાલ્ય કે માનુષ્યિતે પણ જ મણા બનેા જ અને નેરો જ વપાર છે. નિવિધિબધારેએ જ મણ્યિતે

નબીની કોરિખા મુઝી રમુ ઉ ૩ ઝવણી જમનમિલિય લાલેની
વરીવણી : -માતા અને માનુષિનું સ્થાન સર્વથી પણ અધિક છે

જનુબ રાષ્ટ્રધર્મિની પ્રાર્થના બેઠે છે રાષ્ટ્રના જનન અને જનની
પેશાબ છે રાષ્ટ્રની સરકુનિથી સરકારાબ છે રાષ્ટ્રના સોમનસોની
સજ્જતસ હરે છે રાષ્ટ્રનાથના સદાકરથી વિશ્વે છે દેના પ્રમ
જન્ય માંડિને દેવાન મુઝી રાષ્ટ્રને બેલે મહાદે છે અને જલે પણ
એ માનુષિની માવાતુ મારી કે રાજ હેન દેને સજ્જી હે છે

આટલી રખસથ લીધે જાડી રાષ્ટ્ર પ્રતે જનુબ મેલે કહી
દેવેા હરે અને તે જલુ જનુબ માટે રાષ્ટ્રમેળની મેલી લક્ષિણ
હોવી હરે તે દને સમજાવવાની અપલવજા સ્વેની નથી

વિરેય અને બાદા

માથે ઈ-મારી માનુષિ-માતુ જનન એ બાનવ
જ્ઞાનના પ્રતેઃ દેવ્યાં માગાને જાનુસથી જ જનની હેન છે
માતુ કી, કુચન કે જલ કો પ્રમિયાં રાષ્ટ્રવાને એકસરમે રન
હેન છે સ્વદેશભિમનની કાવા સ્વેસ્થમાં દરખ દેખાટી હેન એ
જનન દેવ્યાં વચવાદ મેલે વિશેલી કુચન જલુ પાદાન દેકને લી
જલ રીસરમે નથી એક જામાન જલુ ખરીલ્યા જલ્યાં પણ તે
કોણી પ્રમથ પોતાની માનુષિની વાત બાને છે પેદાના દેન
જલુ હલો અને અધિક મુજમલ લોચા જલ્યાં તે જ ખરીલી જલ
કર છે માનુષિના નામની કાલક પદ્યા / આમેા દેક બેઠામાં
જલુ જલ કો છે

એકે જલની માલક વિશેષમાં જલુ હલિલુ મેઝરી
જનનના વિચારવાદ અને જાણવાના પ્રમાણેનાં હાન જલ
જલ્યાં જલુ જનને રાષ્ટ્રધર્મનું નામ બાને ત્યારે તે નીક જલ
પાદાને લીધે બાને છે એ જ તારની ખરી જુની છે, એ જ તાર
સદાકરિયા છે, એ જ તારનું સચાન છે આ એક જ જલુ નીક

રાષ્ટ્રીને કિન્નેતા બનાવે છે. ભારતમાં તે નથી. ભારતમાં ધર્મગ્રસ્ત છે. ખરું ખરું રાષ્ટ્રાભિમાન અને રાષ્ટ્રધર્મ તો જલ્દી જ ઓછું સ્વપ્નમાં છે.

જિંદગી ધૂસરીમાંથી દિલ્લે મુઝા કરવા માટે દિલ્લા યથા નેતાઓએ રાષ્ટ્રપ્રભાનું ધ્યાન રાષ્ટ્ર પ્રત્યે દોર્ણ એ વાત ખરી અને તેમાં જ સોફિસ્ટિક નાક મહાત્માજી બાબા ત્યારથી રાષ્ટ્રધર્મ વધુ ને વધુ શુદ્ધ રીતે મુકાતો મરેલો પશુભિ જલિલાનો ચરી ગયા અને વુરી ફરી ૭ અદિયા પોકારાર્થ તેને ફળ સ્વરૂપે બાબાની બાવી બામ પ્રભામાં હાથેહાથ રાષ્ટ્રધર્મ નહોતો એની ખાતરી મહાત્માજીને તો પોતાની દવાતીમાં જ સર્વ સુખી હતી બાપજી બાબા એ જી રજા કીએ તદિ તો વેસાને માટે દુરમન લેખાતા હોયો. ૩ પ્રદેશમાં બાપજીએ લેવોલી જી કાપડ વગેરે ન મોકલતા લેવો જુને ચરતા હોયો. જોય જતા મુઝીયાદમાં કાળાબાપજીઓ ન રામજી એવાં માણસોને માટે રામજીને કર્ષ જ ન કરવું પડત. પ્રભાએ પોતે ૮ મોખપાડ બાપી દીધી હોત. હરિજનસપ્ત સીએને વારસો. એથી વધારે ખાતેજોનો નિયમ સજાવત હોના. દુરુપયોગી બાલમજી, મજેદમિશ નાએજી પ્રતિનિધ, તોફાનીઓથી રાષ્ટ્રસરજી, એવા એવા કમજી ધારાસભાને ન ૮ પાસ પડત એ જુ તો પ્રભામાં સહેને હોત બાબા એ તથી બીજા દેશોમાં ૭ પ્રભાસ્તિવપાકન છે, તે પશુ બહી હવુ લેખાનું નથી. વિરેકજી બાબા પમિત જામજરને દેને જુર છે. પશુ પ્રભામાં રાષ્ટ્રધર્મ રજેમે ન હોવાને કારણે તે બામજી કપારે બાવરી એ એક મોરો સવાલ છે.

તો જિંદગીની પ્રભામાં વિરેકજી બાબા કલ્પિત જ સાપાટી અને તેથી તે કેટલીક વાર રાષ્ટ્રાભિમાનને સર્ષ ને બીજા દેશોનું મમે તે થાય તે ન જોના કેવળ પોતાના રાષ્ટ્રની સ્વાર્થરૂતિ માખવા જુમે છે. મહિમાદે અધિભસ્વાજી રૂતિથી કો પશુ છે બીજા પ્રભાએને મારી પહાડી પામમાલ કે નાટખટ જી નાખાનું કાર્થ કાર્થ તો પશુ જ પશુ રમે છે તેથી બા રાષ્ટ્રીય એકદેશીય જિંદગી

જાન્ય રાષ્ટ્રની શક્તિને કઈ બલતી અને ક્યાં સુધી સુખચાતિ બાજે
 રહ્યો કે દાસવશે જે પ્રભુ જુદો છે પરંતુ જાણી લે તેમનાથી રાષ્ટ્ર
 પ્રત્યેની પ્રેરણા તબક્કા છે તે બધા સાથે / મેળવું છે, અને જરૂર
 વર્ષના કાર્યક્રમોએએ તે બધા જાણવું છે

રાષ્ટ્રશક્તિ રાષ્ટ્રકલ્યાણ ન પરિણમે તે લે કરે છે અને સ્થિત
 થવું છે અને તે વાત જરાબર સમજાવ લે બાપરનાં, સ્થિત
 અને સ્થિતિમાં ૭ અંકરસુધીય હશે ચાલી રહ્યાં છે, તેમનું
 ઉપકરણ રાષ્ટ્ર, અને જ્યાં રાષ્ટ્ર જોઈએ અને બાપ ન પહેલાં
 ખસેલે ચિત્તમાંની નાંધાથી વલે અને રહે જાણી સિધ્ધી સમજા
 પ્રત્યક્ષની શક્તિમાં કોઈએ જ રાષ્ટ્ર પરંતુ બાપુ જાણે પુરૂ પામ્યા
 ચારે ભે જાણે સ્થિતિ અને જાણે પામ્યા જરૂરથી અધિક કોઈ
 પ્રવૃત્તિ હોય તે તેની પહેલ તેણે તે માર્ગ કરી રેલી નેહો.

આજરૂં ભાવવર્ણ

રાષ્ટ્રશક્તિની વાત જાણવર્ણમાં વિશેષી સ્થિતિ પછી કુશળતા
 જ્યાં માંથી હતી સિધ્ધાંત તેમ રાષ્ટ્રના પ્રાપ્તિમાંનાં કોષ્ટક
 કારણમાંનાં કઈ હોયેલી ખસેલે માર્ગમાં હતાં તેમનાં જ કારણ
 થાંતમાં સરકાવે એક બાજીર જાણે, તેમનું નામ કારણમાં નાંધેલ
 તેમણે પ્રાપ્તિમાંથી મોટી વાત તેમનાં પ્રત્યક્ષ પ્રત્યક્ષમાં નીજ
 રોષમાં કોષ્ટકના સિધ્ધાંત સિધ્ધાંત કઈ અને મોટીમાં જાણવાલ
 વાત જાણી એ રહેને પિત્તમાંનાં કારણને જાણે અનેક વીરો પત થ
 (જાણવા), કારણની પ્રત્યક્ષ સ્થિતિમાંનાં પ્રત્યક્ષ કોષ્ટક, અને
 જાણે સ્થિતિ અને સ્થિતિમાં સિધ્ધાંતમાં રાષ્ટ્રપર્વની કોષ્ટક પ્રત્યક્ષ
 જાણવાલ રજના કોષ્ટક સુધી પહેલાંથી કોષ્ટક જા રીતે રાષ્ટ્રપર્વ
 અને જાણવાલ પ્રત્યક્ષ સુમેગ ને કુશળતાનું પુરૂને સુધી જાણે.

જાણ એ મદાન મેળો સિધ્ધાંત છે કે કારણમાંની સર્વ પ્રત્યક્ષ
 એ રજને સુધ્ધાંત કરી નથી, જાણી કરી નથી, જાણી કરી

તથી, ધર્મને નિકાને તે લાગે અને કશોય રૂપિયા ખરચો થો છે
ગાંધિગાંધિ અને ધર્મધર્મ સાથે કમોડો કરવામા શક્તિ અને કુમર
નન્ને વેઢી થો છે. પરંતુ રાષ્ટ્રને નામે સદગ પદ્મ ભોજ આપે
તેને મારે અપ્રમ અને અવકાશ જઈ પડે છે. કારણ કે છે કે તેના
માનસિમા રાષ્ટ્રભક્તિના સરકારોને નહુ જોઈ રચાન છે. માનાપિતાના
સરકારિશિષ્યમાં અને શિક્ષકોના તિલાંશિકમાં તે રિવરને અવકાશ
જ ન દેખ ત્યાં આ પરિસ્થિતિ કઈ આધર્મજનક ન મળ્યા. પરંતુ
દેવે તો પીઠી લાગે તિલક દેશને વા શુભ જ. ધર્મ વાનને મૂકીને
દેવે શુ કરુ તે / તિલાંશિક રહે છે.

મહા માણસે મારણ કરનાં કારણની આગલી ધર્મી જ વહેંચી
લાવી આપેલી, પણ આગલી આખા જ્યાં આપ પ્ર તને એ આગલીને
મ્વાર હનુ પૂના પ્રમાણમા મળી લાગે તથી. કારણ તે રજા જ
છે કે આપણે જાદિ સા સન ગજાતમક કમકમ જેરે દેશની
આગલીનાં વાહનરૂપે / મળીને સ્વીકાર્યા એટલું / આગલા પાયા
પડી કુર્ચિયો લા મારે દેવે ક્યા દરિ તો હયા પડીને દેવે
તેમ વર્તે છે મારે દરિ તન મરિ પ્રવેશ તિલ લા ક્યા / મુસ્લિમોના
મોડા વર્ષ મુસ્લિમ લીગની ખોરી દોસ્તશી સ્વીકારી ક્યા ક્યો. દેવે
પ્રમો એકને પ્રમ લા મારે આગલી આગી, દેવે રેડિવાનો
શા ખપ છે / આગ આગ પ્રમા ક્યા મળતા લોડો પણ કરે છે.

કારણની રચનાના લો ફુનિવના રાષ્ટ્રોને માર્ગદર્શન આપ
વની દેવ એના કમમનુ અગાધર રેડો દેશ સરેક આગળ
નનવાનું દેવ એલે અન્યાયને પ્રયત્ન આપ્યા કે અપાયા કિતાવ
રડીને પ્રેરક જનુ દેવ તે જાદિ સા અને સનને દાવધો અપાવના
/ રવા છે પોથીસા અને લખાઓની મહોઆજ ડાની જ રડી છે
પ્ર તમાં ખમીર પેલા કરુ રજુ છે અને મૂડીયનુ લન પ્રમ-
લારા જ અપાવુ રજુ છે આ સીધા માર્ગ પકાનો દેવ અને તે /
વરેઓના પકાનો પામે, તો પ્રમોઓ મહોઓને સમર્થન

આપા નિવ દુરોહ જ નથી. જોઈથી પામિવાનનો હમણાં
 આપા નિવ દુરોહ જ નથી. એ પ્રમાણ થાવડોએ ઠેઠાની જુએ
 માં હોય તેણે મુરિયમ વધુમનિ ઉમાર્તી નિવ ગાથે તેમ જ નથી
 હરિજનો અને પછાત પ્રેમો તથા શિયાનોને પ્રથમ સ્થાન આપી
 હાથે હવાન્ય જ પછી રાષ્ટ્રપ્રજા—દે દુસ્તાનીને માધ્યમમાં સખી
 પ્રતીત આપાને પ્રતિષ્ઠા આપવી જ પછી. વિદેશી ભણાનેમ
 સ્થાન મેલુ નાનવુ જ નોર્ડેસ. સીંગાને અગત્ય સ્થાન આપવું
 / પછી અસ્થિયતો વધારવામાં સુખ મનાવુ છે તે સુખ નથી
 જલુ સુખનો. આખસ માવ છે તે સુખ પમાવવું પછી. આરોગ્ય
 એ મુદી છે શારિત્ર એ / મધ્યમુદી છે. એમ સીખવુ અને
 અધ્યવસું પછી. મરોન્ય અને મરવા અદિસાને એડે પેસાળી
 તે હવે જુઓ / હજી માત્રી પછી. તે રીને અધ્યમિના યાને
 જલુ દૂર મરો પછી. આ નથી મુગલે પાર પાડવા માટે સૌથી પ્રથમ
 આમજલુ પર્મદુરોહો તથા આપની સેવાને છે અદ્યતન એમાં
 આમમજાન્ય સહાય ત્યાગવિ અને કિલયાન તેા નોર્ડેસ જ

મરનો, પર, પરી ગાય, ખેતીચાલી, ચોખ વસ્તુની જ આપાવ
 અને વારિલાઈથી જવે નેઈ વસ્તુનો જ નિસસ ચોખ જ નોઈ
 વિદ્યાની અને પ્રતિષ્ઠાન પમાવેનું નિવમલુ સ્વસ્થસ્થ સુસિ-
 કલુ, સરકર આ નજ આપવા રાષ્ટ્રપર્મના પાવન પ્રથો છે આ
 સ્થાન પ્રથમ હોયથો જ સખુ રાષ્ટ્રસ્થસ્થ રાષ્ટ્રપતિ અને
 અન્ન રાષ્ટ્રેનુ કુરુપા મિલુ થયનુ છે દિસ સખનોગાયે પાર
 પડી તે સખન્યની આપયથે હોય છે પડી સખન્યની આપયથે
 હોય છે શિયાન અપૂરવાડી મેવાનું હોય, પરવુ સિયો ડેનુ છે
 દુનિયનુ હજાર શિટનુ નથી ગિોડિન અને ઉચાદ તથા માનજા-
 વાયા સદમારમર્તી સાદા હોયથે. સખ્યા પરપર વિધાસ અને
 અદિસાને માર્ગ / દેસ અને દુનિયાનુ હજાર શિટતે અને અપા
 વિધાસાની સાખા પછી.

ઔદ્યોગિક, સંસ્થા, સમાજ અને સમષ્ટિ

બી ન પ્રાપ્તિમાં સમાન હોવા છતાં તેમનાં સુખનોને સમાજ નથી કહેવાય. કેવળ માનવોના સુખનોને જ સમાજ કહ્યું જાય પામી શકાય. એક વિદ્યાને બી ન કહ્યોને કારણે નકરવિદ્યાં બોલુ તેજી કહેશે, કામ્ય કે તેમના યોગનો નિયમ હોય છે એક જુસો માટે તો બીજી જુ માટે આ જુઓ તેજીનો નિયમ રોજામાં બનુકરુને મુખ્ય કુલ હોય છે બીજા સમાજમાં મુખ્યકુલ નિયમ હોય છે સમાજ હોય છે બનુકરુનો કુલ હોય છતાં તે આજુ નથી હોતું બીજી જુમ + બીજી એકમ બનુકરુ અને નિયમપાત્ર સમાજને સમાજ કહી શકાય. મનુષ્યોના સુખનોમાં આજુ હોય છે ૪

મનુષ્યસમાજમાં રહેશે બી ને જુ એક સહકુલ બાળકો હોય તે છે બી ન પ્રાપ્તિમાં બીજાને મારીને છપાતી રવિ પ્રધાનકે હોય છે નાનું માલકુ માલ માલકાનો માલ જી બી છે આ રીતે હશે છપાતી છપાતી એક સુવ દસીમાં બાળક છે માલકુ બીજાને છપાતી છપાતી પ્રધાન છે બીજા દો પોતે મારીને જુ બીજાને છપાતી મારી છે માલકુબીજી આ મદાન નિયમોને કારણે માનવસમાજમાં જુ બીજી બસથાએ એક મારી છે

प्रांतीय विधायना कायदे

ભારતે ઇસ્લામ, ખ્રિસ્ત અને ત્રયોક્તી એ ત્રણેય ધર્મોના સુરક્ષાને લીધા છે. જ્યારે પોતાનું સ્વાતંત્ર્ય ભારતીયપણું સામર્થ્યને લીધા છે અને જ લીધે ભારત હંમેશા આર્થિક સામાજિક રાજકીય અને સાંસ્કૃતિક એક અનેક બાબતોમાં બાળતા જતા ભારતે પોતાની બાળતી સુરક્ષાને જાળવી રાખી છે તેને જ કારણે ભારત બનોઈ છે અને હજી રહ્યું છે. દલોરે લીધી હતી રહ્યું છે અને ચિંતી માનસના માટે સ્વચ્છિદાન આપીને હજી રહ્યું છે.

જાનાં કારણોમાંનું મુખ્ય કારણ એ છે કે ભારત દમેલાં બહિષ્કાર બંધિતને આંતર આખ્યા વિદ્યા સંસ્થાના સંસ્થાત્વને દર્શાવે છે એ મતક્રમ કે આથી બહિષ્કાર બંધિત વિદ્યુત અને સંસ્થાત્વ સંસ્થાત્વ વર્ધના તથા તેનું નિર્જન અને અતિથિત રચા કરે છે

Gilguy

ધાર્મિક ધર્મના પવિત્રાસના જેમજે તે એક / મૂળ સદ્મા
વાર્ષ નેમને માનનારા અને નેમની પાડે આપેલા શિખો હતા તે
સદ્માઓના વિચારો સાથે ગુણ અને વિશેષી વિચારો શ્રદ્ધાએ તેમ
માથે શા સુ હતા અદ્વૈતવાદ અને હતા દ્વૈતવાદ! હતા કેસદ્વૈતમત
અને હતા ત્રિવિદ્યદ્વૈતમત! આ / જ્ઞાતી આપે છે કે મૂળ સિદ્ધાંત
સામ્યની કાળ નરજનાતવ વિચારપદ્ધતો અને કર્મકાંડપદ્ધતો જોઈ જાનિ
વાર્ષ છે ખુદ સદ્માઓના મદદારા? પોતે / કહ્યું છે:- ? એક કમર
ધર્મ અવાતો હોય તે દેશાંતર કે કાળાંતર પાળીને અધર્મ જાની
તમ હ વાત સાચી / છે સિવાળામાં યરમ કપમાં પહેરના અનિ-
વાર્ષ હોય કનકોશ આને એકલો સુતરાઉ કપમાં અનિવાર્ષ જાની તમ
તેમ પરિભ્રમણમાં મૂળશુદ્ધ સામ્યની ઉત્તરજીવો નહીં સદાવ તે વાત
આ જ દૃષ્ટિએ છે સૈનધર્મના કોએક તીર્થંકર પોતપોતાના મુશ્કે

મહારાષ્ટ્રમાં પણ સમર્પ પહેલાં કેઈ દેશે જ નથી તો કિનારો બેસે
સરસ્વતિરક્ષક રાજવી ક્યાંથી પામી કે તેણે સમર્પ રાખ્યાજી સ્વામીના
મરણમાં પેલાનું સમગ્ર શાસ્ત્ર પરી રીધું અને રાખાજીના ભરતી
તેમ મહારાષ્ટ્રના વહીવટદાર વરીકે મર્પ મળું

અને મહેંદનું મન થાય છે કે મહામૂજરાતમાં સરદાર અને
મોંધીલ તથા મહારાષ્ટ્રમાં ચેખસે અને તિગક ક્યાંથી જ પામ્યા
મોંધીલએ સ્વયં અદિસાનો અભદ રાખી શુદ્ધ સાધનોથી
દેશ અને દુનિયામાં અસ્તીત્વ સરસ્વતિનો અમલદાર બનાવ્યો
તેમાં મોંધી નથી તો આદ્યનાથે 'તેનપર્વ'નો મુખ્ય હાથ દેતો
તે ચલને વિસ્તારવાની તર નથી મહામા મોંધીલના છત્રમાં
મન અને પ્રતિષ્ઠાએ કે મદ રનો હાથ આપેલો છે તેમાં તેમનાં પરિત્ર
માતા પુત્રાદિપાર્શ્વ અને એક 'તેનપ્રાપ્ત'નો દિસેલો દેતો મોંધીલના
આધુનિકી છત્રમાં પણ મહાપુરુષના હાથ હી મોંધીલ રાખ્યાક સર્વો
અથ રથાને દના રાખ્યાજીના પગ એક પતિદાસ્ય છે જ રાજા
પ્રતાપને પ્રેરવામાં અને મિત્રીએ અમારજી હા કે પ્રાપ્ત આખાંર એક
પુત્રાદિતરી પાત્ર અમીતરી છે તેમ આદિક સદાચલતા વધાર અમાત્ર
ચાલતી રથ પણ આ પ્રીતી છે બાનો અર્થ એવો દર્શાવત નથી કે
બીજા પ્રાનોમા આપ મહાપુરુષ નથી પણ સતતનીર અને સવ
નતક દિદુમુખીએ મિત્રાના મદાત્ર અમમુરુબનો છે પણ સોશ્યાન
નિધો એક સહર્મમાં મળુ છે કે અદિસાના વિશાલમાં અપય નોકે
પર્ષાંના અદિસાના વિશાલમાં 'તેનપર્વ'નો હાથ બનોયો છે આ
દરિએ મુળાનપ્રાંત ઉપર મચીત્ર અત્રાત્રાત્રી છે અત્રિત્ર અત્રિત્ર
તને આંધ્ર પેશિયા રેલી નથી સુખાનુઓ સરસ્વાના અરજાને
પીજાવુ અને મમહિના બંધે સરસ્વા મર્પોમી મહે તે તેણે રેડુ બેમને
મોંધીલનો નમૂના

મેં અમારી મળુ તેમ પર્ષાંસરથાનો મોંધીનુમે ન જાયી જાડ

એટલે એમણે રાજાની સલાહના આ કાર્મ આદરી રીતે હતું. માંખીણની ધિક્કા ભે કળી કે રાષ્ટ્રીયમહાસભા આ? તેા શુદ્ધ રાજાની સલાહ હા પશુ એને ઘોઠસલાહ બનાવી મૂકી એના નામરજુમાં સ્વયં અધિષ્ઠા શાખર કરાવનાં.

ભારતમાં રાષ્ટ્રીય મહાસભા મારે બાને શાસુ ભેડ વિશેષ વાક હતી. કારણ કે પ્રજાની ૮ લેણે પ્રાંત કે રેલના મેઘ રાખ્યા ના નહેતા. તેા એનિમિસ્ટેડ તેા ખરેખરી અને તે પશુ મહિલાને લેણે અખ્યાપક બાપુનું હતું તેા એનિમિસ્ટેડમાં બાખ્યાપતિમતનો ખાર તથા સર્વ ધર્મસમન્વયની લામણી કરી પડી હતી. તેથી ન તેા કિરેસ્ટિયનિટી સોસાયટીના તેા અમલકી કરાડ. ભારત તેમને અનુકૂળ ધેમ નહાપું કારણ ભારતમાં બાખ્યાપતિના અને સર્વધર્મ સમન્વય મારે સૌથી વધુ અનુકૂળ ધેમ મથે તેમ હતું. આરુપીય સરકારીની એવી મહાન વિશેષતા ભારતના અલુ અલુમાં કોમોડાંસ કરી હતી.

ભારતનો સન ૧૮૫૭ નો સહસ્ર જગનો નિષ્ફળ મથે હતો. બન્યા અને બીજા પ્રવિશકા કુત પશુ સહસ્ર પ્રવિશકારીનાં નિષ્ફળતા અમુકી ખરી રચા હતા. આ દેશ મારે સંક્રાંતિ અને બાખ્યાપતિનું સ્વયં ચિત્રનો સહસ્ર પ્રવિશક નિષ્ફળ તથા નિમિષેશ હતો. તેવે વખતે માંખીણ બાખ્યા અને રેલના સુવોચ્ચ અર્થમાન કરી મના. તેમણે પુણ અભિષેકમાં અમેર કનુ કે હવે કોમિસ પેલાના અધારજમાં ન સ્વયં અધિષ્ઠા રીતીકારી લે. ખરણ તે ન કરી લમણ. માંખીણ ત્યારથી તે સસ્થાથી કૂચ મના હતા અને કર્વાન સવિમળ માર્ગથી રાજાની આગાધી દિ અને પ્રાત્ત પાન તે લેા અમુકી હતું ન એટલે પોતે અજમ મના કર્યા સસ્થાને સવિમલકાન કરી બાખ્યા કરી રહાવી રાખી હતી.

૧૪મે તેમણે માંખીસેવાસુધ નામની સસ્થા રચાપેથી પશુ તે નિધીન કરી પડી. રચાબન પણ કોમિસ ઘોઠસેવા સુધ ના

રૂપમાં જાણાય તેમ તેઓ કંઈકવા હતા તે જણ જાણી શકે તેમ ન હતું પરંતુ તેઓએ સત્ય અને અદિષ્ટાનુસિદ્ધિ આગળ પોતાની જાન તથા આ મહાન સંસ્થાને સુધાં મોણ મૂકી નાંખી માત્ર એ સંસ્થાએ જણ પાતે સત્ય અને અદિષ્ટા નિષ્ઠાવૃત્તિ ન દેવા જતાં હતાં જ્યારે તે બંને રાજ્યાં માંથી જ અદિષ્ટા દેવા જતાં અભિનવ ક્રિયામાં અદિષ્ટા આગળ છે તે રૂપે દરેક જાનનામાં તેમની રાદગી આગળની રીતે સ્વીકારી / ઉપરાંત કેટલીકવાર વિશેષા વિચારસરણીવાળા જાણ તે-જુદાને પોતાનું જાન નવાંબુ સમાજવાદી રૂપ વરીકે તે જાણીતું મુ

અન્ને નમૂનાઓ

આ રીતે માંથી જ દાખરી વેગાએ અદિષ્ટા તરીકે જે જાનમાં માંથી જ નમૂનો રજા તેમ સંસ્થા તરીકે રાષ્ટ્રીય મ સ્થાન જણ એક જ તા નમૂનો મ્વા

સ્વરાજ્ય આદ

રાજ્ય પછે દિલ ન જાનમાં એક માત્ર જાણ કાલિષ્ટ હતી રાજ્યીય અપુર્ણ દાખમાં કોઈ જાણ અને નિષ્ઠાવૃત્તિ સત્ય અદિષ્ટા ન દેવાને કારણે અજાણ જાણ એ સંસ્થાને હવે બોલ સંસ્થાઓની પ્રમુખ અને પુનિ તરી નવા છે એ તે વેગાસર ન જાયે તે તે સંસ્થા કાલે અદિષ્ટાને કે જુદાજુદાનિક જાણ અજાણિયામે જાણતી અને જુનિયાની ઉત્તર રાજ્યીય સંસ્થાઓ એવી જાણ નવ, અજાણ તે જાણતને વિષયા કે મહાન કાર્ય કરવાનું છે તે કાલ આપણમાં અપૂર્ણ પુરવાર જણ એકે કાલ એટલે જાણ વેગે જાણ જાણ છે કે તે જાણ પોતાની જાણી અને નિષ્ઠિષ્ટ સંસ્થાની અનુસાર નિષ્ઠાઓને કોઈવાર સંસ્થાનગ ન જાણી શકે તે વિષયમાં કાલ કે પ્રત્યક્ષ જુદાને જાણ જાણતી નિષ્ઠાઓની જાણતને પ્રમુખ જાણ આજા પૂર્ણમાં જાણ જાણ. કે કોઈ રીતે ઉચ્ચતીય નથી

એટલે એમણે રાજનીતિ સરચાદારા આ કાર્ય બાદરી યુદ્ધ હતી બાંધી હતી. પંચા એ હતી કે રાજીવમદાસના બાળે તે મુદ્ધ રાજનીતિ સરચા છે પણ એને સોમ્યસચા બાળી રાખી એવું બંધારણમાં સત્ત્વ અદિસા ઘણાં બાળ્યાં.

ભારતમાં રાજીવ મદાસના મારે બાળે સારુ એવું કિસ્મત વા હતી. કસ્ટ કે પ્રથમથી જ તેણે પ્રાંત કે રેલ્વે મેંડ રાખ્યા જ નહોતા. એ એનિન્ફિનિટ ગેટી પસેસી બને તે પણ મદિયાને ટેલે બંધાવ્યાં બાળ્યું હતું. એ એનિન્ફિનિટમાં બાળ્યાદિતિતિતિ પાસ તથા સર્વ પર્મસત્ત્વની બાળ્યું હતી પણ હતી. તેથી જ તે કિસ્મોદિતિ સુસાધીના તે બાળ્યું હતું. ભારત તેમને બાળ્યાં હોય તથા કસ્ટ ભારતમાં બાળ્યાદિતિતિતિ બને સર્વર્વ સત્ત્વ મારે સૌથી પણ બાળ્યાં હોય મને વધુ હતું. બાળ્યાં સરચિતિતિ એવી મદાસ કિસ્મના ભારતના બાળ્યું બાળ્યાં કિસ્મોદિતિ હતી હતી.

ભારતનો સત્ત્વ ૧૮૫ નો સત્ત્વ નવરો નિદાન મરો હતો. નવરો બને બીજા પ્રાંતના સત્ત્વ પણ સત્ત્વ કિસ્મોદિતિતિ નિદાનના બાળ્યું હતી રચા હતી. આ હેતુ મારે સત્ત્વદેવ બને બાળ્યાદિતિતિ હેતુ બિનાને સત્ત્વ પ્રાંતના નિદાન નવરો નિદાનિદો હતો. તેને વળતે રાખીતિ બાળ્યા બને રેલ્વે મરોદેવ બાળ્યાં બાળ્યાં તેમજ તેમજ પુણ્ય અધિનેતિતિમાં તોર કમું કે હવે કિસ્મ પોતાના બંધારણમાં જ સત્ત્વ અદિસા સૌકારી છે. પરંતુ તે ન હતી સત્ત્વ રાખીતિ ત્યારથી તે સરચાથી હુલ થયા હતા અને કલ્યાણ સતિસત્ત્વ મરોથી રાજનીતિ બાળ્યાદિ કિસ્મોદિતિ પ્રાંત થાય, તે તે બાળ્યાં હતું જ એટલે પોતે બાળ્યાં થયા કલ્યાં સરચાને સતિસત્ત્વ મરો બાળ્યાં હતી રાખી રાખી હતી.

કમી તેમજ રાખીનેવાસ નામની સરચા સચારેથી પણ તે સિદ્ધિ કરી પછી સત્ત્વના બાળ કિસ્મોદિતિ સોમ્યસચા સત્ત્વ ના

રખ્યાં જાણ્યા તેમ તેઓ કમલવા કલા તે પદ્મ જાડી તો તેમ ન
 થઈ જરૂર તેઓએ સત્ત્વ અને અદ્વિતિયા સિદ્ધિ આમગ પાતાની
 રત્ન તમા આ મદાન સમ્યાને સુદાં મોલ મમ્મી મીલ નામ્મી એ
 સરેશ્વરને પદ્મ પોતે સત્ત્વ અને અદ્વિતિયા નેપાસ્તુમાં ન દોષા છતાં
 જ્ઞાનમાં તે જને રાખ્યાં મોપીલ અક્રિત દોષા છતાં અભિનવ કવિત્વ
 અક્રિત આમગ છે, તે રૂપે દરેક જાનનાં તેમની રાહતરી આપતરી
 રીતે સ્વીકારી / ઉપરાંત કેમીનાર વિશેષી નિવારકરવીયાગ
 જ્ઞાન તે જ્ઞાને પોતાનું જાન મનામ્મું સમાજનારી રૂપ તરીકે
 તે જ્ઞાનું રત્ન

જાને નમૂનાઓ

આ રીતે મોપીલની દાખરી વગાએ અક્રિત તરીકે એ
 જાનનાં મોપીલ નમૂનો રત્ન તેમ સમ્યા તરીકે રાહતરી મનાસત્ત્વ
 પદ્મ એ એ તેમ નમૂનો મ્હાલ

રસશાસ્ત્ર જ્ઞાન

અમાલન પડેલાં દિવ ન જાના એક જાન અપદ્મ કિરિય
 દની ગમ્યાતિ અપુગ દાખમા કીધા જાન અને નેપાસ્તુમાં સત્ત્વ
 અદ્વિતિયા ન દોષાને કારણે રસશાસ્ત્ર જાન એ સરશાન દને મોલ
 સરશાઓની કિરિયા જાન પૂર્તિ તરીકે મનાં છે એ તે વેગાસર ન
 મળે તે તે સરશા ક્રિતિ અભિનિવ કે જૂલનાઈનિય જાડી તત્ત્વ
 પર્મિયારે મારતી જાને કુનિયાની પતિર રાજાની સરશાઓ એનો
 જાડી તત્ત્વ અપદ્મ તે મારતને રિપમાં કે મદાન કાર્ત્ત્વ કમ્મી છે
 તે કાર્ત્ત્વ આપદમાં અપૂર્ણ પુરષાર વર્ત્ત્વ એને કાર્ત્ત્વ એલો જાડી વમે
 પમાર થાય છે કે તે જ્ઞાન પોતાની આમરી અને વિદિષ્ટ સરશુનિ
 અપુમાર રિપદ્મોને કીરનાડુ સરશામગ ન આપી તો તે રિપદ્મમાં
 રત્ન કે પ્રત્યક્ષ કુચીતો જાન આપતરી રિપદ્મોની જાનત્ત્વની પ્રત્યક્ષ
 એની અપદ્મ પૂગમાં મળી જાય એ રીતે રીતે પર્મિયાર નથી

આજે તેણે કે જાણતી સંસ્કૃતિક વિશેષનામાં ? એ જમ
તેણે અને જનિયર્ન મુરી છે, તે એ છે કે તેણે સમાજસંસ્કાર
દેખ્યાં રાખ્યાં સ્થાને એ જ જમ ન મળ્યું છે એટલું જ નહીં
જમ તેણે નગર દેખ્યાં ગીતો રાખ્યાં છે
રાજ્યસંસ્થાને ગીતો ન બાર શા માટે ?

રાત્રે લેખ એ જાણુ છું, જલિષ અને આચાર વિધાનિકા
વાળા માત્ર તે જ એ / પાંખોને કારણે નાનું જલિષ આપુ
દૂકાં તારતી રાજ્યસંસ્થાને એ જાણુ જલિષનિષે તથા વાસ્તવેનું
જલિષ રાખીને આચારુ પાનું, નીલજાણુ પ્રાપ્ત એ જાણુ રાજ્ય
સને અન્યથા ન થાય તથા તેની સ્વતંત્રતામાં જ ન જાણે, તે
જાણુ તેણે પાનું આ રીતે રાખ તે જુલિષ પ્રાપ્તસ્થાન હોય જાણુ
રાજ્ય વધી કે તેમણે નગર ગીતો આપેલા. આથી ન રાજ્યસંસ્થા
એ આદર્શસ્થાન મળ્યાં છે આથીજ રાજ્યસંસ્થાની જાણુ માટેની
જાણુ આ હિતો કરી હતા તે જ હિતો મળું છું

રાજ્ય અને તેણે જાણુ હોય તે જ તે જાણુ પાણુ નામાં ૧૧ મળું
હોયનાં અને આથી સત્ત્વ જલિષ પાણુવાળો પાણુની મોજાર
રહે, જાણુ નગર પ્રાપ્તી સામાજિક નૈવિક જલિષ રહે તે જાણુ છે
આ હિતો જાણુ હિતોને જાણુનાં જે જાણુની જાણુ છે તેણે હોય
જાણુની વિધાનાં જલિષનાં આથી હાથ એટલી નથી જલિષ જલિષ છે,
કે તે વિધાનની રાજ્યસંસ્થા જાણુ હોય તેણે સમર્થ થઈ હોય તે જ છે

એ માટે જાણુ જાણુનાં અને જાણુનાં જલિષ રાજ્ય જાણુની
જલિષ તથા સમર્થ જાણુનાં જાણુ કરવી જલિષ છે જાણુ તેણે
જાણુ હિતો ૧૧ જાણુ હોય તે જ છે જાણુ કે તેણે આ જાણુ જાણુ
જાણુનાં છે

જાણુ જાણુ એ જ જાણુનાં જાણુ જાણુ છે અને જાણુ

નખવતે એથી / વિધતે કુટુમ માનનારા માંથીછમે ભારતને હર્મ
ભૂમિ મળી અને સ્વદેશીયતા અલગ બાપું

અગત્યનું કારણ

તે માનની આમજ વપનો દોષ તો તેની પ્રતિનિધો મુખ્ય
બાંધ એ દોષ કે છવનમાં ફેરિક પરિમાણનાં મદામૂલોને અને તેન
પરિમાણનાં એકીવી છવનસમૂદોને એટલે કે સમર્થિને રક્ષણ મળુ
આપે છે.

આ રીતે એક ચૂદસ્થાપથી મનુષ્ય કે ચૂદસ્થાપથી કુટુંબ
અર્થિત સ્વાતન્ત્ર અને સમા / સ્વાતન્ત્રથી સમગ્રથી તમારી સુધોમ
સરસ્થા તરતને અલગ કે બધાર રહીને રોડા બાપી સમર્થિનું પત્ર
કેડુ કમાણ મી ઠોડે છે તે માંથીછમે અને માંથીછના કુટુંબે છવિ
જાપામું છે મારે / આર્થ ચૂદસ્થાપથી પુત્રના સર્ત્તમાં આ
મય અનુપ છે માંથીછમે જાને ન કોનું કે માણસ છવને દોષ
તાલથી તે સિ હોવામાં તેમજ સુઅને છે મારુ કે અતલથી
માણસ તથા ન તેનો રહેતો તેમ નિધને ફરી દાવા નથી માંથીછ
અને કસ્ટમાં બાળે નથી એટલે કિમનો અને એમના કુટુંબનો
કે એમ તે હિતમે જુ યોમ મળાગી.

માંથીછ પાણીની નાની ટચીમાંથી મુખ અને લાનની માર્થ ફરી
મંથ તે જાણી બાપ છે કે પાણીનું રીપુ જુ તે જાણનામાં
માનના નોનાના તમા અને આમદ મનના એટલું / નરી માંથી
જમ તેડુ જાન ગજારથ જુ કમ્પના એમના દાપ વિવા મારે એક
જુ માંથીનું માડુ રોડે ઉપાવી લાખા તારે તમને પત્ર નખવત
હું આ જુ પછીમાં પાનમાં દર છે એ જાણનાના સ્પટ
રેડુથી જાને ન જુ દોષ જુ માથા વિષયથી સાપામું દરમ બાપો-
બાપ કિનુ જાની જાને છે કે જેમાં પ્રત્યક્ષ કે પોષ્ય સમર્થિ-એટલે કે
નાના મોડા દરમ તુ માંથીનું-જુ જાને છે એમની દરમસાપ
નાંથી અજાપામ અર્થિત સરસ્થા સમાજ અને સમર્થિનું કમાણ થવ છે

પૂરક, પ્રેરક અને આત્મદર્શક

રાષ્ટ્રીયને બારે કલા કક્ષેષરે પૂરક આપ રાજાસરકાર
 કા પાયા જે પૂરકની પાછા ખાસ જે હશે કે નાપુ તેણે
 આખરિક પુરુષ, ખર્ચેન ઊઠી અર્થન થા મારે મથ હશે ।
 આપને આ ભાવના ઉપર આપેશે મથા । અર્થનિ હોયો જોયો
 આ રાજાસરકાર આપે છે મારે આ ઉપર પાછાનો હોય રજા
 છે કે વિશ્વભા આપે છે હોયુ રજા રજા ઉપર હોય તે તે
 રાજાસરકાર રાજાસરકાર મુલ્યની મોટી જોયો જોયો મથા
 સ્થિતિમા ન સભ્ય આખરિક પુરુષ રાજાસરકાર અર્થન રહે તે
 રાજાસરકારની ન હોય નીકળે સી રીત ।

જા આપે છે રજા રજાના નામના રજાસરકાર જે રજા
 પડેલા આપેલા રજાનાની મનજન જોયો હોયો કે નાપુના મનજા
 અર્થન, સરકાર માનસરકાર અને પ્રાપ્તી સમર્થિતા અર્થન
 થા પૂરકની હોય તે આપે છે રજાસરકાર જે રજા હોયો
 આપે છે જે પડ સારી રજા અર્થને હોયો કે નાપુને રજાસરકાર
 નાપુને રજા રજાના મનસરકાર અર્થન હોયો જે મારે તે
 રજા અને અર્થને રજા રજાને તે રજા રજાના સરકાર છે આ રજા

નાપુ મરાઠા તથા દા. તેમજે આ જાનના ઉદ્યોગો અસ્થન
 ખેડનાં રિત્તી પ્રજાનોમાં કાપા દતા. મજૂરમદાન નામની
 કાપાના મજૂરની અસ્થ કૌશિયથી અસ્થની છે એનો પામે
 પુર રાષ્ટ્રીયે રાષ્ટ્રે દતો. અસ્થન રાજામથેત્રે નાપુમે અસ્થની
 કૌશિય કૌશિયને જ મકલ નાપુનું કૌશિયમથિયુ સમાજનાથી મુ
 સ્થરાજ્ય નામ જ્યારે અસ્થ પાપાની અસ્થામે નાપુ પાસ અપુ,
 તારે નાપુમે કૌશિયેત્રાના ઉદ્યોગો કાપેલા. ખેડ આપ કૌશિય તે
 ઉપર આ નહિ કરે એ જાનના એ સ્થાને જે રાષ્ટ્ર પૃથ્વી કૌશિય
 સમાજા મજૂરને મોંથી કાપીયાથી આવેલા ચારી તથા
 વા ન ઉ આમચાપાસને કે કાપચાપાસને તે આગીય સુનિ
 આપે એક નહોતો ને નથી તે નાપુ રજને જ સિદ્ધ કરેલી કૌશિય
 ના ન કાપુ કે નાપુ જાન કૌશિયના ચારે અસ્થિય મથાન
 રાજનનામે / સમાન પ્રવાય તથા દા ને મથાના તેમે તારે
 કૌશિયના મથા કૌશિય કાપચાપા મેરમાથી નાપુને પૃથ્વી મેરમાથી
 આગીયા નીકળી કૌશિય મેરમા તે પાસુ જાન કૌશિય કાપચાપાને
 કૌશિય મથા ને આપ કાપાના કાપચાપા અસ્થ સ્થાન કૌશિય, કાપચાપા
 તેમજ કાપચાપા સ્થાન કૌશિય કૌશિય કાપચાપા કૌશિય કૌશિય
 નામે સ્થ ના સ્થાન કૌશિય કૌશિય

કૌશિયના જાન

કાપચાપા નામ અસ્થ કાપચાપાની રીતિથી / તેનો આમ
 કરને કૌશિય. કાપચાપા વધુ મથાનું કૌશિય આ કૌશિયના વધુ
 મથાને કૌશિય અસ્થ કાપચાપા નામ તથાને એ અસ્થ કૌશિય
 એ જ કૌશિય અને કૌશિયના નથી કૌશિય કૌશિયના કૌશિયના
 વધુને કૌશિય કાપચાપાના અને નાપીર કાપચાપા તે
 કૌશિય અસ્થ નામ કૌશિય નામનાથી મથાની અગી તમે મથાન
 આ દા. કૌશિય જ નહિ નામો કૌશિયના કૌશિયના કૌશિય પા
 કૌશિય કૌશિય કૌશિય અસ્થ કૌશિય કાપચાપાના કૌશિયના

ચિદ્રૂ વગેરેની આપરનોંધ લીધા વિના થાયે નહીં એમને જ પ્રદાને વિદીક્ષા મળ્યા પછી સર્વરાખ્યએને સાર્વભૌમત્વ સ્વીકૃત્ત કરવાને ઠગેએ કુમપર્જને એમનાથી પ્રખ્યાતસાર્વભૌમત્વમાં પોતાનું રાખ્યસાર્વભૌમત્વ એવામાં નાખ્યું. આમાં આપુની દાખરી તથા અપહીનના પ્રખ્યાત જણોંવ શુભત્વ સમઘાનની સેવામળ કુનેદ મરણમૂલ નવોં હતાં તે જલ્દીથી થતાં છે.

સ્વચ્છ પહેલાં પશુ જલસત કુનિયની પદ્મિયમળા પ્રે સમિલ્લમર્ધાથી જલારે થતુ હતું. સ્વચ્છજનાક પશુ એવે એ નિતુક જલમળ કાચરી રાખ્યું છે. કિરિયા, દિલ્લમળ, લાલ્લમળ, દર્મી, કમિસ તથા જાલમળાપ્રેનના પ્રકોમાં તેવે આસુત મથગીરી જલની કુનિયને મળિ કરી નાખી છે. અપમ કરતાં તેવે ચિદ્રૂની જલે સ્વિયા જલેરિલ્લ તેાં થાનમ રાપ્રેની જલથી વહેરી છે, તે જલ્દીથી થાન છે. લાગ્ય તિમેનના પ્રસમમાં લાલ્લમળ તથા અર્ધિલ્લ કામરેક નિયમરેનના અપરિલ્લ આપ્રેપે કરતાં તેવે પેતાના આપ્રેમાં જલહેલ કોં આપ્રવા દીધી નથી.

આ જલોં જલ્લાએ આપ્રિમલ નથી. આમાં સ્વિયલ્લ આપ્રુત્ત તપ્તમળ અને તેમના જલપૂર જલસઘર પમિલ્લ તેાં વિધ્યુત્તજનાં માર્ગલ્લન તથા રાપ્રીજમલસઘરની જલ્લમળિનાં નિચિત્તોએ કુખ્લ જલ્લ જલ્લાએ છે, તેમના લલ નથી. જલ્લ જલ્લમળ સુરુતિતે આપ્રા સીધી મેયે કાપ્રા પ્રત્તમ પથેલ્લ દતેા અને છે. તે સ્વિયમળે નિય નહીં થાઈ. જલ્લમળના અપ્રિમમાં હલ્લયે જલ્લોં અન્યાકલ્લ અને મિલ્લ કુમિલ્લા હતાં. મારે જ જલ્લમળ રાપ્રીજપ્રત્તમમાં નિયામલ્લ અને નિયામપ્રત્તમિક તેમને મેલ્લાન ચિદ્રિતિ આપ્રી લલ્લા છે. મારે કહેતુ જલ્લમે છે. પથ્લમળ તેાં વિધ્યુત્તજ પદ્મિયની રાપ્રી નીએ જલ્લમળ આપ્રમ પદ્મિને આપ્રમૂલ કરી રતુ છે, તે પશુ જલ્લમળ સમુનિને આપ્રમરી છે.

ભારતીય સંસ્કૃતિ

ભારતીય સંસ્કૃતિ ને આટલી નજર જતી થતી હોય તો તેનું કારણ તેની અત્યંત જોડી વર્ણાશ્રમ પદવિ છે. વિદુ ખર્ચની દૃઢી આજ્ઞા નવાજી હોય તો જ્યુ વર્ણાશ્રમ ઘન્ટથી રૂઝિત થઈ યો. આથી જ આપોણે રમ નાનગન અને રેલરેલન મેલો ઊઠવાની આપરજાત યિજામણ આપી ખરતુ વર્ણાશ્રમના તો તેઓ ઇચ્છાથી દિમાવની જ રહ્યા. નાપુ કુમે જેમ નવા આજ્ઞા સ્થાપના તેમ નવા વર્ણો વજુ દબીયાં આપવા હાજ્યા. નાપુકુમના મનાદમક શર્કદેય જ અજ્ઞાપનો નરો. વર્જ નથી તો બીજુ મું છે. એ જ ગીતે નાપુકુમની કાશ્રિમ એ નવા રૂપની સુરિય સરવા નથી તો બીજુ મું છે. અમાક જેઈ મવા તેમ નાપુમે ગણી હેયસથ ની જરૂર જ્યુ જાની દતી જશે પછી એ થાલી ન ઠાપાથી નાપુમે પાતે તને. વિચલ જી નાપણા. ખરતુ જાની જરૂર દતી અને આ ? જ્યુ છે અમા છી યહા છે. એ જ ગીતે જાતે કમિસ પોતે ભોજ મનામથ જાની તમ અવચ ભોજમથાસથ ભારતમાથી કિમ થાવ. જ નાપુની કાશ્રિમ જ્વળદેર દતી કારણ કે ભારત પોતાની ભારતીય સંસ્કૃતિ પ્રમાણ જ આમગ વજુ છે ન રપી યાગી. તે નિમિત્ત છે પમિનઇ પાતે વર્ણાશ્રમ ઘન્ટને ઘન્ટની રીતે જશે સીધારે કે ન સીધારે જ્યુ હોઅમના અવચા જ્વમના આમગ સુકામ મોજુ મને. તે ઉડ માથે તો તેમના કમલના જા જિય છે. યામથામે જશે જુવ કરે જ્યુ સનય અમથાગેનય હાજમા તપી તમના હાજમા / દોષો જેઈએ. આજુ તેઓ હાજથી માને છે જાની પાખાઇ કિમ જ્યુ માને છે કે ભારત પાતાની આમસી રીતે જ આમગ રપી યો. ભારતનો ભારતનો ભારતની દત પ્રમાણે દોર્લ યો ભારતનો સથાજ જા જ્યુ ભારતની રીતે જ દોર્લ યો.

અમજનો સવાસ

તારે સથાજ એ થાવ છે કે આજના સત્તેરેયાં ભારત યુ

કરે, તે વિચારથી રાજ્યને પ્રભાવ ઠાપી નાખીને બનખરો બેસે
 કે નસુમાનનો પ્રભાવ કોણે કરાવી શકે ? વિચારની રીતે સ્થિતિ
 કે રાજ્યકારણ રીતે વિચારો બધા અપ્રકારજુદી ગીતે સ્થિતિ, પણ
 દુનિયા નહકે બધી છે તેમાં સમા નથી એક નાના ઢેઠની નાનો
 પક્ષ પાતા દુનિયાને સીધી બસર કરી નવે, એ હકીકત છે
 તેની વિચારમાં કોણજુદી જુદર નથી કે તેના પ્રમાણે બાપજીની પણ
 જુદર નથી, બાપજીની સહ સૌખ્યદું કે તેની બસર દુનિયાને હરો
 પુણે થઈ બાપજીની બહારી પ્રક્રિયા સ્થળ થઈ કે વસ્તુ તેની બસર
 હરો કેના કોણ થઈ જુદર, પુણેજ નહોતો પ્રથમ પેઢાનો કે બસર
 બને પણ બધી તેની બસર પહેલી, કઈ મોટા ઢેઠમાં સ્થળ નિજ
 થઈ કે નહુ સ્થળ થઈ બાપજી નિજાસી નીતિયાં દુનિયા બધો કે
 રાજ્યકારણનાં વધુ, તે બધા બાપજીની સીધી બસર દુનિયાનાં હરો
 કેવોમાં ૧૩૭

01-01-2018

ભારત વિધાનને કેન્દ્રે, રાજ્યભરજુને લેવે છે ગ્યારિન્જીને ૩૪
મેરેઃ પ્રમાણ પાડી રહે તેવી રાજ્ય નથી ભારતની પાને મુખ્યમાં
મુખ્ય મુદ્દો દેશ તે તે તેવી સાંસ્કૃતિક જનસંખ્યાની રૂઢિ ૪
તમે બન્ધારમાં ભારતીયજનોની માટે તેવી જુઓ મદદી સારી
કરજે પદને નામે બાંધકામ જોમ અને પામરવા ભારતમાં
જોજી નથી સામાન્ય પ્રજાસિંહતાનું પિતૃજ પદ નીચે ભરતી મુ
ઉ ભિખારીઓને તે પાર નથી મેકારી અને મેરેજનારીનું
પ્રમાણ હરો જુઓ નખનું જન છે ગ્યારિન્જીનું પિતૃજ પદ જોરમાં
અને શીમત છે જીનદારો વમેરે જમ્યા કરેમાં મેરે સામે જુ
ભરતી મુ છે શીમિના બાપખત છે શીમોને નાચી પામર
પ્રસંગે પદ અને છે

કોમ કલ્પા સ્વપ્નાભિનય ગાનિન પિસ્તુ જાને પ્રભાસિન્ધ

નીચા ટોચ પર દેખે મુશ્કેલી ઊભરતું નથી. એકમાત્ર આટલી મેઠારી અને મેરુઝવારી વધા નીચમાત્ર મોડા મોડા જગલા, ટીકાકુ મુદ્દામીગી અને અમલનુમાની વચ્ચે પર આપમે મોડે દેઠ જતાં આટલી યાંત્રિ અને તેજ સોજાણી પદ્ધતિ જતાં તે વચે ક્યાંય નથી તેક ઘોડા જાનું કામુક દ નયો નીપી થાકી આવેથી કાસ્ટીય સરુનિ હ અને તેનું સરિમુનિ દિને આયમનના તથા રાજ્યોએ કિન્દિમિન સ્થિતિમાં પર અમુકી પર્મના વત્તો દારા /તન કો કુ છે તેથી જ આ દેઠવા મોટીક જ આ અને તેથી / આ દેઠની /તના થમે વિષવા અવરથી પચાડે તેજ સામુદાયિક અરિ મક પ્રેરક મોટીકમે કોનેમ દારા કયામે

આરતની આ સામુદાયિક યોજન અદમુન છે દુનિયાને મુખ્ય તુર પર તેની છે મોટીકમે અચાલન જાદ નને જ એ યોજન જયસખી ડેકિય હી દની તેઓ મેઆખથી અચા દિલીમાં પ્રેરક ક્યાં એથી અમલ વપને પારિસાવયા ત્યા કિન્દિના દના ત્યા જ નિદાગમાં કયા પ્રત્યપાન પડ્યા અને યોજક મરા તેણમાં / આરિયક અમલન થયુ

સારાગ

જાણમે ૭ મોટી મચલક કોમે કરેલો તેમા વચ તરીકે થી અમલકાકલ જ ન / તેજ દના સરિય અસ્થાના પ્રતિનિધિ તરીકે થી મરદાર વચે દના આગળ અસ્થાના પ્રતિનિધિ તરીકે થી કોગે રખાઈ દના મા ડી કિયાસપમાં આટલ જ પારી આટલ અ વદ ડી પાનના ની વચે વચે આપમે તથા આરેવ વચેના કોડા જારી કાકની કામના દની એ કે તે જયા કિન્દી કામને મુદ્દા દને, જાણ તેજ કિન્દીક પ્રેરક અને માર્ગદર્શક દના જાણ મુકી ની વિચારમણીના પ્રજા અમલનમરક દના જાણ રાજ્યવિય પર દના અને માતા જાણ દના કોં જકેન, પોતાની સમી અને

જાત્રમ ૭ થા ન હી થો તે થત તેણી જાણુ પામે નિશીઝ
હી રાખી જાણુ બાજી હાલ જાં સરખાવ હાલ જાં સરખાવી
ઉપરપા એવી નિશીઝ હાલ એમ જાં તેમનું વાહન સરખાવે હી.
તેથી એક દોષિયથી તેમનું કાર્ડ પૂરુ કર્ડ હી તેમ નહેતું જાણી
જામે તેમણે જાણી સેવાસથ વિજેરી નાખ્યો જાણુ તે જ હોયપોય
જાણના સરખાવેમાં તેણ એક ૩ ને સથ જાણી છે જાણે ને સથ
જેલ્યા મારે ૩ એકલા મામદાના નહીં જાણુ સરખાવના પ્રતી હીક
વાળા રહેશે. જાણના રાખીને નહીં જાણુ એકલા રાખીને તે હીકવાળ
સેશે, રાખની રીતે જામે જાણવ પોતાની જાણની નીતિ થામે તે
જાણુ સરખાવિત રીતે વિષ બાજીથી જાણ કામ હી હી એનું જાણવ
જાણના જાણુ જાણુ પામે, તે જ જાણવના પ્રત્યક્ષ વિષ જાણ
પડી રાખે, જાણના જાણના જાણના પ્રત્યક્ષ વિષના રાખના પ્રત્યક્ષો મારાં
જાણના જાણી રાખે.

તે જ રીતે જાણુ હોયેવજાણના હોયના હાલ સરખાવના જાણ
હોયેવજાણના એકલો જાણના મામદા હોયનાની નાણી જાણુ
જાણી જાણુ મામદામાં છે સરખાવના જાણના વતેણે જાણુ મામદામાં
જાણના રાખ છે હોયના જાણના જાણનાની જાણના હોયના
જાણુ મામદા છે એમાં જાણના રાખે, વિષાજાણના, હોયનાની
નીતિએ, જાણના રાખને જાણે જાણના વિષથી સરખાવના વિષવાર
જાણે જાણે તેમને જાણનાની હી નાખના છે તેમના જાણ કર્ડના
કરો જાણના કરો સરખાવના જાણે કરો જાણનાનું છે એમ
તેમાંથી જાણનાની વાણના તેણ હોયના જાણના સમાન જાણુ જાણુ

જાણ જા નાં સમાનને, જાણના વિષવારની જાણ રાખના સમાન
જાણે સોપાને જાણનાને જાણના રાખના રાખે, જાણના જે જા પ્રત્યક્ષ
જાણુ નામ પૂરક પ્રત્યક્ષ અને જાણનાની જાણ જાણુ કરો. પસંદ
હીને જા ૩ છે

૬

સર્વધર્મ સુમન્વય

આરે આપણે દુનિયાના મધ્ય પ્રાંતોને ઢોલકાળી ચાલ કરીને
 છાંતે તારે તેથી / વ્યાસપીઠ કીર્તિ કરવાની ચાલ આપીને તરલ
 કીર્તી રહે છે વિષયાં આજે રાજ્યધોરની વ્યાસપીઠ તૈયાર છે શૂનો
 એ સિંહાસન ફેનોની વ્યાસપીઠ છે તે શૂનકાળમાં મમે તેથી નિર્જન
 જૂઠાં ખરતા છે ન્યાયનિમિત્ત સિદ્ધ થઈ હોવા જેવ જતાં સુમેઝ
 પ્રભુશ્રીમાં જેણે પોતાની વાંઝા ફારી પેઠે જવાની આપી છે તે છે
 તેમાં અમેરિકા અને રશિયા અનુકૂળ કરું અને આરવના અગ્રીરથ
 પ્રવાસો કરા એ સાધુ છે આ સાથેસાથ સામે જાવું શિખાનેની
 એક શૂનકાળ કરી તેમ જુલમ નેત્ર નથી આને જઈ એ વધા છે
 શૂનો ને એ કમલોચ રાજ્યાનું નૈતિકાન્ય નકારથી પ્રેમશબ્દનામાં
 જ્યાં રહે છે તેમાં અનુભવા વરસતા અને ઉનાચીત ન્યાય રાત્રિ
 ભર આપી શકે તેમ છે એ કારણે જ્ય નૈતિકાન્યની વિષયાં
 ભર છે આનું જનના આપી નૈતિકાન્ય પાઈની આપત વ્યાસપીઠ
 નિધ ન મરે, તે દેખાવું છે

આપણે ત્રણ પ્રભુશ્રીમાં એ જ્ય રજાં મવા છે એવું માર્ગ
 પડેક તર ટીપવા ચારે જ્ય આપણે પર્વોના મહાસાગરમાંના મર
 રવા બાનું પાછું

ધર્મને નામે

ફેલ સુરમાં જોઈ ગયા આવે છે. — કાલકુદરે પીવાથી તે પીનારને મારે છે. વૈવાલ્સાખ્યામાં પિંડિયા થાય છે તે સાખ્યા કરનારને મારે છે. તરવારને ધારથી પકડાય તો પકડનારને લોહી લોહાણુ કરી મે છે તે જ રીતે વિપ્રવર્ધ અહિં, સમાજ અને સૌને નાશ કરી નામે છે. ધર્મને નામે જીવ કુલ અભિસ્વાર, વૈશ્વવિદ્યાસ, દિસ્યા પૂલ અતાચાર તેવા અનેક દોષ માથી રક્ષા દોષ, તો તેનું મરણ ધર્મની વિનિ હતી. અસહી ધર્મ નહોતો.

કર્ત સાગી વસ્તુમાં નાશ કર્યુ હતી મર્યાદોય તો નાશ થયોને તરૂર દૂર કરવાં પણ સારી વસ્તુને ફેરી કર્ત રક્ષક નહીં તે છે અતે તો સત્ય અને ધર્મ જિતે છે અને સાખ્યા છે તેને નાશ કરવા પારીએ લેવા નહિ થાય નહીં એમ જતાં જ જમોં જામિં વૈશ્વના ધર્મ કરી પામિડિા ચિત્ત સમાજબાધી જની રહે નહીં જ્યાં જમી ધર્મ સમાજ બાધી અને નહીં ત્યાં જમી ધર્મ દ્વારા જે સમાજ પરિવર્તન રક્ષક છે તે રક્ષક જની રહે નહીં આથી ધર્મ વરખી અનિચાર તરિચક છે

ધર્મ સાધના

ધર્મ સાધના મારે જોઈ વિચારવે મનસ્વરૂપ કરાઈ તારીમ મારે મરે છે પૂરજમાસાનુ સુવ છે જવાડા ઘમચિહાળા સૌથી પ્રથમ માનસજનને ધર્મની જિજ્ઞાસા જન્મ છે માનસ્વરૂપ તારીમ લેતે થાય ત્યારે એમાંથી મિદા અને કર્મકામિ નિર્માય છે થાલ નરખેજાડ ટિંકેલ જાડ એક એવ જમને સાખ્યા મારે કોઈએ કપાય પર એક થાનુ મિદ કર્યુ આપ્યું મિદો કરનારાએને સૌ બોગખય સાખ્યા તેની સાખ્યા મારે થાજ અમુક સુવો ઉચ્ચારવા સૌ બેતા થતા એમાંથી ધર્મરક્ષાક જન્મુ કર્મકામિ થા થતા આખા સમાજમાં પેટાખા એ વિચારે ડમ ફેલાય અને એ વરને માનનારો કમુડ ડમ જઈ

રહી એણે પાપી સમાય છે જૈનધર્મને માત્ર નિમળ છે મૂલપત
વત સાથે આ તત્ત્વ નામ છે વીતરામપણું મહાન જૈન સાધુ
શીશુ હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે કહ્યું છે—

ભગ્વીનપુર પેઠા કલ્યાણગા રામદૂત મેનાં દૂર વ્યા તેમનું
નામ જાણા વિષ્ણુ સકર હે નિલ મમે તે દો મારા તમને તમરકાર
છે સિદ્ધમેન સિધ્ધા દર્શિમદસુરિ વસે થોડા થોડા બાબાવેનિ
આ ન કલ્પાર છે બાલકપાલ મહારાજે તે ત્યાં વચી કહ્યું છે -

રામ કહે, રદિયાન કહે કાન કહે મહાદેવ કહે પાર્શ્વનાથ
કહે ૧ વચ્ચ કહે નપુ એક ન છે જૈન યાદી એક છે વસુધા
અનેક છે તેમ.

સ્વાધ્યાય આપેમવાદ અનેકાંતવાદ દલિયાદ નજવાદ એવાં
એવાં નામે જૈનધર્મ બાબા જન સાથે મુગમૂન સિદ્ધાંત તળવી
પ્રેમપૂર્વક રહેવાનો બલ્લભ મત આપે છે માધીય બાબા જન
સાથે જાણના સાખી સામ્ય એનું કામજી આ તનુ જૈનધર્મ કહ્યું તે /
મુખ્ય વસ્તુ મનુી સમય

સર્વધર્મ સમન્વય

જૈનધર્મે સર્વધર્મ સમન્વય મારે ૭ પ્રકલ કયો તેણે જ
પ્રવલ મુસ્લિમ ધર્મના બાલમ બાલ્યાદે રિને પંચાદિ ને નામ કયો
કયો, સતકમીઃ અને સત નાનો દિડુ મુસ્લિમ શર સંજ્ઞાનો
પ્રવલ કરેયો, ચિત્તાધિકાર માસુર્ધરીએ જે રિયામાં પ્રવલ કયો
જ્યુ તે દો પાડા એક બલ્લભ સુગ્રામ જની મયા બાપી ગમ-
જ્યુ પશ્વદક્ષે પ્રવલ જ્ઞાનરત્ન કરેયો બલિમન રિને સર્વધર્મ
સાખ્યા કહ્યો રિને કરેયો, વસ્તુ વિષયાત સમાજના મોખીએ
જૂન સામતા મજેથી તેનું કારણ તેમણે વિષય સામકીય પ્રમો એક
વિધવિધાદ દલિનિદુષાગી રાજકીય સરજા દારા લોપ તે મુખ્ય છે

આથી તેમને સરહદના ગાંધી, અન્નાસ તેમજાને ઈમામ સાહેબ એવ
 અનેક પાકમુસ્લિમો મળ્યા. હિન્દોએ એક જ એવા ખિસ્તીઓ મળ્યા.
 ખતરીઓ મળ્યા અને ગોળ અનેક ધર્મીઓ મળ્યા. એમના દ્વારા
 તેઓ રાષ્ટ્ર બાંધણી ઉપર નીકળી મર્જ પદ્ધતિ સમ્યા.

છિદ્ર દફાલો

કેહરી નામુ મુસ્લિમ કમૂને કમુને મુનિવામાં અનિવાર્ય
 એવી ક્રિડા મુસ્લિમ મળ્યાથી સ્વીકૃતિ ખર્ચ ખિસ્તી ધર્મ ઉપર પદ્ધતિ
 અસર અસરના કૌંસ લુપ્તો થયા થીન અને નવાન એક કુલ
 —વચામને આજના કલંક સમ્યા.

આમાં આરે એક જ એક જે ની ન સ્થિતિ કાઢી ધર્મે પોતે
 દક્ષિણ દીર્ઘ અને કંઈ ધર્મ રાજ્યસલાને અપીન થશે. પુત્ર દક્ષિણ
 અમલ પાવનને દક્ષિણ ધર્મો તે તે અવાનવામાં અને તે સ્થિતિ
 તેમને આરે એ અનિવાર્ય હુ પદ્ધતિ તે જ સ્થિતિ અને તે જ દક્ષિણ
 પદ્ધતિ તેવી મુસ્લિમ અવાન એમ સમજા એવી કે રાજ્ય દ્વારા ધર્મ
 રેલાયી સમ્યા છે તેમાંથી કમૂ હમુ રાષ્ટ્ર ખિસ્તી ધર્મ રાષ્ટ્ર
 કમુલથી અમુલ રહી અને અમ સમ્યા રાજ્ય ઉપર કમુલ પદ્ધતિ
 તેમ જની ન સમ્યા પદ્ધતિને ખિસ્તી ધર્મ ઉપર રાજ્યને પ્રચાર
 પદ્ધતિ અને બારી રહી. ખિસ્તી ધર્મે પોતાના પ્રચાર આરે કમૂ કે
 વચ્ચે ન વાળાં એ જાતુ કાં બાક્ય અને અન્યેપને અન્યેપ
 તેા અન સમ્યા અન્યેપ આરે કમૂ જ કમૂ. અન્યેપને નિવાસમાં
 થશે. અન્યેપ અન્યેપ અન્યેપ નમુને છે સમ્યાએ ગાંધીએ આ
 અન્યેપમાં થીમદ રાજ્યને અનિવાર્ય પદ્ધતિ તેમજા ખિસ્તી ધર્મ
 તિ એક વાચના રાષ્ટ્ર હમુ. તે માનવી પોતાના નિવાસ આરે
 પરાધીન છે એમ માને છે તે દક્ષિણ જ અનિવાર્ય એક વાચ
 મુસ્લિમી એક નિવાસ પર એમ. તેમાં એ અનિવાર્ય થશે :—
 ઈ. સ. અને ઈ. માર્ચ છે આવી અનિવાર્ય એ ૧

ધિનું કસ્ટું આ પછી કાર્ક જ કરવાનું રહેતું નથી ખિસ્તી કાર્ક
જોડેથી ઉપર એટલો હરે આ બધાં વાક્યોની અમર કાર્ક છે ૩ ધિનું
કસ્ટું આપ્યા વિના ઉદાર જ નથી આથી નાપાયાં નવરે અત્તરે
મીઠાંજિને વટાવવા પ્રયાસિજખે તેવાર કાર્ક જ્ય છે

વિષય ધર્મોમાં ચાર ધર્મોની સુખ્યતા

ફિતિયામાં આજે આમ તો અનેક ધર્મો છે પરંતુ ત્યારે
કુખ્ય ધર્મોના વિચાર કરીએ ત્યારે આપણી સામે માત્ર ચાર ધર્મો
જાણીને લેવા રહે છે - (૧) બોદધર્મ (૨) ઉસ્માનધર્મ (૩) ખિસ્તી-
ધર્મ અને (૪) દિગુ ધર્મ

બોદ ધર્મ મીનમાં હોવા છતાં આ ૭ મીનનો મોરો ક્યાર
સામયથી હાનિમાં સપાઈ ગયો છે એ સ્પષ્ટ જણાવી આપે છે ૩
ધર્મ રાજ્ય ઉપર પ્રભાવ પાડનાર ન રહી શક્યો કિલ્લ તે રાજ્યને
અધીન બની ગયો છે

ઉસ્માન ધર્મો પેલાનો પ્રભાવ રાજ્યો ઉપર સંધિ ન તામ્બો
કિલ્લો હોમવાથી આઆઆથી પાકિસ્તાન જેુ મળે જ મુ એમ
જાણી આમલયે પ્રભાવ રાજ્યો ઉપર પડી શકે તે હવે આ ૭ આરમ
રાખવા ધી નમ્બેરના અપ્પસપરે લખ્યો છે જો નામરની મદદ
અદિયા વરા વજાની ન જ છે તેમ હોવાથી મને ૪ તે આશ્ચર્ય
વળ્ય છે

ખિસ્તી ધર્મ નેરમાં પ્રચલિત હોવા છતાં અને મલેવ મદલ
ગાંધી હોમવાથી રાખ્તો હોવા છતાં અમેરિકા, જિલ્લ ૩ હસ્તિયા
કાર્ક પડીવારે જ હોયો નથી કમ્બો વધા સરચાને વપરચની
વધ મીઆરે નારો જમવા લેવા બાકરી હયા ૧ વપરચનો
પ્રવન બરી રહ્યો છે રહિયામાં જમ્ ખિસ્તી ધર્મના ૪ કાર કરચની
રીતે હોદિયાગ હાનિ કર્ક આજે ધર્મ આમલયાને જાણે શકે નથી

હિંદુધર્મ જ એક એવો ધર્મ છે કે જે દુનિયામાં કોઈ જગ્યા
પર તેમ છે એમનાં એમનાં એક સંપ્રદાયની અને મુસ્લિમ દેવના દાખલા
હિંદુએ સત્ત્વ અને અદિષ્ટાની ભક્તિ અને પછી સામુદાયિક સાધના
દ્વારા વિશ્વમાં રાજ્ય હોય પ્રમાણ પામનારો ચમત્કાર જવાની દીક્ષા

જનનવ તેમજ સંસ્કારથી વાતન કોઈ ધર્મસંસ્થા નહેતી,
પર રાજ્યસંસ્થા હતી તેણે બેધાસ્યમાં સત્ત્વ અને અદિષ્ટા દાખલ
કર્તા નહેતાં એ હકીકત છે જ્યાં સુનિમર સાધનોથી અને બેધ-
સ્યોપ રીતે તે વાત તે એ રાજ્યસંસ્થાના હોયકદમાં હતી અને
સહી છે દુનિયામાં કોઈ પણ રાષ્ટ્ર હોય ભવિષ્ય જાણી, પછી તે
અદિષ્ટામક હોય કે નહીંનામાં નાના રાષ્ટ્ર હોય કે કેમેશ
ભારત જ્યાં એ સંસ્થા પેલી જ છે વાતોસરમાં તિમેશના દર્શક
દાખલા ભસ્તમાં સંચાલની સૌખ્ય આત્માના પ્રભુ હોય શકે મીન
? રીતે પ્રાપ્ત છે, તે અસૂચી વાત છે અને તેમ જોડા અને અસૂચતા
અસૂચ હરે અને ભારતના સામન્યદર્શિને પણ પ્રકારે હરે કદાં
સરવ પેતાની નીતિમાં આ સંસ્થાને પ્રત્યે જનનમ અને જોડેશ
સહી દાખુ છે આ સંસ્થાની હરિ વિશ્વનાથી હતી અને સહી
છે તે એક હકીકત છે ધર્મનું આ એક મુખ્ય ભાગ અસૂચ,
દેશકદમાં ખર્ચત આ પણ દુનિયાની જાત જનનનાને અદિષ્ટા-સત્ત્વને
શક્તિ હઈ જનનર હોય ખર્ચિયું અસૂચ એમ કદાં જોડેશ આ સંસ્થા
દ્વારા આર્થિક સામાજિક અને સાંસ્કૃતિક ક્રાંતિઓ સત્ત્વ અને
અદિષ્ટા દ્વારા કર્ચ હો નહીં ભારત હોય આખા જનનની અસૂચ-
દારી હોઈ ? જોડેશી ભક્ત છે તે આપણે મત પ્રત્યક્ષમાં જોઈ
અપ હોએ એ જાણ સંચાલ એક માત્ર ધર્મની ગદામાં જ જાણી
હો તેમ છે આથી જ આજે સર્વ ધર્મસંસ્થા ની આસપાસ
અનિષ્ટ છે ભારત પેતાને ત્યાંથી જાણી કોઈ મદદન ધર્મસંસ્થા
સાચી તે આસપાસ દ્વારા જનનમાં અન્યે કદાં મી વો તેમ છે

શાહ રાખવા લેવું

માર શાહ રાખવા લેવું એટલું જ છે કે દિડુ પર્મે આમેયની જેમી પછી દિડુ પર્મેના હું બાપક અર્થે ભારતીય જનતાના પર્મે મુ હું તેમાં પ્રિયામ, વિસ્તી અને તરબોસ્તી પર્મેના સમાવેશ શાહ છે ખરી રીતે દિડુના અર્થે પણ દિડુમાં બાપીને જામેશ પર્મે જેવો. અથવા હરજા નથી. એમ જ્યાં દિડુમાં બાપી જામેશ બાપી પર્મેમાં બાપીની સરકારને કારણે તથા ઉમેરે ઉમેરે માંથીને કારણે અદિસા પ્રાપ્તિ નિશા જોરદાર મ્હી છે તેથી સુવ-અદિસાના વિશ્વવિદ્યાલય મારે પૂરતી જૂન અને તાજાંથી છે એક એવુંજાર કરો. એક જૂન થયું, અને માંથીના જૂનીને રાંધી અર્થે તો જ જારત્ત ખાતમી થો છે

માંથીની સમુદ્ધિ

માંથીને બા / કારણે સ્વાસ્થ્ય શાહ અદિસાની આધુનિક જગ્યા માત્ર ગામવાનું પગલું બધી જાતાનું છે એ મોટા જારતે બાપી મરજી—બાપી કારીને કારણેનો સર્વ નજારી—એક પર્મે સરકાર નિમ ૫ કારી નર્મિએ બાપી એકથી પર્મેમ થા કાર નર્મિ બાપી કો અલ્પ જ નર્મિ તે જાપી પણ નર્મિ કો. અથવા પર્મે સરકાર બાપીના જાર પણ નર્મિ કારણે કે બાપી અનેક પર્મે મ થામે કે ન કે બાપીને બીજા કારણે બાપી એક મરજીથી મરજી નર્મિએ પણ પર્મેમર તો અનેક સરકારના થોડી નેમી, નર્મિ તો બાપી સરકાર, અથવા અને સમાવિષ્ટો મધ્યસ્થ વ્યવસ્થા નર્મિ કો, પણ બાપી એકથી પર્મેમરને જ કારણે પર્મેમરની જાર નર્મિ જ જુડી જુડી પર્મેમરનામેના બાપી મરજીથી નર્મિને વિષ મધ્યસ્થ મરજીને તામર થા પૂરી જ એક સરકારની જાર છે કે ૭ મરજીથી પર્મેમરના અલ્પ બાપી મધ્યસ્થ ગામીય અને મરજીથી એકી નર્મિ મરજીનામેના અનુપપાદી સરકાર કે ૯

તેને સારુ જેમ આપણે પ્રેરક પૂરક જેમ ને સરવાળેની
આનિયાત ચિતારી તેમ પચરિયા વરીઃ જેક નીછ પણ આપણ
સરવાળેની કરવાની જાર છે તે સરવાળા સર્વપર્મસમન્વય એ
આપણસ્તબ જ નવો નોર્થેએ.

સર્વપર્મસમન્વયમા મુખ્ય ત્રણ વાતો.

સર્વપર્મસમન્વય માં ચાનનારી આ સરવાળે મુખ્ય ત્રણ
વાતો કરવાની રહેશે ૧-(૧) અમે પિંડે પિંડે અઢમ પર્મસરવાળે
પણ તે નથી સરવાળેને માન્ય કરવી પડે. સિધ્ધાંત કે જે સરવાળે
આ સર્વોચ્ચ વસ્તુને ન સ્વીકારે, તે સરવાળે માન્ય ન કરવાનું
નથી સરવાળેને માન્ય કરવી એનો અર્થ એ કે જે મદન પર્મેએ
અહિં, સરવાળે, સમાજ અને સમર્પિત ખતર કરું છે તે મુખ્ય
પર્મેના સહજોની પ્રાર્થના તે તે અધ્યુક્તો સાથે બને વખત કરવી
અને છતાંય તે સહજો આપણ (૨) કેઈ પણ પર્મે કેઈ પણ
પર્મેના ગણેએ કેઈ પણ સર્વોચ્ચમાં વસ્તુત્વ નહીં જે પર્મ
સરવાળે કે પર્મસરવાળેની વ્યક્તિ અથવા વ્યક્તિઓ આમ કરવી હોય
તેમની સામે પેળાને અણગમો બજા કરે. (૩) સર્વે અણગમો
બજા કરવા માટે રાજ્ય પાસે જેમ કાવરો અને સમસન છે, તેમ
આ સરવાળે પામે નેજેઃ સામાજિક અને આધ્યાત્મિક સમ દોની
નોર્થેએ જે વેળા નથી નીચ્છતી સરવાળે. શુદ્ધ વાત, રાજ્યમાં
પણ અદિલા હામજા જામી વધવા પામે, તેમજ સમાજનાં મવાને
શુદ્ધ કરીને અહિં, સમાજ સરવાળે અને સમર્પિત ચારેવનો અનુગમ
નકારીને પેળાને સાર્વજિક પ્રમાણ કરી રાંધે આ પ્રવેશી રી
દને અને સર્વ રચાયે અને ઠોળા હામ કરવા, તે માટેએઃ અઢમ
પ્રશ્નમાં આપણે ચિતારી કરીએ.

માનની સામાજિક કરતો પણ સવિશેષ છે એક માનનીય માન્ય ક્ષેત્ર જુદા કરે તેનું શોધ કરે, નીચ નાનીઓમાં પ્રાણી-ઓને રાખે. સિતર દારા મસાદાર દારા નીચાઓને વધ કરે કેઈ માનની કે કોઈ માનવસાક્ષી માનવસમાજમાં કાનું વાતાવરણ સર્જે, ગુલી, મધ્યમે, તે ત્યાં એક સાચા માનની કે તેના સાચા માન્ય ધર્મોમાં એ બધાઓ સામે પ્રતીકર કરવાની દરજ્જા બનિયત્ત ની રહે છે બાથ કરતાં કરતાં ? નાનીઓની દિ'સા થાય તે કામ છે પણ તેણે સામાજિક બનાવ સર્જે બધા તેની સ્થિતિ સર્જવામાં કે વધારવામાં રહ્યા કે બાથવારે કામ હોય તેને માટે તે દિ'સા કામ નથી બનવાન મહાત્મીની હાથમાં તેમના એક સમજાવટિ પૂરેપૂરી પામેલા એક નામના બાથ મહારાજ સામે એક મહાત્મક આ હિંમે બનિયત્તપણે બાથ પોડુ તેમાં તેઓએ પ્રવહ બને સહજ કામ હોય, જ્યાં તેમની સમજાવટિ બધા બાથમાન નષ્ટ થતું નથી એટલું જ નહીં તેઓ માટે તે ખર્ચ નામે બાથવારે એ ગુદમાં ? દોષની નહીં બાથ, એ બાથનું તે મહારાજના બાથવારમાં કારોબાર હુજ હતું ત્યાંઓ કહે છે કે તેઓ મરીને સર્જમાં પણ મર્યા આ પ્રમાણ હોયતું નથી બને થતું પતી સર્જમાં થયા આ બધાની બાથ છે કે તે દિ'સા તેમના માટે બાથ પસંદગાથી દિ'સા હોવાથી બધે'સાની નિયતી તે પસંદગાપ હતી સાથેસાથ તેની સાથે બાથમાં ? બાથ તેમના તરફથી તે બાથમાને હોય ગુદ સર્જતું માટે તે કામ નહીં, બધે'સાપ હતું ત્યાંઓ કહે છે તેઓએની નવિ પણ તેની / જઈ દુઃખા માનવસાક્ષી માનવસમાજ માનવસરવાએ બને પ્રાણી સર્જતે વધે સમજમાં કામ નિર્ધારક દિ'સા બધે સાને તો કહેવો પાડે ? પત્યુ કે પત્યા બધે'સાની દિ'સામાં હોય છે, તેમાંની વધારામાં વધેની બનિયત્ત દિ'સા કામ મહાત્મ પો છે

માનવસમાજની ક્રમિક પ્રવૃત્તિ

માનવસમાજની પ્રવૃત્તિ અનુક્રમે ચતુર દેવ છે જાનિતન રીતે માનવી જદિ માના સર્વોચ્ચ ક્રિયાર પર ચડી શકે છે પણ માનવે એકાદ નથી ક્રિયા કરે નથી. કિલ્લુઓમાં ચીરજાતુઓએ ? આપણે આપણ છે તે આપણ માનવતા છે રીતે પ્રથિમાં અને રીતે પર્વોત્ત પ્રથિમાં માનવને આપણ વિષયા સર્વ કવણિયાં મનુષ્ય સેવકમાં આપ્યો છે ચીવામાં અમરતાન પુણે અર્ધુતને ? મિત્રામૃતન વાતનુ છે તેની પણ નિષિદ્ધ કરતાં માનસરીરમાં સમાર્થ રક્ષાનો રક્ષક આપણ આવી રહે છે આ દૃષ્ટિએ તેના માનવ પોતાની તરીકે નિર્ભય મુક્તિ કે માન મેળવી શકે તેવા દેવાવ તા પણ પોતાની રીતે તે માનવી મુક્તિથી જ આપણા જીવને લાભ પડે છે તે / રીતે તમામ અમુક પ્રાણીનુ મુખ વાતવરણ દેખ ત્યારે / અનુક્રમે જાનિતન માન પણ સર્વ શકે / રીતે માનવ પ્રાણી રક્ષિત અને ન માનવ પ્રાણી પચમ આગે એ શાળ દેવતામાં મારે અતિ કૃતિ આ દૃષ્ટિએ જ વળાપ્યો છે એવામાં આપણા અમુક શાળે અને અમુક શૂંચે પણ વળાપ્યો ? તેને દેવુ આ છે વળા મેલ્લ સર્વ માન તરીકે તેને વળાપ્યો દર્શકો : આદર્શ દ્વારા વિચાર્યો તે વાત ક્રિદ સર્વ સર્વ (૧) માનવ ઉપર પણ પોતાના શકી માન ક્રિયાની / તાત્કાલી તરીકે માન જીવન પ્રાપ્તિની તાત્કાલી છે તે તાત્કાલી આ તરીકે તે તેની વાતની પ્રવૃત્તિ પણ અતી પોતા રીતે માન પારે પણ છે તે માનુ છે કે પણ અતી તરીકે રીતે તે માનુ અર્ધ પણ તરીકે રીતે તરીકે (૨) તે આપ છે તે માનુ દર્શકો અતી જદિમા પણ આપણના દર્શક અને અર્ધપણુ વિષા રીતે માને છે તેને તેમ પણ પોતા તે આપણે ઉપર તેના માન દેવાનુ એક પ્રાણીનુ વિષ તેના તેમ પ્રાણીનુ અતી અતી

રતને જાણે આ હિંમે તેમાં જોઈએ નને પ્રથેમાં સમત્વ
 અતીત સરુતિને સર્વોત્કર્ષ સખ્ય પ્રતિહાસ છે એન સુતોની એ
 મહાન હરવા આવી દેખાઈ રહે છે તેમણે અમરણ રામ મેણે
 અથા અને અમરણ હુણ વીર્ય અમરણ એમ કહી નનેને
 પાનપોવાળા ગુરુના સર્વોચ્ચ પુરુષ તરીકે સ્વીકારી લીધા છે. આજે
 તમણે હાંમે કે અમરણ રામે હમિયાર લીધાં હતાં અને અમરણ
 હુણે અમરણ નિષ્ઠા અમરણ મેહાઅર્ચિત કૌતખને દૂર કરી ગુરુનાં
 લેખાળી અમરણી રત્ન કે ધર્મનું જીવન કયામું હતું. અને પછી
 સુર્ભાન્યક વેપાડુ હતું એ આ જાનુ ન્યામર હોય તે હવેસત મહાં
 ખમનને પેાળને સમત્વ પ્રતિહાર અથા પાસો હોય. તેમાં અમરણ
 નથી બાંચે અમરણાળી અને તેમના પ્રસંગ ધર્મની તે વખતે
 આવી પરિસ્થિતિ હતી હા તેમ મહાપુરુષના અમર જીવનમાં રોઈ
 મળીર આવી સ્વીકાર્ય હોય તે તેલે અતી તેમનાં સર્વજ્ઞ-
 અસર્વજ્ઞ કે પૂર્ણવા-અપૂર્ણવા અમર કાપી સમત્વ ખરુ અમરવીર
 સરુતિને એ જાણ કુણ છે કે તે કામની કાચરીમાં તેમની રીત
 તેમના અને સમજાવના નિષ્ઠાને કાચે અમર કરે છે. પછી એકામરીમાં
 તે કુખખણે તેમના સાકુએને ન જેમીને તેમનાં કુણમન અથા
 મહી પડે છે અને પછે તે આવી રોઈના અભિષેક અમરજીવનમાં
 ન પાળી ખરુ લીધ આવી છે અને એમનું જીવન સમાજવૈરક
 નનુ હોય. તેમની કિનાયક અને તેમના સાકુએ તે ખરુ લેધ
 એવા કહા છે. આવી ન આજે સર્વધર્મ પ્રાર્થનામાં તે તે મુદત
 પુરુષનાં નામ તેમણે નિષ્ઠાનેય સાકુએ સાથે રોજ સપારસાંજ
 હાંમે નિધિમ સર્વજ્ઞ પ્રમથ કરીએ હાંમે.

અમર પ્રમથિને આપે કમિષ પ્રતિહાસ એવા પછી આજની
 કામે સૌથી પહેલી પ્રથ સામાજિક ન્યાયનો આપીને કમો રહે છે.
 એમ પાછી જાતે તે પહેલાં પાસ આપી એ સાકુખ્ય છે તેમ

[illegible]

ભારતીય સાહિત્ય

ત્રિ. ૫મું અને ૫માવાર કુશલજોમાં સહેલાઈ જવાને
કર્યું. મહાગુને વાનુ પાપુ છે તમ અનેક બેઠો પાછળની સાંકુનિક
માન્ય રી અને વિશ્વો. તમે આગને મદાન લામ જનુ થયો છે
આગની માન્યપ્રમાણને આ દરિયા ત્યાં દાનિ કરનાં લામ
મોંઘે થયો છે. કુનિયા મમમની કમળ માન્ય ત્રિયા આગની
જાતસંબંધ આપી જ મારી પ્રથમ આપી છો તેથી લકષના આ
જાતસંબંધ પેરા ૫મું મારી છે

કચ્છના દમણ પાસના આ મહાન સ્વાસ્થ્યિક જગ્ગ (ગા)
જનમ્ની પ્રભુ નવ કલ ન્યાયે જ્યારે આ ધુનિક જાગમને! જાણાં
કે જ્યારે જ્યારે તેને ઉચિત પ્રતિષ્ઠા કરુ રથુ કે વિજ્ઞાન પ્રાપ્ત
કેમજાણાં મામલિત જાણ જ નર કચ્છ દમણ માર્ગેજ કરવાની
ન જાણ મળ્યા કદી કે ગમ થરી મચીગુમ કથીનો જમાવ્યર જા!
જન જાણે કે દમણ કે જાણી જાણજુ વારવાર જે વિચારી
ગયા હશે કે જાગર વિજમગમ થનું જાગમને જાવ જાગવાના
કે જાવ જાગ નર જાકે મહાન જાણેજ આપણા કે

● 1111 1111 1111

જાણી / વિચારણા એ બાબ માટે એક છે કે જાણને
જાણીને વિચારણા હજારોના છે એ એક પાસાએ જાણીને
જાણીને જાણીને એ એક છે એક જાણીને જાણીને

*ଅନ୍ୟ ଏ ଶୃଙ୍ଖଳା ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହି ସବୁ ସେଞ୍ଚି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ

આને કે હવેથી જાણી કેથી આજે વિદ્યા ભારતીય સંસ્કૃતિને ટકાવી રાખવામાં આ મલ્લ દેવગણેથી થોડી અમરબનો રાખ્યા આપ્યો છે.

अथर्ववेदि ४५

कारते अङ्गसांघी अङ्ग निमित्त सिद्धांत वाच्यो। ०३, अने ते
कारते अङ्गित अङ्ग नही करे तो अङ्गारतु अङ्गित अङ्गित वेदा
अङ्ग अङ्गता अङ्ग रवेचतु नही वेदा अङ्गता अङ्ग अङ्ग अङ्ग ०।

જાણ્યું ત્યારે જાણ્યો જાણ્યું જુ સહુ જુલમ્મ ! —આપણા જમવા પોતમ
 કે ભક્ત જ જાણ્યોને પોતમ કે ભોલે તે ખલું જાણિ જઈ પડે કે પાત્ર
 આખરે જાણ્યું રાજે સુરી હોઈ જાણિ સોઈ વડજાવ ! —આપણાને
 જાણ્યા ભક્તજાણ્યું જાણ્યાથી આજોક અને પરજોક જાણ્યાં સુખ
 સુખપડે કે આજની જુમ પરિજાણ્યાં જાણ્યાં તે ભક્ત જાણ્યું જાણ્યાંથી
 આજણ્યું પોતાનું અને સુખસ્વ જાણ્યાનું જાણ્યાં જાણ્યું કે નહીં તે

મોડા પોરે દમ્મણે વળી જિં વ પોરે વ । —નિમ્મણે દમ્મ
જાણ આજાનું જ ઓ નાખોણી અને રિયોથી માય કમ નામનું
જાણ અને તેના કરતાં હુ જાને માત્ર પેનાતું જાન કરુ તે વ
પેતુ । નામના જાણમાં પાપીનના છે, જેના કરતાં નામના
જાણમાં (સંજમ) સપાળના છે

सुप्रसन्नः सुप्रसन्नः सुप्रसन्नः

જામ ભેાડાં સીધી પહેલું જગજી ભવચ કીધામાં કીધું જગજી
તે જાતવક્રિયક જગજી કે જેમ જાપજી સરીરમાં રોગ ન થાય તે
રીતે ખાનપાન અને સ્નનસંસ્કાર રાખવાં-એ સર્વોત્તમ વસ્તુ જગજી.
તેજ જતાં જ્યાંય રોગ થાય તેા ઉપચાર, દવા, યાત્રી અને જાજી
કેવળરોગી મદાગત તેમાં વાજકી પો, વાર લાગે જગ મૂંડખા લાભવ
જાજીમાં રહે તેને જગજી જાજી ઉપચારોપજી જગ જગજી તેા એક
રોગ જાય અને જાજી રોગ પેશ થાય, મૂંડખા લાભવ પ્રાપ્તી થાય.

છીરે છીરે મં તો અપચ્ચ થાય અને મં તો નિઃશ્વાસુ જીવી રહે. માનવ-
સજાજીવી છીરેને પરુ આ જ વાત લાગુ પડે છે. આધ્યાત્મિક
જીવજીવી સજાજીવે સજાવાદમાં પાસપાસ તકલીફ થાય છે, પરુ પાછ
જીવી પરુ સુખ થાય છે. બીજી ચોરી તકલીફ આવી જાય પડે છે.

ગોપીજીએ અસપૂરવતા નિવારણના સર્જનમાં આમરણાંત અને
છત્ર આપું ત્યારે આખો દેશ અમમમી બ્રહ્મો હતો. પરુ દિગ્ધ
ધર્મમાં પડેલા અસપૂરવતાના કલકને દૂર કરવામાં એ આશિષને
લગતુ મર્મ મર્મ દિગ્ધ ધર્મના તે સુમવના મહાસ્ત્રાલ જેવા પશ્ચિ
માજીના અને એવા અનેક ધર્મનાગ્રંથોએ સુમધર્મ રિજાની લીધો.
આખો દેશ ત્યજ થયો. પરિણામે આખા દેશને અને તેને લીધે
દુનિયાને મુદાં મદાન લાભ થઈ ગયા. દક્ષિણિસ્થાન થતું અટકી ગયું.
જાગીત એકાગ્ર મજાગ્રુત જીવી અને જારતે વિજયા રા તરીકે ધૂંતે
? કમચીરી મુજાગ્રમાં મજાગ્રી અને આજી મજાગ્રી રહ્યું છે. તેમ
વિજયા અને પાતાનાં હોંક ધૂંતમાં તે જાગીત તીવડ તેડુ કાર્મ જાગીત
કાગીત મુધિ સાવડી થઈ છે. કાર્મ કહે કે આપુને પાતાને અજાગીત
કુખ નહીં થયું હાથ ના. એવા આખા અને મનોભાગ જાગીતે
સુખેલ થાય છે. તેને પોતાને તો મોડને અટકા. પરુ સુખ, સુખ અને
સુખ // થાય છે. બ્રહ્મ તેઓ જાગીત આપવા વચાર ન થઈ શકે
તેમાં / તેમને કુખ બ્રહ્મ કુખ થાય છે. આજી તેમનું છીરે એ
મદાસમાનનું જીવી મર્મમુ દોર્ષ મદાસમા / ને / મદાકુખ થાય છે.
જુ તે માત્ર સજાવાદમાં નહીં નહીં જાયવાને કારણે થાય છે. અતે
તે સુખ, સુખ ને સુખ / થાય છે.

ગોપીજીએ તો મે લાગે ધામસો દોર્ષને આપ્યો. મુજાગ્રમાં
પરુ અનેક સતસતીઓ અને મદાજીઓએ મદાન જાગીતો આપ્યાં
જ છે. દોર્ષીક વાર તે મદાન આપ્યાંએ પ્રાણ લાગુ દે. ત્યાં લગી
સજાજી ખોંડ જીવી જાય છે. પરુ તેમના પ્રાણનાય જાત મેચી નહીં

અપદર્શીને કાંઈવચીક નથી જાય છે કેટલાંકનાં નિશ્ચિતને પ્રત્યક્ષ
અસર નથી જતાથી સત્યાં પશુ પરોક્ષ અસર જાન્યર થઈ જાય છે
આ દેશમાં મહાત્મ જુહાપો વખતે જ્યો પહેલાં અનેક જેન સાધુઓએ
અનુભવી પ્રાજ્ઞાત્મક કાંઈ કતા કારણ કે તેમણે જેનું કતા કે પોતાના
અને પોતાનાં સવાનોનાં પેટ સૂચનાં રાખીને પશુ ઘોડા સસૂતિને
ખાનર સાધુઓને આપે છે એ જ સસૂતિને વધુ લાભો કાઢી કાઢવી
હોય તે પોતે મરીને પશુ બીજાને નિવરે એ આપાર સીધી અતિથ
માર્ગદર્શક સાધુઓ આપે વખતે નહીં જતાને તે કારણે જતાપડે
જાની વાત્સલ્યિક અસર સી રજી કેનાં અતિથાસિક પ્રવશ પ્રથાઓ
અપશુને આપે નથી થગતાં, પશુ ત્યારબાદ અને તે સમયે પોતે
મરીને સમજાવે છે કેને સસૂતિસભર જાન્યાર નરનારીઓનાં
નિશ્ચિતનેની વશાત્થાઓ આ દેશમાં યોગી નથી એ જ જતાથી આપે
છે કે આનાં અક્રિતપદ નિશ્ચિતને કે સામુદાયિક નિશ્ચિતને સમજાવે
જરી મયા છે. સાગ જાન્યતરી જેનાં જતા કંચનાર અવશ જેન
પરિભ્રમ પ્રથાએ કાઢનાં (પ્રાણીમાનનાં) માન્ય જતા કંચ-
નાર કે વૈદિક પરિભ્રમ પ્રથાએ જુજવ જુજવન્ય વિષ કુકુળના
વિષમાન્ય જતા કંચનારને અવશેજાવશે પોતાની જાન ઉપર
અશે ને ખસે જતાજી આવી પડે છે આખર્ જો છે કે તેની અવ
પશુ સ્વેચ્છાએ સ્વીકારેય પો જાનુ જતાજી તેમને પોતાને કારે નથી
પણ કિશકુ વિષદુષ્ટોનાં જોજા જોજો કાં યોજા પડે છે જ્યારેજોય
વિષમાન્યની નસનાં સાધીજનોને એ જતાજી જૂન બાર ઉપજનાર
જને છે એ જ રીતે જાન્યને પશુ પ્રાજ્ઞાનાં આજ્ઞાકાર નીખે છે
અતે દો સૌને સુખ જ જાય છે

નૈનિક સામાજિક જાણ

અર્થાત કે સમજાની શુભ જગતી હોય, ત્યારે યોગ્ય પ્રકારનો
અગ્રજ અર્થિક કા પ્રિથા આપે રાખી સામાજિક અસહકારનાં જગતાં

દે છે તે જાણ કરનારને માથે મોટું જવાબ લાગે છે કેટલીક વાર
આવે આધ્યાત્મિક અસહકાર જાણ કરનાર બ્યક્તિ કે સમૂહ ઉપરાંત
તેને આધ્યાત્મિકતા જીતીને ઉપર પડે મોટું જવાબ લાગે છે આ
જવાબો એટલી મોટી અને પ્રત્યક્ષ વહેવારમાં દેખાય તેવી વાકાત
છે કે જે વાકાત મોટી મોટી સમતનતોને નમાવી દે છે અજાણ
આવ જવાબો જે ઉપરપરિવર્તન સમાજપરિવર્તન કે પરિસ્થિતિ
પરિવર્તન દેખાય છે તેમાં કવચીપણનો અવ નહીંવાત હોઈ
છે કે એટલું નહીં પણ આવા જવાબો ઉપરોક્ત કરીને
પછી આધ્યાત્મિક સ્થિતિ ન રહે તો તેના કવચ પ્રત્યાપ્તો પણ સહેવા
પડે છે કેટલીક વાર આ અસહકાર કાવચી રહી જાય તો તેમાંથી
મોટા મોટા સમૂહોના કવચી વેરવિરોધ રહી જવા પામે છે આમાંથી
મોટા મોટા સ્થિતિથી પેદા થાય છે નાશવળાવણ વધુ મોટા અને
અજાણની આજ્ઞાઓને અહીં પોતલુ મળી ના છે કરે। ખુદ
અજાણના મદાકાળનું અગત જેવું ઉદાર દેવતા પણ બીજા રીવાજ
તેનું મરણ આ હોય તો તેના નાશ નથી.

જે નૈતિક આધ્યાત્મિક જવાબના કવચ પ્રત્યાપ્તો છે તેમ
તેની વાકાતનો ઉપચાય ન થાય તો રાજ્યનું અને કરા નક કુદ
વત્તેનું જેર આજી માનવ વાતને નહીં છે પરિણામે આધ્યાત્મિક
જવાબ પણ સમાજ માટે અસહકારક સિદ્ધ થઈ જાયું નથી આજની
ફિલિપ્પી આ હતા રજા દેખાય છે તેથી ન અજાણ સરવાળાક,
પૂજા અને સામવાતનું જેર માનવવાતને બીજા થઈ મેડું છે

અરવે આવી જ મેડું જે આધ્યાત્મિક જવાબ પર આપ્યું
છે તેડું અને કેટલેક સ્થાને તેથી વધુ જેર નૈતિક આધ્યાત્મિક
જવાબ પર આપ્યું છે મનુસ્મૃતિ પારાશરસ્મૃતિ, વાલ્મીકિયસ્મૃતિ
વગેરે સ્મૃતિઓ એનું ઇવત પ્રમાણ છે અહીં થોડા ઉપરાંત એક
આવે સમજા સપ્રધાય એમાંથી કોનો થાય છે

આમાં ગળત્ર બાપડુ શુ કરે ? ને તે તો ત્યાં શાંતિક ઉપર જ
બેઠા તુલ્યશિક ઉપાયોમાં સરેનિનાકના આર્થ સિદ્ધા પીએ
કેવે આર્થ મેળે ? આ બધા પ્રશ્નોમાં નરિક સમાર્થિક ઉપાયો
આસિવાન અનિવાર્ય છે

આપણે આમર્શ પ્રાસંગિકતા બેનું ૩ કુનિવામાં રાજ્ય બીજી
 બે છે, પરિણામે આમર્શ દારી નવ છે આ દેવમાં બેવડા દોષ
 હોય રાજ્યમાં પછી છે, તેમની ચોટની માંથી ૩ આમર્શની ચોટની
 રીતે આમર્શ આમર્શની દેવમાં દારી છે આ પછી ૩ વેચ દોષ
 ચોટને આમર્શ રાજ્ય ઉપર આમર્શ બને છે તથા બીજામાંથી
 ૩ બીજામાંથી દિવિનેથી પદ મળ્યું હોય તો તેની સામે
 આમર્શ દોષિત હોય તો તેમ નથી રાજ્યમાં તેને ૭ મદ-
 તાત્ત્વ બીજી છે, તે જ આમર્શ દારી તે આમર્શ સામર્શ
 બને ઉપર ૩ કુનિવા સામર્શ પ્રાથમિક છે તેમ તેમ જુદામાં
 સરકારને દારી આ તે સામર્શ છે સામર્શ દારી રુદ્રાવ તે
 પદ સામર્શ છે આ દારી રાજ્યમાં પદ બદલે પ્રાથમિક
 આમર્શ નવિક સામર્શ રાજ્યમાં નવિક દારી છે

9. 100%

દ્વારમાં સામાજિક આર્થિક દુનિયતે જીવિક સંસ્કૃતિ નિર્માણ અને સંસ્કારણ કાર્યમાં પામીને તમારે જ્યાં વલેજ, પામસ્તા, મલતાર અને અધ્યક્ષતાનાં અનિષ્ટો છે ત્યાં ત્યાં નૈતિક સામાજિક રાજ્યકુરી તરફ પામી જ્યાં રીતે નૈતિક સામાજિક રાજ્યકુરી મારે છે તે પામી નિર્માણ છે

માત્ર એક જ કારણ રાજકર્મી છે કે તે નેત્રિઃ સામાનિક
વ્યાપ્તિ સાધી રહ્યાં ન જાયે બલ, તથા તેનું કાર્ય આપણાં રાષ્ટ્રના
રહે, આપણાં સમાજનાં કાર્યો મગસો બને દાનિયો બની જાયો.
ત્રીજી રાજકર્મી વ્યાપ્તિ

આ ને દખલોના સર્જના સમયની જગ્યા નહીં જનિતાર

કે પણ એનો નખર ઉભો રહેવો જોઈએ કાગલ કે રામડીય ભા-
વમાં આર્થિક અને શારીરિક સગવડો મુખ્ય રહે છે આધ્યાત્મિક
ભાવમાં ધાર્મિક સગવડો મુખ્ય હોય છે નૈતિક સામાજિક ભાવમાં
સામાજિક સગવડો મુખ્ય હોય છે જ્યારે રામડીય ભાવમાં શારી-
રિક સગવડો મુખ્ય હોય છે એથી શારીરિક સગવડોમાં અનિયમો
પરિણમે છે રાજ્યના હાથમાં હદ મહાર સહિત જઈ પડે છે
તેથી રાજ્યમાં વૃદ્ધિમાત્ર કાવચમાત્ર અને દિગ્વિસ્થિતિ પ્રતિષ્ઠા
જાળવી જાય છે પરિણામે ખર્ચ સુસરૂતિ અને સુમાન્ય તરેર
કાચર્ચ જાય છે કુનિયમો મોટાભાગની ભાષામાં છે એના કારણે
જાણીને નખરમાં પ્રવેશ છે એટલે એને વિસ્તાર કરવાની જરૂર નથી

૭ રાજ્યમાં જોડામાં જોડા કવર અને જોડામાં જોડી
સગવડો રાજ્ય સાથે આ સર્વમાન્ય દલીલ છે રાજ્યને આર્થિક
તે વે રાજ્યો પણ તેણે આધ્યાત્મિક ભાવમાં સુસ્થાને આવવની
નાથી સુમાન્ય રહેવોને અવગણ્યા હોય અને સામાજિક વાકાવ
જોડી કરીને તે હાથ અવગણ્યા હોય વા વધી નહોતો પરંતુ
તેણે રાજ્યની પ્રવૃત્તિ કાચર્ચ દારા એ જુદું કુદું તેથી જાહેર
વામાં તે અલગ જુદું પણ રાજ્ય નિયમો સુ કરે તેના
ખર્ચમાં નૈતિક સામાજિક ભાવમાં સરૂતિ જ નહોતી અસ્થમાં
તે છે માત્ર જુને તેણે સમર્થિત સામર્થ્ય પણ જવાબુ છે

જરૂર છે માત્ર હવે રાજ્યસ્થાના સહચિત વર્ણના સામર્થ્યને
નિયમ રાજ્યકારણ વધાર પ્રમાણ રાજ્ય પૂરતો જાય દારી રાખી,
સાથેસાથ તેના અનુસંધાનમાં પૂરક પ્રેરક અને આર્થિક જોડાને
સમર્થિત કરી રેવાની

નૈતિક સામાજિક ભાવમાં પ્રવેશો મોટેથી મળા માત્ર માત્ર
નગરમાં પ્રવાસને શુદ્ધિપ્રેરણને નામે ૭ કઈ કઈ હા તેનો અર્થ

નામ પૂરનો ઉન્નેય કરી મધ્ય પ્રાચીનિક જાતે. મુદિ પ્રવેશને ઉન્નેય થતાં મુદિપ્રવેશ એ મુ. ૫ ને બન્ધવતી ગિરિયા સમ થાતી. આ ઉદિએ દૂર બાથ આપી રહ્યા- મુદિપ્રવેશ આમ તે એક પ્રકારનો મનામક ન છે પણ નાપુત્ય સ્વચ્છ સાથે સ્વચ્છતા મનાવતમ અને (બુદ્ધ કાળથી થાંત્રિ નાપુત્ય થતી) સમાપ્તિથી અસહ્ય નો સમાવેશ હોય તે આમાં નથી. આમાં ૫ ના પાનું સ્વચ્છતા રખા. સામાન્ય રીતે જ કાળમાં માટે પેટાની અને સમાપ્તિ મુદિ કરવાની થતી તેમ જ કોઈની સામાન્યતામાં કાળગણતરી થતો નાથ અત્યંત.

ત્રીજી મુદિપ્રવેશના કાળની કાળકેય ઉપરનું આપનામને માટે પણ અન્યથા હોય છે. મુદિપ્રવેશકારની આરંભી સામાન્ય રીતના મુખ્યત્વે તેમજ છે (૧) દરિયા પ્રવેશની અંતિ ૩ પેટા સ્વચ્છતા આપી દેવાને પછી પછી ૫ પછી ૫ ને હોય તે આમ આપવ છે આમ આ થતો તે પ્રેરક પૂરક અને માર્ચર્ટક પ્રવેશના વિસ્તારથી કહેવાય છે જ (૨) એ પ્રકારના પ્રક પ્રવાસ થતા હોય તથા નક્કા અમત રાખેલ સ્વચ્છ ૩ ૫ નક ન હોય (૩) તેમજ કાળગણતરી આપનામને સ્વાચ્છતા ન હોય તોયે આ પ્રવેશકારને સરવાળી મળતી મેટલી હોયતી હોય છે તેથી આ પ્રવેશ સરવાળા મળતો ૧ મુખ્યત્વે થતો હોય છે તથા સામાન્ય રીતે જ કાળગણતરી થતી હોયતી. આમાં કરવા તેમાં આપવા નથી. આવા પ્રવેશનાથ કાળગણતરી એક પછી એક અંતિના (સરવાળા આરંભ મુખ્ય) સાંભળત થત છે. અંતે પ્રવેશ પ્રવેશકારી પ્રાચીનિક પ્રવેશનો અંતે માર્ચર્ટક રખાવ છે. આથી આપનામ કાળગણતરી ૩ અંતિ કાળગણતરી એટલી કરવાની થતી અંતિ હોય છે તેથી આમાં અંતિ નથી. તેમની સાથે થત છે તેમજ કાળ આથી અંતિના કાળગણતરી આપનામ સમાપ્તિ

મુદ સમર્થિત નિર્મલિતનું દેખાણ જરૂર આવે છે. ગુણ દર્શાવેલાથી
શ્રેય શેઠી માંસ એકાંત વર્ષ મુદ જાળવવાનું અને નિર્મલ
પ્રાર્થનાનું વાતાવરણ અને એકામતા સર્જવામાં મદદ મળી નવ છે.

દુઃખમાં મુદિપ્રવેશ એટલે સારકરને તેમ સિત્તમદ લમવક તાલીમ
આપવી પડે છે. તેથી આ સામાજિક તાલીમ છે પરિણામે આત્મ્યાત્મિક
સા સુખ વાસુ રહેવાને કારણે એમાંથી રાજ્યસુતાની જરૂર ન પડે
જમવા તેની જાણવાત નામકૌવ ફરી નામે તેવું જાણવાનું સરચાઈત
વ્યવસ્થિત અને સિત્તમદ સાંતિફૈત્ત સ્વચ્છ કૌમુ કસવાની પૂરી
સુખતા છે. તે આમ અને તા વિવચનમા કાવમની સાંતિ સ્વચ્છ
એમાં સદા રાખવાપણું નથી રહેતું. આલનગમંદા પ્રધાન પાછાની
પેલામાં ડેલી કાપવા આ છે.

અલ્પત આ ૭ તે સમર્થિત થવા જાગી સામે પુદ મેલાક દેવિ
સીએન્દા સુ વામ મગવાને નાસે, અમુદવોમ સાપડે છે. તેથી દેવિસ
ફેડ અને સમમ સુ પુતિને ગુસ્થાન વર્ષ રમું છે. તે અલ્પત કુખ
પરવા છે. પમુ તેમ દેવિસ સમમને જુનામગમાં સહેવું પડેલું તેમ
આને આમાં સમનેને સહેવું પડેલું તેમાં છેક નવાઈ નથી.
આ સમનેની પાછગ દેવિસના જુનામગના આઈમાં કાપ દુરવાની
મ ના આઈમાં દેવાથી આ સમર્થિત થવા જમ પાછગ મેડૂનો
કારકરો અને સુતેલાં થયા જુનામો દેવા / નેર્મી.

જો દેવિસમાં તે કાગે સમમ દેવ એકામ હતો. આને દેવામાં
વધવાને નાસે સુવાખસોમ વધે છે. એટલે દેવિસમાં ૭ સુતિ
વરવ દેવાઈ તે આઈ સમનેમાં દેવાવાને વાર લાગે, પમુ લાખ
આત્મ્યાત્મિક અને પાવામાં ખર્ચાઈ પાગી નીનિ દેવાથી આજરે
તેમાં સમનેનો સર્વજાથી વિગળ થઈ, એમાં સદા નથી.

શ્રીરામ હોય આ પા છે — જાતજાતના લાભ લેવા માટે
જનના નાશ માટે મર્યાદાઓ બાંધી નથી લેવાતી કોઈ
આ રીતે રાજ્યનો નાશ થી જોઈ જાયથી જાતજાતના પોતાના
લાભનો રક્ષા ન જાતજાત રીતોના મન આદરથી વિદ્યુત
જાગીત માર્યાથીનો પ્રયાસ જન વિરુદ્ધ બાંધી તે કોઈ કોઈ
નથી નથી.

પણ જાતજાત મર્યાદા બાંધી તે જોઈ જાયથી રક્ષા
જાતજાત અને તેજ નથી મર્યાદાઓ રક્ષાથી તમારું રક્ષા
જાતજાત મર્યાદા

સદાકાર અને દુસ્વીરિય

મોંઘીલ તત્ત્વમાત્ર નિર્મોલને મારે અદિ સહ સમાજરચના
 સન્દ વાપરતા બાપણે જાજનકાદા પ્રયોગના મારબધી ? સમાજ
 રચના કાપીએ હાંમે તેને મારે ખર્ચમય સમાજરચના સન્દ અને
 નિષ્કાલસમ નું હોય એવા સન્દો વાપરીએ હોએ બાપુએ 'બન-
 કે-પિ હાસ્ટ નામના મહાન વરણ રાંજના પુત્રવક પહોંચી 'સુવો-
 લ સન્દો પ્રયોગ કરેએ બાપુ નવા ખાદ રચનાત્મક કાર્યકરો
 સવ વિદ્યોમાણી રાહગરી નીએ હને સુવોલથી સમાજરચના એ
 સન્દોયોગ વારવાર કરે એ જુદાન મામલોળી બાપી વિચારધારા
 એ સન્દોયોગ કરીને બાગગ વધી રહી એ બાપુના વારસદાર
 પમિત જગદરજાક હમિસ દ્વારા બાપી બધિનેહન વખતે 'સમાજ
 થાં હાંપી સમા રચના અને ત્વારનાદથી સમાજવાદી સમાજ
 રચના સન્દ વાપરેએ હમિસે ક્યાંક ક્યાંક સદાકારી સમાજરચના
 સન્દ પદ વાપરેએ પરસીયામાં સરખુજવાર હમે રાજ્યદારા ને
 કાંતિએ થાય એ તેમાં સામર્થ્ય સમાજવાદ તથા એકાદમી
 હમે રાજ્ય દારા ? રાજ્યનિયોજન થાય એ તેમાં કયાવરજન
 સન્દ વધુ પ્રચલિત બનેક એ ? માર્કે મેરા પૂરોપીત નાના રાજ્યદાર

પેટિના અને તેને પરિભ્રમણ પ્રમાણે સમક્ષિત પામ્યા પછીનાં મહારાજાની
ભર્મ-મહેનો અને સન્વાસી સાધુ-સાધ્વીઓને જેવામાં જાણનાં દતાં
સાધુ પરિભ્રમણમાં હૃદ્યે તેા કાન્સઠાસન, જનઠાસન અને પદ્મી નિન
સાસન જેવાં ગદ્ય સાસનો જ્યાં જાણી ત્યારનો સમાજ ધર્મગ્રંથ અને
સુખી સુખી જીવી ગયો હતો.

માંધીશીતા વચન

જા જઈ પ્રાચીન યુગની સમાજકલ્પના, માંધીશીએ એક ટોચાં
કુલુ છે. સુધામ જ્યારે એમ કહે કે કુ સુધામ મરી ગયો ત્યારથી
સુધામી મર્ડ / સમજો. જાણે કારણમાં સરથા તરીકે આમર્ડ
સરથા કેમિયુ રહી છે. ધર્મસરથાઓ અને બીજી સરથાઓ વેરસુએસુ
જઈ જઈ કે અજાણતામાં પમાયનો. એકલે મામગ્રંથ / તસમુદો
ધિરિય જામજ પટેલાં સ્વાવજની અને સ્વસ્વીચિત્રનાં દતાં એમ
જતાં વએમી સામે સમય છે. કે સમય વિષયના માનવ સમુદો નહોતાં
જામ કલ્પનામાં હેમ તાપે અવધામના નહોતાં નહીં તેા આ દેશમાં
પડેથી કલ્પાઓ પેટી રાજ નહીં તેા પછી જાણી તેા રાજ / રાજી /
ખર એમ જતાં ધિરિય જામજ જાદ પશુ આ દેશની વેરવિભેર
જયેથી સસ્તીનાં યુગજન વસ્તા. કે મામ સમુદોમાં જ તેા તેમને
તેસરથી શુદ્ધ જનાનીને વિષયના અનુસંધાનમાં સમક્ષિત કરવામાં
જાણે તેા જાણના જનવમાં કારણ દ્વારા વિષયવિતિમાં તેઓ પક્ષન
જવી રહે તેમ કે આ નવું આપડું જામજા પ્રકરણમાં રેઈ જવા
છીએ આપડું જો પશુ રેઈ જવા ળીએ કે ધર્મગ્રંથ નીનિના પાયાથી
અને જાણનાતિજાનાના જરૂરે જ આપડું જામજ વસ્તાનું છે. તેા
રિપ મુરી પડોમવાનું કે કુનિયામાં ચાલ્યો દ્વારા જ કલ્પિતો
અને સમાજકલ્પનાઓ જઈ કે કારણમાં પશુ સ્વચાલ જાદ પચારીવ
ચોજનાઓ દ્વારા રાજ્ય દ્વારા સમાજનેમોલુ જઈ રહ્યું કે અજાણતા
કારણે મુજબ કે આર્થિક પ્રયો લીધા કે પશુ સાસ્ત્રીનિ સેડસેડ

અને સામાજિક પ્રયો પદ્ય કાનૂનો ચારે તેણે લીધા છે ન. પરિણામે
 ન્યાયુત્તમી રચનામાં સ સામેના અનુક્રમ સજ્જી મરસિદસર
 પામે રહિયો અને એવી બીજા કામે મેળ રવાં છે ખરુદને તેને
 આરુ પદ્ય સરકારે રચનામાં કાનૂનોનો મુખ્ય સદાયે લખે આવી
 કામેકામ કમિશન રવાનું છે બીજા નામુ સરકારે પોતે જ ?
 કોઈ મામ પચાસે દારા તથા સદાસી સોસાતરીઓ દારા ચાચાન
 માનસપૂરોને સાંકળી લેવા માને છે નામુર અધિકેશન ના કોમેન
 પાતે અદાસી સોસાતરીઓ તથા પેઠી સદાસી સામાતરીઓ કામ
 ને આપવા મામુ છે આખી કોમેનિયુ મુખ્ય નામ સરકાર વધ
 લામુ છે એવી તે રોક પ્રયોમાં મુદળી વરને મુખ્ય રાખી કાં
 કો તે રવાનક છે આ લની કોમેનિયુ સાથે પૂરક પ્રેરક જમનું
 અનુસંધાન ન થાય તાં લની આ તેને ચારે અનિયમ અનિટ છે
 એ સજ્જાનુ નેરિએ અજાત રાખીત પ્રતમાં તે પોતે રાખેને
 દેરી ઠો છે એટલે ખાસ ચર્ચિ નથી.

પ્રકાશ કરી બેઠેના કાવ અને મામસાજિ

કોમેનિયુ પામિનરી બેઠાં કાકાનકા નિધિતે છે એ કામ
 કોઈ છે, તેના કોમેનિયુ અમાનકા પ્રકરણમાં લખ મુદ્દો છે અને પરિણામે
 આર્થિક, સામાજિક અને અનિયમિત કોમેન કાનૂની સત્તાઓની
 આ કોમેનિયુ સત્તા વરી છે નહીં આને આ જરૂર એ કામુન
 કાનૂન બની નહીં છે

બીજા નામુ આર્થિક સામાજિક કોમેનિયુમાં કાકાનકાનકા
 તોલે મામસાજિને પોતાનું રવાન અનિયમ પદ્ય કોમુ કસપો
 પુરુષ આવી લીધો છે રોક આમાં કામે ને પામે અને પ્રકાર
 કોમેનિયુ તરફથી અનિયમ આખીવીઓ આખી હોત છે એ
 આખીવીઓને આ પૂરક પ્રેરક સમાનોમાં નેર ચાચા ચારે પદ્ય
 કામે કોમેનિયુ પ્રકાર કામેનિયુ રોક છે આ તે સમાનો

પોતાનું જા દાખીને આત્મજી વધારા જીવસંયોગસર પ્રવલ્લ કરી રહેલ છે. જેથી સરવાળે પુર હેતુઓને પશુ હાથે લેવાના છે.

ચીજ માત્રુ આર્થિક સામાજિક રાજીવ અને સંસ્કૃતિક યોગ્યતા અદિક સહ પ્રતીકરણ પ્રયોગ કરીને આ સમયનો હેતુઓને સવલ મુદ્દસગીન બનાવવા વ્યવસ્થિત પ્રવલ્લ કરી રહ્યા છે. આથી આજે સમય જતાં માનવની તત્વજિત પોતાની તાકાત બનાવી રહ્યો, એ વિશ્વાસ રહે છે. અલગન અવપ્રકરણમાં કહ્યું તેમ એ જન સંક્રિતને આધ્યાત્મિકતાથી નૈતિક બળનો અને આપક પાર્થિક બળનો સ્વારો મળતો રહેવો જોઈએ. જેથી સમય સુધારો જ રહે અને લા રહે.

સહકાર અને બેકારીનિવારણ

સહકારને સહકારની ક્રિયામાં આ નૈતિક માનસ માનતા અગ્રિએ પોતાનો પરચો લેવાનો છે. થી વૈકલ્યતા મહેતા નિમિત્તે એમનું નૈતિક પ્રતિનિધિત્વ સ્વીકારવું છે. તેથી એ કાર્જ લીધી સક્રિય છે એ જ રીતે અક્રિયતા માનવજીવન વચ્ચે આર્થિક ન લાથી સહકારી મળીને ફરી સ્થાન તથા તેમાં કામ કરવામાં આવશેને પશ્ચિ આપવાની સમ સ્વીકારવું તે ગ્રામ્યમાં છે. પલ્લ લતા માત્રુ રૂપાંતર સ્થામાં અને માત્રી બેરોજગારી નિવારવામાં નૈતિક માનસ માનતાને મોટો વેગ મળે.

સરકારી દરમિયાનગીરીમાં નહીં માનવાય અને સ્વતંત્ર ચમૂર સમયનયના નકાજ નિયોજન ખાતાના વધારે એમની આત્મજી લેઈથી આ વાત મુદ્દાર્જ છે. આજે માનસ માનતામાં માત્રમાં અલગની અને બહારની મોટી આપણો છે ત્યારે કમિસ અને હેતુસરોજ આટલી મહત્વ સરગતાથી આજના મુને કરી રહ્યો.

સરકાર બેકારી બેરોજગારી નિવારણને આર્થિક, સામાજિક અને સંસ્કૃતિક એવાં સ્વાતંત્ર સમયને સિદ્ધિ નીલે માર્ગ જ નથી.

રાજ્ય દ્વારા એ પ્રજા સંભાળવાને બદલે ચૂંટવાતો બંધાતો સિવાય કે
તે ભારત પદ સંસ્થાપનાને ચારે બંધાતું હોય અથવા સરકાર-
ત્વારી કે વરદારી પદો સંસ્થાપના હોય, કે ભારતથી રાજ્યને
પદ બંધાતું નથી.

મોટી પરિમાણમાં કેટલીકજાણી નિરીક્ષણ તરીકે બંધાતો
પદ આ એક જ માર્ગ છે અન્યથા રાષ્ટ્રીય વચોટી સામે નહીં
હોઈ તો અન્ય રાજ્યો સામે નહીં હોઈ તો ખર્ચ પદ ચિંતાની
સામે સોંપાવવામાં નહીં હોઈ.

દૂરદીર્ઘચિંતા

જાણીએ ભારતને અનુરૂપ આર્થિક ક્ષમિતને ચારે દૂરદીર્ઘ
કાળ સુધી આપે છે અન્યથા સંસ્થા બંધાતો તે કાળે જાને કાળે
નવતો વેચારી હોય જાણી રજૂ થઈ હોય. એ કે મં અન્યથા મુ-
ત્તર આ એક માર્ગ આ નથી પણ નીચી રાજસ્થાનના અન્યથા
જાણી રજૂ પદ પદ જ છે.

સચાર એ છે કે અન્ય રજૂ દૂરદીર્ઘ તે અન્ય
સમાજદારી કી રીતે કાળે.

અન્યથા પ્રજા નિમિત્તે અન્યથા નિમિત્તે સચારોએ
એક પદ અન્ય રાષ્ટ્રીય જાણી પારલે આર્થિક અન્યથા રજૂ
ચિંતાની રીતે રજૂ થઈ છે અન્ય કીને આ ન બેટાનથી અન્ય
પદે કી છે અન્ય એ માર્ગ અન્યથા માર્ગ છે કેમ કે માર્ગ
અન્ય માર્ગ નહીં આ ચિંતાર આ રજૂમાં માર્ગ પદે છે કે અન્ય
અન્ય અને એક કે અન્યથા એક અન્ય છે તેમાંથી અન્ય
આ રીતે નીચી અન્ય.

અન્ય એ માર્ગના કેટલાક છે એક ૧ સમાજદારી કી રીતે
કે અન્ય સમાજદારી કી રીતે અન્ય કી રીતે છે તે એ આર્થિક

રીતે નિર્ધારિત બની જાય તેવું બાકીના સમાજને રાજ્યે અને ધર્મ સંસ્થાઓએ કરવું જ રહ્યું

સારાંશ

(૧) આ આખાં પ્રશ્નનો સારાંશ એ કે રાજ્ય માટે ભૂમિ અને રાષ્ટ્રીય સરકારી આવકાશો વધારે આવક ભૂમિ દ્વારા નહીં બાંધવું પડે તે છે.

(૨) માધ્યમિક માધ્યમશાળાના મજૂરો અને હુદિહવીઓના શેલ્કાની ખેડૂતો જિવા કરે તેમનું સ્વમાન ન હણાય તે રીતે કરે અને વર્ગ

(૩) બાદશી બની જાય તે સુધી ખેડૂતોના હર્ષ તથા તે બનાવોમાં તથા રાષ્ટ્રીય કૌશલ વધારવામાં ખેડૂતોના અમલ નહીં રહે પરિણામે તેમનું આર્થિક ગતિશીલ અને સામાજિક સ્થાન પણ થોડું બની જાય તેનું વિગત નિરૂપ સાર્વક કર્ષ બાધ

(૪) છેવટે રાજ્ય કરનાં જુદાં ભૂમિ દેશ તે તે જગ્યાની ભૂમિ સુધારી ખેડૂતોનાં જોડે અને જોડાયા જોડાયા નામનું મલેશવ હર્ષને તથા મજૂરોને જુદાં મજૂરી આપીને પોતાની યશન છેવટે સુધારી ખેડૂત મજૂરોમાં આવ

(૫) માધ્યમની સરકારી પ્રવૃત્તિમાં નાનકે માર્કેટીંગ પામવાનાં સ્થાપનાન માધ્યમશાળા પ્રતિનિધિત્વ દાખલ થાય અને નિષ્પત્તિ એ માટે રાજ્ય સમાજે તથા ધર્મસંસ્થાઓએ સ્વન ગુપ્તપૂર્વક પાન આપવું રહેલું

(૬) શેલ્કાન કે પશુપાલન પ્રતિનિધિત્વ અને ખેડૂતો નિષ્પત્તિ આપે માધ્યમશાળા દ્વારા શુદ્ધ કર્ષને રાષ્ટ્ર તથા તે નિષ્પત્તિ સ્થિતિ

પૂરક એ આસ્વીક સંસ્કૃતિની દૃષ્ટિએ અસરકારક થઈ જાય છે.

સદ્ગર્ભ અને દરદીક્ષિતોના આ રીતે સહયોગ થતો તો રાજ્યની સુખાનોના પ્રજાવર્ગમાં આ તથા સિવાય આસ્તવની ગામમાં ત્રિપલોચાનામાં સંસ્કૃતિને પર્વપ્રમથાવ લેતો કરવામાં કારણ નીચાઈ એ નિર્ધાર છે.

જો તો જુઓ એ સુવ સુદ્ધિવાચકમાં સૌથી પ્રથમ જાણે છે. જ્યારે જ્યારે જ્યારે જ્યારે એ મન પદ્ય સહકાર ન થયે છે. આ રીતે અપભ્રંશી જાત કમી સહકારનો સિદ્ધાંત આસ્તવની પ્રાપ્તિ અવ્યવસ્થામાં હોય ન તેમાં વળી અસ્થિતિ રેવો જા એટલે કે અનિશ્ચિતિ જાણેલા થઈ પદ્ય મિત્રવાચકને અવગણવાનીને માટે એ સુત્રે સેનામાં સુખ થઈ જાય છે. દરદીક્ષિતો નિપજા મારે જાણી જોઈ નીચાઈ એ નિપજા હોય.

ઈન્દ્રિયસ્થ અર્થિત્ત એવાં જાણના છે છે.

ઈન્દ્રિયસ્થ એ જાણુ ? એ જા જાણી રિતે, તારીને એવાની જાણે વાંચે આપના અન્યથા.

આ જોઈ જાણે છે કે તમે ? કાંઈ તમારી જુદી અને વચાગ પ્રવલ્લોએ મેળવે છે ત પદ્ય છે તો વિષમવાચકુ છે એટલે કે તમારો પેનપે એકાંતી ગાંધી હો રાખે. કે સમાજોદ્ધારે રીક લઈ ન જુઓ. વિષમાં જાણેલા ગાંધી હોને દૂર અપામાં મામસમાજ હોય આ રીતે સહકાર અને દરદીક્ષિતો સિદ્ધિ સમાજના થાય, એ મારે એકેએક આર્થ સુદ્ધિવાચકને તદ્દ મન અને સાધનથી આપક સાધનને સામે રાખીને કાંઈ કરી જુનું રહુ.

કેવળ જાણપોતાનાં જાણે મારેનાં મહાવેતેનાં તો નિષ્કેવળ મારી પદ્ય સમાજોદ્ધારે જુઓને વાપરવાની જાણ જાણે છે જાણે.

ચૂદસ્થાપન અને સેવાક્ષેત્ર

આત્મચૂદસ્થાપનને સામે સીધી પહેલુ કુદન્યેન બધે પ્રે કુદન્યેનું હર્ષભ નમનનું એને કંઈ સેવા ન કંઈ સ્થાન મળે ૧ કુદન્યે સેવા લેવી ૨ તેવી જો તો પારસ્પરિક રસ્તો છે તેમ કુદન્યે સેવા પ્રત્યક્ષ સેવા છે તેમ પરોક્ષ ગીટે નવા માનસમાજની સેવા સેવા છે જરૂરમાં જોઈએ તો બાળા વિધ્યા પ્રાણીમાનની સેવા સેવા છે બાળા જ સાચી માનવતા માનવાર મનુષ્ય માટે સમ્મતિમાં પ્રાણીમાનની સેવાનું સ્થાન સેવા પોષ્ટ છે

ભારતીય સંસ્કૃતિમાં ચૂદસ્થાપનને અસ્પર્શ્યતા, ચાન્દ્રસ્થાપન તથા સન્નિવાસન એમ ત્રણેય આધારોનો આધારસ્થાન નક્કીમાં આપ્યો છે આ દૃષ્ટિએ જ્ય ચૂદસ્થાપન ત્રણેય સામે વિધવાઈ સેવાએનું કૌમ્ય થાય છે

આજની મુશ્કેલીસ્થિતિ

આજના મુને તાત્કાલિક જાણવાનું પૂરક, પ્રેરક અને માર્ગદર્શક નથી ૧ અવિષ્ય માનસર્થક સાધુસંસ્થાઓ અને એવી આજની કાળા છે જ્ય પૂરક અને પ્રેરક નથી તો મુશ્કેલી ચૂદસ્થાપનનો રહેવા. માર્ગદર્શક સાધુસંસ્થાઓમાં જ્ય કાંઈ દૃષ્ટિયા

સાધી પેદા નહીં થાય કે પ્રવેશ નહીં પામે, ત્યાંથી જાળની સાંધુ સંસ્થાઓ ? અનુચિત વર્ગિકમાં છે તે ઉચિત વર્ગિક થઈ શકે તેમ નથી. આવી રીતે જેને આર્થ મુદત્સામથી જોની જરૂર છે

જાણી રાષ્ટ્રસેવાકેતને કારણે / કેટલાંક જાણીયો કે વાન-
સ્થી નરનારીઓ કે કુટુંબો મળ્યાં છે તેમનો ઉપયોગ પણ પ્રેરક
જોવામાં આવે કરવાનો રહેશે. આથી અસહનશીલ પ્રાથેમિક સમ-
નામી ? સંસ્થા છે અને તે અન્યથા રેલમરમાં એ પ્રકારની રે-
મે સંસ્થાઓ જોવી કમ્પાની ? નેમ છે તેમાં આવા નરનારીઓ કે
કુટુંબોનો ઉપયોગ થઈ શકે છે ને નમનામાં સર્વોચ્ચ હિતિ આવશે તો
નહીં તે તે પૈકી સર્વોચ્ચ હિતિવાળા નરનારીઓને વારસો થઈ આવી
સંસ્થાઓમાં ધામલ કરવાનાં રહેશે.

મૂંઝવેલો આર્થિક પ્રશ્ન

આવાં કાર્ષિયોને કે કુટુંબોને મારે જુદું મોડું આર્થિક પ્રશ્ન
જોવાં થવાનો નથી. કાલુ કે અભ્યર્થવત પાળના હોઈને વધનો જોતો
સામાન્ય હશે અને ને આપમને સમાજ ઉપાડી શકે. કારણ કે આવાં નર-
નારીઓ કે કુટુંબો સમાજોપજીની સહેલો જની મળ્યાં હશે. અથવા સમાજો-
પજી નહીં હોય તો સંસ્થાન પણ તમનો આર્થિક પ્રશ્ન મૂંઝવેલો નહીં
જરૂર ત્યારે પૂરક અને પ્રેરક જોવાની આજે અનિવાર્ય અનન્ય છે. કોમિસ-
શાથી એ જાતને અસરકારક રીતે સંજિવાનું કાર્ય જોઈએ હાથે આજે કરવાનું
આજે ત્યારે સર્વોચ્ચ હિતિવાળા આવાં મુદત્સામથી / તો આવી
સંસ્થાઓને મેળવ્યાં / પડશે. નહીં તો આ જમીરજ કાર્ય જોઈએ
યોગ્ય ક્રાન્તિમિત્ર નિરજૂદી સાધુ પુરુષ કે અભ્યર્થારીથી જની સંજવાનું
નથી જ એથી જ આવી સંસ્થાઓ મારેલો આર્થિક પ્રશ્ન જુદામાં
વધુ મૂંઝવેલો રહેવાનો. આ સંજાઓને મુશ્કેલી, મુશ્કેલી સંસ્થાનવાદ,
કે કોમિસમાં માનનારા મનવાદ આર્થિક કોમિસથી ચિરુદના સંજવાદ
વધા જ્યાં પ્રકારના સંસ્કૃતિક આકર્ષણો સામે અદિસક સાધનોથી

સવત્ર લાભાનું આનંદનું હોઈને તેમને આર્થિક પ્રતિજ્ઞા જૂન જૂન પાળવા-
ને. આથી જ ગામડાંઓ, નવિક જોવા, સંસ્કૃતિપ્રેમી સરકારે
તથા સંસ્કૃતિપ્રેમી અભિજ્ઞાને તથા દેશિય જેવી સંસ્થાઓએ આવી
સંસ્થાઓને દક્ષતા મારે આર્થિક માર્ગે દુરેકાઈ કરવાની રહેશે.
સરકારે શાકભાજીનાં આ સંસ્થાઓને ત્યાંનિક સપ્લાઈ, ટકેરી
સપ્લાઈ, રેલ સપ્લાઈ અને નિરોધવાથી સપ્લાઈ બંધારે બંધારે
જોવી પડી છે ત્યારે ત્યારે તે જગ્યાની સ્ત્રી છે પરંતુ જો સરકાર
એ જગ્યાં જોવી પડી છે તે ત્યાં સગી જોવી જરૂર કરવામાં
હતી છે જેમ અને નામનાં લાભ છે જે કરવાની હતી પૂરતી સૌથી
મોટી અવગણ્ય સારા ધર્મજીવો જરૂર છે, જેમ જવું હું માનું છું
વેતન પ્રશ્ન

આ રીતે જો નસતમામ નિર્માણમાં આમજી મુહુરત્તરમોએ
પ્રત્યક્ષેણ જવું અનિવાર્ય છે, તે તેમ કરાઈશે મારેતો વેતન પ્રશ્ન
જવું જો જ હવેને સ્થિતિ રહે છે

હું પણ જ જવું જોઈએ રાજ્યકર મહેસો. ત્યારે પ્રધાનમંત્રી
આર્થિકને આર્થિક વેતન પાંચેને નસો વાળેવરમાં સામસાઘ્યો
કરેલાં અને લાભુ છે સૌરાષ્ટ્રના આ જગ્યા સેવો પાંચેથી પેલાવું
વેતન જવું નહીં હો સારુ થી દેવભાઈ પવનપાન હવા ત્યાંની
આ જવું છે તેમને હો આપે જ એક જાગી ત્યાર હોત કરવું
તેમની એકજાગી સામાન્ય જુરિયાત વેતન સ્નેહીવતો છે આપસમા
સહેલો પ્રિયારને પુરુ હી રે તેમ હોત, પરંતુ સાધીવતોમાં લાભજો
ન એ રે હોવાથી પ્રિયાર વેતનો સામસાઘ્યો આને સુખાનુસર પડી
હોત એવો મારો ખ્યાલ છે પ્રશ્ન હો અને લાભુ છે લઈને ખા
ઈ હોત તેમ આપ ન જ હોત કી હવે છે જવું ત્યાંની વેતની,
સાધીવતોની અને સુખાનુસર પધિરિયતિ નેતા હું તેમને છે તેમના
સાધીવતોને નિરોધ થી લાભો નહોતો. એક જાગુ સવ જેવી સાધી

જી રહેલી તેમની જોતો તે બીજા જાગુ થવે ખર્ચવાળા જનતા
 ર્જનાં મોટાં સૌની સરકાર કરતા તેમના સંસ્કાર અને સહ
 મદદ સાધીને જોતો. એ બીજી દબાવે રૂપિયા વેતનામાંથી
 કે વેતનામાંથી મહેન્ટ મેજરી થઈ તેનો સામાજિક પરિસ્થિતિ જોતો.
 એટલે જુ - તે એક નવી પ્રજાજિ નવસમાજનિર્માણની જીમી
 કરી રેખા તે જાણ એક ઉંડા નદી માથે, યજ્ઞય માર્ગ મહેન્ટ
 પામે. જો જાણ જતા સામસામ્યથી એકા કરતા જતા તેવા
 દવા જુ સેન્ટ્રાળી સરકારી ધારણ જુ તેનું પડે તેમ હતું જાણી
 તે જાણી ન જાણું. જાણે તે જોરાળ મુજબના જાણી મુજબ છે.

સેન્ટ્રાળી પદ્ધતિને એક મર્યાદા છે જાણી જાણ તેને જુજા
 યજ્ઞય પડે છે જાણી જુજોમા વેતન તથા રેખા એટલે સમાજનું
 દબાવણું વધે સરકારી કર્મચારીઓને વેતન જુ જાણુ / પડે
 અને ઉપર જાણી સમાજના અમુક કિસ્સો જાણી ન જાણે તે
 સરકારી કર્મચારીઓને જેન વિભાગપદ્ધતિ રજવાને હસ્ત વિદ્યાર
 જુ છે બીજા જાણુ સંપત્તિ અને જાણી પ્રામાણ્ય અધિકાર
 તેમાં સ્વતંત્ર મદ જુજોમા જાણી સરકાર હાથ વેતન કે મદ મદ છે
 તે જુ પદ્ધતિ ધારણે જાણી મદ છે જાણી સંવેદનમાં સર્વોચ્ચ
 દરિયાજી કુદરત કાર્યો જાણી અધિકાર કલિધારી સરકારોને
 મદદ ધારણ છે એટલે વેતનપદ્ધતિ કરતા જાણી સરકારોને
 કાર્યોની રીતે જાણ છે કે જાણ સમાજમાંથી કે જાણ મદમાંથી તે
 જાણે છે કે તેમની અને તેમના કુદરતની રીતે મનોરથ છે કે તેમના
 જાણીના અધિકાર મારે જુ કે કાર્યો અને તેના કુદરતના સામા
 જિક સેન્ટ્રાળી રીતે છે કે જાણી મદ જાણીના કાર્યોમાં મદ કે રૂપિયા
 વેતનપદ્ધતિ અને પરિવર્તનની માથે તે મદ અને તઈ મને રીત
 હા હા છે કે રીત કે રીત જુ પ્રયોગ કે જાણ તેમને રીત હા છે
 કે રીત કે તેમને અધિકાર અને કુદરતના અદ સરકારોમાં

એને તેમનું જાગૃત્વ મળવાથી જ તે દહીને આગળ વધવામાં છે જાણી જાય મર્જકોનાં વેતનમાં ખેડૂતોએ હાથરહિતે એવું પણ તેમને કંઈ માટે રાજ્ય પ્રતિશાન્તિનાં પરિણામ જૂન પ્રવાસ કરશે, પણ તેમણે નૈતિક સમ્મનોની સહકારી પ્રાપ્તિ, સ્વાધી પદવિ, શુદ્ધિપ્રત્યે એ અને શાંતિપ્રેરણા મર્જકોએ સ્થિતિના પાર પાડી આગળ ને આગળ પામે જાય છે તેમના સાથી સમ્મનો-એનાં કે સમાજના સમ્મનો મામોલોમ મનુષ્ય સમ્મનો-સાથ મૂલ કરતાં હોય તેમને પ્રાથમિક સંસ્કાર નૈતિક આધ્યાત્મિક હયાયોથી તેમની શ્રેષ્ઠ દુષ્કારી પ્રાપ્તિના દહીની રાજ્યની છે આ વધારા તેમના મુખ્ય સામોલોમ મર્જકો છે એમણે તેમને પ્રતિષ્ઠા અને પૂર વેતન આપ્યું આપનામાં સતત કાગળ રાજ્યની છે એક ને આમાં નિષ્ફળ મને તે તેની મામળાની દેહી, વિષ્ણુ અને સહમર્જની હી બે જાણી છે તે સિને જવાન અને મહા ખેડૂતનું વધુ મહેવાનું હોય નહીં

(૬) તે કે આમાં સમ્મનોમાં મર્જ કરવા આજના મર્જકો જૂન સારવાન રહેશે જ એટલે સસ્થાએ કે જાનિતમત ખેડૂત તેમને કાગ વેતન આપે હોય એમ અને જ્યારે જરૂરિયાત પડશે ત્યારે તેમને ત એ વેતનના વધતા જાય પરત કરી દેશે કારણ કે તે કનિવતું મુખ્ય વધતું આટલું સહે છે મામોલોમ મનુષ્ય સમ્મનોના સમ્મોનું હાથરહિત જૂન નીચું છે તે આપણે પણ શોધણ જાનપાન કે પાયામાં કાં ન પડીએ કે એમ તેઓ સમાજના જ પરત તેમનાં જાનપાન તથા ? સમાજમાંથી તેમનાં જાણી, માનપ, વધિએ જાણે છે તેમની જાણમાં જાણી સામાજિક જરૂરિયાત એક ખેડૂત કદ ન કરતાં વધુ રહેવાની તેમનાં જાગૃત્વના કિશકુને પણ પ્રમ રહેવાનો, સસ્થા આ જાણી સમય કે નિર્જીવના તેમના જ મ, જાન, માંની મરણ, વધવાસ વધે પ્રમો ન બે તાંબાથી

ન્યાયની ૭ દાથા આપે તેમાં સદાકારી જામજદારોએ અને સ્વમારે પૂરેપૂરો સહયોગ આપ્યો નોંધીએ. આ કુચે આવી સરખાઓને તે પેલણ નહીં મળે અને આર્થિક રીતે તેમને સતત મૂઝવણમાં મુકાયતું થયે છે તે પછી સત્ત્વ જલ્દિયા નેચ સિક્કતિ દ્વારા નિષ્ક્રાંતિની વાતો કલ્યાણ રહી નથી.

વૃદ્ધસ્વામીઓ મારે સેવાદોષને કિયાર કસવામાં આ નથી જામતોને કિયામાં કિય નહીં થાયે, તેને આવી વાચકોને સહેને આજ આવી નથી.

આધ્યાત્મિક ધર્મ

વિદ્યાર્થીને શાળામાંથી બેસે છે જ્યાં સુધી સુખાદ્યના ચારે સાધનોની મુલ્યતા હોવાથી એ તેઓ સુખ અને સ્વાધ્યાય દેવ છે તેઓ પણ કે જ્યારે સુખ ચારે દોરે નથી.

ધર્મ એ વિદ્યાર્થીને જાણ છે આજાને પાનથી ઉપરે તેથી વિદ્યાર્થીને ધર્મ હોવામાં આવે છે એ ધર્મ આધ્યાત્મિક ધર્મમાં પહેલાં પહેલાં મિત્રમિત્ર સ્વપ્ના દીવ છે અને તે તે સ્વપ્ના ધર્મને નીચે, કાંઈ, પાંચમીધર્મ સમજાવર્ત માત્રધર્મ કે સમ્પર્ક ધર્મની સંસ્કૃતિ જોવામાંથી સમજ.

આજાદ્યની માંડિને પુનઃ વળ સુધી એક જાતિ સુખ સુખમાં સ્થિતે હોવાના ધર્મો કેમ જાણી છે એ નથી વાતો આજાદ્ય પ્રસારણના ખૂબ વિચારમાં થઈ છે એવી આધ્યાત્મિક ધર્મને જાણી વિચારવા અગત્ય છે.

આધ્યાત્મિક ધર્મને આજાદ્ય નીચે સંસ્કૃતિ નિષ્કર્ષ કરી જોવામાંથી તે પણ કીક પામે, કારણ કે આધ્યાત્મિક ધર્મ જાણે કે જાણમાં પસાર થાય છે તે જાણ હાથગરન માધ્યમને મુખે જ ને આધ્યાત્મિક ધર્મને નાજ આજામાં આજા તે જ તેથી સમજવામાં.

વિધર્મ

નીતિ એ જ ધર્મનો પાત્ર છે તે વાત જોમ આપને ખાતર
ધર્મો સ્થાપના દરિયામાં રાખી દેતી તેમ દંતુ પણ રાખવાની જ
જે ખરું જો એટલે જ છે કે પહેલાં ધર્મનું જો શેર હતું તેટલું /
તેણે જમાવું શેર પણ ફરિયાદ હતું. વિધર્મમાં જો આપો વિધર્મ
સુધારેલ થાય છે તેમ વિધર્મમાં પણ આપો વિધર્મ. પ્રાણી
જોનો સુધારેલ છે નીતિથી ધર્મને જોગવાયેલ સુધારેલ કર્મ પડે છે
તેથી જ આપો નીતિ જોગવાયેલ ધર્મ જોગવાયેલ નામકે ગામ છે
નીતિ એ નિયમક વસ્તુ છે, તેથી તે જોગવાયેલ છે મારે
જોગવાયેલ મનુષ્યો જોગવાયેલ પરીધર્મના હાથનું માપ કાઢવું તેજો
વિધર્મ અને ધર્મ ધર્મ

વિધર્મ અને ધર્મ ધર્મમાં જે એટલું છે કે જોગવાયેલ ધર્મો
પાપોગવાયેલ છેવટમાં પરિણમી છે ત્યારે વિધર્મ તે અપરિણમી છે
જોગવાયેલ તરીકે મનુષ્યધર્મ સુધારેલ ધર્મ

મુદતધર્મ અને મનુષ્યધર્મ ન તમારે માણસનું શેર તેટલું
મનુષ્યમાં ગહેરું એટલું કે આપણને સુધારેલ વની દરિયા દુગ્ધ ત્યાં
પણ અને પડેલી તો તે ધર્મ ન તરલો જોગવાયેલ મનુષ્ય દેવાથી
તે ધર્મ તરીકે ન / મનુષ્ય જોગવાયેલ અને જોગવાયેલ પણ ન જોગવાયેલ એ
તો જોગવાયેલ માત્ર જોગવાયેલ સુધારેલ કે મનુષ્ય પોતે મનુષ્ય કોઈથી
મનુષ્યધર્મ તો જોગવાયેલ પણ ધર્મ જોગવાયેલ ન / જોગવાયેલ તે એટલું જોગવાયેલ
અને સુધારેલ તેથી થાય છે

એટલે જોગવાયેલ મનુષ્યની કીરોને પણ પાતાને જોગવાયેલ ગેરહો
જોગવાયેલ તો જોગવાયેલ ન જોગવાયેલ પડેલી જોગવાયેલ જોગવાયેલ જોગવાયેલ
જોગવાયેલ મનુષ્ય દેવાથી કીરો અને તેમાં જોગવાયેલ જોગવાયેલ જોગવાયેલ
માણસ કોઈ પહેલાં જોગવાયેલ મનુષ્યને જોગવાયેલ, આમાં તેજો જોગવાયેલ
જોગવાયેલ જોગવાયેલ જોગવાયેલ નથી, તેજો જોગવાયેલ જોગવાયેલ જોગવાયેલ

તેને તે આત્મરી નહિ જોઈ જાય ત્યારે આત્મરૂપ જોઈ તે તેને તે જાણી નહિ જોઈ જાને તેની અવિ એ થઈ કે તે એ પાશ્વર્ય જતાં પેલાનું સામાન્ય કર્તવ્ય કે ધર્મ ચૂકી જઈ જાને નહિ રહ્યાં નહિ તેમાં કે નહિ કાપના મેળમાં એવો તેનો તાલ થઈ.

આધ્યાત્મિક ધર્મનું અર્થસૂત્ર

જાને ભારતવર્ષમાં આધ્યાત્મિક ધર્મમાં ૭ વિભાગ દેખાય છે તે એક પ્રકારનું અર્થસૂત્ર જ છે જીવન કાર્ય પદ્ય ધર્મને કે કર્તવ્યોને નહિ સમજનાર કે આત્મરનાર પ્રાણનો પદ્યનો કર્ત આધ્યાત્મિક ધર્મ જાને તેને બગાડી દિધા આત્મરી રહ્યો દેખાય છે એને જાને તેનું આધ્યાત્મિક જીવન જાને ધાર્મિક જીવન એ બન્નેનો કદો મેળ ખાતો નથી જાને એ પાતે પદ્ય એમ માને છે કે ૬ ૭ ધર્મદિધા આત્મરુ જુ તે ઈશ્વરી જગતમાં જમેવાર થાય છે જાને ૬ ને કાર્ય પાપો ૬૩ જુ તે ઈશ્વરી જગતમાં ચોપામાં જમે છે તેમ ૮ તેનું પરિણામ પછી જાને પરલોકમાં મળે.

આ તદ્દન પ્રાતિપૂર્ણ માન્યતા છે આ માન્યતાએ અક્રિયને જ નહિ જલકે સમજાવે જાને રાખેને સદા પદ્ય જલ દાનિ પદોચ્ચારી છે દશકત

એ ધર્મિક ગણાતી અક્રિય મનિર દેવતા અસ્તિત્વ કે તેનાં ધર્મરક્ષણકારા ત્વને દમેઈ પૂ ન કે પ્રાર્થના કરે છે નાનાં કે મોટાં રીલાટિવમાં કોઈ મિત્ર ધરે છે માળાઓ ફરે છે જાને નાથ છે જ્યાંય તેનો અસ્તિત્વ ધર્મમય હોતો નથી.

તે વ્યાપારમાં ખોરી રીતે થાય છે નિષાસપાત્ર કરે છે મોટાં મોટાં જાને હાઈ કાર્ક કુટુંબોનાં સુવાળી માન્યો ધરે છે કાર્ક કુટુંબોની શોષ ઊંચાની સ્વાર્થ સાપે છે હાથ નીચના માન્યોને જમાવે છે, પાડે છે લોભ જાને અતિસ્વાર્થનાં રમ્બેલપ્પે રહે છે તેમાં વાસના ચિત્તર દિલક રતિ આટલી સતત ધર્મદિધા જાય

જતા તેણે ને તેણે રહે છે. આજુ પછે રથને દેખાય છે. તેનું ધસક ધર્મ કે પર્વતિના નથી પણ આધ્યાત્મિક પર્વતું બાહ્ય છે.

આખરે પર્વતનાં જોખાં પાછળ મુક્યજ્ઞ પર્વતની આત્માને ડેલ્યો જુદી વચા હીએ એ જોયા માટે હિંદુ-યુસ્તિજન કુલકો, મેડી સંખ્યાની માનચક્રિજરત અને હથુલ પર્વતને નાથે રેતપર્ક રહેલી આત્માએ એક આસક્ષિપ છે એ આત્માને જાણ્યું માટે સ્વત્ત્વ સિદ્ધિએનાં જોખાંમાંનાં ડેલ્યાંને છેક બાજુમાં પાછો, ડેલ્યાંને મરમન મેડી પાછો

પર્વતની આજ્ઞા

દેવદાસીનાં પર્વતની આજ્ઞા એ છે કે હથુલમાંનો ઘમ્મા એલ્યો કે પદાર્થોના સ્વભાવનું કુલ એ જ તે પદાર્થોના પર્ક મેંચાય. તે કે હાથ તથા સ્વભાવ એ પદાર્થોના કુલ છે. તે કે / પદાર્થોના પર્ક મેંચાય. જગતુ એ અગ્નિનો પર્ક છે તે એ જગતે તે જ અગ્નિ મેંચાય. સ્વાર્થ કે કુલ અને કુલો સાથે જ દેવના જેલે. ડાર્ક પણ તેનાં જગત અગ્નિ દેવ, પરતુ તેમાં હથુલ કુલો. તે દેવના જ જેલે તે જ તેને તેના હથુલના જગત કે અગ્નિપે જોગતી હથુલ એ વેદના વેદાથી વિરોધી કુલો દેવ તે વેને આખરે તે પદાર્થ વરી કે જોગતી કુલો નહિ. જગત નીચાં રહેના જગતો અને પર્કમાં રહેતા જગતો પણ સિદ્ધિસિદ્ધિ પર્ક ન દેવ. તે તે હથેલો જોગતુ જ દેવ. જા જ રીતે પર્ક અને પર્કના સમય દેવો જેલે. દેવમાં પર્કિય અને આપસમાં પાપિ એમ હથુલિયાને નિશ્ચયે ન જ દેવે તો જા ખાસ સમયના નેથી નસુ છે

પર્વસ્થાનમાં " વહે મિત્તુ લહે મિત્તુ અને જરૂર જરૂરમાં કે મિત્તુ મે લખમુલુ અને રાગિયા આગમિન " એવી એવી રિત્તિ નિયતા પાછે કે જમનામાં પાછે આખા રિત્તિનાં નાનાંપોનાં પ્રાચી જોગી સાથે રિત્તિનાં પર્વસ્થાને હથુલનાર ડાર્ક પણ નાનામાં

પ્રાર્થના પર દેખાડે ન જ રાખી સહે માનની લાગણી દુભવવા
તે પ્રિય ન જ કરી સહે પ્રાર્થનાની દિશા સ્વાર્થને મારે કે
સ્વસ્થાને મારે ન જ કરી સહે અને જો જો નહુ થતું હોય પાર્થિક
પ્રિયની અંતર વ્યાપ્તારિક કલ્પનામાં ન જતી હોય તો તરફે સમજતું
તેજી કે તે સાચી ધર્મપ્રેરના નથી પરંતુ રૂઢિપથ છે

તે અભિમત રૂઢિઓ સામાયિક રૂઢિઓ કુળરૂઢિઓ રાષ્ટ્ર
રૂઢિઓ હોય છે તેમ ધર્મની પણ જાણી રૂઢિઓ હોય છે જ્યારે ધર્મ
જેવું મહાન તત્ત્વ રૂઢિના સ્વરૂપમાં ફરી તરફે ત્યારે તે ધર્મનું
સ્વરૂપ પણ નિષ્કૃત થતું જાય છે અને ઉદ્દેશરહિત અભ્યર્થના ધર્મ
સત્ત્વને જાણે અસત્ત્વ અને ઉદારતાને જાણે મન અને વાંકી
સક્રિયતામાં પુરાર્થ જાય છે

જાણે દિશા ધર્મને નામે ૭ અનેક કુલ્યઓ થઈ ગયા છે
તે જાણે જો કે કદા નીચ લાગવા કરતાં તે જાણે સમન્વય કરશે
જે / જાણતું ઔષા જાણતું કાન છે ઠાઈ પણ મુખ્ય કે પેટ
સમઘડે સહારણ થવા હોય છે જાણ/ જો કાનનું ન સમજવાથી
કુલ્ય અને મેલકો પેટા થશે છે હવે ધર્મે વિચારતે અને શુદ્ધિ
માન હાસરપદાઈ તોની અભ્યર્થને નહિ થાશે નીચ કંઈકામ, દિડુ
પ્રસાર્થ તરફાળી જૈન જેવા જવા મુખ્ય ધર્મોનાં સિન્દરિન
તત્ત્વોમાં જગજગ શોકમાનસ કમ્ય ચાત્રાસરુ જો જાણિય ફાળિ
કાં અને કેવા હોય જો સમઘડે પ્રગત ધર્મરૂઢિઓ તાણીને ધર્મ
સંઘોળા ફરી સર્વધર્મને પાનાના અવધાની રૂઢિ તરફ દોરવી જ
રી છે એકેએક ધર્મકુતુ જા જાન્ય ધર્મમાં લાગી જાય.

પાનાના મનની સખ્યા વધારવાની વલગરૂઢિ, મારો જ ધર્મ
માયો જો તનો હાથલ, વમેરે જા માર્ગનાં ફાળે, છે તે ફર
ફરીને કમપૂર્વક માનજાળને કાચી લાગણમાં જાણે તે ક્રેમાં
ખાંદિ કુલ્ય સમાજ રેલ અને ચિખનું તથા જાણમાંજેનું જાણસ-
પ્રેમ અને મેલ સપાવ જ છે

આત્મવર્ણન

જેનપર્વનાં પર્વસૂત્રોમાં મનુષ્ય કનકાન મદારી? આખ્યયિતિ
 વિભાજન નુ સ્પષ્ટ રીતે અને પ્રત્યક્ષ વર્ણનો છે. પર્વમાખ્યાનાં
 સૂત્રો પહેલાં મનુષ્યવાને માનવપર્વને જ્ઞાનર સમીપ પેતાન
 દુષ્કામાં તે પર્વને વસી નાખયો જોઈએ, એમ કનકપૂર્વક મુખમનુ જે
 પોતે પહેલાં ૭ સ્થાન પર નિવૃત્ત થયો છે તે સ્થાન સિવા પ્રત્યે
 સૂત્રો પ્રથમ જગત છે સુરભિ ૩ માનવપર્વનાં કહેવા મનુષ્યે સૂત્રો
 પહેલાં પ્રાપ્ત કરવા જોઈએ.

માનવીયજાને પીઘ થાય તેનું એક પદ્ય કર્ત ન કરતું તેનું
 નામ માનવતા માનવીયજા પીઘ તેની દૂર કરવા માટે કરીયક્રિય
 ભોગ આપે, તે માનવપર્વ પેતાની ભવિ પ્રત્યે તેની પ્રેમસ કનક
 તે પર્વોત્તર પશુકોમાં પદ્ય હોય છે. કિલ્લે માનવપર્વનાં તે પદ્ય
 પ્રમાણમાં હોય જોઈએ તે સ્વાભાવિક છે.

આપ માનવપર્વનાં મનુષ્ય જગત ન પામે અને મનુષ્ય
 પેતાની સ્વચ્છતિથી કદ ન પામે તે માટે માનવપર્વનાં પ્રકાશ કનક
 કારક મનુ આપે કાલ્પિતયેને નીતિનરની પેતાના કી છે પ્રત્યે
 નીતિએ પેતાનું સામાન ૩ નિર્ગમ મુખ પેતાના માટે હમેશાં
 નીતિવત્તવ વચ્ચે રચયિત રહેતું થયે.

નીતિ

નીતિ નામ ગ્રામ્યવિદ્યા એ નામ નીતિના પાત્રવત્તી કનક
 છે. મનુષ્ય મનુષ્યને ન કરે, મનુષ્ય મનુષ્યને ન કરે, મનુષ્ય મનુષ્ય
 પર અત્યધાર ન કરે, મનુષ્ય મનુષ્યનો વિરસકર ન કરે. એવાં કાર્યોનું
 નામ નીતિ. આ નીતિનું સમીપ થાય તે જ માનવવત્ત મુખેથી રહી
 છે. આ નિત્યકાર્યનાં પ્રત્યે કી રી.

નીતિસરકારને આ કાર આપી સમાજ પર અત્યધાર રાખત
 નિત્ય પર સોંપાયે છે. નામની આપકોને આ જ કી. નીતિ-

માર્ગમાં ૭ ઠાઈ ભૂલ કરે તે સુનેચાર અણગમ અને હરીથી તેનો કુનો ન થાય તેવી તેને શિક્ષા આપાય એ ન્યાયી અણગમતોનું કાર્ત્ત્વ

રાજતત્ત્વ ઉપર પ્રજાના પ્રસાદોના ભાર ૭ઠ્ઠો જોડો તેટલું જ તે રાજતત્ત્વ સદગ— એ સૂત્ર પ્રમાણે નાનાં નાનાં યતિમંદ્રા ૩ સમજાવે પદોએ નીતિ ઉપર ખૂબ જ્ઞાન આપતું રહ્યું આજનાં જનો જોડાં મુખાંકનોમાં એક ચોડામાં ચોડુ કર્તાં ચોડામાં ચોડુ મુજાલ એ ચડુ છે ૩ જ્ઞાતિજન્ય અને પદ્ય પુસ્તકમાં જણાવ્યું છે યજ્ઞચાવને પુસ્તક ૩ ધર્મમાં જ્ઞાત્યુ છે ખરી રીતે યજ્ઞ નીતિ જન પાશોનું ચડુ છે ૩ જ્ઞાતિજન્ય પદ્યોનું તેના ઉપર જ પુસ્તક અને પાશો આધાર છે અને તેની પાછળ શુદ્ધ ૩ અશુદ્ધ ૭ ભાવ હોય તેના ઉપર ધર્મ અને અધર્મના આધાર છે ધર્મને નામે કરેલાં ચોડાં મુખાંકનોને પરમજગથી ન પદ્ધતિમાં આવે ત્યાં લગી એ ચલિત્તા આખી દુનિયાનું નુકસાન કરી બેસે છે આજના સમ્રાટક-ધર્મોએ પ્રથમ નીતિનો એકોડો / ઠીક કરવાનો છે અને દષ્ટિ આવી મુદ્દમ રાજવાની છે

કર્ત્ત્વ

નિષિદ્ધ હરજ ભરાવર જમને એકોડો મનુષ્યે માનવધર્મ જમન્યો મનુષ્ય. મનુષ્યધર્મ રક્ષીને તો મનુષ્યે માત્ર પોતાની મહીનું / રક્ષણ કરું જમન્ય. માનવજનનો દેવ તો સાક્ષ સાધવનો છે એકોડો ૩ વિકાસ એ / મનુષ્યનું જીવનચર્યેય હોતું ધરે

વિકાસમાર્ગની એ વિકાસમેયીઓ પોતાની મુદ્દરજાળની મેત્રીનું આ પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં નિર્દર્શન છે એકોડો ૩ નૈતિક હરજ પછી તેને મારે મુદ્દરજાળનું કમચેત્ર ખડુ માત્ર છે (હવે હરીહરી તે કોઈની આસપાસ નથી ૩ મુદ્દરજાળ પદ્ય વિકાસ સાધવનું એક માધ્યમ જાય છે બધે વિકાસ પોતો હોય કર્તા પદન એ તેનું હવેય નથી અને વિકાસનાં જીવનમિનુષી મુદ્દરજાળ માંથી નય તો

કર્મનર્તિ ન સિદ્ધિને આશીર્ કર્યાં કરવા જતાં હોયએ નહીં અને કાલ
જુલમી હોયાર્થે જાત દોષજી સ્વચ્છ થવાનું તેની પાસે હોયો હોય)

જે કાળજીએમાં સૌથી પ્રથમ પોતાની નિમિત્તાં આપત્તિને
સજાત્વનથીએ વગેરે પ્રત્યેની ફરજ કીધી થાય છે અને આજે
કેક નયર્મ તરીકે જોતગથી લઈએ.

પ્રથમ

કુલુઅર્ધર્મ જાત સુમત્તર્ધર્મની ફરજ કીધી થાય છે. જેના
સુમત્તર્ધર્મ આર્થિક કે નૈતિક કુલીએ હોય તે દૂર કરવા માટે નિમિત્ત
સુમત્તર્ધર્મનાં જોતાંની તબ મન અને પાપી હોવા કરવી, જે સુમત્ત
ધર્મનું પાલન કરું જણાય.

પેતાના આગમાં અને તે છતિ, અને તે સુમત્ત કે અને તે
ધર્મનાં માણ્યો. ૭ જે સાધનોની કુલીને જાત પાડના હોય તે તે
સાધનોને પૂરા પાડવા માટે પેતાદારા કે પ્રજાદારા પ્રત્ય
કરવી, અને પેતાનું ગામ સિલ્લુ, સરકાર, ખિંતુ કિલ્લુ બાદર
કીલ્લુ અને સ્વાસ્થ્ય તથા કોઈનાં આગમ જે તેણે પ્રવન કરે
તે આપધર્મ જણાય.

રાષ્ટ્ર પર કર્મ આકરિયક પ્રકાર જેનાં કે પસ્ટીકે સુમત્તી
હોયક કુપાત્ત, રેલસકા ધંધારી સકરો આવી પડે તે આકરિયક
કુલુઅર્ધર્મ, સુમત્તર્ધર્મ અને આગત સાધકિક જગથી તેને કુલુઅર્ધર્મ
કર્મની પ્રેરણા નિમિત્ત ગાય પોતાનું કર્મજ સમજાને, પ્રત્યેનાં આગત
તેનું નામ રાષ્ટ્રધર્મ

પેતાનું રાષ્ટ્ર આગત થાય તેવી પ્રતિષ્ઠા કરે તે જ રાષ્ટ્રધર્મનું
કર્મ જણાય. આગત રાષ્ટ્રની આગતની સાથે જે ન જુલુ કે
બીજા રાષ્ટ્રની બરબદીકીએ કે કીને એ આગતી ન કર્ય હોય
ધર્મથી થાય

પેતાના, પેતાના કુલુઅર્ધર્મ પેતાના જમાનાના, પેતાના માથા

જાને પોતાના જેવા કિત મારે પ્રયત્ન કરેલાં મુખી તે ધર્મ બહુવા
જા તેમાં નીતિ જાને કર્તવ્યના બસો મુખ્યત્વે રહે છે આમ મારે
મનું બેઠકે એમ કરવાથી કુદરત સમાજ મામ જાને જેવા કિતમાં
મારો કિસ્સો હોવાથી માનુ કિત છે તેની સાતિમાં મારી સાતિ છે
એમ મનને ઉદુહત થવામાં એકાદા સ્વાર્થની સલાહના છે કર્તવ્યના
દાનથી જાને દુરારના કિમિત્ સ્વાર્થથી પ્રેરાર્થ સજ્જન મનુષ્ય તે ધર્મ
જાતી રો છે જો આ ધર્મ જાતરવા પશુ સહેલા જાને કરતા
નથી તે પશુ ક્રિતિ જાને કરતા છે

જાતક મનુષ્યજાતું ફેવ તેથીએ વિશિષ્ટ છે આ વિકાસ
સાધવા મારે હજીએ તેને આમજાને વિકાસધર્મ સમ ત્યાનો છે ત /
નિધધર્મ જાતર આધ્યાત્મિક ધર્મ ધર્મજાતકારોએ સમજાવ્યો છે

હુંનધર્મ સમાજધર્મ ગ્રામધર્મ જાને રાષ્ટ્રધર્મ એ પ્રતિદિ
જાને પ્રતિસમયે જાતરવાના હોતા નથી પરંતુ આધ્યાત્મિક ધર્મ
તો પ્રતિપદે જાને પ્રત્યેક ક્ષેત્રમાં જાતરવાનો રહે છે વગેરે બીજા
ધર્મોને જાતરવામાં પશુ આ ધર્મ જાતક થતો નથી પરંતુ સદાયક
ર્થ ૧૨ છે જાને તે ધર્મના બસો બહિષ્કાર છવામાં હજાર જાત
હોત તો તે ધર્મના નાશમાં બહિષ્કારનો પશુ નાશ છે આ /
મનુસ્મૃતિમાં ક્યુ છે ૩—

ધર્મ દુષ્ટ હવ્ય હન્ત, કમો લક્ષ્મિ રક્ષિત ।

મરુ કમો ન હન્તમ્બો યા નો ધર્મો હોઝગીદ ॥

મનુસ્મૃતિ

હજીએહો ધર્મ બહિષ્કાર હજી છે (સાતિનો નાશ કરે છે)
જાને આપેહો ધર્મ બહિષ્કાર રાજ્ય કરે છે મારે હજીએહો ધર્મ રજે
જાને હજી નામે એમ અધર્મથી ક્રીને સૌ માર્ક (ધર્મની રક્ષા કરે
અધર્મ) ધર્મને ન હજી

ધર્મનું સ્વરૂપ

ધર્મનું વાચનનું સ્વરૂપ મુખ્યત્વે નીચેનાં પાંચ અંગોમાં સમાઈ જાય છે. અન્યથા પૂર્ણમર્મ ધર્મ છે કે ?

અદિતા કાવ્યમસાત્ ત્વાયો મૈત્રુવર્ધનમ્ ।

સાવસ્તૈવ ધર્મો ધર્મો ધર્મો પ્રતિજિજ્ઞા ॥

ભટ્ટાચાર્ય

“ અદિસા, સત્ત્વ અસ્તેત ત્વાય અને વાસ્તવ્ય એ પાંચ અંગોમાં બધા ધર્મોના સમાવેશ થાય છે

પ્રત્યેક ધર્મસ્થાપકે જે કાળ પરિસ્થિતિ એ બધું નિર્ધારિતે પેલપેલાના સિદ્ધાંતની સ્થાપના કરી છે પરંતુ દરેક ધર્મમાં જ્યાં અંગેની સ્થિતિવાનું ધ્યેય મુખ્ય હોય છે. ધર્મ પદ્ય ધર્મ સિદ્ધા અસત્ત્વ, ચેત્રી, વિદ્યમ અને અવધ્યર્મમાં વિદ્યમ છે એમ માનવે નથી અને જો ધર્મ પદ્ય માં કે સમગ્રતઃ તેમાં ક્ષતિમાં માનવે હોય તો તે હોય ધર્મનો નથી પણ તે ધર્મના અનુવાદોને અને સમાવેશને છે તેમાં ધર્મને ધર્મ ન કહી શકાય. પ્રાકૃતિકાની ક્રિયાક્રિયાને પેલપેલો હોય તે જ ધર્મ અસત્ત્વ, પ્રાકૃતિકાના ક્રિયા સાથે અનુબંધિત તે સમગ્રતઃ હોય એવો એ વિશે રાજાને બહુ નથી.

દેવતા અંગેને અતિ કુદ કરે. રાજાને કાવ્યમાં એ અંગેને સ્વર્ગ એવા નિયમે અને ચિંતિતિવાને ૭ ધર્મમાં જુદા જુદા વિચારોમાં હોય અને જે ધર્મના સંચારકોને અને અનુવાદોને તેમાં ધર્મના નિષાઠની સાધકમાં હાજરમાં હાજર સમાઈ કરી દીધાં હોય તે જ ધર્મ દેવતાધર્મ ગણી શકાય. જ્યાં તે જોઈએ છે કે ધર્મ ધર્મ હો નામનો સાથે કોઈ ગતિને ન શકે. પરંતુ

ધર્મ ધર્મ અને જોઈએ

વેદધર્મ જોઈએ અને જોઈએ એ નવું પ્રત્યક્ષ ધર્મ

પૌત્રીય વનધર્મે ધર્મવત્તાઈ ઉપરુક્ત અગ્નિની જલુ જ સ્પષ્ટ મુંદ્ર
જને જીવ સમાધોષના કરી છે ચૂકરવામથી જીવ રસપૂર્વક જીવતાં
જતાં તે ધર્મનું પ્રત્યેક દિવામાં સદૃશ સદૃશ આપ્તરણ કરી તો
તેથી રીતે 'તત્ત્વ' ધર્મવત્તાઈ વિચારવા કરી છે

જેનધર્મમાં ધર્મના પાંચ અગ્નિને (૧) જેને આપણે આમજ
જલુની મના) મલો તરીકે ઓળખાતાં છે અને તે પાંચ મલોનું
પાંચ રચનાત્મક રીતે જાણ તે સાડુ તેથી પુષ્ટિ મારે જલુ કુલવનો
અને જાર વિદ્યારતો પણ ચેત્તેલાં છે આપણે જાણી કમપૂરક તેથી
વિચારવા કરીએ

અદિસા

(૧) ધર્મ પણ પચિન્નિય જાતે (પણ, પછી અને મનુષ્યને)
જિવ આપણે મેલ માત્ર ઇંચ ન પહેંચાઈ

(૨) અપાણીને પણ મહામલ જોઈ તકત તેથી જાણ આપણી

(૩) જીવ વગેરે નાનાં જીવન તુલોને પણ જાણી જોઈ તે જાણ
પહેંચાઈ નહિ

(૪) સુક્રમ દિસા (જળ વાસ્તવિતિ અગ્નિ ઇત્યાદિમાં કિત્તવ
છે તે જાણી દિસા) ૩ ૭ ચૂકરવાજીવમાં અનિવાર્ય છે તેમાં સુક્રમ
અને વિવેક રાખવો

જાણના ન અને દિ ધુધર્મમાં અદિસાધર્મમાં જાણિત્વ
વિજ્ઞ સ્વરૂપ દેખાત છે સુક્રમ જાણે પ્રત્યે સમાજનું ૭૯૫૫ જાણ
છે તેથી જાણના મનુષ્યજાણ પ્રત્યે જોઈતી વાર દેખાતું નથી આ
ધર્મના જોનધર્મને નહિ સમાજનાર વર્તના દેખ છે જોન વધારની
આજ્ઞા જોનાં સ્પષ્ટ જણાઈ જાણે છે

જાણની આજ્ઞામાં મનુષ્યજાણ સંસારમાં જૂન જાણોથી જ
જોન મનુષ્યના જાણધુધારમાં સેકો સુક્રમ જાણે કમપૂરક છે

પરુષો તરીકે યનુષ્કાન્તિના મહાન ઉપયોગી અને સેવા નિયમનથી પ્રાપ્તિએ હ તેથી સૌ પહેલાં તેની લાગણી ન દુઝવતી તેમ સમાવશ્યુ

આમ જતા ન્યાયની ગણ ખાતર મુદ્રસ્થાપનને ઠાઠ જણેલાની જુદા સુધારણા ખાતર તેમ કરવું પડે, તો ત્યાં વિવેકપૂર્વક કાર્ય હેતું એમ સમાવશ્યુ

આ રીતે અદિસાક્ષનો ઉદ્દેશ મુદ્રસ્થાપનનાં છાન્નમાં જાય ન પહેલે અને વિશ્વસ ન શકાય તેવી રીતે આપ્યો છે આથી મુદ્રસ્થાપનને આ પ્રમાણે અદિસાક્ષનું પાલન કરવું પડે.

અદિસા અને અદિસાક

અદિસાક કેવળ વિદ્યા ન કરે એટલું જ નહિ પરંતુ વિદ્યાને શરીર પદ ન હોય નીતિને અને ત્યાં જુદી ઉપયોગી થાય. ઠાઠનું દુષ્ણ તેથી તે કાળે ન મહે પરંતુ તે દુર દરજા મારે પેલાથી નાનું કરે અદિસાક કથાપન હોય પરંતુ તેની કથામાં કથાવાનો અલ પદ ન હોય ત્યાંમાં કોઈ અને કોઈપણ હોય તે જ અદિસાને અદિસાકી ગણાય

અદિસાના સુખના

અતિશયસમાન હાલ પરોપકાર, મન, ગિરવા ૧૫૫ પ્રેમ પતિવિ અગ્ર પર્વનાં અગ્ર અગ્રનાં હ તે અદિસાકિ પતિ તોની સમુદિ ખાતર ચોળનાં છે તેમ જ્યાં તેને સીધા સમય પ્રાપ્ત અદિસા સાથે હોવાથી અહીં તેની કમલ નિમારણ કરીએ

આતિશયસમાન

આત્યંતે આનેલા અતિશયનો સુધાર કરેલા એ તો મુદ્રસ્થાપનનું જુદા ઉપયોગી જુદા છે આનેલા અતિશય મને તે અતિશય, મને તે પતિના, હ મને તે કેળવે હોય, તોજુ તેને પ્રમખા

છન્દોએ આદ્ય કરવો પોતાના મુદ્ધોગ્ય બોલનાદિ સામ્મીથી
તેને સંતોષવો. અને બીજી કુપી તે પોતાને ધેર રહે ત્યાં કુપી મિત્ર
સમાન જોઈતીથી વર્તવું એ આતિથ્યસમાન કહેવાય.

જો મુદ્ધસ્થાપીને ત્યાં આતિથ્યસમાન હોતાં નથી તે મુદ્ધસ્થને
મુદ્ધસ્થાપક બહુ કષ્ટપાત્રો રૂપાળ છે આતિથ્યસમાન એ મુદ્ધસ્થાપી
માટે સદાસર્વદા સરસ્થરણીય વસ્તુ હોતી થશે.

દાન

દાનમર્યોએ બીજાં બીજાં દાનને મહિમા આપે છે ત્યાં ત્યાં તે
દાનની ખામેશી / મુખ્ય છન્દની ચો ત્યાં કરવાનું તેઓ મૂક્યા નથી.
બીજા મુખ્યની મોજનાનું ધરણુ પોખના અને ઉપયોગિતા છે. ને
પોખના અને ઉપયોગિતા જોવા કે નિખાઈ સિવાય દાન આપવામાં
આવે તો લાભ કરતાં હાનિ થવાનો નિશ્ચય સતત છે. પોખવાનો
લેણ હોઈ જાય માટે સદાસ્ય લેખ નથી. છતાં ઉપયોગિતા પરત્વે
તો રજા બચાવ બાવી થઈ છે. માટે દાવારે ઉપયોગિતા તો
નિવારણી જ નોંધીએ.

દાનમાં વગી કે પાસિદિક મદાસ્યમર્યા પાંચ, પદ્મ કે પત્નીસ
છે. વરસાદ પડે ત્યાં કરતા જમણા દાન મરુ ગેરી મુજિમાં પડે
તે અર્ધકુદા છે. ૭ મિદાન ખાઈખાઈ થાઈ ગયો છે, તેને અવધ-
વાથી લાભ નથી, પણ હાનિ છે તે જ રીતે અપોખ સ્થગમાં
તેને ફેડી દેવા કરતાં પોખ સ્થગમાં તેને બચ થશે થશે.

મોદામોદા આતિથ્યસમાન, આદ્યનો અને ઉત્સવો પાછળ લાગે
ફિલા ખરવા ને દાન નથી. પણ બચ બચાવ અપખ્ય છે. મુદ્ધ
સ્થાપી મનુષ્ય પોતાના જીવદારની ખાવર પોખ સ્થગે હઈ પણ
દાનવાન કરતો હોય તો નહિ ખરવાનાર કરતાં તેને જોયો નહિ
મળ્યા, પરંતુ તે દાનવાનની મળ્યા દાન સેવા કે પરીપાત્રમાં તો
ન / જઈ થશે.

દાનની ઉપયોગિતા

સ્ત્રીકે જીવણી પુરુષાર્થ કરીને મેજનેલા પદાર્થોનું પણ તેમ પોતાના જ સ્વર્ણ સાધુ ઉપયોગ કરવો, એ વૈભવ ન મળ્યા એટલી તેમણી અધુર કિસ્સો તો મુદત્સામનો દારી મુકવો જ નહીં એ નાનાંમોટાં દુગ કે વસતિવાળી કાઠ, એટલી રસાએ પ્રિયમો કે તેનું તેમનું કર્ષક ને કર્ષક દારી નાંખવાનું હોય છે તે માત્ર કરે છે કે મનુષ્ય મેજનેલી નથી કરવાનો એમત્સનો અધિકારી ન હોય તો એ આ વિશ્વાનું સ્વચ્છ કરે છે, તેઓને કુસ્તનો કામથી તો કામવો જ નથી, વેલો, વાલો, પોરે પોરે ન્હુ પોત્તન છે તેનું આ જ્ય કામ્ય કરવું જ ન હોય। એટલે ઘન કરવું, એ કર્ષકોપકાર તરીકે એ તો માત્ર દારી નાંખવાનો અર્થ જ દારી નાંખવા લેવું છે આથી એ કારણમાં ન્હુ ઉપરના અને પ્રસન્ન હોવાં નેહીએ દાનનું પાત્ર

તેમ કે સપાળને કાંઈ પણ દરિયા ઉપયોગી હોય તેવી કારણને નિરાકર નિષ્પાળો અપાળ, રોગી અપાળ, અપાળ અને ૧૬ અર્થિઓ ઘન મેજરવાળી અધિકારી હોઈ તો ઘન આપકાર અર્થિ સ્વ આર્થ ઉપયોગી પાત્રને કપાળ કે હેલ નમે તરીકે પ્રાપ્તોપાળને તેની ઉપયોગિતા પૂર્ણ કરે, અપાળની કશ્ચિત્ કાર્થિ એ ઘન લેવી જરૂર કરવાને અમરને છે અને પાત્ર કપાળને ન હોય જ્ય કપાળ પાત્રને હોય, એ નન્ને પાત્રો પાત્ર રાખવા લેવી છે પરોપકાર

ઉપકારથી તો આપણે સૌ છવી રહ્યા છીએ. કારણકારણથી માંડીને કે છપ્પી નથી કિર્તિઓમાં મનુષ્ય એક વા નીચ રીતે બીજાના ઉપકારથી છપ્પી છવી રહી હોય છે પાત્રાળી, કુડાળી કમળાળી અને નિષ્કળી તેણે પછી તેણે લીધી હોય છે, અને લેના હોય છે તેણે ને તે પ્રત્યુપકાર ન વાળે, તો છોના તે કાળી

મણિયરે એવું જ નહિ જણાવે તેનું છતાં પણ કારતક નિમિષ
મળી શકે.

જગજગ વહેતી નદિઓ, હાથ અને રગ આપનાં રહી,
 કરણાંત કુષી મનુષ્યજાતની સેવા કરતાં જગુઓ મનુષ્યજાત પાસેથી
 મૂંઝે ન લેવા છતાં આજના કાલજ આજ લઈને જગતને મનુ મનુ
 આપે છે આને સત્યો પશુપક્ષર ક્ષી સ્ત્રી, મનુષ્યજાતિ માટે
 વિષજાળનાં આ છત્તાં ભરતાં પ્રત્યક્ષ રૂપિયા ૭

મનુષ્યમાત્રે પોતાની સ્થિતિ સુધારી અધિકાર જાળવવા શુભ નિષ્ણ વગેરે વગેરે જે કંઈ પોતાને પ્રાપ્ત થયું છે તેને જાન નિવૃત્તિથી જીનને આપવો તેનું નામ પરોપકાર જાતના પરોપકારની અભ્યર્ચનાના મનુષ્યના ચિંતસા માટે અનિવાર્ય છે

321

સેવા એ ઘન અને પરોપકાર કરતાં એકમે એકાં બાજબની
જલ્દી છે ઘન અને પરોપકાર કરનાર મનુષ્ય સાધન બાપીને આજમે
ગી ઠો સેવામાં એવું નથી સેવામાં ધન કરતાં તન અને મનની
જલ્દી બાજબની છે

પોતાના કાર્જથી વધુ મર્યાદા કે અપર્યાપ્ત મર્યાદા કેઈ પિયારાઈ કે
મર્યાદા, જ્યાં સેવાભાગીનું હૃદય સુમાન રહે કાર્જના અપર્યાપ્તતા વાત
પરજુમાં પણ અપર્યાપ્ત સેવા કરવાનું ન જુએ તેના હૃદયને તમા
જાત સુધી એકમર્યાદા આપુ રહે, કાપ સાથે તેને બેલુદિ કાર્જને
કેવળ ન થાય આવી સેવાનું કાર્જ અનુકૂળ વ્યય કાર્જ સુધી હૃદય
ન પહોંચું હોય ત્યાં સુધી તમામ નથી જોઈ જ નહીંદરિ કહે છે કે
સેવાક્રમ : વસવ્યકો શોભિતમવ્યવસ્થા : સેવાકર્મ ચોખ્ખોજાને પણ
સદઅવસ્થા ન થાય તેનો કાર્જ પર્ષ છે જ્યાં તેને પિયારાઈ
અપર્યાપ્ત છે તને તો તેની સાખ્યા કહે જ દરોહ

મિત્રતા

મિત્રતાની રૂઢિ કહે તો, કેઈ પણ મનુષ્યને હિંસાપૂર્વક પેરી ન જાવશે. અને કદાચ કેઈ પ્રસંગથી તેમ જઈ જાય તે સુધી નિષ્વાસ કરી લેવું એ વિચલિત કે ગણ્યનો રચનામાં માર્ગ છે. મિત્રતાના વર્ણનથી ખેતરને જ નહિ ત્યાં પોતાને પણ કંઈ જ લાભ થાય છે.

૬૫

સામાન્ય રીતે ક્યાં જાને જનુકેષ પર્ણવસ્ત્રી હતો છે જતાં ક્યાં કરતાં જનુકેષને કુલ રાજ થાવું જુદાં રાજ છે. જનુકેષમાં છે ત્યાં માથાની રૂઢિથી નિષ્વાસ લેવા છે જનુકેષમાં કુલ જનુકેષ જાતના મનુષ્યને રાખીને—સિદ્ધાંતને તજીને—સર્વજ્ઞ હોવાના લાભ થાય છે. નીચાનું કુલ ભેદિતે તે જનુકેષ પોતાનાં સર્વજ્ઞ થઈ લેવું ત્યાં જનુકેષ.

ત્યાં પરિણામમાં જનુકેષ જનુકેષને મદતમાં રાખે છે. જાને જનુકેષના રચનામાં માર્ગ તરીકે જોવાથી ત્યાં નીચાનું કુલ ભેદિતે તે જનુકેષ પોતાનાં સર્વજ્ઞ થઈ લેવું ત્યાં જનુકેષ. જનુકેષ પોતાનાં મનુષ્ય પ્રત્યે કે પરોક્ષ ભાવિતે ન કુલને, જોવામાં નહિ જનુકેષ કુલમાંને પણ જનુકેષ જનુકેષ પોતાનાં મનુષ્યનાં વર્તનને જાણે છે. જ્યાં સમજાય મારીને તે જાણનાં પ્રતિજ્ઞા કરવામાં ત્યાં જનુકેષ. પોતાને જે કિંમત પ્રતિજ્ઞા હોય તે નીચા કેઈ પ્રત્યે કરી ન જાણે. એ રીતે જોવાથી ત્યાં.

તેમ જાણનાં નિષ્વાસ સ્વેદિતને પ્રત્યે જ નહિ પરંતુ પોતાનાં હાથ નીચેનાં જોવામાં ત્યાં જનુકેષ અને પશુપાત્રી પ્રત્યે કરતાં તેવું જ હોય છે. કોસ્તા જાને નિર્દેશને ત્યાં તેનામાં સ્વેદ અને સ્વેદનાં કરતાં હોય છે.

પ્રેમ

પ્રેમ એ ક્ષાન્તિ અહિંસાનું મિત્રતાનું જનક વર્ષિક છે સદાચર
 ૭ કર્મ મલો તેવું ઉપયોગી તરત છે મનુષ્યને સ્વાર્થતાથી મનાવી
 સકલિસવાથી આત્મજ વધારીને વિષય ૭ય મહોળા ધૈર્યમાં મુજબની
 ચોખ્ખા પ્રાપ્ત કરનાર પદ્ય આ તરત છે દરેક વિકસની પ્રવૃત્તિમાં
 પ્રેમ એ એક અનુદય સાધન છે અથવા પ્રેમ એ આત્માનું આપ છે
 તેનો ૧૨૬૦ વિકાસ અને ગુહિ વેદ્ય ૮ આ મહાન એક કહેવામાં
 ક્ષીએ અભિરૂપિની નથી

પ્રેમ એ એવું સુંદર તરત છે કે ૧ સત્ય તરત ૮ દેવ છે
 પ્રેમની દૃષ્ટિમાં વિષય કે કુર્ચ્ચને ત્યારે સ્થાન નથી પ્રેમ સદા
 કલ્પને ૮ મુખે છે તેને ૭ પ્રાપ્તિમાયમાં આ તરત છે અને તે
 તારથી આત્મા વિષય સાથે અભિજ્ઞી સાક્ષી સંજ્ઞા છે એક દર્પ
 ટીનો રનેદ પદ્ય અ્યારે વિશુદ્ધ કર્મને ૭૬ પ્રેમમાં પધરે છે ત્યારે
 તે મુદ્ધાધમી હોવા જ્ઞા સકાર સાધી વિષયમાલના સેવામય
 કર્મમાં ચોખ્ખાને નિર્મલ સાથે સમાર્થ પદ્ય સાથે છે

વાનપ્રસ્થાશ્રમ

સેવા પ્રેમ અને ઉપરના બીજા સદગુણોની આરાધના વધુ
 પ્રમાણમાં કર્મ કરે અને કર્મના કારથી થાડી મહેતુ કરીર નિવૃત્ત
 થાય, છત્તરોક્તના પ્રધો વિધાયક, ચોક્કસાવૃત્ત મધે થાય, અને
 આત્મસાધના સધાય એ દેવને મુદ્ધાધને મારે મુદ્ધાધમ પડી
 વાનપ્રસ્થાધમની ચોખ્ખા ૭ પ્રાપ્તિન કમમાં પ્રચલિત હતી તે પછી
 અનન્ની વસ્તુ છે ૫૦૮ દામ એ પ્રણાલિકા સાચ નહ કર્મ મધ છે

છત્તરો કોટી થી સુધી હાવેલની પમાલમાં ચમી રહેવું,
 મુદ્ધાધમની અધ્યાત્મિકીને પહેલી વગથ વિવસ અને ચત્રિ મિતા
 મય છત્તર ગાગરું અને છત્તરનિહાસ થનથી નિહાનીના અવર્ષિત
 એક પદ્ય વિષય ન કરે. એ માનવચક્ષુ થારે તરત અસમ્ય છે
 એકો આ પ્રણાલિકાની અનિર્વાર્ આપરવા દોષી નેર્મિએ

વાનપ્રસ્થાશ્રમનું કાર્ય

આશ્રમે વાનપ્રસ્થાશ્રમી જન્મ્યામાં કે કેટલી સુધિનારે એકાંતમાં જઈને બસે ન બેસે, પરંતુ ઘેર રહેવા છતાં અને સપ્તલીક હોવા છતાં ઔસદ્ધિત ધર્મચર્ચા પામે સ્વાર્થો બાધારને એટલી સમાજ ક્ષિત્તિમાં કાર્યમાં જ વાજા ભાગે, જાનમ, સમય, મિત્રાન વગેરે કરે, અને “હું મરું આ મેં મરું” એ આશ્રમને હુલી પેલાને બાજુ દારિક બેળે પેલાના પુત્ર કે નિધના સમાં ખર એટલી તેણી પ્રવૃત્તિ નિરવ થાય, જામ કસ્થાથી તેને પેલાના છત્તરોખાને પૂન જ્વલન થયે તેના ચારસોને પેલાની જવાબદારીનું તેમના વધીકરી હાજરીમાં જ જાન થાય, અને તેમને પણ બાજુદારિક જાનુસની તકે સાંપો.

પણે સ્વયે પિતાથી, વધીક કે આશ્રમના બાધરિક પતુથી આપા કુટુંબી જનુ ન કોટી સિધ્ધિ થઈ પડે છે, અને સ્થિતિ હોવા છતાં બાજુદારિક બેળે એકતમ શિર પર ભારી થતાં તે જૂન ન મૂઝઈ ના છે તે પરિસ્થિતિનો પણ આ પ્રવાસિકાથી હોય ભારી રહે એટલે પેલાના અને નિધના રનેહિઓના દિવ નિર્માણ માટે પણ વાનપ્રસ્થાશ્રમી બાજુવળતા છે.

જીવનમાં જ્યાં જીવેનો અને વાનપ્રસ્થાશ્રમનો એક વા નીંછ રીતે બાધિયા અને સવમમાં સમાવેશ થઈ શકે એ એટલે સુધિમાં તે સિધ્ધિ થઈ શકે અને શિક્ષણમાં સાધ્ય થઈ શકે તેથી રીતે બાજુ ચર જીવેને પણ સિધ્ધિ થાય.

સુધ્ધ

સદ મિત્ર અને જાનક એ આશ્રમ સ્થાપ છે એ રીતે બાજુ સનને આશ્રમસ્થાપ તરીકે બોલાવીએ તો પણ કઈ ખોટું નથી, પરંતુ માધ્યમાં હોવા છતાં જનુ તે સ્થળી સાધ્ય થઈ શકે તે દિગ્દેશ સિધ્ધિમાં મેળવઈ ન સધને જનુ નિધનમાં જોઈ શકે.

(૧) ક્યન સત્ય (૨) મન સત્ય અને (૩) કાવ સત્ય અર્થાત્ સત્ય બોલવું સત્ય થાવવું અને સહનિયમો કરવા

મુદત્સાજની મનુષ્ય પોતાના બ્યવહારમાં તે સત્યનું નો તેલ્લે જાશે પાલન કરે તેની કાંઈ પણ પ્રવૃત્તિ કે બ્યાપાર એવા ન હોવા નેલ્લે કે તેથી બીજાઓને હાનિ પહોંચે તેમ / પોતાની સાથે ખોટી ચેલે બા એક સત્યનું સજ્જા અને એક સામાન્ય બ્યક્તિને પણ મુશ્કાલ સ્વરૂપ છે બ્યામ વખાં વચ્ચાં તે મન વાચી અને કાંઈથી મનુષ્ય મનમાં પ્રવળ કરે

૭ મનુષ્ય અસત્ય બોલેનો નથી પણ તેનું મન અસત્યથી ચીંટાયેલું છે તે મનુષ્ય કહી મન બાજરી નહિ રહે અને તેની માત્સર્યવદ્ વચ્ચત્સવદ્ અસત્યવદ્ મન, ક્યન અને કાંઈ એ પ્રલેખાં મિત્તવાક્યવા કેબાર્ક બાજરી બાવો માનવી સમાજમાં પોતાનું સ્થાન રાખવા માટે હમ, વિશ્વાસપાત્ર એવાંબેલાં હુવાં પાપો બાજરી પતિત થયો જશે બાથી મન વાચી અને કાંઈ એ મલેની બોત્વાક્યવા એલ્લે કે નેનુ ક્યિયારવુ તેવુ જ બોલવુ અને તેવુ બોલવુ તેવુ જ કી મતાવવુ બા સાધન પ્રત્યેક છત્તમાં હપેઓ છે

પૂર્વકાળમાં તે સત્યની ખાતર હરિમ તેવાંએલે અનેક દુઃખના કુઅલ્લે સજાનાં અને પત્તુને સુદાં બેલ્લેખાં બાસ્વીત ઈતિહાસમાં હજાં હજીતા મથા બાવે છે પણ બાજે નો તેની ખૂલ બેલ્લપ છે બા કુરિને પહોંચી વળવા સી કાંઈ પ્રયાસ કરેલો જઈ ક્યન એ અતિ બાવવાક છે

અસ્તેય

અસ્તેય એલ્લે ચોરી ન કરવી અસ્તેયનો બા સજ્જા બર્ક છે ખરવુ તેનું સ્તરૂપ તેા બેક છે

સાંધી રીતે ચોરી કરનાર વર્ગ કાંઈ નહોતો પ્રમાણમાં હોતો નથી ખરવુ એક મતાની બીજુ બાખાર, અને છતાંનિ પારિતુ

અચારી ધોષે રિસો ભોળા વર્તેની શ્રી ખાખરા. ૩ તે આપ્તે
 યજ્ઞકર ચેરમાં ભોળાખાણી છાંબે તેવો વર્તે આ? તે ખૂન જ
 નથી મરે છે જનનાને ને જુદા રીતે તે યજ્ઞો ભેરી માનવ
 જુદા ખૂન દેખાઈ જ, અને એવા મનુષ્યો એકલા તે દેખાઈ મર્યા છે
 ૩ હવે તેઓ ખુદી રીતે કહે છે ૩ એમ ક્યાં જિંદા તે બાપર
 ન જ રહી શકે આ મન ખરેખર એક ચોરીનું કાર્ત છે અને
 તેથી શખ્તને જુદા ખૂન ખમતુ પડે છે

શુદ્ધ આપ્તને નોકરો ૩ જીવ પામેથી જુદા કામ થેતું પેટાના
 દહ કરતાં જુદા થેતું એ જુદા ચોરી ન મર્યાદા કાર્તના નામનો તેને
 ખ્યાલ ન હોય તેથી રીતે પેટાના સ્વાર્થ ખાતર કુપરોગ કરે
 કાર્તના વિચારે કાળે પેટાના નામે ચાલવા ને સમાજનું લ્હ
 ખાલુ હોય ૩ ખાતર હોય તેના તરફ ચાલાર ન રહેતું બી ન કાર્તના
 દેખાવથી ૭ કાર્ત ચોરી જે કાલે તે કાર્ત કરતુ કાર્તના પછી
 ચીજ લાગી દેવી, એ નથી જુદા સુ મ ચોરીઓ છે અને એથી
 સુધ્ય ચોરીઓનું જુદા જુદા કામ કર પરિણામ નીકળે છે

જરનેન અને સંકનો ખૂન માત્ર સમય છે ૭ મનુષ્ય લખી
 રીતે સંકનો લખાનાં કા થો હશે તે કહી જરનેન દેખને નહિ જ કરે
 ત્યાં

તેન પરિણામમાં તેને અપરિણમન તરીકે એકમત્યામાં
 આવે છે અને અપરિણમનો તાર્તિક કાર્ત અનાસક્તિ થાય છે

જુદા મનુષ્યો અનાસક્તિને ચિત્ત સ્વપ્નમાં રહી મર્યા છે અને
 તેથી એમ જુદા કહેતાં અનાસક્ત નથી, ૩ અને એકે અનાસક્ત
 કાર્ત અનાસક્ત રહી છાંબે છાંબે, આ જુદા કામ મર્યા છે
 આ સુધી અનાસક્ત સમય પરિણામ રીતે ન કારે ત્યાં સુધી કહી
 અનાસક્તિ અપી શકે નહિ. આમના કાર્ત અનાસક્ત રહેતું એ તે
 અનાસક્તિ એવા વિચાર પેટાને જ સુધ્ય હોય શી રીતે એનો

હાલે કોઈ શકે નહિ. અને એવી અપવાદિન વ્યક્તિઓ પણ બને છે. મેં બેની સાખ્યા પછી જ આવી રીતે રહી શકે છે. અનવિદ્યારી મનુષ્યો મારે એ કંઈ રાગમાર્ગ ન મળ્યા. મારે ત્યામનું પ્રથમ અંગ સુખમ હોવું પડે.

સુખમના ત્રણ પ્રકાર છે (૧) મનસુખમ (૨) વાક્સુખમ અને (૩) ક્ષયસુખમ.

કુદ માર્ગે જતા મનને શકી સ માર્ગે પ્રવૃત્તિનું એ મનસુખમ છે. બીજાને કુખર અસુખ કે નિર્લક્ષ્ય વાદ્યને શકી સુખ પરિમિત થઈ, દિવમ્ભરી અને અર્થયુક્ત વાણી મોત્રથી તે વાણીના સુખ છે. વિદ્યાસુખ વગેરે શકી જરૂરિયાનો પછાડી સતોષી છુદ્ધ મળવું તે ક્ષયસુખ છે.

શુદ્ધ સ્વાદ્ય ધીમેધીમે શાંત રીતે આ માર્ગમાં આગળ જઈ શકે તેઓમાના કેદશાક કે નેઓ સુખને નીરસ અને મનુષ્ય છૂટાને મારે વહન નિરપયોગી વસ્તુ માને છે અને સોગ વિદ્યાસ એ / છુદ્ધાગમના વિમરુના સાખ્યો છે એમ માને છે તેઓએ પણ ને એમનો કોઈ નરાખર નિમિત્ત કોઈ હશે, અને સાચી રીતે છવનવિકસીને કે છવનસને મહત્ત્વ આપી શક્યા હશે, તે આને કે મધે પોનાના માનેલા માખેડાને જાણી સુખમની આપવશ્ય સ્વીકારવા અચ્છવ કંઈ /મે તે મારે શકીને જ્યાં તદ્દ સ્થાન નથી.

પરંતુ તેઓ કેવા વાણીયા છવનના સાચા રમવિકસની વાણે કરે છે પણ નેના અતઃશક્ત્ય ક્રમણમાં વાસનાનો કોમ [૩]ને તેઓ કેવા શક્યા નથી] જમાઈ બેસે છે તેઓનું કષ્ટનું ધાનસ સુરમગી હોવા જતાં તેને તે કોમો તે નીચેના માર્ગ / કંઈ / છે, અને આં સુધી તેઓ પોનાના છવનનું કંઈ નિરીક્ષણ કસ્યોના જાગરાય નહિ હો, ત્યાં સુધી તેમની હતિ સુખમની અભિમુખ નહિ જતા હો.

સવળી યજ્ઞને સાચી રીતે સવળને સમજીને બ્રાહ્મણે
 હશે તે તેનું છાત્ર શુભ નહિ હોય, પરંતુ રસમન હશે તે બ્રાહ્મણ
 વસ્ત્રધી મથારી થશે. પરંતુ અને ને ન મળી તેને તેને બસતેજ નહિ
 હોય અને જે તેને ત્યાજ કર્યો તેનું બલિયાન પણ નહિ હોય. જો
 તે કેવળ પદ્મધીમાં સવળ શાળી સંપત્તિને બેઠી કરવા માટે જવા
 નહિ મારતો હોય, તેમ બ્રાહ્મણ કે નિઃપુરુષાર્થી પણ નહિ હોય તે
 સાચો રસિક પુરુષાર્થી અને સતિથી હશે. બ્રાહ્મણ સવળનું છાત્ર
 હોવાને પ્રેરનારુ હશે અને તે સમાજનો ચાખુનો અને સ્થિરો
 દિનથી પુરુષ બની રહેશે. બ્રાહ્મણ સાચા સવળની પ્રાપ્તિ બરા
 નહિ હોય.

અધ્યયન

અધ્યયનના લાભથી તે બ્રાહ્મણ સ્થિતિ પરિમિત છે કેવળ ઠીસ
 સ્વસ્થની દૃષ્ટિએ અને માનસિક શુદ્ધિની દૃષ્ટિએ તપાસનાં પણ તેની
 ઉપયોગિતા અને આજીવનના લક્ષ્યને લગતી સિદ્ધિ છે તેમ જાણ
 અધ્યયનના બ્રાહ્મણ વર્ગ જુદા જુદા રીતે છે, અને ૭ અધ્યયનના
 આધારે છે તે વર્ગમાં પણ તેના પાત્રન માટે અને તેના પ્રસંગમાં
 પણ નિર્ભર રીતે સ્ત્રી શ્રી તેના વર્ગ જુદા સ્થિતિના આધારે છે.

પ્રાચીન કાળમાં કાલ્ય અધ્યયનરિતના બ્રાહ્મણ કૌશલ નહિ
 હોય પરંતુ વર્તમાનકાળમાં તે જાણની સ્થિતિ સ્પષ્ટ છે અને તે
 બ્રાહ્મણ માટે પુરુષાન્તરની વસ્તુ જ્ઞાની બેઠેલ, મનુષ્યનું કૃત્તી તે
 તમની શક્તિનું વજ્ર પણ વસ્તુમાં યોગિન હશે જે જુદા પરંતુ નિશ્ચય
 બ્રાહ્મણ સમાજનું માનસ બધું બળાગતાર છે તેમ સપાળની
 પરિસ્થિતિ તેના સ્પષ્ટ અર્થમાં આને છે.

એ અને પુ જાણતી જ્યારે પાસપાસની જીવિતો અતિરેક થયો
 છે એજાણતું છાત્ર પોતાં આર્થજીવની પાત્રને વેચાર્થ મળુ છે
 તેમનાં દોષ એવજાણતા વધારે દર્શાર્થ આ છે અને પુરુષની દૃષ્ટિ

પોતા તરફ વધુ ખેંચાય એવું પૂનર્જાગૃણ જીવન બીજો મારે નિર્માણ. મનુ જે અને પુરુષ એટલે વિકારનું પૂતળું હોય તેમ જણાય છે. જ્યારે બીજાંતિ અને પુરુષાંતિ બન્નેનો દ્વાસ થયો છે એટલું જ નહિ પરંતુ તેની માનસિક નિર્જગતાઓ એટલી તો વધી ગઈ છે કે જાગે સચાજનું આ માનસ પદ્ધતિ મારે ક્રમો માર્ગ દોરો નોંધજે તે રાષ્ટ્રની સંસ્કૃતિના નિર્માણકારને મારે એક જન પ્રજા થઈ પડ્યો છે. જ્યારેવર્તના કૌનવ અને પ્રવનસાધ્ય માર્ગમાં આ એક મોટું ગાંધક જણાય છે.

જાણવારીઓને

જાણવારીની સાધના મારે જોવાના જમાનામાં બી અને પુરુષે ખરેખર હોય રહેવાની થાવે પર ભાર નાખાતો. જાગે તિથિતિ એવી જાણી થાવે છે કે બી અને પુરુષ જાગરના ક્ષેત્રોમાં જાય સાથે / કામ કરવાનું મોટે ભાગે જાયતો એવી અરસપરસ માત્ર બીને જાગે હવે નહિ થાવે. જાને હાથે પ્રાચીન કાળના જનુમને. અને વર્તમાન પરિસ્થિતિ એ જાનેને સાથે રાખી જાગરું પ્રજાથી જોવાની જ નહિ છે સહનિષ્ઠા હોવા જાગરનેને અને સહનિષ્ઠા હોવાની જાગરતા જાગરનેને વચ્ચે એક મુદ્દા હિસાબે જાય જાને છે, ૭ સાધના પ્રાચીન કાળના અને મધ્યયુગના વિધાનેને જ મહત્ત્વ નાખવાનું મન થાય. પરંતુ જાગર પદ્ધતિના કુચ વખતે જોઈ જોવાનો એટલે જાય જાગર પ વા વિના જુદો જ નથી. એટલે માત્ર સ્વચ્છ નહિ તેમ માત્ર હિંમત જાગર નહિ તેમ વિવેકપૂર્વક / આ પ્રજાને જોઈ જોવાનો પાછો અને જોને જાતર પીઠ જાગરવારી જાગરના હાથમાં જાગરોનું સુમન અને જોવા / પીઠ જાગરવારી જાગર જોવાના હાથમાં જાગરોનું સુમન સોપવાનું મુખ્યપણું રાખી જોવી નિમજ્જ નીચે મર્જાઈત સુખ રાખી જાગરનેને અરસપરસ મર્જાવત મને જોવી જુદ જાગરની મધ્યસ્થ માર્ગ તરીકે ઠીક હોવાથી. હવે જાગરવારી જાગરનેને તથા જાગરવારી જાગરોનું જાગરોનું નિમાર કરીએ.

શ્રવિઃ વ્રજસ્વર્ગ પાગનારાએ સૌથી પ્રથમ જનનેનિરવને કહ્યું
મેગના પછી પુરત જ કામચિત્તાર પર મનુ મેગરવે. બેઈએ, [કમળ
કે કેવળ શ્રવિઃ વ્રજસ્વર્ગ પાગનું એ વ્રજસ્વર્ગની પૂર્વ સાધના ન જવાન
પણ કામચિત્તાર પર બેઈએ. મનુ જ્યારેતો જ્ય તેએ જ જરી જમ-
ર્ગની સજાના મનાવી. જેઈએ હરિ, વ્રજસ્વર્ગ સ્વાધેનિય પર મનુ
જને વિશ્વાસિવાનો તામ એ કામ ચેકવાના સાધનો છે. કામચિત્તાર
ચેકવા ખરે તે સવત જાણતિ હોવી ખરે કામચિત્તાર. કે કેઈ
પણ કિંમ હરતા તેણે પેતકની વહિત ખીલવા રહેતું બેઈએ. અને
તે વિશ્વાચેને જાણે જઈ પડે તેવા જાયે, આદિત્ય કે સન બેઈને
વ્રજસ્વર્ગના સાધિવે વિશ્વાચેને પોને તેણ જાણના, બધું અને સ-સ-વ
હરતા રહેતું બેઈએ

મુદતશાખથી મનુષ્ય ધોમેધોમે જ્યાં માર્ગમાં આગ્રમ થતો ત્યારે જો ખાતર પ્રથમ પસંદગીવાળા પર લાગેલોજો જ્યારે જ્યાં પોણે, જાને સ્વર્ગીમાં પશુ મર્ગીથી પશુવર્ગ પાળવાની પ્રેરણા આપી છે હિરિવિસ્તરને લેવા સિવાય મનુષ્ય માણિત હવાથી પરફળમાં જનમર્ગ પાળી રહે ખરો પરંતુ સ્વર્ગીપરતે મર્ગીને પ્રથમર્ગ પાળવું જો અસંભવ થઈ પડે તે ખાતર મુદતશાખથી પશુ શાળ્યક લેખન મળવા જતાં કારણ નિમ્ને પ્રત્યે નેસરાર રહેવાનું નથી

આત્મા મરણિન મુક્તિપાપીની પ્રભ મુક્ત અને સૌમ્ય બનતો
 અને પ્રભના હાથ પછી તેના મુક્તિ આપના અધિકારી નથી રહેતો.
 પાપમિત્રવિદ્યમા સ્ત્રી સહ વર્તમાનને પદ અધિકાર પામવાનું રહેતો
 અને અધિકાર વિના નિહાળ પાવેલાની આત્મા વિદ્યાસને પદે વધે તે
 અધિકાર છે એટલે સર્વ સ્ત્રી અધિકારની મદદ છે એટલું જ નહિ
 મારો ઉપદેશિતા પદ છે (અધિકારના આધારમાનું સિદ્ધિ સર્વન
 આત્માના પ્રભવેલા આત્મા અર્થ છે)

આપ્યમિત્ર ધર્મના ઉપર જમીનેલા ધર્મ અને (મનો)-
પ્રતિ ધારે મનુ જનન અને આર સિદ્ધાવતા પોષનનેથી ૭ તે પશ્ચાત

ગેરચાંદનો સાર અદિસ્યા અને સવમના પ્રકરણમાં આવી મરો છે, અને
 ને ને જાસ આગળ તત્ત્વો બાકી રહ્યા છે તે હવે વિચારીશું
 ચિત્તન

સ્થિતચિત્તિની સુદર માથુને ચિત્તન કહેવામાં આવે છે આ
 ચિત્તનચિત્તિની મનુષ્યને છરનચિદાસમાં પચેપચે આસવદ્ય છે
 છતાં મનુષ્યજાતિનો મોટો વર્ગ પોતાનું મનુષ્ય હોવા જ્યાં જ્યાં
 ચિત્તિથી વચિત રહે છે આ માથી જ્યાં દુખોનું કારણ છે એમ
 કહીએ તો તે અતિચ્છેદનિ નથી સાચાસારના વિચારના અભાવે મનુષ્ય
 અને અને પચે પચી જાય છે તેની વિવેચનિ જુદી જુદી જાય
 છે, અને આ રીતે તેની મનુષ્યજાતિ વાચા નિષ્કળ નીચે છે
 ચિત્તન એકલે શું ?

કાર્પ પશુ કિંમ કરતાં પહેલાં અને પછી તત્ત્વસજ્જો પૂર્વ
 વિચાર અને અને તેમાં આવેલ, રૂઢિ કે બીજા અવાધે ન ભગવા
 શેષ અને વિવેચનિદ્વારા વનો સ્પષ્ટ નિષ્કર્ષ નીચે તેનું જ
 નામ ચિત્તન.

આનું ચિત્તન કરવાની મનુષ્યે હમેશા એવ પાની નેત્રિ
 અને એ ચિત્તનના પરિણામે કે આગળ સુદે તેને લેખાલિત અને
 હાથાલિત કરી નેત્રિએ આમ કરવાથી મનુષ્યના જાતની પાંચજ
 જુદુ હજારી કાર્પ જાય છે, અને કે નિર્મલ પ્રચલિત પાત્રજ આ કે
 તેમના સુમય જાન શક્તિ વેદ્યતા રહ્યા છે તેમાંથી તે પામેથીએ
 જ્યોતો નય છે

સુદામન એ ચિત્તનનું પ્રેરણાજનક કારણ છે પશુ તે વચન
 અસદાએ કહેવના કરે તેવી રીતે ન પરિણમે વનું જુદુ રાખનું પડે
 એકે જસુની પાત્રજ સ્થિતચિત્તિથી વિચાર કરેલા અને તેનું કા
 સ્પષ્ટવચા જતાવનુ તે ચિત્તનચિત્તિનું કાર્પ જાનો જામ રહેલા અને
 કેવો છે તે તો સ્વમુક્તથી જ જાણી શકાય. જ્યાં મારે જાન,

જવ અને ચાવુની ટેલી બાજવતા છે તેથી જ બાજવતા
છબવિહાર માટે ચિત્તાની છે એટલે પુરસ્ક નથી એમ માની લે
તથા ડાર્ક બેસકામ ન રહે.

ચિત્તા

ચિત્તાથી ચતુર્થ પડે પડે રૂપ કલ્પ થાન

ચિત્તા નથી અસાધ્ય, ચિત્તા ચિત્ત સમાન

આ વાત તો સૌ ડાર્ક ભણે છે જ્યાં જ મનુષ્યજાતના
આત્મને પંડોપાંડો તેનાં ઈર્ષન કર્યા જ કરે છે ચિત્તા એ એક
એવો અધિ છે કે જે વિદ્યાર્થી પ્રધાન તાપા પહેલાં છે

ચિત્તાની ઉચ્ચત પ્રાપ્તિ થઈને ઉપરના બાજર અને બાજ
દારિક બેજાથી થાય છે અને એકબેજ તે એકબે વધતો બસ છે
તેજવેજ ચિત્તાનું વિશાલ ક્ષેત્ર છે નિર્જન મનના માથાનો
પર જ ચિત્તાની સવારી સુ પ્રમાણમાં થાય છે

ચિત્તાની નિષ્ક્રિયતા ઉપર એ છે કે મનુષ્યે જુદું જુદું લાંબ
અભિપ્રાય ચિત્તાને ન કરતાં કલ્પના કરીને એટલે કે આવી
પોથી અજ્ઞાતા તા દુઃક સમસ્યા આવી પાડતી પરિસ્થિતિનો જ
માત્ર વિચાર કરેલો એટલે પુરુષાર્થ તથા સાચી રીતે કલ્પ બાજર
જ્યાં અપ્રતિયોગ ડાર્ક ચિત્તિ આવી પડે તો તેને પ્રત્યક્ષ જુદો
હવે પછીના પુરુષાર્થને મુદર બાજર તથા ઉચ્ચતિત જાતુ
એટલે, બેટો વિરોધ, અનિર્ણય સંબંધ રામ કે તેની પરિસ્થિતિમાં
જુદું નિર્ણય અને નિર્ણય ન કર્યા અપ્રત્યક્ષ ઉપર ચિત્તસ રાખી
પ્રત્યક્ષ જાતી સહેતું એટલે જામ કરાવી ચિત્તાની અસર વન
પર થઈ નહિ અને થઈ તો જુદું કામ સહેતું નહિ

જે મનુષ્યને માનસિક કલ્પિત અને બાહ્યિક કલ્પિત પર ચિત્તાસ
છે તે મનુષ્યને વજેજ ચિત્તા, બાજર, એવાએજ કલ્પના પ્રત્યક્ષ
કરી થઈ નહિ. એટલે ચિત્તાસક્રિયા આ કલ્પિતોના ચિત્તસ માટે

આ પ્રકારનો ચલ કરવો એ સ્વાસ્થ્ય જાળવવાની દૃષ્ટિએ પણ વધુ સલાહકારીનો ખાતો છે

વિકાસની સીડી

ધર્મનાં એ પાંચ અંગોના પાલનથી આધ્યાત્મિક વિકાસ શી રીતે થાય છે તેનો પ્રથમ કોઈ સ્વાભાવિક હોવાથી વિકાસ સમયે જિયારણા કરી લેવી જાણી જાણેલી થશે.

તેમ પરિસ્થિતિ પ્રમાણે કર્મથી અને વેદપરિસ્થિતિ પ્રમાણે માન્યથી જે ચેતન ચિત્ત થયું છે અને સુખ અને આનંદ એ જેનો નિત્ય સ્વસ્થાવ હોવા જતાં કુખ અને ખેડનો સહજ સહજ પ્રસંગો તેને જાન્યત્ર થાય છે, તેના કારણસર નેનાર્થન્યાં થાય જાય છે અને વેદ-ધર્મનાં કોઈક વ્યરિપુષ્પો મળવામાં આવે છે એ રિપુષ્પો જ સુખ શાંતિના પ્રતિનિધિ અને કુખ અને ખેડનાં નિધિ છે.

આ ધર્મી સ્પષ્ટ સમજાશે કે તેઓ પોતા / આત્મવિકાસના રોધક છે વિકાસનાં રોધક કારણે નીચથી તથા પછી વિકાસ થવો એ સ્વયં છે એટલું જ નહિ જલ્દી સ્વાભાવિક છે આથી તે રોધક કારણોને દાસવાથી વિકાસ થાય છે એમ આપણે જાણી શકીએ અને તેમ જાનવામાં થતાં સમજા કારણે આપણી સામે અને અનુભવમાં પણ છે.

એક જાન્યત્ર જેમાં જ્ય મહેલ જેનું સુખ જાન્યત્રે છે- સુખ-ધર્મમાં જ્ય મિત્રસ્વ મહાથે છે સુખ શેઠવામાં જ્ય સર્વ વ્યુત્તે છે નેનાના તાન્યામાં જ્ય આનંદ શ્રેષ્ઠ છે આનું કારણ કોઈ જાન્યત્ર નથી, પરંતુ આધ્યાત્મિક વિકાસ એ જ તેનું મુખ્ય કારણ છે.

આ આધ્યાત્મિક વિકાસ એ વ્યરિપુષ્પોનું નેનાના પ્રમાણમાં વધુ એનાજાણું વેદના પ્રમાણમાં વધુનો કોઈ કોઈ અને તે વધુ રિપુષ્પોનું અજાણું હોવું અધિકારી પાંચ સાધનો દ્વારા શક્ય થઈ

ઠીકે માટે જ તે અગિયે શાસ્ત્રાચાર્યને પર્વનું સ્વરૂપ આપ્યું. અને :
 પર્વનાં અગિયે સિદ્ધસિદ્ધિ શોધમાનસને જોઈ સિદ્ધસિદ્ધિ શાસ્ત્ર
 પર્વોપદેશોએ કિનારક સ્વરૂપ આપ્યું. આ કિનાર માટે આપેલાં મિત્ર
 એ કેળવણી સંપ્રદાયિક નિતી છે. પર્વનાં અગિયે નથી. જ્યાં નથી પર્વ
 સંસ્થાપનાનું ખોલે તે કામ કદી મળે તે પ્રમાણે આશ્રમવિશાસનું છે
 અને આશ્રમવિશાસની અવિરત સ્થિતિ એ જ શેષ, કુટિલ કે નિર્ભય
 સ્થિતિ છે.

આપણું સમગ્ર સંપ્રદાયિક કથમહોને કોઈ પર્વના કુળનું જ.
 પર જુદા રાખી આશ્રમવિશાસનું વિશ્વસ સાધવાનો પ્રયત્ન કરવો, કે
 સૌને માટે કામચલાઉ અને અમીટ છે.

એ માર્ગમાં કામચલાઉ આશ્રમ રહ્યાં કુલસંસ્થાપનામાં પદ
 નિરાસક્તિ (નિરાસર્જની પ્રાપ્તિ) રોગની સાધના સહજ થઈ જાય
 તે એ કુલસંસ્થાપના આશ્રમવિશાસમાં કામચલાઉ આશ્રમ
 રહતો જાય. આ આશ્રમ રોગને કામચલાઉ અથવા કામચલાઉ ટરી
 એકામથી ટાળવું.

વિશ્વસમાર્ગમાં કામચલાઉ સિદ્ધાન્ત અભિમાર્ગ અને રોગમાર્ગ
 એ નામના નીચ જાય એ ચારો છે. પરંતુ કુલસંસ્થાપના કામ
 કામ અને કામચલાઉ તે ચારની એકતા અને સંપૂર્ણ સાધના થઈ
 સહજ થાય નથી. કદાચ એવામાં માટે અવકાશ હું હોય.

